

ΘΗΛΑΝΤΡΟΣ

*Κατερίνα
Βαχέντε*

— Άρχισε λίγο να πιάσ το πρώτο ραντέο. 'Ο Μισέλ την περίμενε ανυπόμονα. Είχε πάρει μισή ώρα πιο μπροστά. Μόλις την είδε να μπαίνει στο κέντρο, ένωισσε μία παράξενη συγκίνηση. Είχε σχεδιάσει από πριν τι θα της έλεγε κι όμως τάχασε και δέ μπορούσε ν' αποφασίσει λέει. Τέλος κατόφερε να της πη:

— Είμαι τόσο εγγυχημένος που σ'αξ έθανάτω...
— Θά μού επιτρέψετε, της είπε έκνευς ίκετευτικά, να σ'ας συνοδέψω ώς τ'ο σπίτι σας.
— Πώς να σ'ας που όχι; του έπε χαμονοιόνας.
Την έβαλε σ' ένα ταξί. Σ' άλλη την διαδρομή, έκνευς κρατούσε την χέρι της στο δικό του με μία σιωπή πληλ χαλάρεια. Όταν τ'ο αστόκιο του σταμάτησε μπροστά σ' ένα μεγάλο σπίτι του Νειλύ, ο Μισέλ την παρακάλεσε να κλείσει

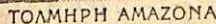
Ἐντεταται

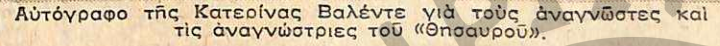
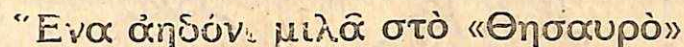
καθ' ὃ τυχάνω δὸν Ζεῶν ἀναφιβέ-
(μορμολύκειον, λου πείρας...
"Ὅτε ἐκείνην τὴν στιγμήν-ω τῆς κα-
(κῆς μου μοίρας!-
κατέπλευσεν ἐξαφνικῶς ὁ ἐκλεκτός (τῆς Μίς
κι' ἐνῷ καυθυρίζομεθα οἱ... γόντες ἡ-
(μεῖς, ἀνέκραξεν κυδαίστι, ὦ Δία, ἡ κόκωνα:
-Δυό... γάϊδαροι μαλλώναντε σὺ ξένον (ἀχυρὸν)!

Ο ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Πέρασαν πολλά χρόνια από τ
τε, και ο Μισέλ, κόβει φοβά π
θυμότητα τη Λιάνα, σκουπίζει ξι
δάκρυ...

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΚΣΚΑΦΕΥΣ
 Ο έσκαφευς αυτός, που κατασκευάστηκε στη Αμερική για τις ανάγκες ενός μεγάλου άνδρασκυφου, είναι ο μεγαλύτερος στον κόσμο. Έχει 7 μέτρα και το συνολικό βάρος του υπερβαίνει τους 7000 τόνους. Το πλοίο μηχανικό φουδιρί μοι βάζει τον τόπο από τη γη μεγάλες ποσότητες γαλακτοκίων και τους μεταφέρει μέσα σε 40 δευτερόλεπτα σε απόσταση 160 μέτρων από το σημείο εξαγωγής τους. Ο έσκαφευς κινείται από 52 ηλεκτρικούς κινητήρες συνολικής δύναμης 12.000 ίππων, διαθέτει ένα όμοιο ελκυστήρα από ένα νέο άνθρωπο, πύρ βολκίτα μέσα σ' ένα θαλάσσιο και ελέγχει την όλη λειτουργία του.

νήθηκε μέσα στα θάλαμ.

Αὐτόγραφο τῆς Κατερίνας Βαλέντε γιὰ τοὺς ἀναγνῶστες καὶ
τὶς ἀναγνώστριες τοῦ «Θησαυροῦ».

γουδίστρια. Ἡ μία καὶ μόνη. Πῶς τὸ ἀνέκουν πᾶς στὸν ἐαυτὸ τοῦς. ἀλλὰ σ' ἄλλον τὸν κόσμῳ. Ὅλες οἱ γῶρε

*Ἡ ὥρα ἔχει περάσει. *Ἡ νύκτα προ-
γυροῖ, τὸ φαγντὸ ἔχει τελειώσει. ἡ
ρεσινα ἔχει γυθῇ κι' ἀρχίζει με τοὺς
ἐσθλοὺς ἀθλοὺς τοῦ νῦν καὶ τοῦ μετῴριον.

εὐτυχία κι' ἓνα τραγοῦδι. "Ἐνα τραγοῦδι ἀηδονιοῦ, ποὺ ἦρθε νὰ κελαηθήσῃ στὴ σκιά τοῦ ἱεροῦ βράχου.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ὁ Πρωτόκλητος

Ἀπὸ τοὺς Ἁγίους τῆς ἐβδόμαδος

Ὁ Ἀνδρέας στάθηκε, ἀνάμεσα στοὺς Ἀποστόλους, ὁ πρῶτος πρὸ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐκείνου κοντὰ του.

Ἦταν πρὶν μαθητὴς τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Μία μέρα, λίγο πρὶν τῇ Βαπτισμῇ, ὁ Ἰησοῦς πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὸν Τιμὸν Προδρόμο καὶ δύο μαθητὲς τοῦ, πρὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ἦσαν ὁ Ἀνδρέας. Ὁ Βαπτιστὴς σηκώσε τὸ χερὶ, τὸν εἶδε καὶ τοὺς εἶπε: — Νὰ ὁ ἀνὴρ τοῦ Θεοῦ!

Οἱ δύο τοὺς τότε ἀκολούθησαν τὸν Χριστὸ καὶ γνωρίσθηκαν μαζί του. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα, ὁ Ἀνδρέας ἔδωσε τὴν καρδιά του στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὁριστικὴ, ὅμως, προσκόλλησι τοῦ σ' αὐτὸν ἐγένετο ἀργότερα. Ὁ Ἀνδρέας, μαζί με τὸν ἀδελφὸ του τὸν Πέτρο, εἶχαν γυρίσει ἐνὰ πρῶτον ἀπὸ ἀκαρπο φάσμα στὴ λίμνη. Ὁ Ἰησοῦς στεκόταν στὴν ἄκρῃ τοῦ λιμένος. Τότε, πρῶτος, τότε νὰ κοινοποιῇ λιγάκι καὶ νὰ ρίξουν πάλι τὰ δίχτυα τους. Τὸ ἀποτέλεσμα στάθηκε θαυμαστό. Τὰ δίχτυα γέμισαν ἀπὸ ψάρια καὶ ἡ βάρκα τὸν δὺ ἀδελφῶν κόντεψε νὰ βουλιάξῃ ἀπὸ τὸ πολὺ αἰεσίμα.

Ὁ Χριστὸς τότε εἶπε στὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἀνδρέα:

— Ἐλᾶτε μαζί μου. Θὰ σὰς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων.

Ἀπὸ ἐκείνη, λοιπόν, τὴ στιγμή, τὰ δύο ἀδελφὰ τὸν πῆραν ἀπὸ πίσω, παραπλύνοντας τὴ φομάλια τους καὶ τὸ βίος τους.

Ὁ Ἀνδρέας, ἐκτός ἀπὸ τὴν προτεραιότητα τοῦ κάλεσμά γιὰ τὴν ὁποία καὶ τελοφορήθηκε Πρωτόκλητος, ἔχει καὶ δύο ἄλλα πρωτεῖα.

Εἶναι ὁ πρῶτος πρὸς κρῖνον τὸν Χριστὸ στὸν εὐαγγελισμὸν τοῦ κύκλου. Πράγματι, στὸν ἐνῶσιον τὸν Ἰησοῦ, βρῆκε διέξοδο τὸν Πέτρο καὶ τὸν πῆγε κοντὰ στὸν Κύριο.

Εἶναι ἐπίσης ὁ πρῶτος πρὸς συνέσει τὸν ἑλληνικὸ κόσμον μετὰ τὸν Ἰησοῦ. Μία μέρα, στὰ Ἱεροσόλυμα, κάποιοι Ἕλληνες θέλησαν νὰ γνωρίσουν τὸν Ἰησοῦ καὶ νὰ κοινοποιήσουν μαζί του. Ἀποτόνισαν, λοιπόν, στὸν Ἀπόστολο Φίλιππο. Αὐτός, ὅμως, δίστασε καὶ θεώρησε καλὸ νὰ διατίθῃ τὴν ἐπιθυμία τους στὸν Ἀνδρέα ὁ ὁποῖος καὶ τὴν ὑπέσχετο στὸν Ἰησοῦ.

Τὰ Εὐαγγέλια δὲν ἀναφέρουν τίποτε ἄλλο γιὰ τὸν Πρωτόκλητο. Γιὰ τὸν κατοπινὸν τοῦ βίου παρῶναι τὸν λόγο ἡ παράδοσις.

Ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης Ἰππολύτος (3ος αἰώνας) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἀνδρέας κήρυξε ἐν τοῖς Σκύθαις καὶ τοὺς Θράκαις καὶ ὅτι ὕστερα σταυρώθηκε στὴν Πάτρα, ἀπὸ σταυρὸ καμωμένον ἀπὸ ξύλο ἐλάσης, ἐκεῖ δὲ καὶ ταφίκε.

Σχεδὸν ἐξ ἰσοῦ ἀρχαία μαρτυρία εἶναι καὶ ἐκείνη τοῦ Ἀριγίου, πρὸ λέει: «Οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἑκκλησιαστικοὶ τοῦ Κυρίου καὶ ἑαυτὰς μὲς διακομίσθησαν ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον...»

Ὁ Ἀνδρέας ἀλέκας τὴν Παρθένον. Τὸν ἐπόμενον αἰῶνα, ὁ ἐπίσκοπος Τύρου Δωρόθεος ἐπαλαμβάνει ὅτι ὁ Ἀπόστολος αὐτὸς διεσχίσε ὅλη τὴ Σκυθία καὶ τὴ Θράκη. Λίγο ἀνώνυμα οἱ πληροφορίες γιὰ τοὺς τόπους τῆς δράσεώς του γίνονται πρὸς λεπτομερείαν. Ἐταί, ἀναφέρει, ὅτι κήρυξε τὸν Χριστὸ στὴ Σεβαστόπολιν, στὴν περσιχὴ τοῦ Ταύρου καὶ στὴν παράλιον χώρα τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

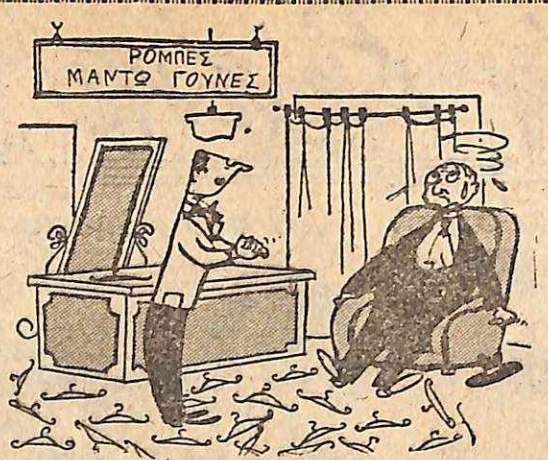
Κατὰ τὸν 3ο αἰῶνα, ἐμφανίζεται γιὰ πρώτη φορὰ ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ Ἀνδρέας κήρυξε τὸν Χριστὸ στὸ Βυζάντιον καὶ μετὰ αὐτὴ τὴ μαρτυρία θεωρεῖται ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Οὐκρινικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ μεγάλη ἀκτὴν τῆς ἀποστολικῆς τοῦ δράσεως περιλαμβάνει τὴ βασίλειον Μικρὰ Ἀσίαν, τὴ Θράκη, τὴ νότιον Ρωσία καὶ τὴν Ἀνατολήν του καὶ τελειώσε μετὰ τὸ μαρτύριον ὁ βίος του.

Οἱ Ρῶσοι τὸν θεωροῦν ὡς τὸν ὁπότερον ἱερῆς τῆς Ἐκκλησίας τους. Ἐνὰς παλαιῶν γυναικῶν ἀπὸ τῆς χώρας, ὁ δὲ αἰὼς Νέστορας, παραδέχεται ὅτι ὁ Ἀνδρέας πέρασε ἀπὸ τὴ Σινώπην στὴ Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ ἐστάθη ὡς τὰ βουτὰ τοῦ Κιέβου, ὅπου καὶ ἐστάθη ἕνα σκαφὶς. Ὁ Βεζαντινὸς συγγραφεὺς Μιχαὴλ ὁ Ψελλός (11ος αἰών), ἀπὸ μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ πρῶτου τῶν Ρώσων ἡγεμῆτος Βασίλειου, πρὸς τὴν ἐστὶν ἐξ ἀνέμου τοῦ ἀντακράτορα Μιχαὴλ Δούκα, δὲ γράφει ὅτι ὁ Ἀνδρέας κήρυξε στὴ Ρωσία. Τὸ 1085 ἡ κόρη αὐτοῦ τοῦ ἡγεμῆτος Ἀννὰ ἔγινε μοναχὴ καὶ ὁ πατέρας τῆς ἐκτίσε πρὸς γὰρ τὴν ἑνὰ ναὸ, στὸ ὄνομα τοῦ Πρωτοκλήτου.

Γιὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀποστόλου ἀκρίβεια μὴ εἶναι ἡ λεπτομερεια ὅτι ὁ σταυρὸς ἐπὶ τὸν καύσαν δὲν ἦταν σταυροειδὸς τύπου, ἀλλὰ εἶναι σχῆμα Χ. Αὐτὸ τὸ εἶδος σταυροῦ, λεγόταν ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους «κρῦξ νικησεύσας».

ΒΑΣ. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ

— Μόλις πρὸ ὀλίγου πέρασε ἡ γυναῖκα σας...
Ξέρετε εἶναι ἡ καλύτερη πελάτισσά μας!

Ἐπικαιροί στίχοι

ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΝ

Εἰς τὴν χώραν πρὸς ἀνδρὶ
ἢ φαιδρὰ πορτοκαλέα
κι' ὅπου ἔχει ἀναπτυχθῇ
ἡ καλλίτερη ἐλπίς

τὸ λαδάκι ἀνεβαίνει μετὰ τυχὸν μεγάλην
κι' ἡ τιμὴ του δὲ θ' ἀργήσῃ τοῖς λαδάκι νὰ μᾶς
(βγάλη)

Τὸν ἀνέφορον πηγαίνει μετὰ ἀνάντασιν ὁρμῇ,
καὶ κανένας μὴ δὲ βρῆκε, δυστυχῶς, τὴν ἑλλάδα,
γιατὶ ὅσοι παριστάνουν τοὺς φωστῆρες ἐν ἑλλάδι,
προσπαθοῦν νὰ τὰ μπαλῶσουν καὶ νὰ γνοῦν στὸ
πρόσωπόν τους (τέλος... λαδί!)

ΔΕΝ ΒΑΡΥΣΑΙ

Τὸ κοινὸν παραπονεῖται καὶ φωνάζει: — ἕνα στόμα,
πῶς τὸ θέμα τῶν «στεγαστρῶν» δὲ ρυθμίστηκε
(ἀκόμα)
καὶ πολλὰς ἀφειρῆρες, ὡς καὶ στάσεις ὠρισμένες
στὶς πολλὰς καὶ τὸ ἀνὰ τὴν μένουσαν πάντα ἐκτεθεῖ-
(μένει...)

Πλὴν, οἱ λεωφορεῖοι δὲ σκοτίζονται γι' αὐτὰ
καὶ, γι' αὐτούς, «στεγαστρῶν» λόγος καὶ ἀνάγκη
(δὲ συντρέχει,
γιατὶ ἐκεῖνοι ἐξέρουν μόνο νὰ μαζεύουν τὰ λεφτὰ
καὶ ἂν βρῆκεται ὁ κόσμος ἀπαντᾷ: «Πέρα
(βρέκει)!

ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΑΚΟΜΑ

Μόλις ἔπεσαν στὸ Ἄστυ τῆς βροχῆς οἱ πρῶτες
(οὔλας,
πῆραν κι' ἐδῶσαν ἀμέσως, οἱ πλημμυρῆς οἱ μεγάλες
κι' ὠριμὲν ἀρτηρίες κι' ὅλοι οἱ δρόμοι, — ὄρον,
κατεβάσανε κοτρώνας κι' ὅση πῆσαν... χεῖμαρρον!

Ἀδιαπέραστον κατέστη κάθε διάβασι οὐκ ἐδῶ
κι' ὅταν μὴν γερὸς χεῖμῶνας καὶ θὰ βρέχῃ κρου-
(γνῶν,
σὲ πολλὰς διαβάσεις, τότε καὶ προσπνέων στὰ
(χαυτεία,
«φέρνυ - μῶν» πρέπει νὰ μῶν, ὅμοια μετὰ τὴν
(«Εὐνοτία»!

«ΕΚΕΤΕ ΓΕΙΑ... ΒΡΥΣΟΥΛΕΣ»

Ἄστυ ἐργάζονται στὴν οὐλὴν, τὴ γνωστὴ μᾶς ἐ-
(ταίρια,
στὰ παράνομα τὸ ρίχνουν καὶ ὅτῃ διαμαρτυρία,
γιατὶ ἡ αὐτοὶ πρὸς πῆσαν εἶναι ἀσφαιρῆ, φρονῶ
καὶ... σταγὼν εἶναι, περὶ τοῦ, μέσῃ στὸν ὠκεανόν
στὰς ἐκείνους ἐργασίας κι' ἀπερῶς ἀπανωτές,
τὶς ὁποῖες θὰ τὶς κάνουν προσεχῶς ἀπαιτήσεις
γιατὶ ἐμπαίζονται ἐπιμόνως στὴς ἀκρίβειαν τὸν
(καίρο
καὶ τὸ πρᾶγμα ἔχει φτάσει νὰ μὴν εἶναι πρὸς
(... νερό)!

ΓΕΡΑ ΘΕΜΕΛΙΑ

Κτίστης ἦταν ὁ Σταυρίδης, κτίστης μάλιστα δεινός,
καὶ μετὰ τὴν Βολιτωπούλου ἐτραδιόταν ἐμφανῶς,
ὡς τοῦ τοῦρῶν στὸ τέλος οἱ γονεῖς τῆς τὰ λουριά
καὶ τὸν ἐθάσαν νὰ κἀν «μετὰ τὸν παντρεῖν»!
Μὰ τὸν ὥρα τοῦ ἡοῦ καὶ τῆς στέψεως κοινῶς,
ὁ στεφθεμένος ὁ κτίστης αἰφνὴς ἐγίνετο κἀνός
κι' ἡ μικρὴ Βολιτωπούλου, πρὸς βασίλειον στὸ γάμο,
θᾶναι, πλέον, πεπεισμένη ὅτι... «ἐκτίσε στὴν
(ἀμμο)!

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑ

Τῶν «θεομηνίων» ἡ μάχη, ἡ ταῖνια δηλαδὴ,
πρὸς τὸν ἀρχὸν αὐτὴς τὶς μέρες, νὰ γυρίξῃ ἐν
(σπουδῇ,
ἔχει ἀνάγκη, ὅπως λέγε, καὶ κομπάρσων ἀρκούν,
γιὰ νὰ θῶσουν τὴν εἰκόνα τῶν ἀρχαίων Σπαρτιά.
(τὴν...
κι' ἐσφαλῶς τέτοιοι κομπάρσοι θὰ βρεθοῦν ἐν
(ρηδόν,
καὶ μὴν νὰ πῶ πῶς θᾶναι ἀπειράριθμοι οὐκ ἐδῶ,
ἀπὸ ὅλους μᾶς τὴ μᾶς λίγο-λίγο τὴν ἑξαήμε
κι' εἶναι κάμποσα χρονάκια, πού... «σπαρτιά-
(κα πρῶτον)!

Γ. ΘΙΞΙΟΣ

Ἀλληλογραφία ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΝ,
Χρυσόχορον Τριφυλίας: Λάβαμε τὴ φωτο-
γραφία σας, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ ἴδια μ' αὐ-
τὴν, πρὸς διμυσίον. Θὰ εἰσπράξωμε μίαν
ἀπὸ τὴν κ. Σκαπάνη, ἐφ' ὅσον δὲν ἔ-
χετε τὴν ἴδια στὰ χεῖρά σας.

ΑΝΤΩΝΑΚΗΝ ΛΑΠΑΘΙΤΗΝ, Βαρύσια
Κύπρου: Πῆραμε τὸ γράμμα σας καὶ τὴς
τρεῖς φωτογραφίας, πρὸς τὴν συνδέσιν, ἔ-
κρινον κατὰλληλες καὶ τοποθετήθηκαν
πρὸς τὸ εἶδος Ἀλμπουμ τῶν ἀνγνωστῶν
καὶ ἀγνωστῶν μας ἀπὸ τὴν Κύπρον
καὶ ἀγνωστῶν μας ἀπὸ τὴν Κύπρον.

Πειραιῶς: Μᾶς στέλνετε δύο ὅμοιες φωτο-
γραφίας, ἐνῷ συμφωνοῦμε τὸν ὅρον τοῦ
Διαγωνισμοῦ, ἡ μία θὰ ἐπρεπε νὰ εἶναι
ὁλόσωμη.

ΣΠΥΡΟΝ ΚΟΣΚΙΝΑΝ, Κέρκυρα: Γιὰ
τὴν ὁλόσωμη φωτογραφία πρὸς μᾶς στέλ-
νετε, κατὰ μὴν νὰ γίνῃ. Ἡ ἄλλη ὅμως
εἶναι τελείως ἀκατάλληλη. Στείλετε μᾶς
μὴ κεφάλι, ἢ μὴ στήθος, ἔστω καὶ σὲ δια-
στάσεις 6 Χ 9.

ΞΕΝΟΦ. ΜΟΡΩΝΗΝ, Καποδιστρίου Ἀ-
θηνῶν: Πῆραμε ἀπὸ τὸν κ. Σκαπάνη τρεῖς
τρεῖς φωτογραφίας σας καὶ κατόπιν τὸ
γράμμα μετὰ στοιχεία σας καὶ μετὰ τὴν
τρίτην φωτογραφία. Εἶναι πολὺ καλὴ καὶ
τοποθετήθηκαν στὸ Ἀλμπουμ τῶν ὑποψή-
φιων ἀστέρων.

ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ, Ἀττικῆς: Λάβαμε καὶ τὴν
ὁλόσωμη φωτογραφία σας, μετὰ τὴν ὅποια
ὁλοκληρώθηκε ἡ συμμετοχὴ σας στὸ Δια-
γωνισμὸν.

ΗΛΙΑΝ ΜΠΕΜΑΝ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Ο-
ΤΑΝΤΖΗΝ, Σκῆς, ΣΤΕΡΓΙΟΝ ΤΣΑ-
ΤΣΑΡΩΝΗΝ, ἈΡΙΣΤΕΙΔΗΝ ΣΟΦΙΑ-
ΝΙΔΗΝ, Νησάκι Τριφυλίας, ΙΩΡΔΑ-
ΝΗΝ ΤΣΑΚΑΛΙΔΗΝ, Σουλῶν Τυρο-
λόης, ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΒΡΑΧΙΟΛΙΔΗΝ,
Τριανδρία, ΠΕΤΡΟΝ ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΝ ΧΡΗ-
ΣΤΟΝ ΜΠΑΛΙΟΝ, ΝΙΚΗΤΑΝ ΠΑΝΑ-
ΓΙΩΤΙΔΗΝ, ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝ-
ΤΙΝΙΔΗΝ, Νέα Βύσσα, ΠΑΝΤΙΟΝ ΜΑΡ-
ΓΑΡΙΤΗΝ καὶ ΕΥΘΥΜΙΟΝ Φ.: Τοποθετή-
σαμε τὴν καρτέλλα μετὰ τρεῖς φωτογραφίας
καὶ τὸ γράμμα σας στὸ Ἀλμπουμ τῶν ἀ-
γνωστῶν μας Θεσσαλονικῆς.

ΙΩ. ΠΟΥΛΑ, Πάτρ.: Λάβαμε
τὸ γράμμα σας καὶ τὸ συσχέτισαμε μετὰ τὴν
προηγούμενη ἀποστολή σας. Τὸ πρὸς ση-
μαντικὸν ἡμεῖς τοῦ εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ
τόπου διαμονῆς σας.

ΚΑΘΡΗΝ ΧΑΡΟΥΛΗ, Θεσσαλονικῆς: Τὶ
ἀπάντησι νὰ σὰς δώσουμε καὶ πᾶς νὰ σὰς
πῶμε τὴ γυναικὴ μᾶς, τὴ στιγμή πρὸς δὲ
μᾶς στέλνετε οὐτὴ μίαν φωτογραφία σας!
Ἄν θέλετε νὰ πᾶτε μέρος στὸ Διαγωνί-
σμό μας, φροντίστε νὰ συμμορφώσῃτε μετὰ
τοὺς ὅρους τοῦ.

ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΕΣ, Ἀργυροπόλιν: Συγ-
κινητικὸν τὸ γράμμα σας καὶ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον γιὰ τὴν φίλην σας, συσχέτισαμε μετὰ
τὸ γράμμα σας μετὰ τὸ δικό της, γιὰ τὴν περιέ-
χει ἐνδιαφέροντα συμπληρωματικὰ στοι-
χεῖα καὶ προσέθεσαμε στὶς δύο ἄλλες φω-
τογραφίας τῆς τῆς τρίτης, πρὸς μᾶς στέλ-
νετε.

ΒΕΝΕΤΙΑ ΣΥΝΝΕΦΟΠΟΥΛΟΥ, Ν. Φά-
ληρον: Βασικὴ προϋπόθεσις στὸ Διαγωνί-
σμό μας εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῶν καταλή-
λων φωτογραφῶν. Χωρὶς αὐτὰς δὲ μπο-
ροῦμε νὰ σὰς πῶμε ἀπολύτως τίποτε.

ΘΑΛΕΙΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΙΔΗ, Ἀλεξάν-
δρεια-Αἰγύπτου: Λάβαμε τὴν ἐπιστολήν
σας. Συμφωνοῦμε μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας οἱ
φωτογραφίες δὲ θὰ δημοσιευθοῦν.

ΑΣΤΕΡΙ ΔΙΧΩΣ ΛΑΜΠΙ (Π. Γ.), Ἀ-
θῆναι: Πῆραμε τὸ γράμμα σας καὶ σὲ μὴν
σας τὴν νέα σας διεύθυνσιν καὶ σὲ μὴν
λα σας.

ΣΙΣ ΣΥ, Πέραμα Πειραιῶς: Λάβαμε τὸ
γράμμα σας καὶ μεταφέραμε τὴν καρτέλ-
λα σας ἀπὸ τὸ Ἀλμπουμ τῶν ἐπαρχίων στὸ
Ἀλμπουμ τῶν Ἀθηνῶν.

ΛΙΑΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ἀθῆναι: Χάρης στὸ
νέο σας γράμμα, ἀλλάσαμε τὴν διεύθυνσιν
στὴν καρτέλλα σας καὶ τὴν μεταφέραμε
ἀπὸ τὸ Ἀλμπουμ τῆς Κύπρου στὸ Ἀλμπουμ
Ἀθηνῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΧΑΛΑΡΗ, Ἁγιοὶ Ἀνάργυ-
ροι Ἀττικῆς, Στρεψάσαμε τὴν καρτέλλα
σας τὴν διεύθυνσιν, πρὸς μᾶς στέλνετε καὶ
συμφωνοῦμε μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας δημοσιεῖ-
με στὸ παρὸν τεῦχος τῆς φωτογραφίας σας.

ΑΓΙΟΥΠΑ, Καστοριά: Μόνο χωρὶς στὸ
γραφικὸν χασακτῆρα τοῦ φακέλλου μπορεῖ-
σάμε νὰ συσχέτισαμε τὰ δύο σας γράμ-
ματα. Ποῖα ἀπὸ τὶς δύο ἀδελφές εἶναι ὁ
μὴς στὴ νέα φωτογραφία; Ἡ Ἀγία, ἢ
ἡ Νέλλη. Θὰ ἐπιθυμοῦσαμε νὰ μᾶς ἐγχα-
φε ἡ καθεμιά χωριστὰ καὶ ὅχι ἕνα κοινὸ
γράμμα καὶ οἱ δύο.

ΛΙΑΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Θεσσαλονί-
κη: Ἀντικαταστήσαμε τὴν παλαιὰ σας
διεύθυνσιν, μετὰ τὴν νέα πρὸς μᾶς δίνετε. Το-
ποθετήσαμε τὴν καρτέλλα σας στὸ
Ἀλμπουμ τῶν ἀγνωστῶν μας Θεσσαλονί-
κης.

Ὁ ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΜΙΡΗΣ (ψευδώνυ-
μον) ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, θὰ μπορού-
σε, καθὼς δειχνοῦν οἱ φωτογραφί-
ες, νὰ παίξῃ σὲ ἀστυνομικὰ φιλμ
ἢ καὶ γκράν-γκινὸν ἀκόμα.

Ὁ ΤΖΩΝ ΠΕΛΕ (ψευδώνυμον —
18 χρόνων) ἀπὸ τὴν Περίστειν Ἀ-
θηνῶν, ἀγαπᾷ τὴ μουσικὴ καὶ τὰ
σπορ, μὰ περισσότερο ἀπ' ὅλα ἀ-
γαπᾷ τὸν κινηματογράφον.

Ὁ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΑΝΔΡΙΚΟΥΛΑΣ
(19 χρόνων) ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, θέλει
νὰ παίξῃ στὸν κινηματογράφον καὶ
πιοτερεῖ πῶς ἔχει ἀρκετὸν ταλέντο.

Ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
(17 χρόνων) ἀπὸ τὴν Χαράνη Ἀ-
θηνῶν, ἐργάζεται, μὰ οὐκ ἐννοεῖται
πάντα νὰ γίνῃ ἕνας καλὸς ἡθοποιός.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ὁ παραγωγὸς καὶ ὁ σκηνοθέτης ἐνὸς νέου μουσικοχορευτικοῦ
φιλμ ἐξέλεξαν μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τοῦ Διαγωνισμοῦ μᾶς τὶς
κάτωθι ἀναγνώστριές μας, προκειμένου νὰ λάβουν μέρος, σ' αὐτὸ
τὸ φιλμ ἀνάλογα μετὰ τὶς ἱκανότητές τους:

ΕΡΕΪΤΑ ΠΟΛΑ (ψευδώνυμον)
ΚΑΛΑΚΗΝ ΑΡΕΤΗ
ΚΙΝΕΖΑ (Ἰωάννα Κ.) Κουκάκι
ΜΑΡΙΝΗ ΕΛΙΝΑ (ψευδώνυμον)
ΝΤΑ-Ι-ΜΟΝ (Ἐρη Κ.)
ΝΤΕΛΙΝ (Παναγιώτα Σ.) Γλυ-
φάδα
ΟΝΤΙΝΑ (Ροδ Θ.)
ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ

ΠΑΚΑΤΖΙΔΟΥ ΚΙΚΗ
ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ ΜΑΝΑ
ΠΙΤΙΑΝΟΥΔΗ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΡΟΥΣΣΟΥ ΛΟΥΚΙΑ
ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΜΑΙΡΗ
ΣΑΡΡΙ ΚΕΛΛΥ (ψευδώνυμον)
ΣΥΛΙΑ (Βασίλικη Χ.)
ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΙΑ

Ὅσες ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές μας αὐτὲς δὲν πῆραν παραπεμ-
πτικὸ σημείωμα παρακαλοῦνται νὰ περάσουν νὰ ταχυτέρο ἀπὸ
τὰ γραφεῖα μᾶς (12—3 μ.μ.), γιὰ νὰ τὸ παραλάβουν, ἄλλως θὰ
ἀποκλειστοῦν ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐργου.

Ὅπως ἀναγγεῖλαμε ἤδη, ἡ 31η Ὀκτωβρίου ἦταν ἡ τελευταία
ἡμέρα γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν ὑποψηφίων στὴν πρώτη φάσιν τοῦ με-
γάλου Κινηματογραφικοῦ Διαγωνισμοῦ μᾶς.

Μόνον ὅσοι καὶ ὅσες ἐστειλαν τὶς φωτογραφίες καὶ τὸ γράμμα
τους μέχρι τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς θὰ λάβουν μέρος στὴν πρώτη
φάσιν τοῦ Διαγωνισμοῦ καὶ θ' ἀρχίσουν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου νὰ
παρουσιάζονται σ' ἕναν εἰσηγητὴν, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ μιὰ πρῶ-
τη ἐπιλογή, θὰ παραπέμψῃ ἐκείνους ἢ ἐκείνες, πρὸς τὸν κριτὴν κα-
τάλληλον στὴν ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ.

Πρὶν ἀκόμη ὁ Διαγωνισμὸς μὴ στὴν τελικὴ αὐτὴ φάσιν τοῦ.
δεκάδες ἀγνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν μᾶς πῆσαν ἤδη μέρος
στὸ γύρισμα διαφόρων σκηνῶν ταινιῶν, πρὸς παραγῆναι τὴν «Φίνος—
Φίλμ». Μερικὲς ὑποψήφιες μάλιστα κατάρθασαν, κατὰ τὰ γυρί-
σματα αὐτὰ νὰ διακριθῶν καὶ πρόκειται στὸ προσεχὲς μέλλον
νὰ ἀναλάβουν πρὸς σημαντικὸν ὄλον.

Τονίζουμε πάντως πῶς καὶ ὅσοι δὲν ἀναδειχθῶν ἀπὸ τὴν πρώτην
αὐτὴ φάσιν τοῦ Διαγωνισμοῦ, δὲν πρόκειται νὰ ἀγνοηθοῦν στὸ
μέλλον.

Τὰ «Ἀλμπουμ», πρὸς σχηματίσει ὁ «Θησαυρὸς» μετὰ τὶς φω-
τογραφίας τῶν ὑποψηφίων τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ, θὰ εἶναι πάντοτε
στὴν διάθεσιν τῶν καλύτερων σκηνοθετῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματο-
γράφου, οἱ ὁποῖοι θὰ μποροῦν ὅποιαδήποτε στιγμή θελήσουν νὰ
τὰ συμβουλευτοῦν καὶ θὰ βροῦν μέσα σ' αὐτὰ τὸ πρόσωπον, πρὸς
τοὺς χρειάζεται, γιὰ ἕνα ὅποιοδήποτε ὄλον, στὸ φιλμ πρὸς προ-
τοιμάζον.

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο, ὁ Διαγωνισμὸς συνεχίζεται. Μπο-
ροῦν δηλαδὴ οἱ ἀναγνώστες καὶ οἱ ἀναγνώστριές μᾶς, πρὸς θέλουν
νὰ πάρουν μέρος σ' αὐτὸν νὰ μᾶς στείλουν τὶς φωτογραφίες τους
καὶ μετὰ τὴν 31η Ὀκτωβρίου. Θὰ ἀποκλειστοῦν ἀπὸ τὴν πρώτην
φάσιν τοῦ Διαγωνισμοῦ, ἀλλὰ θὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ λάβουν
μέρος σὲ μελλοντικὰ γυρίσματα ταινιῶν, καὶ σὲ μιὰ νέα, δεύτερη
καὶ ἀκόμη πρὸς ἐνδιαφέρουσα φάσιν, στὴν ὅποια, αὐτομάτως, θὰ
συμμετερίληθον καὶ ὅσοι ἐκεῖνοι πρὸς ἐπὶ τῶν συμμετοχῶν μέχρι
σήμερα καὶ πρὸς ἔχουν ἐπὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ δοκιμάσουν γιὰ
μιὰ ἀκόμη φορὰ τὶς δυνατότητές τους.

Τὰ μέλη τ

11

13

σώτερο λαχτάρα παρά ήδονή — & πως σου ξαναπαί...

— Γι' αυτό πρέπει να σταματή-
ση... είπε η Φρόσω. Καί, για να
ξεχαστεί, βάλε ανάμεσα σας, &
ραίοι μου ερωτευμένοι, μερικές χι-
λιάδες χιλιόμετρα...

— Όστε πρέπει να φύγω; τη
ρώτησε ο Μπρατσώτης.

— Αποραίστητα... Τό πολύ σέ
δεκαπέντε μέρες... Βλέπετε, σάς
δίνω μια λογική προεσμία, για να
βγάλετε τα διαβατήριά σας, να
κανονίσετε τις υποθέσεις σας...

— Καλά, θα φύγω... Έχετε το
λόγο μου...

— Δε θα σάς ωφελήση τίποτα
να τον παραβείτε, σάς έδωσα το
δικό μου κι' εγώ πώς τότε θα τα
πιάω όλα στο φάνη...

Σταματήστε λίγο η Φρόσω και
συνέχισε με αλύγιστη αποφασιστι-
κότητα:

— Καί, ξερετε, κύριε Μπρατσώ-
τη, εγώ το λόγο μου τον κρατώ
πάντα!...

Εξω φρενών ο βιομήχανος, ανί-
κανος να ξεσπάση άλλοιώς, πήρε
ένα βαρύ κρύσταλλο από το τρα-
πέζι και τόκανε κομμάτια στο παρ-
κέτο.

Ψυχραιμή η Φρόσω, πέρασε το
χέρι της κάτω από το μπράτσο
της 'Αλίκης.

— Χαίρετε, κύριε Μπρατσώτη...
τού είπα με παγερή ειρωνεία... Έλ-
πίω να μη σάς ξαναδούμε ποτέ
πιά μπροστά μας, ούτε εγώ, ούτε
η αδερφή μου...

Και, σφίγγοντας το μπράτσο
της 'Αλίκης, την τράβηξε προς
την έξοδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'.

Πρώτη φορά, ύστερ' από πολλών
καιρό, η Φρόσω γύρισε στο σπίτι
έλαφρεια, ευθυμία, γελαστή... Τρα-
γουούσε όταν άνοιξε την πόρτα,
μπήκε μέσα, πέταξε το καπέλλο
της σε μια καρέκλα χορευόντας, &
στερ' αγκάλιασε την 'Αλίκη και τη
σφιγγούσε μέσ' στο δωμάτιο.

— Πάει, αδελφούλα μου, ο έφιλά-
της!... φώναξε. Από σήμερα είμα-
στε όλοι ευτυχισμένοι εδώ μέσα...

Η 'Αλίκη όμως είχε ένα ύφος
έπιφυλακτικό, συγκρατημένο. Έ-
μοιαζε λιγάκι σε χαμένη. Η χαρά
της αδελφής της φαινόταν, σε να
την πελαγώνε λιγάκι.

— Από σήμερα νοιώθω πως &
νασταίνω ελεύθερα!... συνέχισε η
Φρόσω. Είμαστε μια ευτυχισμένη
οικογένεια, που δε μπορεί κανείς
να τη διαλύση, κι' αν ακόμα το
θελήσει...

Το μεσημέρι, σε γύρισε ο Φά-
νης, βρήκε το τραπέζι στρωμένο με
κοκκινιστά, με ολοκάθαρο κολλορι-
σμένο, τραπέζομνητο, κι' ένα
μπουκέτο χρυσάνθεμα μέσα στο βα-
ζάκι της μέσης.

— Μπράβο, Φρόσω!... είπε στην
κουινάδα του. Ήρατο φαί, κι' &
κόμα ωραιότερο το περιβόητο...
— Ά, με συγχωρή!... του δια-
μαρτυρήθηκε η Φρόσω. Το φαί
φτιάσαμε κι' οι δυο μας, το τρα-
πέζι το στρώσαμε κι' οι δυο μας,
κι' όσο για τα λουλούδια, η μία
έβαλε νερό στο βάζο, κι' η άλλη
τοποθέτησε μέσα τα χρυσάνθεμα.

Χαρούμενος ο Φάνης, αβρόμητα,
της αγκάλιασε και τις δυο, τη μία
δεξιά, την άλλη αριστερά, και τις
εσφίξε ψιθυρίζοντας:

— Τότε, μπράβο και στις δυο
σας!... Τις δυο αγαπημένες μου
μαγίσσες, που μου προσφέρουνε τα
θαυμάτα τους!...

Καί, καθώς τις είχε έτσι στην
αγκάλια του, τις φίλησε και τις
δυο στα μάγουλα. Η Φρόσω κοκ-
κίνισε από ευχαρίστηση. Η 'Αλί-
κη έμεινε μάλλον αδιάφορη κι' &
φλημενική.

Κάτσανε να φάνε. Σήμερ' η
Φρόσω έφαγε με περισσότερη όρε-
ξη από την αδερφή της. Αυτό το
παρατήρησε κι' ο Φάνης, που στα-
μάτησε μια στιγμή το φαί για να
ρωτήσει τη γυναίκα του, αρκετά &
νήσυχος:

— Τι έχεις, 'Αλικάκι;

— Η 'Αλίκη πετάχτηκε...

— Εγώ... Πώς σου έβγαλε;... Τι-
ποτα...

— Πώς τίποτα δεν τρώς, είσαι
αβρόμητη...

Η Φρόσω προσπάθησε, όπως
πάντα, να σώση την κατάσταση:

— Μου παραπονιέται από το
πρωί για έναν επίμονο πονοκέφα-
λο... είπε.

— Είσαι άρρωστη; ρώτησε ο
Φάνης τη γυναίκα του, σοβαρά
ανήσυχος τώρα.

Πάλι απάντησε η Φρόσω στη θέ-
ση της 'Αλίκης:

— Δεν είναι τίποτα... Καμιά
περαστική γριππούλα... Θα πηθ' δυο
κινίνα και μια ασπιρίνη το βράδυ,
μ' ένα ζεστό, και θα ξεπνήση αύριο
περδίκι.

Ο Φάνης χάρθηκε, γεμάτος ευ-
πιστή στοργή, τη γυναίκα του.

— Να μείνεις στο κρεβάτι σημε-
ρα... της είπε. Έχει δικίο η Φρό-
σω... Θάνει καμιά γριππούλα να
προφυλαχτείς.

— Θα μείνω στο κρεβάτι... του
απάντησε κι' η 'Αλίκη. Με λίγη
προφύλαξη, αύριο θαμαι καλά...

— Όταν, τ' απόγευμα, ο Φάνης &
φυγε για την Τράπεζα... για το
καθιερωμένο συνεργείο... η Φρό-
σω μάλωσε γερά την αδερφή της:

— Άκου, της είπε, δεν υπάρχει
κανένας λόγος να φανερώνη το πρό-
σωπό σου ανάγλυφο το δράμα της
μεγάλης συντριβής...

— Μά, καλά, τί θές;... Να πι-
δάω;...

— Βεβαίως να πιδάς, γιατί

γλύτωσες, επί τέλους, από την α-
πό εσχόλητα, τον κύριο Μπρα-
τσώτη!...

— Καυμένη Φρόσω, έχεις κέφι!...
— Βέβαια έχω κέφι... Δεν είχα,
όσο μάς βράβαινε όλους εδώ μέσα
η φοβερή αυτή ιστορία... Τώρα που
γλύτωσαμε, δε θές να τραγουδάω,
να πηδάω, να χορεύω;...

— Επί τέλους, είναι πολύ φυ-
σικό μου φαίνεται, ναμαι κάπως
στενοχωρημένη... Όσο και 'άναι,
είχα δειχ' μ' αυτό τον άνθρωπο...

— Και πολύ μάλιστα... Δεν πι-
στεύω όμως να τον αγαπούσες!...

— Κι' αν τον αγαπούσες;... Κι'
αν τον αγαπάς ακόμα;...

Η Φρόσω κτύπησε την 'Αλίκη
στα μάτια για πολλή ώρα.

— Δεν τον αγαπούσες, κι' ούτε
τον αγαπάς, αδελφούλα, της είπε
στο τέλος. Μην προσπαθής να πεί-
σής η ίδια τον εαυτό σου πως σ'
αυτή την ολκή ιστορία υπήρχε το
ελαφροτικό ενός αισθήματος. Με
συγχωρή, αλλά η υπόθεσι Μπρα-
τσώτη ήταν βρώμικη.

— Κι' όμως, τον αγαπάω... είπε
με πείσμα η 'Αλίκη.

— Τότε ένας λόγος παραπάω
για να τον ξεχάσεις... Ο άντρας
σου αξίζει τη θυσία!

— Ο άντρας μου!... Όλο 'έν
άντρα μου κοιτάς;... Και δε μου
λές, κυρά μου, τι έκανε ο άντρας
αυτός για μένα;... Οτι μπορούσε.

— Τι έκανε;

— Η, καλύτερα, παραπάνω απ' ό,τι
μπορούσε...

— Δηλαδή, τίποτα!... Γιατί αυ-
τά που μπορούσε και τα παραπάνω
απ' ό,τι μπορούσε, πιστεύω να συμ-
φωνής πως είναι πολύ πιο λίγα
απ' όσα θάτανε φυσιολογικά να &
πιθυμήση κι' η λιγότερο απαιτη-
τική γυναίκα!...

— Άκουσε, 'Αλίκη, είπε η Φρό-
σω πολύ σοβαρά. Πιο συγκινητικό
είναι για μια γυναίκα να της δινή
ο άντρας της δυο χιλιάδικα όταν
βγάξη ένα, παρά δεκα εκατομμύ-
ρια όταν βγάξη εκατό... Να δανει-
ζεται δηλαδή για να διπλασιάση το
φτωχικό του εισόδημα και να το
καταθέτη στα πόδια της, παρά να
της πετάη ό,τι του περισσεύει από
τα πλούτη του...

— Αυτά είναι ρομαντισμός, Φρό-
σω!... Μπορεί ναναι συγκινητικά
τα δυο χιλιάδικα πιο φτωχού, μά
είναι πρακτικά τα δεκα εκατομμύ-
ρια του πλουσιού!...

— Τότε γιατί παντρεύτηκες &
ναν άντρα φτωχό;...

— Αυτός γιατί με πήρε, αφού
ήτανε φτωχός;...

— Δεν ήξερε πως έπρεπε ναχη
ώρισμα λεφτά, για να σ' αγορά-
ση... Δε θέλησε ούτε στιγμή να
σκεφτεί προσβολητικά για σένα πως
μπορούσες να πουληθείς...

— Αυτά είναι κουραφέζαλα!

Κάθε γυναίκα, και περισσότερο μά-
λιστα όταν είναι όμορφη, έχει τις
απαιτήσεις της... Αυτές τις απαι-
τήσεις της πρέπει να τις καλύψη
ο άντρας της...

— Κι' άμα ο άντρας της είναι
φτωχός;...

— Τότε δημιουργείται έπιτα-
κτική ή ανάγκη του έραστου...

— Όχι, 'Αλίκη. Τότε η γυναί-
κα, που βλέπει, ότι ο άντρας της,
μ' όλη την καλή του διάθεσι, μ'
όλες τις προσπάθειές του, δεν κα-
ταφέρει να της δώση αυτά που
γυρεύει ή απληστία της, χωρίζει &
πλά κι' ωραία, αντί να τον ρεζι-
λέψη...

Η 'Αλίκη κτύπησε λοξά την &
δελφή της:

— Θα σ' άρεσε να χωρίσω εγώ;...
τη ρώτησε.

Η Φρόσω κοκκίνισε ως τ' αυ-
τιά:

— Τι θα πη 'εθ' μ' άρεσε; Μη-
πως θάχα κανένα συμφέρον να χω-
ρίσης;...

— Ξέρω κι' εγώ;...

— 'Αλίκη!... Δε θέλω να πάρω
στά σοβαρά τα λόγια σου, που προ-
τιμώ να τα χαρακτηρίσω ασυλλό-
γηστα παιδιάρια, παρά σαν
κακοήθειες...

— Για στάσου... Γιατί δηλαδή;
Θάτανε παράξενο ν' αγαπάς σου το
Φάνη και να περιμένεις να χωρίσω
για να τον πάρης;...

Κατακίτρινη, η Φρόσω έμεινε για
λίγο σιωπηλή...

Και τότε, γιατί σκέπασα &
λες αυτές τις ιστορίες του Μπρα-
τσώτη;... Γιατί δεν άφησα την μο-
ρα ν' αποτελειούνη σκληρά αυτό
πουχός άρχισι τόσο ασυλλόγηστα
εσύ;... Γιατί, ακόμα περισσότερο,
πήρα πάνω μου τόσα που βάραι-
ναν έσένα, χάνοντας έτσι την &
τίμησι του Φάνη, που λες, ότι τον
αγαπάς;...

Στους άπλους αυτούς συλλογι-
σμούς της αδερφής της, η 'Αλίκη
δε βρήκε τί ν' απαντήσει. Εσφινικά,
είδε ποσο άδικα της είχε φερθή, κι'
έπεσε με κλάματα στην αγκάλια
της:

— Με συγχωρή, Φρόσω... της
είπε. Είμαι τρελή. Δεν ξέρω τί
λέω...

Η Φρόσω την απομάκρυνε η-
ρεμα:

— Αυτό δε θα στο συγχωρέσω
ποτέ!... της είπε ψυχρά.

— Έλα τώρα, πεισματάρα... Εί-
πα μια κουβέντα τρελή πάνω στο
νεύρα μου... Έσύ την παίρνεις τοίς
μετρητοίς;...

Η Φρόσω κούνησε το κεφάλι της.

— Αυτό που είπες, ψιθυρίσε, θα
με κάνει να φύγω από το σπίτι.

— Να φύγεις;

— Φυσικά, δεν έχω καμιά θέσι
δίπλα σε σένα, δίπλα στον άντρα

σου, όταν με βαραίνει μια τέτοια
υποψία σου...

— Φρόσω, σ' όρκίζομαι πως δεν
έχω καμιά υποψία για σένα... Πα-
ραδίζομαι πως είπα κάτι φοβερά
πρόστιχο για σένα, που μ' έχεις
σώσει... Ξέχασέ το...

Η Φρόσω χαμογέλασε με πί-
κρα:

— Αν κι' είναι κάτι, που δεν
δεχνιέται ποτέ, μουμύρισε, θα
προσπαθήσω να το ξεχάσω, γιατί
σ' αγαπώ...

Τη νύχτα, στο κρεβάτι της, η
Φρόσω έμεινε ώρες πολλές άγρυπνη.
Στ' αυτιά της βούιζανε τα φουερά
λόγια της 'Αλίκης: «Θάτανε
παράξενο ν' αγαπάς το Φάνη και
να περιμένεις να χωρίσω για να
τον παντρευτείς;...» Για πρώτη φο-
ρα η Φρόσω προσπαδούσε να φω-
τίση όσο γινότανε πιο πολύ την
καρδιά της και να εξακριβώση τα
αισθήματα της: Μήπως αγαπούσε
πραγματικά το Φάνη;... Αυτή η
τρυφερή στοργή πουνούσε γι' αυ-
τήν, μήπως ήταν έρωσι;... Όλος ο
οργανισμός της αντιρούσε με δύ-
ναμι σ' αυτή την υποψία. Τόβρισκε
τρατάδες αυτό η Φρόσω... Η αν-
θρωπος αυτός ήταν ο άντρας της
αδερφής της. Πρόσωπο, δηλαδή, &
απληστία κι' αταγερμένο γι'
αυτήν...

— Ένα προσωπο... όμως, που
το πονούσε δυνατά η Φρόσω, και
που την καλωσύνη του και την ευ-
γένειά του, προτερήματα τόσο πε-
ριφρονήματα από την 'Αλίκη, που αυ-
τή η Φρόσω ήτανε σε θέση να τα &
τίμηση. Και πόια, στη θέση της,
δε θάναυε συμπαθία γι' αυτό τον
άνθρωπο, που την υπόληψι του πο-
δοπούσε με τόσο εγκληματική &
διαφορία η γυναίκα του — η αδε-
φή της;...

Κουρασμένη απ' τις σκέψεις, πι-
κραμένη κι' ανήσυχη, κατάφερε η
Φρόσω να κοιμηθ' κατά τα ημε-
ρώματα. Ξυπνησε άργα. Μπροστά
της στεκόταν η 'Αλίκη.

— Καλημέρα, ύπναρού! της &
φώναξε ευθύμα.

Η Φρόσω πετάχτηκε απότομα
από το κρεβάτι της.

— Τι ώρα είναι; ρώτησε.

— Εννιάμισι...

— Πά, πά!... Τι έπαθα και με
πήρε τόσο άργα ο ύπνος σήμερα;

— Γιατί; Ποιός λόγος σ' ανά-
γκαζε να ξυπνήσης πιο νωρίς;... Μή-
πως είχες γροφείο;

Η Φρόσω είχε πεταχτή από το
κρεβάτι κι' είχε φορέσει τη ρόμπα
της.

— Τι λές;... φώναξε. Ποιός θα
ψωνίση, ποιος θα βάλη άπάνω το
φαί;...

— Τάκανα όλα εγώ.

— Έσύ;...

— Ναι, και σκούπισα και συ-
γύρισα...

— Και του Φάνη τον καφέ;

— Τον έψησα εγώ... Μην ανη-
συχής, όλα τα κατάφερα μια
χαρά...

— Μπράβο σου, αδελφούλα
μου!...

— Άμ, τί νόμισες; Μόνο εσύ
είσαι νοικοκύρα;... Είμαι κι' εγώ
λιγάκι, άμα χρειαστή...

Πραγματικά, όλο το σπίτι είχε
ταχτοποιηθ' στην εντέλεια. Το φαί
έβραζε πάνω στη φωτιά.

— Μπράβο, αδελφούλα μου... &
ναπ' η Φρόσω. Έτσι σε θέλω, να
τα καταφέρνεις και μόνη σου...

— Έννοια σου, αλλά... Θα με
δής και θα με καμαρώσης πραγ-
ματικά αλλοίωτικη...

Σαν από θαύμα, η 'Αλίκη &
είδε από κείνη τη μέρα πως είχε μετα-
μορφωθ'! Συγύριζε το σπίτι της,
πεισιποιώντας τον άντρα της, ζη-
τούσε άφορη για να μη βγλ... Ένα
μεσημέρι, ύστερ' από μια εβδομά-
δα, ο Φάνης, γυρίζοντας, &
μάν' έφημερίδα στις δυο γυναίκες

μας! είπε

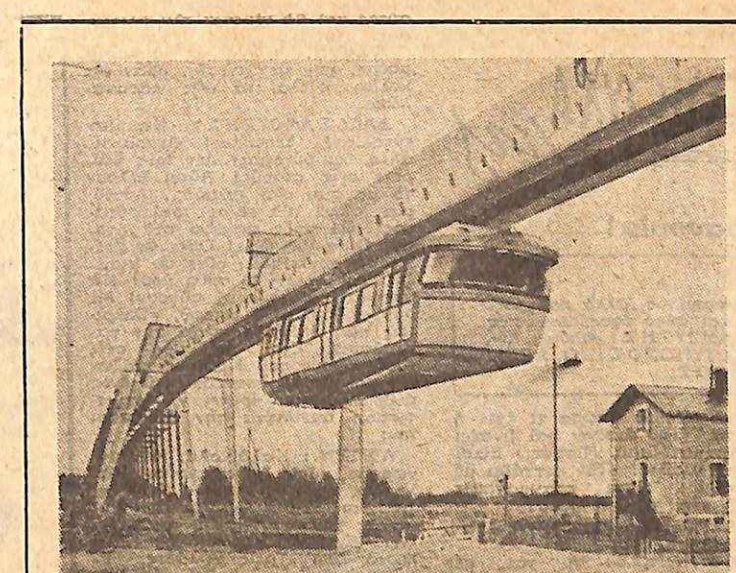
— Ποιός; ρώτησε η Φρόσω.

— Ο Μπρατσώτης...

— Έφυγε; ρώτησε η 'Αλίκη,

σχεδόν βδιδάφουρα.

— Νά... Διάβασε εκεί στις &
ναχωρήσεις... Πάει, λεί, στην Εύ-
ρώπη, για να πλουτίση το έργο-

ΕΝΑΕΡΙΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΤΡΑΙΝΟ

Το μικρό αυτό έναεριο ηλεκτρικό τρένο κατασκευάστηκε δοκιμαστικά
από τα εργοστάσια Ρενώ, στην Όρλεάνη της Γαλλίας. Το τρένο κί-
νείται πάνω σε έναεριες σιδηροτροχιές, με όγτω ελαστικούς τροχούς,
που το κάνουν τελείως άθροβο. Μία αμερικανική μεγαλόπολις παρή-
γειλε ήδη δεκα τέτοια τρένα και ή εγκατάστασι της νέας πρωτοτύπου
συγκοινωνίας θα γίνη με τη συνεργασία όγτω μεγάλων γαλλικών εται-
ρειών, μεταξύ των οποίων ή βιομηχανία Ρενώ, που θα κατασκευάση
τά έναερια αυτά όχηματα.

στάσιό του με καινούργια μηχανή-
ματα και πρώτες ύλες.

— Όρα καλή στην πρύμνη του
κι' άερα στα πανιά του!... φώναξε
με κέφι η Φρόσω.

Ο Φάνης την κτύπησε παραένε-
μένος, κι' ύστερα, γυρίζοντας στην
'Αλίκη, της είπε, χαμηλόφωνα:

— Φαίνεται πως τον ξεχάσε ο-
ριστικά κι' άμετακλήτα τον άγα-
πημένο της ή μικρό!...

— Δόξα σοι ο Θεός! αναστέ-
ναξε ή 'Αλίκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'.

Είχε πιά χειμωνιάσει. Κι' ή χει-
μωνιάτικη μελαγχολία είχε τρυπώ-
σει και στην ψυχή της 'Αλίκης. Με
τη διαφορά πως δεν ήτανε μελαγ-
χολία, που την προκαλούσε ο γκρί-
ζος ούρανος ή το ψιλόβροχο: Την
προκαλούσε ή έλλειψι ενός γουί-
νιου παλτού, που από καιρό τώρα
το όνειρευότανε ή νέα γυναίκα...

Ταυ το είχε πη το Φάνη, απ'
έξω-απ' έξω, κι' έκείνος μόνο που
δεν είχε βάλει τη ψήφους:

— Παλτό γουίνινο!... Τι είναι
αυτό που λές;...

— Θάταν ο πιο όμορφος πρω-
τοχρονιάτικος μπουναμάς!... συνέ-
χισε εκείνη με τα μάτια της που
λάμπανε.

— Δε θα μούφτανε το πρωτο-
χρονιάτικο έωρο μιας δεκαετίας!...

— Είπε ο κακομοίρης ο Φάνης.

— Φοδέρω πράγμα όμως ναναι
καλές υπαλλήλους... φώναξε άγα-
νακτισμένη η 'Αλίκη.

Ο Φάνης γέλασε μελαγχολικά.

— Δε λέω, προτιμότερο ναναι
τραπέζιτης ή βιομήχανος!... της
απάντησε. Μά δε μπορούμε ναναι
όλοι...

— Κι' όμως, ένα γουίνινο παλ-
τό, σαν αυτό που θέλω εγώ, μπο-
ρεί να το πάρης κι' εσύ...

— Με ποιόν τρόπο, 'Αλικάκι
μου;... ρώτησε εκείνος, στενοχω-
ρημένα.

— Δεν ξέρω...

— Πώς δεν ξέρεις;... Πρέπει να
ξέρης... Έδώ είναι κοκιά μετρο-
μένα: Όσα βγάω από την Τρά-
πεζα, μόλις και μετά βίας φτάνου-
νε για να ζήσουνε κουτσό-τραβά...

— Ναι, βρέ παιδάκι μου, το &
ναγνωρίζω πως δεν περισσεύουνε...

— Νά μη φορέσης γουίνινο παλ-
τό... την πείραξε, μισοσοβαρά, μι-
σοκατείε εκείνος.

— Η ζωή δε μούχει προσφεο-
τόσα πολλά, ώστε να μού στερή-
σης και την πιο στοιχειώδη άνεσι

στο ντύσιμό μου...

— Όχι δα και στοιχειώδη άνε-
σι, 'Αλικάκι... Το παλτό που ζη-
τάς είναι πολυτέλεια...

Η 'Αλίκη πετάχτηκε όρθη, κατα-
κόκκινη.

— Και γιατί να μην είναι;...
Μία γυναίκα κάπως εύποροιστή,
πρέπει να γνωρίζει και κάποια πο-
λυτέλεια από το ντύσιμό!... 'Αλλοίως,
βλέπει τις άλλες, πουναι κατώτε-
ρες απ' αυτή σ' εμφάνισι και σε
πραγματική αξία, και ζηλεύει... Κι'
ή ζηλεία, Φάνη, είναι κακός σύμ-
βολος!...

Ο Φάνης της έπιασε το χέρι με
άγνοια:

— Τι θές να πής;... τη ρώτησε.

— Τίποτα... του απάντησε.

Τράβηξε απότομα το χέρι της
κι' πήγε να κλειστή μέσ' στην κρε-
βατοκάμαρα, χτυπώντας πίσω της
δυνατά την πόρτα...

Ο Φάνης έμεινε μόνος του στην
τραπέζια, μπροστά στη Φρόσω.

Που δεν είχε βγάλει μιλιάν σ' όλη
αυτή τη συτήτησι του ανθρώπου...

— Έχει δικίο... Έχει δικίο...

μουρμούρισε με συντριβή ο Φάνης,
που το κεφάλι κρυμμένο μέσ' στα
χέρια του.

— Σε τί έχει δικίο, καυμένο μου
Φάνη;... τον ρώτησε με πραγματική
συμπόνια η Φρόσω.

— Η ζηλεία είναι κακός σύμ-
βολος... ξανάπε εκείνος, σαν ήχο
δική της. Η γυναίκα, βλέποντας,
ότι είναι κατώτερη απ' όλες τις
άλλες γυναίκες, που πληνάζει, &
ναι περισσότερο από φυσικό να
νοστή τον εαυτό της παπεινώμενη
κι' αβρόμνητο... Από τη στιγμή
αυτή, ή ζηλεία έχει φωνάσει στην
καρδιά της, σαν επικίνδυνος σύμ-
βολος, έτοιμος να τη σπρώξει στο
κακό...

Μιλούσε πυρετικά ο Φάνης, σε
νόθε με τα ίδια του τα λόγια
να κεντρίση τον εαυτό του και να
τον κάνει ήλιο να... βρή το παλ-
τό...

— Η Φρόσω τον κτύπησε γεμά-
τη μελαγχολία, χωρίς να μιλήσει...

— Η καμμένη γυναίκα, τί να
έλεγε και ξανάπνε ο Φάνης. Τί να
κάνω όμως κι' εγώ;...

— Έσύ είσαι δικίο πάνω απ' &
λους μας... του απάντησε η Φρόσω.

— Δεν υπακούει ή σ' άνεσι...

Μία γυναίκα όμορφη πρέπει ν' &
καλιόμαστε από τα πλούτη.

— Κι' αν δεν τάχη;...

— Πανικόβλητος ο Φάνης ψιθύρισε:

— Αν δεν τάχη, Φρόσω, τα βρι-
σκεί... Δεν τ' άκουσες που το
είπε;...

— Πολύ την κατεβάζεις τη γυ-
ναίκα, Φάνη... Η γυναίκα δεν &
ναι μόνο μαντενί... Ξέρει ναναι, &
ταν χρειαστή, και λιγάκι πρωτα...

ΤΟ Χόλλυγουντ έχασε το θαύμα του. Ο Κλάρκ Γκέμπλ πέρασε στην κλινική, όπου νοσηλεύεται εδώ και αρκετές μέρες. Ύστερα από μια καρδιακή προσβολή, που οφειλόταν σε θρόμβωση της στεφανιαίας αρτηρίας. Ο Κλάρκ που είχε γεννηθεί στο Όχαιο την 1η Φεβρουαρίου 1901, είχε λάβει λίγες ώρες από το θάνατό του μια προσωπική έ-

Ο Ντόρρυ Κόουλ

πιστολή του προέδρου Άρλεν. γάμο, που κι αυτός είχε ως γνωστόν προσλάβει από γράμματα από την ίδια θρούβη. Ο Άλντ τελειώνει το γράμμα του με τις ακόλουθες συμβουλές: «Διαβάτε τις βιβλίες, μη νευριάζετε και ακολουθήστε κατὰ γράμμα τις συμβουλές των γιατρών σας».

Ο Κλάρκ μέχρι την τελευταία στιγμή ήταν αισιόδοξος και πίστευε πως γρήγορα θα μπορούσε να ξαναγυρίσει στο σπουδαίο για ν' αποτελειώση το φιλμ «ΟΙ Αποτυχημένοι», στο οποίο έπαιζε με τη Μαίριλιν Μονρόε.

Όπως είχαμε γράψει, η τελευταία σύζυγος του Κλάρκ, Κάθι Γουόλντγουορντ, έπρεπε να τον κάνει για πρώτη φορά πατέρα την προσεχή άνοιξη. Δυστυχώς όμως ο «βασιλιάς» πέθανε πριν γεννηθεί ο διάδοχός του.

Η Έλίζαμπετ Τάιήλορ βρίσκεται και πάλι στην κλινική και η ύγεια της εμπνέει αισιοδοξίες στο περιβάλλον της. Οι καλύτεροι γιατροί της Άγγλιας, μεταξύ των οποίων και ο λόρδος Ήθας, προσπαθούν για να σώσουν την βασίλισσα. Έλυσαν, διέταξαν σειρά εξετάσεων και αναλύσεων για να υπορέσουν ν' ανακαλύψουν τον μυστηριώδη λό, από τον οποίο έχει προσβληθεί η διάσημη στάρ.

Όλοι αυτοί οι επιστήμονες δεν έκρυψαν την ανησυχία τους και ο Έντνι Φίσερ, που εγκαταστάθηκε πάλι στην κλινική, κοντά στη γυναίκα του, τηλεφώνησε στο Λος Άντζελες στον καθηγητή Κένιερ, που κούρασε μόνιμα τη Λίζ, να έρθει άμεσως στο Λονδίνο. «Ηδη ο διάσημος Άμερικανός επιστήμονας ήρθε τηλεφωνικά ο' έπαση με τους Άγγλους συναδέλφους του».

Στο μεταξύ κυκλοφορούν στο Λονδίνο διάφορες φήμες. Η Λίζ έχει μπει γρήγορα λένε μερικοί. Οι γιατροί όμως το διέψευσαν άμεσα. «Τότε προσεβλήθη από σημεία» είπαν άλλοι. Το γεγονός πάντως είναι πως η Λίζ είναι σοβαρά άρρωστη. Έχει συνεγεί δύναμη, το πονοκέφαλό και τρέμει από τον πυρετό. Όλα αυτά έχουν κλονίσει το νευρικό της σύστημα και κλαίει συνεχώς.

Στην κλινική έπαιε ελπίση για πρώτη φορά στις 30 Οκτωβρίου, για παρακολούθηση, τωβρίου, για απελευθέρωση. Οι γιατροί απεφάνθησαν πως η Λίζ είχε μια περιστασιακή. Και πράγματι, ύστερα από την εξαγωγή της, η κατάσταση

της βελτιώθηκε και υπόρρεσε να ξαναγυρίσει στο ξενοδοχείο της. Η άρρωστη της Λίζ έχει αναστατώσει τη «Φόξ», που έπρεπε να γυρίσει μαζί της το φιλμ «Κλεοπάτρα». Η Λίζ δέ θα υποφέρει για πολλούς μήνες να έλγασθη και το γύρισμα του έργου, που στοιχίζει ήδη αρκετές χιλιάδες λίρες, ανελήθη επ' άοριστον, γιατί ο κ. Σκούρας δεν ένοει να δώσει στο φιλμ άλλη πρωταγωνίστρια.

Ο Ζάν-Πόλ Μπελμόντο, ο πιο άσχημος εγός της γαλλικής θόδης υπέγραψε, ως συμβόλαιο, για να γυρίσει στις αρχές του 1962 το φιλμ «Ο Θλιμμένος δολοφόνος». Μέχρι τότε ο Μπελμόντο θα γυρίσει συνεχώς, δεσμευμένος ήδη από διάφορα συμβόλαια. Η στιγμή αυτή ξηλ καινούργια φιλμ του Μπελμόντο είναι εξομολογία για προβολή: «Η νέα μοναχία» με την Πασκάλ Πετί, «Η Τσιτσιτάρας» με τη Σοφία Λόρεν, «Η γυναίκα είναι πάντοτε γυναικά» «Καστόρας», «Αβέρας Άνδρ Μορ» και «ΟΙ φίλοι της Κυριακής».

Η Μίλλυ Πέρκινς, η αδέλφη της Άννα Φράνκ της θόδης, θα πρωταγωνιστήσει στο νέο φιλμ του Φίλιπ Ντάν «Αντρός Ερωτάς», στο οποίο θα ένη για παρτενάρ το βασιλιά του ρόκ «Ελ βίς Ρίτσαρδ», που τραγουδά τώρα λιγότερο και παίζει περισσότερο μπροστά στο φακό. Στο ίδιο φιλμ θα κάνει το κινηματογραφικό του ντεμπούτο το ένα νέο άστέρ, με διάσημο ήδη όνομα: η Χριστίνα Κράουφορντ, βετή κόρη της Τζόαν, η οποία μάλασε με τη υπέροχη της έπειδη δεν την άφαινε να παίζει στην κινηματογράφο.

Θέλετε να μάθετε ποιόν ψηφισαν για πρόεδρο των Ην. Πολιτειών μερικά από τα διασημότερα άστέρτα του αμερικανικού κινηματογράφου; Νίλσον Ώφισον ο Γκάρι Κούπερ, Άρλιν Ντάν, Άνδρως Μανζού, Τζίντζερ Ρότζερς, Ρόζαλιτ Ράσελ, Ρόμπερτ Τάιήλορ και Τζόννυ Βατούίλλερ.

Φανατικοί προπαγανδιστές του Κένεντυ ήταν η Μαίριλιν Μονρόε, ο Τζάκ Λέμον, η Μύνα Λού, ο Γκλέν Φόρντ, ο Φράνκ Σινάτρα, η Άντα Γκάρντνερ και ο Τζην Κέλλυ.

Ο Τζέφ Τσάντλερ, που εκλήθη στο Λονδίνο για να γυρίσει ένα φιλμ, αποκάλυψε πως γράφει ένα βιβλίο σχετικά με τη ζωή του Χόλλυγουντ και τους ανθρώπους του, το ό-

Σύντομες ειδήσεις

ποιο θα είναι γεμάτο σκανδαλιστικές αποκάλυψεις. Η μόνιμη ντάμα του στις ξέδους του έγινε στην αγγλική πρωτεύουσα η νέα στάρ Άντζελ Ντίκινσον. Ένώ στο Χόλλυγουντ, η Έστερ Ουίλλιαμς, την οποία όλοι πρίν από δυό χρόνια θεωρούσαν βέβαιο πως ο Τζέφ θα παντρευόταν, φλερτάει με τον Φερνάντο Λάμας.

Η Φλόρενς Άντλαντ, υπέγραψε της Μπέτρυ Άντλαντ, της νεαράς φίλης του Έρρολ Φλόνν, ζήτησε στη Σάντα Μόνικα να εκδοθεί άδεια γάμου, για να υπορέσει να παντρευτεί τον Ίνδο συγγραφέα Ουίλλιαμ Μπένγκκαλ Ράου. Ο συγγραφέας είναι 39 χρόνων και η μέλλουσα σύζυγός του 46.

Στο Παρίσι έσκασε τις ημέρες αυτές μια καλλιτεχνική βόμβα. Κυκλοφόρησε ο πρώτος δίσκος ενός νέου τραγουδιού, του Όρλάντο με τίτλο «Ποτέ δεν θα ξεχάσω» και «Φωτομυρία» (ανατολντικό). Η φωνή του νέου τραγουδιστή με την ευαισθησία και τις διακυμάνσεις της προκάλεσε πολλά και εμμελή σχόλια. Μά ποιος είναι, λοιπόν, αυτός ο Όρλάντο; Παρα τις προσπαθειές του να το κρατήσει μυστικό, αποκάλυψε πως

Ο Όρλάντο (άριστερά) και η Δαλιό (δεξιά) σ' ένα κοινό σκίτσο, που οφείλεται σε Γάλλο ζωγράφο.

δεν είναι άλλος από τον αδελφό της διάσημης τραγουδίστριας Δαλιό, η οποία με τα «Παιδιά του Πειραιά» έγινε η ύπ' άρ. 1 τραγουδίστρια της Γαλλίας.

Ο Όρλάντο (23 χρόνων) μπορεί να είναι νεοφερμένος στους δίσκους, δεν είναι όμως καινούργιος και στο τραγούδι. Αυτός λανθάρρε με εξαιρετική επιτυχία τον θρυλικό «Μουσταφά» στο Λίβανο και στο Κάιρο και όλοι προβλέπουν πως θα έχη μια καριέρα παρόμοια και εξ ίσου λαμπρή με της αδελφής του. Το γεγονός αυτό ενέπνευσε στο Γάλλο σκίτσογράφο Φουζέ το σκίτσο που δημοσιεύουμε.

Ο Γουάριντ Μπόρντ, παρτενάρ του Τζών Γουάριντ σε πολλά φιλμ τύπου γουέστερν, μεταξύ των οποίων και το «Ρίο Μπράβος», πέρασε στο Χόλλυγουντ από καρδιακή προσβολή. Είχε γεννηθεί στο Ντένβερ του Κολοράντο στις 9 Απριλίου 1905 και είχε παίξει σε 300 περίπου φιλμ.

Ο Στέφεν Μπόρντ, παρτενάρ της Μπαρντ στο φιλμ «Εκκλίνω» 17 χρόνων, που έχει παίξει με τις διάσημες στάρ: Ζυλιέτ Γκρεκό, Σοφία Λόρεν, Κλάρκ Γκέμπλ, Κόλιν κ.ά., διαμεύοντας το είδωλό του με μια νεαρή στάρλετ δήλωσε:

«Μη μου μιλάτε για έσπετες. Μαύ φάνει που τις σφίγγω αναγκαστικά στην αγκαλιά μου μπροστά στο φακό. Στην ιδιότητα ζωη προτιμώ να φλερτάω με μια άλλη δακτυλογράφο, η μια παλιότερη καταστήματος νεωτερισμών».

Ο Μάικ Μάρσαλ, ο γιός της Μίσελ Μοργκάν, η λίκας 16 χρόνων αποκάλυψε πως είναι έρωτευμένος με την Μπρίτζιτ Μπαρντ και πως θα επιδώσει να περάσει του χρόνου τις θερινές διακοπές του στη Γαλλία μόνο και μόνο, για να έλκεται κοντά της. Όπως ήταν φυσικό η δήλωση αυτή δεν έθουσε καθελίου τη υπέροχη του.

Η Τζόαν Κράουφορντ δήλωσε: «Ύστερα από το το ταλέντο, το πιο σπουδαίο πράγμα που πρέπει να έχη μια στάρ είναι ένας καλός... κομωτής».

Για μια έκπαιξη της στην γαλλική τηλεόραση η Ρόμυ Σνάντντερ πήρε 7.500 νέα φράγκα, που τα έδωσε κατόπιν στους σπαθούς.

Ο Τσάρλς Κομπερν (83 χρόνων) και η Βί. Φορντ Κλέμενς (42 χρόνων) γιόρτασαν μεγαλοπρεπώς στο Χόλλυγουντ την πρώτη επέτειο

των γάμων τους. Η Τζόαν Κράουφορντ ανακοίνωσε μπώς τον άντρα, που θα γίνει ο νέος σύζυγός της: «Εθεάθη κατ' έπα- νάλη, τελευταία μαζί με τον Καναδό συγγραφέα Γκράχαμ Φέργουσον».

Ο Γάλλος κομικός Νταρρ Κόουλ έχει πολλές προτάσεις, εκείνη όμως που τον ενθουσιάζει είναι η

Ο Ζάν - Πόλ Μπελμόντο

πρόταση του Ρενέ Κλαίρ να γυρίσει μαζί του την άνοιξη το έργο «Όλος ο γυρός του κόσμου». Όπως ήτοι οι ήρωες, έτσι και ο Νταρρ θα έδινε όλο το γυρό του κόσμου, για να γυρίσει πιο συχνά υπό τη διεύθυνση του σκηνοθέτη τώσων επιτυχιών, μετοξύ των οποίων και «Η σιωπή είναι γλώσσα».

Ο Βιττόριο ντε Σίκα θα είναι πρόεδρος της επιτροπής στο προσεχές κινηματογραφικό φεστιβάλ του Σάν Ρέμο. Ο σκηνοθέτης καλλιτέχνης τρέμει όμως, γιατί τον πειράζει πολύ η θάλασσα και η επιτροπή θα συνεδρίαζε και θα βγάλει την απόφαση της πάνω σε μια θαλαμιά.

Μη φοβάσαι, του έπε ο φίλος του, ο γνωστός τραγουδιστής Ντομένικο Μοντούνι, έχω φέρει μαζί μου από την Άμερική κάτι θαυματουργά χάπια, που όχι μόνο εξουδετερώνουν τη ναυτία, αλλά κάνουν τον άνθρωπο αισιόδοξο.

Δε μπορώ τότε να τα δεχτώ, του έπε ο πνευματώδης Βιττόριο. Αυτό θα είχε για αποτέλεσμα να βρίσκομαι ακόμα και τα δικά σου τραγούδια!...

Η Ρόμυ Σνάντντερ δήλωσε στη Ρώμη πως χωρίζεται από τον Άλαιν Ντελόν.

Οι άπιστες του δε μετριούνται πιά, έπε μ' ένα χαριτωμένο παράπονο η γοητευτική «Σίσσυ».

Όλοι όμως έβρουν πως όσο περισσότερες άπιστες της κάνει ο Άλαιν, τόσο περισσότερο τον αγαπά η Ρόμυ. «Οπως ακριβώς συμβαίνει με τις έρωτευμένες μαθήτριες, η τούνα της Ρόμυ είναι γεμάτη από φωτογραφίες του λατρευτού της άρρεθωσανιστικού, που διαρκώς αντάλλει την ημέρα του γάμου τους, με το πρόγραμμα επαγγελματικών εμβόλων».

Ο Λόρενς Ολίβιε ξαναγύρισε στο Λονδίνο, αφού πέρασε τέσσερες μήνες στη Μαλαισία, ψαρεύοντας με τους ιθαγενείς. «Είναι πολύ ευχάριστο, έπε, να ζης σαν κοινός θνητός, ανάμεσα σε αγνώστους, που δε σου δίνουν καμιά εξωριστή σημασία».

Η Άνιτα Έκμπεργκ αδυνάτισε πολύ, τελευταία και η περίφημη περιμετρος του στήθους της βρίσκεται σε κίνδυνο.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

Πειριωέτεια

ΣΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ

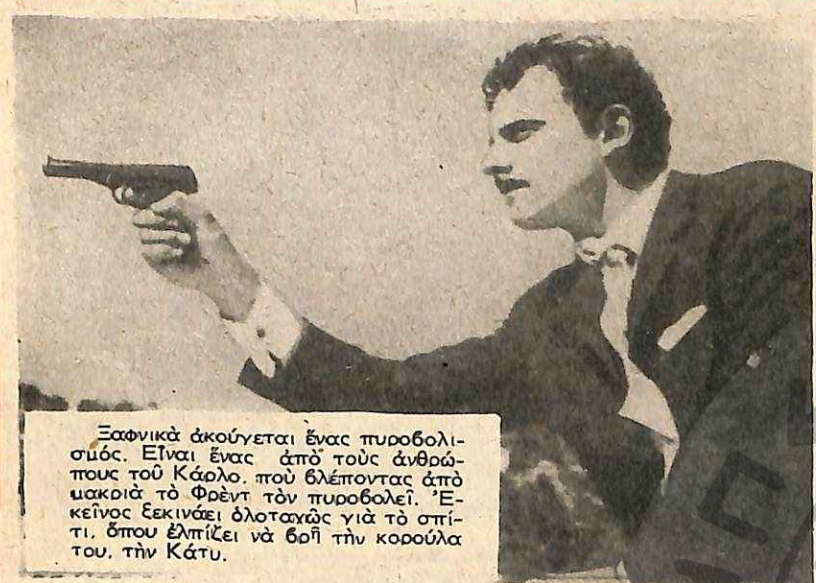
Πρόσωπα

ΦΡΕΝΤ ΜΠΑΡΚΕΡ	: ΕΝΤΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ
ΝΙΚΥ	: ΖΥΛΙΕΤ ΓΚΡΕΚΟ
ΚΑΡΛΟ ΦΕΡΕΛΛΙ	: ΦΟΛΚΟ ΛΟΥΛΙ
ΕΛΒΙΡΑ	: ΖΑΚΕΛΙΝ ΒΕΝΤΟΥΡΑ
ΡΙΤΑ	: ΠΑΣΚΑΛ ΡΟΜΠΕΡΤΣ
ΕΛΕΝΗ	: ΛΑΤΑ ΡΙΜΠΑ
ΝΤΟΝΑ	: ΜΙΣΕΛ ΦΙΛΙΠ
ΚΑΤΥ	: ΤΑΝΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ

ΒΟΝ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο Φρέντ Μπαρκερ βρίσκεται επί κεφαλής μιας μεγάλης διωπ- νανίας άρματών της Κυανής Ακτής γάρις στον Φερέλλι, που νιώρισε όταν υπηρετούσε, κατά τον πόλεμο, στην αεροπορία. Άνυπαύτως, λατρεύει τα παιδιά και γι' αυτό έχει υιοθετήσει τη μικρούλα Κατύ, η οποία μια μέρα εξαφανίζεται από το σχολείο της.

Στις στροφές, ο Φρέντ αναγκάζεται να κόψη ταχύτητα, κι' ο συμμορίτης που τον κυνηγάει τον πυροβολεί. Εύτυχώς όμως ήταν πολύ κακός σκοπευτής!

Η άφανση της οφείλεται σε κάποιον Μεροσίε, ο οποίος του αποκάλυπτε πως μια συμμορία κάνει μέσω των άρματών του λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Ο Φρέντ δεν άργεί ν' ανακαλύψει πως επί κεφαλής της συμμορίας βρίσκεται ο ίδιος ο Φερέλλι, στη βίλλα του οποίου συγκεντρώνονται οι νέες που στέλλονται στο εξωτερικό.

Ο πυροβολισμός αναστατώνει τη βίλλα και ο συμμορίτης του ζάρο, που πυροβόλησε χωρίς να πετύχη το Φρέντ, μπαίνει κι' αυτός σ' ένα αυτοκίνητο και άρνίζει να τον καταδιώκη. Βλέποντας πως τον κυνηγούν, ο Φρέντ αλλάζει σχέδιο και αποφασίζει να πάη στην αστυνομία και ν' άφηση εκεί την Έλεν, ώστε να βρίσκεται σε ασφάλεια.

Μόλις πλησιάζουν τα πρώτα σπίτια οι συμμορίτες εγκαταλείπουν την καταδίωξη κι' έτσι ύστερα από λίγο ο Φρέντ και η Έλεν, φτάνουν σάοι και άδολαβείς στην αστυνομία.

Κρατώντας την Έλεν από το χέρι ο Φρέντ προχωρεί προς το γραφείο του αστυνομικού επιθεωρητή.

— Γυρίσατε κιόλας, κύριε Μπάσκερ;

— Ναι, έλατε. Έχω ενδιαφέροντα πράγματα να σας πω.

Η ίδια η Έλεν άφηγεται στον αστυνομικό την εκπληκτική της περιπέτεια. Κάποιες φίλες της που είχαν κατορθώσει να κερδίσουν την εμπιστοσύνη της, την παρακίνησαν να πάρη ναρκωτικά. Ο παππούς της δεν άργησε να το αντιληφθεί αυτό και για ν' αποφυγή τις παρατηρήσεις του ανάγκαστηκε να φύγ από το σπίτι. Μια γυναίκα καλή και ευγενική, η Ρίτα, την πήρε κάτω από την προστασία της και της υποσχέθηκε μια ζωή παραμυθένια...

— Κι' αν δεν έφτανα έγκαιρα, η Έλεν θα ήταν τώρα κι' αυτή ανάμεσα στις άλλες νέες, που η συμμορία ετοιμάζεται να φυγαδέψει στο ξωτικό με σκοπούς, που πιστεύω, να καταλαβαίνετε...

— Θα πιάσουμε άμεσα αυτούς τους άπαισιους «εμπόρους λευκής σαρκός»...

Ο Φρέντ αποχαιρετάει την Έλεν και φεύγει για να πάει να βοηθήσει την Κάτυ.

— Όταν όλα αυτά τελειώσουν έλατε να με βοηθήσετε... Θα σας βοηθήσω ν' αρχίσετε μια καινούργια ζωή.

— Νά το κότερο... Πήγαινε να ειδοποιήσεις τον Κάρο!

Μέσα σε λίγα λεπτά όλες οι κοπέλλες μπαίνουν στις βενζινακάτους με το πρόσχημα μιας επίσκεψης στο πολυτελέστατο κότερο του Κάρο.

Μόλις βγαίνει από το αστυνομικό τμήμα, ο Φρέντ μπαίνει σ' ένα τηλεφωνικό θάλαμο και τηλεφωνεί στη γραμματέα του την Ελβίρα, η οποία προθυμοποιείται να έρθει να τον συναντήσει. Μια ώρα αργότερα φεύγουν, οι δύο μαζί για τη Λαφίτολ. Δυστυχώς όμως βρίσκουν τη γυναίκα, που φιλοξενούσε την Κάτυ, δολομένη, φιμωμένη και δεμένη νερά πάνω σε μια καρέκλα. Τους δολογεί πως της είχαν επιτεθεί δυο κακοποιοί, που έφυγαν, παίρνοντας μαζί τους την Κάτυ.

Στη βίλλα του Κάρο ο Ζαίκο και η Ρίτα βλέπουν με χαρά το κότερο που σταματάει σ' ανοιχτά. Έπρεπε όμως δέχονται να επιβιβαστούν σ' αυτό οι νέες, πριν φτάσει η αστυνομία.

Λίγο αργότερα οι δυο βενζινακάτοι πλησιάζουν το κότερο και αποβιβάζουν σ' αυτό το πολύτιμο φορτίο τους.

Στο μεταξύ ο αστυνομικός επιθεωρητής συγκεντρώνει όσο το δυνατόν περισσότερες δυνάμεις, για να συλλάβει τα μέλη της συμμορίας και ιδίως τον αρχηγό τους.

Έτσι μια μεγάλη σειρά αυτοκινήτων δεν άργει να ξεκινήσει βλοσυρά για τη βίλλα του Κάρο.

Μια ώρα αργότερα φτάνουν στον προορισμό τους. Βρίσκουν τη βίλλα άδεια. Διακρίνουν όμως το κότερο που απομακρύνεται αναπτύσσοντας όλη του την ταχύτητα. Πρέπει όπωσδήποτε να το φτάσουν πριν βγει από τα γαλλικά χωρικά ύδατα.

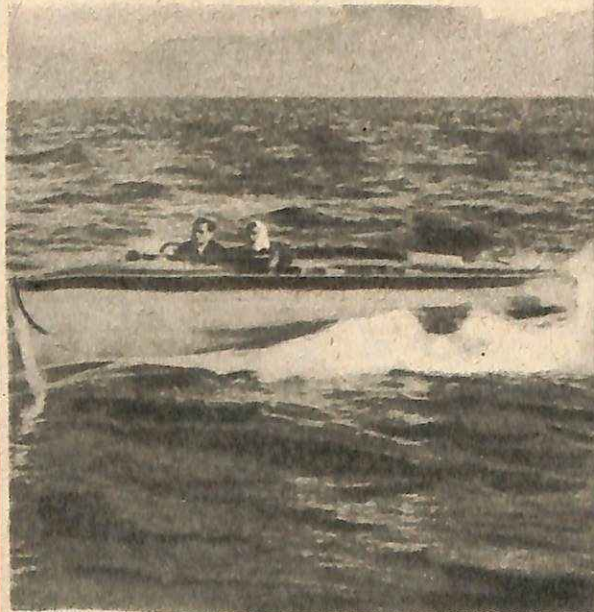
Ο Φρέντ, ύστερα από την άτυχία, που σημείωσε στη Λαφίτολ, προσπαθεί να ξαναβρεί τον Κάρο. Φτάνοντας στη Νίκαια, βλέπει πως το κότερο δε βρίσκεται εκεί. Η Έλβίρα είναι πάντα μαζί του.

Από την παραλία κυττάζει γύρω του. Του χρειάζεται μια γρήγορη βενζινακάτος και δεν άργει να τη βρει. Ο ιδιοκτήτης της όμως έχει αντιρροήσεις για να του τη δώσει και ο Φρέντ αναγκάζεται ν' απαλλαγεί απ' αυτόν με μια γροθιά.

Κάθεται στο βολάν και η 'Ελθίρα πηδά κι' αυτή πλάι του.

Χωρίς να της απαντήσει ο Φρέντ βάζει μπρός τη μηχανή και ξεκινά όλοταγώς.

Η Νίκυ ήταν από τις πρώτες που κατάλαβε πως κάτι συνέβαινε. Τί γύρευαν όλα αυτά τα μικρά πλοία που ξεπροβάλλαν απ' όλες τις πλευρές και κέρδιζαν διαρκώς έδαφος;

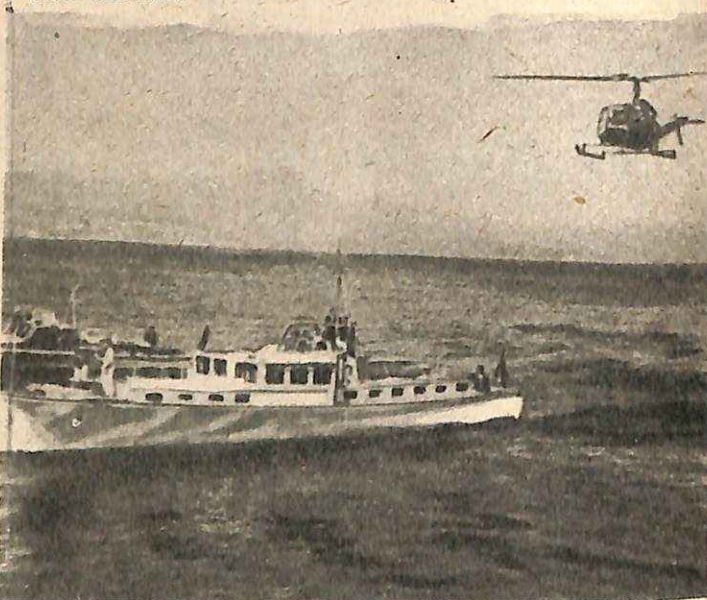
Η πρωτοβουλία αυτή της νέας δεν ενθουσιάζει το Φρέντ, δεν έχει όμως καιρό για γάσιμο.

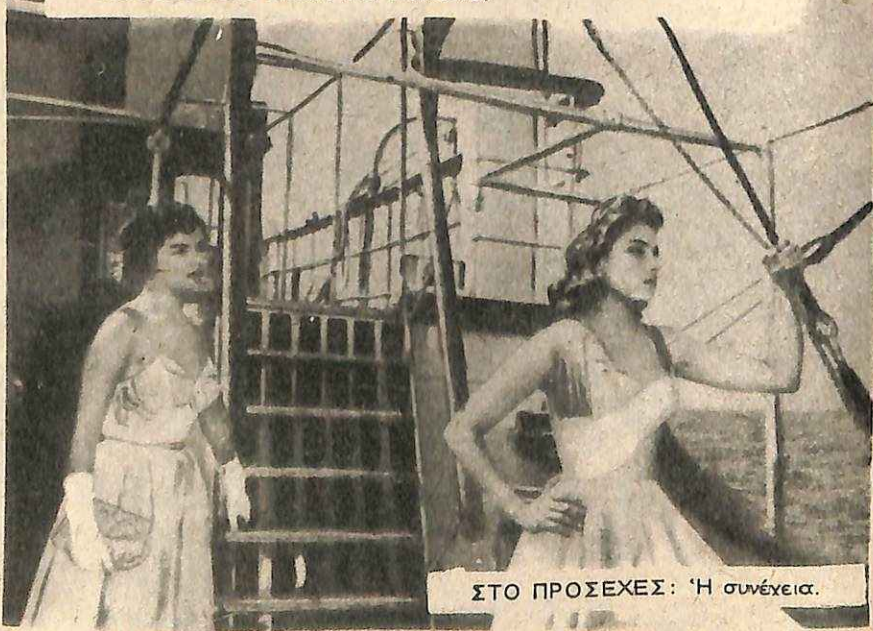
— Τρελλάθηκες... Γιατί το έκανες αυτό;

— Πιστεύω πως μπορώ να σου φανώ χρήσιμη.

Ο αστυνομικός επιθεωρητής όμως έχει κινητοποιήσει έναντιον του δολοφονητή στολίσκο από μικρά καταδιωκτικά σκάφη της ακτοφυλακής, κανονιφόρους, ακόμη και ελικόπτερα του πολεμικού ναυτικού.

Η Ρίτα παραξενεύεται κι' αυτή με τη σειρά της... Μήπως όμως έπρόκειτο απλώς για γυναικία;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΘΡΥΛΙΚΗ στην αρχαιότητα ήταν η μορφή της Δημόναςσας, που βασιλεύσε στην Κύπρο δύο μισού περίπου αιώνας πριν από τη χριστιανική χρονολογία.

Η Δημόναςσα είχε διαδεχτεί τον άντρα της Νικολάο στο θρόνο. Ποτισμένη από τις ιδέες της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας, θέλησε να κάνει την αρετή πράξη και θέσπισε πολλούς νόμους, που απέβλεπαν στο να συγκαταστήσουν την έκλυση των ηθών και να ξαναφέρουν τους Κυπρίους στο δρόμο της ηθικής.

Από τους νόμους αυτούς τρεις ήταν οι σημαντικότεροι. Ο πρώτος αφορούσε τις γυναίκες που πρόδιδαν τους άντρες τους. Η Δημόναςσα ξεκίνησε από τη σκέψη ότι ένας άντρας έχει πολλά πάγνια να κάνει, ώστε να μην του μείναι καιρός να παρακολουθεί τη γυναίκα του. Έκανε, λοιπόν, ολόκληρη την κοινωνία θεματοφύλακα της τιμής των γυναικών, γιατί έτσι κάθε πολίτης μπορούσε να τις καταγγείλει, όταν άπιστουσαν στον άντρα.

Η θρυλική ΔΗΜΟΝΑΣΣΑ

τους, άρκει να ήταν σε θέσι να παρουσιάσει άποψεις για την απιστία τους. Έπρεπε, όμως, να είναι κι' η τιμωρία αναλογική. Στην Αθήνα, ο άπιστος άντρας είχε δικαίωμα να δώσει τη γυναίκα του, που δε μπορούσε πια να μη σε ιαό ούτε να παρουσιάσει σε δημόσιο τόπο. Η Κυρία βασίλισσα, όμως, όρισε μια τιμωρία πιο ασήχητη.

Η γυναίκα που πρόδιδε τον άντρα της διαλέγει μόνη της τη θέσι της ανάμεσα σ' εκείνες που τούλαβε αναλογικά το κομμάτι της. Ενώ τα είχε όλα και στέγη και σύζυγο και τιμή και υπόληψη, προτίμησε να τα ποδοπατήσει. Άς ζήσει λοιπόν, όπως ήταν η επιθυμία της.

Και για να την αναγνωρίζουν όλοι, πρόσταξε να της κόβουν τα μαλλιά, όπως γινόταν για τις γυναίκες ελεύθερων ηθών.

Ο νόμος σου είναι σκληρός κι' απάνθρωπος, της παρατήρησε ο φιλόσοφος Άγαθων, βασίλισσα.

Δε θα ξεφύγω ποτέ από το δρόμο της ηθικής και της αρετής, απάντησε η Δημόναςσα. Το νόμο που θέσπισα θα τον εφαρμόζα αδιάκριτα και στην ίδια την κόρη μου.

Και για τους αυτόχειρες φάνηκε αμελίκτη η βασίλισσα. Ο δεύτερος νόμος της όριζε ότι έπρεπε να μένουν άταφοι.

Κι' οι Αθηναίοι τιμωρούν τους αυτόχειρες και θάβουν χωριστά το χέρι που έγινε όργανο εκουσίου θανάτου, παρατήρησε και πάλι ο Άγαθων. Άλλα δεν παραδίδουν το πτώμα του αυτόχειρος στα δρόνια και τα σκυλιά.

Η αγάπη προς τους ανθρώπους ενέπνευσε το νόμο μου, απάντησε η βασίλισσα. Γιατί κανένας δε θ' αποπειραθώ πια να τερματίσω μόνος του τη ζωή του, όταν ξέρω πως το πτώμα του θα κατασπαράχθαι από τα δρόνια και τα σκυλιά.

Ο τρίτος νόμος της Δημόναςσας απέβλεπε στο να ποσοφάσει τους ανθρώπους από τον κίνδυνο να περιττήσουν το μεγάλο και γρήγορο κέρδος από το σταθερό αλλά μικρό. Πραγματικά, πολλοί άρρωστες έσφαζαν τα βώδια τους για να πουλήσουν το κρέας τους και να πάρουν άδυνα χρήματα, αντί να τα χρησιμοποιούν για να δρύνουν τα χέρια τους. Άλλα, σε λίγο, σπαταλούσαν τα χρήματά κι' όπως δεν είχαν πια ζώα, άφηναν τα χωράφια τους άκαλλιέργητα. Η βασίλισσα όρισε, λοιπόν, ότι εκείνος που θάσφαζε ένα βόδι, θα τιμωρείτο με θάνατο.

Ο γεωργός που σφάζει το βόδι του είναι σαν να κόβει τα χέρια του, της είπε κι' αυτή τη φορά ο Άγαθων. Δεν είναι, λοιπόν, άρετή η τιμωρία του;

Όχι, απάντησε η βασίλισσα. Γιατί ελπίζει πάντα πως θα τα καταφέρει. Κι' η ελπίδα τον κρατεί στη ζωή. Όταν ξέρει, όμως, ότι θα χάσει τη ζωή του, δε θα τολμήσει να σφάξει το βόδι του, που δεν είναι χρήσιμο σ' αυτόν μόνο, αλλά και στην οικογένειά του και στην κοινωνία ολόκληρη.

Οι νόμοι της βασίλισσας συγκράτησαν τις γυναίκες από το δρόμο της αρετής, περιόρισαν τις αυτοκτονίες κι' έκαναν τους γεωργούς ν' αγαπήσουν πιο πολύ τα χωράφια τους. Κάπου-κάπου, μια παντρεμένη πρόδιδε τον άντρα της, κάποιος άμαλός νέος τερμάτιζε τη ζωή του με τα χέρια του και κάποιος απερισκεπτής χωρικός έβαζε νερό στα ζωντανά του. Άλλ' η Δημόναςσα δεν έκανε γκρίνι σε κανένα.

Ο νόμος δεν έγινε για να τον παραβιάζουμε, αλλά για να τον τηρούμε, έλεγε. Έκείνοι που τον παραβίασαν ήσαν οι τρεις περιμένει. Δεν υπάρχει, λοιπόν, γκρίνι γι' αυτούς.

Ετσι, όσο περνούσαν τα χρόνια, οι παραβάσεις λιγόστευαν κι' η βασίλισσα ήταν ευχαριστημένη για το έργο της.

Οι νόμοι μου έδωσαν τους καρπούς τους, έλεγε με περηφάνεια. Οι άνθρωποι τούς λένε σκληρούς, όμως, αν δεν ήταν τόσο σκληροί, κανένας δε θα τους λογάριαζε.

ΕΡΩΤΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

Από κάμποσο καιρό, όμως, μια όψη κυκλοφορούσε στην πόλη. Κι' η όψη αυτή έλεγε πως η κόρη της βασίλισσας, η διορση Φερνίκη, κάθε φορά που ο Θεμίσιον, ο άντρας της, πήγαινε στα κτήματά του, έτρεχε να δει τον αγαπημένο της Καλλικράτη. Κάποτε, λοιπόν, αυτή η όψη έφτασε σ' αυτή της Δημόναςσας, που θέλησε αμέσως να την εξακριβώσει. Κι' έμαθε τότε την ατιμία της κόρης της.

Κατάργησε το νόμο, τη συμβούλεψε ο Άγαθων. Κανένας δε θα σε κατηγορήσει, αφού έτσι θα σώσεις την κόρη του.

Ο ίδιος ο Θεμίσιον έπρεπε τότε πόδια της.

Η γυναίκα μου με πρόδωσε, αλλά πρέπει να συγκυρώσω τη μητέρα των παιδιών μου, της είπε. Κάνε και σύ το ίδιο, βασίλισσα.

σου; Ο ίδιος ο λαός σου σου ζητάει να κάμεις αυτή την εξαίρεση.

— Αν παραβλέπω το νόμο για το γυιό μου θα θρεθώ στην ανάγκη να κάνω κατόπιν κι' άλλες εξαίρεσεις, απάντησε η βασίλισσα. Οι νόμοι γίνονται μια φορά για πάντα.

Κανένας νόμος των ανθρώπων δεν είναι αιώμιος, της είπε ο Άγαθων. Μόνο οι νόμοι που μας έδωσαν οι θεοί είναι αιώμιοι κι' αθάνατοι. Κι' οι θεοί οι νόμοι δε συγχωρούν τη μητέρα που δειλνεται ασπλαγχνη στο παιδί της.

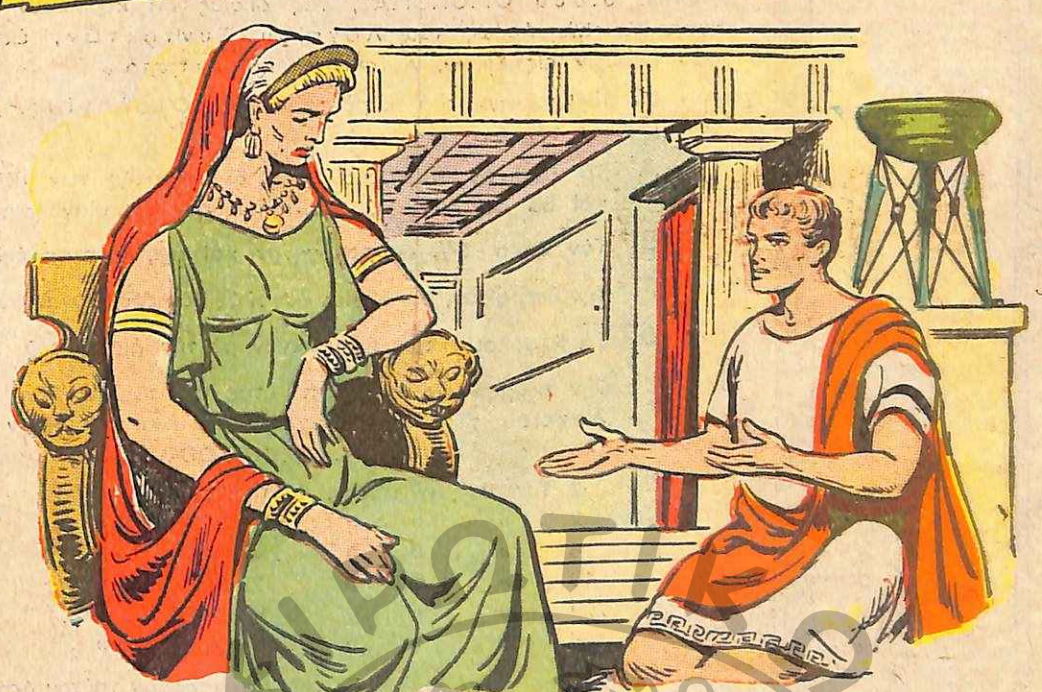
Άλλ' η Δημόναςσα έμεινε κι' αυτή τη φορά ασυγκίνητη. Και πρόσταξε να ρίξουν το πτώμα του γυιού της έξω από την πόλη, για να το κατασπαράξουν τα δρόνια.

Οι Κύπριοι τη λυπόταναν σαν μητέρα, αλλά κι' από τ' άλλο μέρος εγκωμιάζαν τη δικαιοσύνη και τον αλύγιστο χαρακτήρα της.

Η Δημόναςσα από τα τρία παιδιά της είχε τώρα μόνο ένα, τον Όλθιο. Ήταν ένα πρόσχαρο παιδάκι, που γελούσε για τις ασυμπερίεργες της μητέρας του κι' αδιαφορούσε για τις διαταγές της. Κάποτε, όμως, που διασκεδάζε με τους φίλους του, το παρακάλε. Πρόσταξε να σφάξουν ένα βόδι για να το φάει.

Κι' ο νόμος της μητέρας σου; το είπαν οι φίλοι του, φοβισμένοι.

Ο νόμος της μητέρας μου αξίζει περισσότερο

— Η γυναίκα μου με πρόδωσε, αλλά πρέπει να συγκυρώσω τη μητέρα του παιδιού μου, της είπε ο Θεμίσιον.

Οι ιερείς της Αφροδίτης έωσαν τις παρακλήσεις τους.

Ο έρωτας είναι ο γλυκός τύραννος των ανθρώπων, της είπαν. Είμαστε όλοι άνθρωποι, υποστάται. Την κατάργησι του νόμου σου δεν τη ζητάμε μόνο οι γυναίκες, αλλά κι' οι άντρες.

Άλλ' η Δημόναςσα έμεινε ασυγκίνητη. Κι' έκοψε με τα ίδια της τα χέρια τα μαλλιά της κόρης της.

Από τότε, η άτυχη Φερνίκη, αναγκάστηκε να γίνη κοινή έταίρα και πουλάσε το κομμάτι της για να ζήσει. Ο Καλλικράτης, που δε μπορούσε να βλέπει το κατήντημα της αγαπημένης του, έκπαιρσθηκε. Κι' ο Θεμίσιον πέθανε από τη γροπή και τη λύπη του, άφηνοντας τα παιδιά του ορφανά.

Πέρασε κάμποσο καιρός από τότε. Και, μια μέρα, ο μεγαλύτερος από τους γυιούς της Δημόναςσας, ο Γούλλος, θρέθηκε κραισσιμένος από ένα δέντρο.

Όλοι μάντευαν αμέσως το λόγο που τον είχε κάνει να τερματίσει μόνος του τη ζωή του. Μερικές ημέρες προτούτα είχε πεθάνει από μια δανική αρρώστια η αγαπημένη του Άγασση, που θα την έκανε σε λίγο γυναίκα του.

Η αυτοκτονία του λύπησε τους Κυπρίους και πολλοί υποδείξαν στη βασίλισσα ότι ο άτυχος γυιός της θάπρεπε να ενταφιασθή πλάι στη νέα που αγαπούσε. Ο θάνατος θα τους έκανε έτσι για πάντα.

Κι' ο νόμος μου; της είπε η Δημόναςσα. Ο γυιός μου δεν ανασταίει το νόμο μου. Ήξερε, λοιπόν, από πριν τι τον περίμενε.

Ο νόμος σου είναι απάνθρωπος, παρατήρησε ο Άγαθων, που δεν της έκραβε ποτέ τη σκέψη του. Μή το να θέλεις να φάης ανθρώπινη γύναει ασπλαγχνη και κακή... Πώς μπορείς ν' αφήσεις άταφο το γυιό

από τη χαρά μας; απάντησε.

Η Δημόναςσα όταν έμαθε την πράξη του, δε σίτασε στην απεργία της.

Ο γυιός μου θα πεθάνει, της είπαν. Είπε, όμως, να μην στεναχωριέται. Είπε μείνει τώρα χωρίς παιδιά. Και δεν είχε πια ούτε φίλους. Πρώτος ο Άγαθων είχε φύγει από κοντά της, για να μη βλέπει τη σκληρότητά της. Κι' άλλοι πολλοί μνησθήκαν κατόπιν το παράδειγμα της.

Άλλ' η Δημόναςσα εξακολουθούσε να κυβερνά με την ίδια αυστηρότητα τους υπηκόους της. Προσλήψε μνηστούς νόμους της, είχε πιάσει μέσα στην καρδιά της κάθε ανθρώπινο αδίκημα. Κάποτε, όμως, που είχε πάει στην αγορά, άφηνε να της παραδοί, έκδοσε μια αγαλιάδα, που έκοιχε δυοτά και που κλατούσε το χωράφι, που της έδιναν για να την ήσουνάσουν.

Γιατί φωνάζει έτσι αυτή η αγαλιάδα; ρώτησε η βασίλισσα.

Γιατί της έσφαξαν το μωσινόκι της για να πουλήσουν το κρέας του, της απάντησαν.

Η Δημόναςσα έβριγε τότε από την αγορά και πήγε στα έσοδικά ναλκουργεία, όπου έβριναν το γαλκό μέσα σε πελώριους λέσθες, για να τον κατεργαστούν.

Κι' εκεί, τερμάτισε τη ζωή της, περνούσε μέσα σ' έναν απ' αυτούς τοδε λέσθες.

Οι Κύπριοι, για να τιμήσουν τη βασίλισσά τους, έστησαν μια γαλκίνη προτομή της πάνω σ' ένα μαρμαίνο βωείο κι' έβριναν από κάτω το λαοκονικό επίγραμμα:

«Ημεον σοφή, άλλ' όχι εύτοχισμένη».

Ε. ΣΑΝΔΗΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η βασίλισσα της Πάφου Α-ζοδία.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 3.000 ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ

εις τούς Τυχερούς της έφειται Κληρώσεως

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η Ένωσις Συντακτών Η.Ε.Α., έπωφελομένη της Έκδόσεως του ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ, προηγόρσε 3.000 ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ, τας όποιās δά κερδίσουν οι Τυχεροί της έφειται Κληρώσεως του Λαχείου Συντακτών, έκτος των συνήθων κερδών εις Σπίτια, Αυτοκίνητα και Μετρητά.

Οι Τυχεροί που δά κερδίσουν τας Όμολογίας. δά έχουν από εκείνης της στιγμής:

- Α' Το Βασικόν κεφάλαιον της όνομαστικής των αξίας, τό όποιον και δά δύνανται νά ρευστοποιήσουν εις οίανδήποτε στιγμήν.
- Β' Τόν τόκο 5% άφορολόγητον και άμετάβλητον επί 12 έτη.
- Γ' Τήν υπεραξίαν, τήν όποιαν άσφαλώς δά κερδίσουν στο Χρηματιστήριον.
- Δ' Τό Κεφάλαιόν των ήγγυημένων μέ τήν ρήτρα του Δολλαρίου.
- Ε' Τήν συμμετοχήν των κατ' έτος εις τας μεγάλας Κληρώσεις του Λαχείου των Όμολογιών μέ ένα τυχερόν κερδίζοντα Δραχ. 2.000.000

2 Τυχερούς ανά Δραχ. 1.000.000	έκαστος
2 " " " 500.000	"
4 " " " 250.000	"
10 " " " 25.000	"
200 " " " 10.000	"
100 " " " 5.000	"

Οί κάτοχοι των Όμολογιών του Λαχειοφόρου τούτου Δανείου έχουν δικαίωμα συμμετοχής εις 23 κληρώσεις μέ συνολικά Κέρδη Δραχ. 94.000.000.

Έτσι οι Τυχεροί του Λαχείου Συντακτών, οί όποιοι δά κερδίσουν Όμολογίας του Δανείου δά έχουν ένα κεφάλαιον εις τήν διάθεσίν των, τούς Τόκους των και τήν έλπίδα ενός Μεγάλου Κέρδους.

"Ένωσις Συντακτών Η.Ε.Α.

3.000 όμολογίες
είναι 450.000 μετρητά
και 3.000 έδηίδες δυό φορές τό χρόνο δι' ένα
κέρδος μέχρι 2.000.000 δραχμών έως τό 1972
"Όπως οι Σειρές δίνουν έφείτος μεγάλα Κέρδη
Τό μυστικό της Έπιτυχίας είναι
ΕΝΑ ΛΑΧΕΙΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΣΕΙΡΑ

—ΟΙ ΝΕΟΙ δέν πιστεύουν πιά στον 'Ο. Λυμπακό» σαν τούς παλιούς.
Τότε μέ μία πίκρα στή φωνή. 'Η ματιά του πλαγνήθηκε έξω απ' τό παράθυρο, όπου μία άπρόοπτη φθινοπωρινή βροχή είχε μουσκεψει τούς δρόμους και τά δέντρα της πλατείας Κλαυθμώνος, κι' άνάγκαζε τούς διαβάτες νά τρέχουν γιά νά προφυλαχτούν.
Ένα κομμάτι μουντός, μολυβένιος ούρας, μέ σύννεφα βαρεία, γεμάτα νερό, σου πλάκωνε θαρρείς τήν καρδιά και σέ τραβούσε σ' τό μονοπάτι της άκρίβειας και της μελαγχολίας.

Γιατί τό λές αυτό, 'Ηλίας;
—Εσκίψε τά μάτια, κι' έμεινε γιά κάμποση ώρα σκεπτικός. 'Υστερα είπε:
—Νά. Άλλοτε, όταν χάναμε, κλαίγαμε σά μωρά. Μέσα σ' άποδυτήρια δέ μιλούσαμε. Μία φορά στεναχωριόνταν οι φίλαθλοι, έκαιτο έμείς. Τώρα,
—Έκαμε μία γκρομιάσα και υιοδ χαμόγελο στοάδωσε τό στόμα του. Κι' ύστερα σήπασε, μετανοιωμένος. 'Ισως ήταν πολλά αυτά που είπε.

Μπροστά μου έχω τόν 'Ηλία Ρωσιδη. Τόν «άρχηγνό» τού 'Ολυμπακού και τόν πιο παλιό παίκτη.

Τόν ζέρετε δά. Δεκαπέντε όλόκληρα χρόνια άλωνίζει τά έλληνικά και τά ξένα γηπεδα, πότε σαν άρχηγός τού 'Ολυμπακού, της θρυλικής ομάδας, που κατέκτησε τις περισσότερες φορές τό πρωτάθλημα και τό κύπελλο, και πότε σαν άρχηγός της 'Εθνικής μας ποδοσφαιρικής ομάδας.

Ψηλός, καστανός, μέ σκούρα καστανά μαλλιά και μάτια σ' τό ίδιο χρώμα, «δεμένος» μέ σφιχτούς μυς και άδρά χαρακτηριστικά, μέ τετραγώνια λόγια και τετραγώνη άπλή σκεψη, αποτελεί τόν ιδεώδη, μπορεί νά πω, τύπο ποδοσφαιριστού στή χώρα μας.

Η ποδοσφαιρική του καριέρα είναι γεμάτη δάφνες, θριάμβους, άγώνες και γκόλ. 'Οχι γκόλ που έβαλε ο ίδιος, άλλα... γκόλ που δέν έβαλαν οι άλλοι σ' τόν 'Ολυμπακό. Γκόλ που άπεσόδησε ο Ρωσιδης, σαν θάλαμος της άμυνας και άκοίμητος άγωνιστής επί των έπαλξεων τού «ερυθρόλευκου» πύργου.

Και έχει μεγάλη σημασία αυτό βέβαια, άφού ή νίκη δέν κατακτάται μονάχα μέ τό νά βάλη γκόλ μία ομάδα σ' τόν αντίπαλο, άλλα και μέ τό νά μή δεχθώ ή ίδια τέρματα εις βάρος της.

Στόν δεύτερο αυτό τομέα, στυλοβάτης και θάλαμος ο Ρωσιδης.
'Αλλά... πέρα από τόν καθαρό άμυντικό τού αυτό ρόλο, τό σημερινό άστέρι της στήλης διαθέτει κι' ένα άλλο σημαντικώτατο προσόν, εκείνο άκριβώς τό προσόν που τόν ξεχωρίζει από τούς άλλους των άλλων ποδοσφαιριστών και που παλαιότερα αποτελούσε τό βάθος σ' τό οποίο στήριζόταν ή δόξα τού 'Ολυμπακού.

Τό προσόν αυτό θα τό όνομαζα «φλόγα τού νιουρουσιού».

Στις κρίσιμες στιγμές κάθε ποδοσφαιρικού άγώνος όταν στήν έννοξη πρωταθλητρία τού Πειραιώς δέν έχω άκόμα χαμογελάσει ή στρυφνή θά τών γηπέδων και οι ατέλειωτες υστερηκίες των φιλάθλων ζούσαν στιγμές αγωνίας και «λαχτάρας», μέσα στή φωτιά της μάχης και τήν αβεβαιότητα της έκδόσεως της, έμπνιζε ή άδαίστη ψυχή τού Κολοκοτρώνη μέσα σ' τήν ήττα της «παλιάς φρουράς» των ολυμπακών παικτών.

—Τού Κολοκοτρώνη, 'Ηλίας; Έ, όχι δά. Ποδόσφαιρο και άρματολογία;
—Ναι, ναι. Μην άπορής. Τό ίδιο είναι. Θέλω νά πω, ή φλόγα της επελάσεως. Όλα γιά όλα. Τό γιουρούσι. Και ή νίκη έρχόταν πάντα σίγουρα.

Έχασα προσωπικά μερικές τέτοιες στιγμές και — μολοντί μή «όλυμπακός» — ένοιωσα τό συγκλονιστικό τους μεγαλειο και τόν ιερό τους ένθουσιασμό. Συνέβαινε εκεί πρós τό τέλος τού μάτς. Ο Ρωσιδης, ο άρχηγός, έγκατέλειπε ή θέση τού δεξιού μπακ κα' ξεκινούσαν σά σφουγγας μπροστά. 'Η φυσική του ταχύτητα (είναι κατοστάρης) τόν βοηθούσε. Έπαιρνε τή μπάλλα και άσούληπτος, άσυγκράτητος, χυνόταν πρós τήν αντίπαλη έστια.

Κυνηγός; Ναι, αν σ' άρέσει. Και τότε ξεκινούσαν ή θύελλα. 'Η κόκκινη θύελλα. Στις εξέδρες των φιλάθλων είκοσι χιλιάδες καρδιές σπαρταρούσαν. Στό γήπεδο ένδεκα καρδιές μεθούσαν μέ τό κρασί της νίκης. Κι' ή χουπή θα έρχόταν. Κόκκινη σαν οίονυνα, άστραφτερή κάτω απ' τόν ήλιο, κρατώντας άντί για σ' τ'όφάνι δάφνης, ένα κόκκινο σύννεφο που θάμπωνε τά μάτια και έκοβε τις άνάδες.

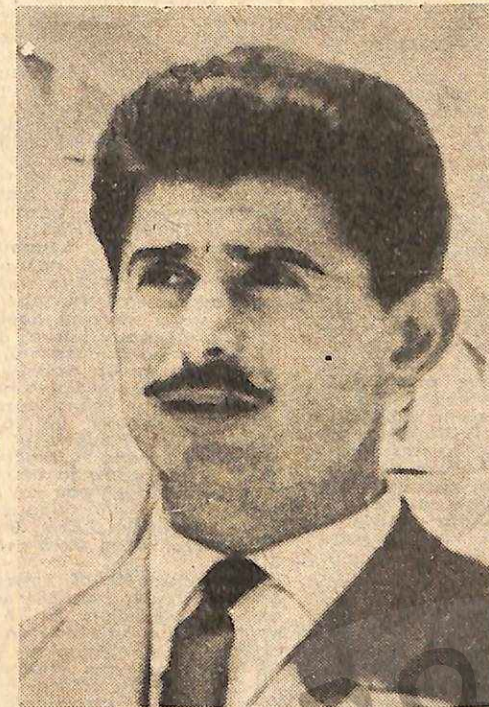
—Γκόοοοοοο! Οί ζητωκραυγές υψώνονταν από χιλιάδες στόματα σαν φυσικό επακόλουθο μιας τεράστιας προσπάθειας, σαν ο χουστός καρπός που δρέπεται ύστερα από μόχθους και ιδρώτα. Τό «γιουρούσι» τού Ρωσιδη είχε παίξει τό ρόλο του θάλασσας τής σφραγίδα του σ' τόν κρίσιμο άγώνα.

—Καλά, τά παλιά, 'Ηλίας. Τά θυμάμαι. Τώρα όμως τί γίνεται;
—Τί τώρα;
—Νά, ο 'Ολυμπακός, όπως τότες και σ'ού,

ΗΛΙΑΣ ΡΩΣΙΔΗΣ: 'Ο «άθλητής» και ο «άρχηγός»

δέν είναι ο παλιός καλός και δοξασμένος 'Ολυμπακός. Προχτές γιά πρώτη φορά στήν ιστορία σας χάσατε βαθμό από τήν Προοδευτική. Άντίπαρχτες σας νίκησε ο 'Εθνικός μέσα στή φωλιά σας, σ' τό γήπεδο Καραϊσκάκη θέλω νά πω. 'Η κραταιά πρωταθλήτρια των παλιών καιρών, ήρε ή ώρα νά ασύσει;
Τινάχτηκε σαν λιοντάρι που δοκιμάσαν νά τό πετροβολήσουν.
—Νά σβήσει; Έ, όχι. Δέν σβύνει τόσο εύκολα ο 'Ολυμπακός.
—Τότε;
Βυθίστηκε πάλι στή σιωπή. Μ'ά σιωπή που

Ο 'Ηλίας Ρωσιδης

έμοιαζε μέ βαθιά δάκρυα. Στή σκέψη μου ζαλάρων τά λόγια που είκε π' στήν αρχή: «Οί νέοι δέν πιστεύουν πιά σ' τόν 'Ολυμπακό». Στή λιτή αλλά τόσο άποκαλυπτική αυτή φράση βρίσκεται τάχα τό μυστικό της σημερινής πτώσεως της άλλου κραταιάς πρωταθλήτριας;
—Άβελά έκαμα έναν συλλογισμό. Μία σκέψη που τή γέννησαν οι παρζένοι συνειρμοί

που ακολουθούν πολλές φορές τις άπλες συνουμίες.

—Είπες, οι νέοι, 'Ηλίας. Διηλαδή έσύ «γερασος» πιά;

Χαμογέλασε.

—Έσύ τί λές; Ένας άνθρωπος 32 ετών είναι γέρος;

—Αναλόγως.

—Φυσικά αναλόγως. Έξαρτάται από τή ζωή που κάνει σαν άθλητής. Πολλοί «γεροντοί» σ'τά 25 τους. Άλλοι σ'τά 35 είναι άκμαίοι και άειθαλείς.

—Όπως έσύ, φέρ' είπεν.

—Όχι. Όπως ο Πούσκας, ο Ντι Στέφανο και τόσοι άλλοι. Έγώ είμαι μονάχα 32.

—Θες νά π'ς ότι θα παίξεις τρία χρόνια άκόμα;

—Ναι. Τρία χρόνια σ'τά γεμάτα. 'Υστερα βλέπουμε.

—Πώς τά καταφέρνεις και στέκεσαι τόσο άκμαίος, παρ' όλα τά «γεροντοστά» σου;

Δέ πειράχτηκε μέ τή λέξη «γεροντοστά». Χαμογέλασε μέ άπλότητα και μου έξηγηση τό μυστικό του. 'Ηταν άπλό και εύκολο.

Εύκολο; 'Ιδέστε και κρίνετε μόνοι σας.

Ένας δεκάλογος άθλητικής ύγείας:

Μην ξεχνήτας. Μην καπνίζης. Μην πίνης.

Μιά διακοπή:

—Πώς γίνεται αυτό, 'Ηλίας;

Χαμόγελο.

—Είναι άπλό. Λίγη θέλησι και... Νά, υπάρχει και ο γάμος.

—Μά έσύ δέν είσαι παντρεμένος.

—Θάμει.

—Μπα; Συγχαρητήρια. Πότε μέ τό καλό;

—Λέω γιά τόν Γενάρη.

—Και βρέθηκε εκεί ν;

—Μάλλον. Άλλά άστο. Είναι προσωπικό ζήτημα.

—Άς πάμε καλύτερα σ' τόν «δεκάλογο».

—Πάμε. Λοιπόν;

—Μην σπαταλές τις δυνάμεις σου άσκοπα. Πάλι διακοπή.

—Νά μή δουλεύης δηλαδή; Πώς θα ζήσης τότε. Κι' έσύ άλλωστε δουλεύεις στήν 'Ηλεκτρική 'Εταιρεία.

—Νά δουλεύης, άλλα πολύ έλαφρά.

—Αν σου επιτρέπη ή δουλειά σου, έννοείς.

—Φυσικά. Πάντως, αν δέ σου τό επιτρέπη, δέ θα γίνης καλός άθλητής. Προχωρούμε.

Νά προπονήσαι τακτικά. Νά κοιμάσαι 12 ώρες τό 24ωρο. Νά άποφεύγης τά θάσανα της ψυχής (αν είναι δυνατόν). Νά αγαπάς τό σύλλογό σου και νά μή θεωρής τούς αντίπαλους σου άντιπάρους από σένα.

—Αν π'ς πιασ' αυτόν τόν δεκάλογο, τότε μπορείς νά γίνης καί σεις... Ρωσιδης.

Μπορείτε όμως; Άκόμα κι' αν είστε... ποδοσφαιριστής, νομίζω πως δέ θα τό καταρθώστε.

—Τι αυτό άλλωστε τό σημερινό μας άστέρι ξεχωρίζει και είναι αυτό που είναι. Ο Ρωσιδης. Ο άθλητής. Ο άρχηγός.

—

Και τώρα μερικά... διορατικά:

Ο 'Ηλίας μένει — θα μένη μέχρι τόν Γενάρη τουλάχιστο — μέ τούς γονείς του τόν Κώστα και τήν Παναγιώτα Ρωσιδη, σ' τό Νέο Θάλαρο, σ' ένα δικό τους άπλό, ήσυχο και νοικοκυρεμένο σπιτάκι.

—'Η καρά του και τό χόμπυ του είναι νά παίξει μέ τό άντράκι του, παιδί της παντρεμένης αδελφής του Βάσως.

—Είναι 29 φορές διεθνής και φυσικά έχει γυρίσει όλη τήν Εύρώπη και τή Μέση Άνα, τολμώ.

—Στό γήπεδο, τόσο στις προπονήσεις όσο και σ' τούς άγώνες πηγαίνει πάντα πρώτος και φεύγει τελευταίος.

—Από τούς ντόπιους άθλητές ξεχωρίζει απ' τούς παλιούς τόν Μουράτη, τόν Δαρίδα, τόν Πεντζαράπουλο και τόν Παναγιώτη.

—Από τούς σύγχρονους τόν Πολυχρόνιο, τόν Κοτρίδη, τόν Μπέμπη, τόν 'Υφαντή και τόν Νεστορίδη.

—Από τούς ξένους άσους τού άρέσουν ο Μπεάρα, ο Λίντχολμ και ο Ζεμπέτα.

—Τά μάτς που θα τού μείνουν έξέχαστα είναι τό μετ'έξο 'Ολυμπακού—Ερυθρού 'Αστέρος (2-1) και τό τελικό πρωτάθλημα μέ τόν Παναθηναϊκό, όπου χρειάστηκε νά δοθούν 3 άνδρες.

—Και τί άπόνει;

—Τί θέλες ν' άπόνει; Σ'τά χρόνια μου ο 'Ολυμπακός είχε πάρει 5 φορές τό πρωτάθλημα. Έκείνη τή χρονιά τό νούμερο άνέβηκε σ'τά 6.

—Άς τού εύχθούμε νά μή σταματήσει φέτος εκεί.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τι τ'είς

Τα 8 βασικά λάθη των γονέων

- 1) Ο ΦΟΒΟΣ
Μια μητέρα κατέχεται από το φόβο ότι το παιδί της δεν τρώει όσο πρέπει. Είναι πολύ πιθανό ότι το παιδί της, στο όποιο αντανάκλουν οι φόβοι της, θα τρώει όλοένα λιγότερο. Ένας πατέρας άναυδος διαρκώς για τις σχολικές προόδους του παιδιού του. Είναι πολύ πιθανό ότι το παιδί του θα βγεί το δρόμο. Τα παιδιά γίνονται συχνά εκείνοι που φοβούνται οι γονείς τους, γιατί άσυναιδητα έπηρεάζονται από την άγνωση τους, που επιδρά διαβρωτικά σ' αυτά.
- 2) Η ΑΔΥΝΑΜΙΑ
Οι αδύνατοι γονείς προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τα παιδιά τους και γι' αυτό έκτο, μίζουν τρομερές απειλές. 'Αλλά άκριβώς το μέγεθος αυτών των απειλών καθορίζεται το παιδί, γιατί έρεει πως δεν πρόκειται να πραγματοποιηθούν. «Θα σε σκοτώσω!» — «Θα φωνάξω το λύκο να σε φάει!»... Όταν το παιδί βλέπει τους γονείς του να χάνουν την ψυχραιμία τους και να θυμώνουν, έρεει προσκατά-θλικά πως όλα θα τελειώσουν με συνέπεια κι ότι δεν πρόκειται να πάθω τίποτα.
- 3) Ο ΠΟΡΟΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
Πολλοί γονείς όπαιτούν από

- 4) ΤΟ ΨΕΜΑ
Οι γονείς παραπονούνται συχνά γιατί τα παιδιά τους λένε ψέματα. 'Αλλά αυτά τα ψέματα τους τα έμαθαν οι ίδιοι. Πόσες μητέρες δε λένε στα παιδιά τους: «Μην ανοίγεις αυτό το συρτάρι, γιατί είναι μέσα ένα ζώο που θα σου δαγκώσει τα δάχτυλα». 'Αλλά το παιδί συμθαίνει να ιδη κάποτε το συρτάρι άνοιχτό και καταλαβαίνει τότε ότι η μητέρα του του έπεψε ψέματα. 'Αλλοτε πάλι λένε στα παιδιά τους να μην πουν το ίδιο ή εκείνο ή να παρουσιάσουν ένα πράγμα διαφορετικά από ό,τι έγινε. 'Αν θέλετε να ιη λήψ ψέματα το παιδί σας, όδότε του το παραδείγμα.
- 5) Η ΑΣΥΝΕΠΕΙΑ
Οι υπάτορες πέτουν συχνά σ' αυτό το λάθος. Λένε π.χ. στις κρέες τους: «Μία νέα πρέπει να ντύνεται άπλά και ρευστά». Και την άλλη μέρα: «'Αν δεν κάμεις τους άντρες να σε προ-

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

“Υστερα από μία σειρά επιτυχιών εμφανίσαν σε διάφορα αθηναϊκά κέντρα, ό συμπαθής καλλιτέχνης Κρίστιαν Στεφάνου Έφυγε για το Χάρτοουμ του Σουδάν, όπου η καλή του φωνή άρ' ένοξ και τό πλούσιο ρεπερτόριο του από την άλλη, του έξασφάλισαν ένα έξάμηνο συμβόλαιου. “Ηδη ό καλλιτέχνης έχει πάσει προτάσεις, για να μεταβή άκολουθός σε άλλες χώρες, μεταξύ των οποίων η Κύπρος και η Αγγλία. Δεν άποφάσισε πάντως ακόμα ποιά πρότασι δέχτη τελικά.

ΤΟ ΠΙΟ ΜΙΚΡΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ

Οι επιβάτες του μεγάλου άγγλικού υ. περσικανείου «Βασίλισσα Μαίρη» έξελίγησαν πρό ήμερών βλέποντας πάνω στο κατάρωμα ένα κύριο 40 περίπου χρόνων να κυκλοφορή μ' ένα ποδήλατο το οποίο οι διαστάσεις, στο ύψος και στο πλάτος, δεν ξεπερνούσαν τους... 35 πόιντσους. Κάθως πληροφορήθηκαν ό κατό στο όνομα, ό κύριος αυτός ήταν κλόουν έως ήπεδομένου που πήγαινε μαζί με το γυναικείο σκυλό του στην Αμερική προκειμένου να εμφανισθή εκεί σ' ένα βαριέτι.

σέξουν, δε θα βρης ποτέ ού. ζυγο». 'Αλλά κι' οι πατέρες δεν πάνε πίσω. Λένε π. χ. στο γυιό τους: «'Ο τίμιος άνθρωπος δε βγαίνει ποτέ ζηλιώμενος». Και την άλλη μέρα του δίνουν την ακόλουθη συμβουλή, προκειμένου για τους φίλους του: «Δε θα καταφέρεις τίποτα, ακολουθώντας τον ίδιο δρόμο. Κάμε και καμμία τρικλοποδιά, για να τους τυλίξεις».

6) Η ΒΑΝΑΥΣΟΤΗΤΑ
«'Ηλθις! Γουρουνί! Λούστορο!» Πολλά παιδιά δεν άκούνε άλλες λέξεις από τους γονείς τους. Μην ξεχνάτε ότι η συμπεριφορά είναι... μεταδοτική. 'Αν φερνύσατε βάνουσα στο παιδί σας, θα φερθή κι, αυτό βάνουσα και σε σας και στους άλλους. 'Η συμπεριφορά διδάσκεται με έργα κι' όχι με λόγια.

7) ΤΑ ΝΕΥΡΑ
Τα νευρά των γονέων κατέστρεφαν πολλά παιδιά. 'Ο πατέρας ή η μητέρα που νευριάζουν δεν έρεουν ούτε τι λένε ούτε τι κάνουν. Γίνονται βάναυσοι, κυδαίοι κι' όχι σπάνια άδικοι. Τα παιδιά τους συνήθίζουν έτσι να μην τους αέδουνται. Κι' όταν λειψη ό σεβασμός από τα παιδιά, κάθε προσπάθεια των γονέων για να τα σωφρονίσουν και να τα καθοδηγήσουν καταντάει μάταιη.

8) Η ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ
'Όλοι οι γονείς άγαπούν τα παιδιά τους. 'Αλλά πολλοί εκδηλώνουν την άγάπη τους με μία παθολογική τρυφερότητα. 'Ετσι, είναι πάντοτε πρόθυμοι να παραδίδουν και τα σοβαρότερα παραπτώματα του παιδιού τους και να φανούν επικήρεια. Δε θέλουν να το πικράνουν. Με τον τρόπο αυτό, όμως δε υπορούν πιά να του επιβληθούν. Μπορείτε ν' άναπάτε όσο θέλετε το παιδί σας. 'Αλλά η τρυφερότητα δεν έχει θέσι άνάμεσα ό σε σας και σ' έ. κείνο. Πρέπει να παραμένετε πάντοτε γονείς. 'Ετσι, θα κάμμε μεγαλύτερο καλό στο παιδί σας.

9) Ο ΔΟΚΤΩΡ ΜΠΕΡΖ σημειώνει έπίσης τό λάθος πολλών γονέων, που νομίζουν ότι έχουν καιρό να ν' άσχίσουν το παιδί καιρό να ν' άσχίσουν το παιδί τους. 'Η διαπαιδανήση ποτέ ν' άρχίζει από την κοιλία. Πιελώνει. Κάθε καθυστέρηση θα κληθ δυσκολώτερη την προσπάθεια σας και πιά άμφίβολα τα άποτελέσματά της.

ΣΤΙΣ έλληνικές άποικίες της Μικράς 'Ασίας άνήκει τό προδόδισμα στην έλληνική φιλοσοφία. 'Εκεί λειτούργησαν, ένα και πλέον αιώνα πριν από την κλασική 'Ελλάδα, οι πρώτες φιλοσοφικές σχολές και μπήκαν οι βάσεις της μαθηματικής επιστήμης, της φυσικής και της άστρονομίας. Στην πρωτοπορεία των σοφών που καλλιεόγησαν τό έλληνικό πνεύμα άνήκει και ό Θαλής ό Μιλήσιος. Οι άρχαιοι τον είχαν κατατάξει πρώτο στη σειρά των «έπτά σοφών» της άρχαίας 'Ελλάδος, που άκμάσαν τον 7ο π.Χ. αιώνα κι' έγιναν περιώνυμοι για την κοινωνική και πολιτική σοφία τους και σύνεσι. Οι άλλοι έξη, κατά τον Πλάτωνα, ήσαν Σόλων ό 'Αθηναίος, Πιτακός ό Μυτιληναίος, Κλεόβουλος ό Ρόδιος, Περίανδρος ό Κορινθίος, Χείλων ό Λακεδαιμόνιος και Βίας ό Ποιννεύς.

Ό Θαλής γεννήθηκε στη Μίλητο γύρω στα

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

σκευτικές του δοξασίες ήταν μονοθεϊστές. Πίστευε στον ένα και μόνο Θεό για τον όποιον έλεγε πως ήταν «ό νους του κόσμου». Άναφέρεται ακόμα πως πρώτος ό Θαλής σκέφθηκε για την άθανασία της ψυχής, υποστηρίζοντας μάλιστα ότι και τα άψυχα είχαν ψυχή.

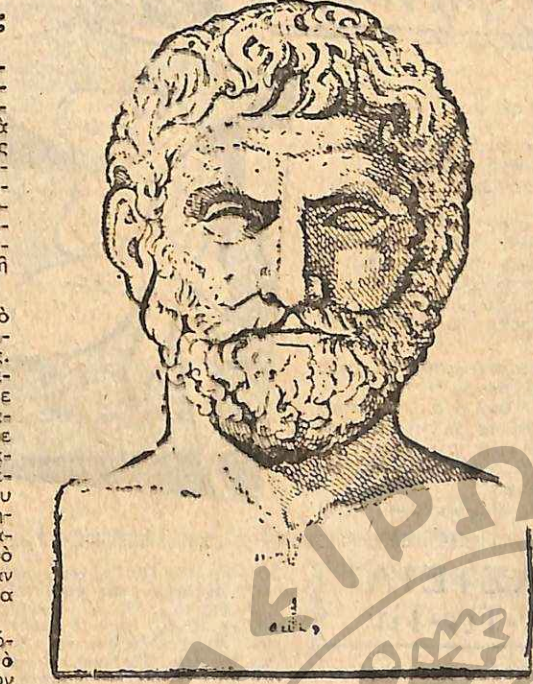
Τις φιλοσοφικές του σκέψεις μάς τις δίνουν τό περίφημο «γνωμικό» του, που τό άνημονεύουν πολλοί άρχαιοι συγγραφείς. Συγιστούσε στους μαθητές του ν' άγαπούν τη μόρφωση, τη σωφροσύνη, τη φρόνησι, την άλήθεια, την τέχνη. Να έχουν πίστι, έπίδειξη-τητα και έπιμέλεια. Να μη καταπιάνονται με μία δουλειά που δεν την έρεουν και να είναι οικονομοί και εύσεβείς. Στο Θαλή άποδίδε-

από τη σκιά τους. 'Εστησε μία ράβδο και είδε τη σκιά της και με τη βοήθεια της γεωμετρίας υπολόγισε τό ύψος των πυραμίδων από τό μήκος της σκιάς που έρεχναν. 'Ιδιαιτέρως μνημονεύονται οι μελέτες του Θαλή για τις πλημμύρες του Νείλου, για τους σεισμούς και ό άστρονομικός του παρατηρήσεις. Τό πάθος του ήταν ή άστρονομία. Προείπε και προσδιόρισε με μαθηματική ακρίβεια την όλική έκλειψη του ήλιου που έγινε στις 28 Μαΐου του 585 π.Χ. 'Ο Πλάτων άναφέρει ότι μία νύχτα ό Θαλής γυρίζοντας στο σπίτι του και μελετώντας τ' άστέρια έπεσε μέσα σ' ένα πηγάδι. Μία από τις υπηρέτριες του τον είδε χαμένο στο πηγάδι έκανε την παρατήρηση: 'Ο κύριός μου φροντίζει να μάθω τι γίνεται στον ούρανό και σ' άστρα, αλλά δε φροντίζει να ιδη τι γίνεται μπροστά στα πόδια του στη γη!...

'Αποδίδουν ακόμη στο Θαλή σπουδαία τεχνικά έργα και την άλλαγή του ρού του ποταμού Άλυ μέσα σε μία νύχτα. Συνάδευε τό στρατό του Κροίσου που έξεστράτευε έναντι των Περσών. Και ό στρατός σαν έφθασε στον ποταμό δε μπορούσε να τον περάσει. Και τότε ό Θαλής κατώρυξε, μέσα σε μία νύχτα, να στήσσει φράγμα στο ποτάμι και ν' αλλάξει τον ρού του, ώστε την άλλη ήμερα οι στρατιώτες του Κροίσου τον περάσαν «ά-βάχαρι» ποσίν».

Κοντά στη σοφία διέκρινε τό Θαλή και τό εμπειρικό δαιμόνιο. 'Ελεγε όμως πως τό δόσκολο ήταν να είναι κανείς σοφός και όχι να γίνη πλούσιος. Και για να δείξη στους συμπατριώτες του πόσο εύκολο ήταν νά πλουτίσει έπίσης και ναίκαισε όλα τα έλατοειδή της Μιλήτου, μία χρονιά που προείδε πως θα είχε μεγάλη έσοδεία έληών, κι' άποκτήσει μεγάλη περιουσία από την έπιχείρησή αυτή.

Η φήμη του Θαλή ήταν πανελλήνια. Σε ηλικία 46 χρόνων καθιερώθηκε (τό 586 π.Χ.) για πρώτος σοφός της 'Ελλάδος. Ένα άνέκδοτο που άναφέρεται σ' αυτόν μάς δείχνει τό θαυμασμό του έλληνικού κόσμου και την καθολική ανάγκη άναίσε της σοφίας του. Κάποτε, ψαράδες από την Κώ είχαν πιάσει με τό δίχτυ τους ψάρια και τό πούλησαν σε ξένους από τη Μίλητο που βρέθηκαν στο νησί τους. Μαζί με τό ψάρι άμως βρέθηκε κι' ένας χρυσός τρίποδας, που ή παραδοσι άνέφερε πως τον είχε ριξη στη θάλασσα για θυσία ή Ωραία 'Ελένη, ταξιδεύοντας με τον Πάρι προς την Τροία. Γεννήθηκε τότε τό ζήτημα σε ποιόν άνηκε ό τρίποδας. Οι δύο πολιτείες, που τον διεκδικούσαν, ή Μίλητος και ή Κώ, συμφώνησαν να ζητήσουν από τό Μαντείο των Δελφών να λύση τό ζήτημα. Και ή Πυθία διάταξε να δώσουν τον τρίποδα «στο σοφώτατο των Έλλήνων». Και τον έδωκαν, κατά κοινή άναγνώρισι, στο Θαλή. 'Αργότερα ό τρίποδας περιήλθε σε κάποιον άλλο, κι' έπειτα σε άλλον, ώσπου στο τέλος έφθασε και στα χείρια του Σόλωνα. Και ό σοφός Αθηναίος τον έστειλε για άμείωμα στο θεό Άπόλλωνα στους Δελφούς, λέγοντας ότι «στη σοφία πρώτος είναι ό θεός».

Ό φιλόσοφος Θαλής (Στό Μουσείο).

ται και τό «γνώθι σ' αυτόν». 'Ελεγε ακόμα πως «είναι άσυνλόγιστο να μιλώ κανείς άσχημα για τους φίλους του και καλά για τους έχθρους του». Και συμβούλευε τους μαθητές του «να μη καλλιεόγουν μόνο την όψη, αλλά και τα έργα που κάνουν».

Ό μεγάλος αυτός σοφός άγαπούσε και την πολιτική και φαίνεται πως άναμινύονταν σ'α κοινή της πατρίδας του. Από άπόφωας πολιτικής τοποθέτησής ήταν δημοκρατικός και πρέσθευε πως ή καλύτερη δημοκρατία ήταν εκείνη «που δεν είχε ούτε πολύ πλουσίους, ούτε πολύ άποχούς». Άποστρεφόμεν την τυραννία κι' έλεγε ότι «χειρότερος από τα άγρια θηρία είναι ό τυράννος και από τα ήμερα ό κόλακας». Για τους άρχοντες της πολιτείας είχε τη γνώμη ότι «έπρεπε να θεωρούν τους έαυτούς των πολύ εύτυχείς αν πεθάνουν γέροι από φυσικό θάνατο».

Κυρίως όμως ή σοφία και οι έτιδόσεις του Θαλή ήταν στις θετικές επιστήμες. 'Εξερείτο σπουδαίως αστρονομικά, γεωγραφικά, γεωμετρικά και πρώτος αυτός εισηγάγεσε στην 'Ελλάδα τη γεωμετρία από την Αίγυπτο και στην άριθμητική τους κλαστικούς άριθμούς. Πολλά από τα γνωστά γεωμετρικά θεωρήματα άφείλονται στο Θαλή, που έπί πλέον είχε και γνώσεις της αλγεώρας. Άναφέρουν ότι μπόρεσε να υπολογίση τό ύψος των μεγάλων πυραμίδων στην Αίγυπτο

Μη βρίσκοντας άλλο ελεύθερο κτίριο για να στεγάση την έκκλησία του Ρόσμου της Κολοράδος, ό Λουδοβίκος πάστω Κάρολ Ρέσμον την έγκατέστησε... στο μπρά μιας ποδοματικής λέσχης! Φαίνεται δε ότι οι άνοήτοι του δεν έχουν καμμία αντίληψη... έρεσον άλλωστε δεν γίνονται άλλοιόες!

ΕΠΑΜ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟ ΜΠΑΡ

Μη βρίσκοντας άλλο ελεύθερο κτίριο για να στεγάση την έκκλησία του Ρόσμου της Κολοράδος, ό Λουδοβίκος πάστω Κάρολ Ρέσμον την έγκατέστησε... στο μπρά μιας ποδοματικής λέσχης! Φαίνεται δε ότι οι άνοήτοι του δεν έχουν καμμία αντίληψη... έρεσον άλλωστε δεν γίνονται άλλοιόες!

ΟΤΑΝ ΣΠΑΖΟΥΝ ΤΑ ΝΥΧΙΑ

Η θεραπεία με την «πικρή λεμονάδα»

ΕΙΝΑΙ πολλές οι γυναίκες που τους είναι τρομερά εύθραυστα, ό τι σπάζουν στις άκρες «μαδάκια» και άπολεπίζονται. Μήπως άνήκετε; Και σεις στην ίδια κατηγορία; Σπάζουν όπλα-δη τα νύχια σας, μόλις μεγαλώσουν λίγο, ή σκίζονται τόσο βαθιά, σαν να τα τρώετε;... Για να διορθώσετε πρόχρημα την κατάσταση, μπορείτε να συκοπρήσετε στη θέσι του ένα μισοσπασμένο νύχι, κολλώντας άπάνω του ένα ειδικό «αχράδακι» (ό υπάρχουν τέτοια στα κατστήματα καλλυντικών) και πρνώντας το έπειτα με μερικά στρώματα βερνίκι, ώστε να μη διακρίνεται. 'Αλλά ή ριζική θεραπεία άπαιτείται όποιας έπιμονής και πολλών γυόων. Σπάζεται δε πρds τη βασική αίτια του κακού: την έλλειψη ώρισιμένων ούσιων από τον οργανισμό. 'Υπάρχει ή λανθασμένη αντίληψη ότι τα νύχια σπάζουν όταν δεν έγν ό οργανισμός μας όσκέ-τό ασθέσιτο. 'Αλλά, ή πραγματικότητα είναι έντελως αντίθετη. Είναι βίλαση εύθραυστα τα πολύ σκληρά νύχια, που περιέχουν πάρα πολύ ασθέσιτο. Γιατί τους λείπει ή ελαστικότητα, ή ελυνυσία που θα τους έβιναν τα έλαστικωμένα συστατικά, οι πρωτεΐνες τους. Συνεπώς, σε τέτοιες περιπτώσεις, ό οργανισμός μας χρειά-

νυχιοδ και τη δυναμάνει. Προσθήκη όμως να μην πιέζετε πολύ δυνατά τα πετακία με τό «ευλάκι», αλλιώς ό οργανισμός τα μικρές άσπρες κηλίδες κάτω άπ' το νέο νύχι που φυτρώνει. Μην περιμένετε άμέσως άποτελέσματα άπ' αυτή τη θεραπεία. Η έλαστική δε μπορεί, βέβαια, να διορθώσει τα νύχια που έχει ήδη. Κανει όμως άδεκτικά και γερά τα καινούργια νύχια, που σχηματίζονται από τη ρίζα. Πρέπει συνεπώς να περιμένετε ώσπου να μεγαλώσουν αυτά τα καινούργια και ν' αντικαταστήσουν τα παλιά, τα ελαττωματικά. Μ' άλλα λόγια, πρέπει να συνεχίσετε τη θεραπεία επί 3 μήνες το λιγώτερο (ανάλογως της ταχύτητας με την οποία μεγαλώνουν τα νύχια σας). 'Ωστόσο, σε μερικές σπάνιες περιπτώσεις, ή καλλιτέρεψι άοχίζει να γίνεται ελαστική έπειτα από 3 ή 4 βδομάδες μόνο. Πόσο διαρκούν τα άποτελέσματα; Δε μπορούμε να τό καθορίσουμε με ακρίβεια. 'Ωστόσο, σε άρκετές περιπτώσεις τα νύχια μένουν γερά επί μερικούς μήνες κι' ύστερα άρχίζουν πάλι να σπάζουν, όπότε χρειάζεται να επαναληφθ ή θεραπεία με τη έλαστική. Και δυο συμβουλές, σχετικές μ' αυτό τό θέμα: 1) Όταν βάφετε τα νύχια σας, φροντίζετε να μη σκεπάζονται με τό βερνίκι τα πετακία. 2) Μην τρεβάτε και ξεφλουδίζετε τό βερνίκι που έχει άρχισει να μαδάει, γιατί διευκολύνεται έτσι τό σπάσιμο των νυχιών.

ΕΝΑΣ τρυφερός έρωτας έδωσε τον καλλιτέχνη με τη μούσα του. Και ήταν η μούσα του το πιο ακατάλληλο πλάσμα για να νοιώσει μεγάλον έρωτα—όπως είχε νοιώσει αυτός... Τον πήρε σαν έκπληξη, σαν κάτι καινούριο—ιδίως σαν κάτι που την καλούσε: «Οτι έγραφε αυτός το έγραφε για κείνη. Άκουσε τους στίχους του αυτή που τους είχε εμπνεύσει, μεθυσσε από τη μουσική του και καμάρισε!»

—Τι όμορφα που γράφεις!... του μουρούρισε γοητευμένη.
—Τι όμορφα με εμπνέεις έσύ για να γράφω... της αποκρίνόταν.
—Αν δε με ενέπνεες τί θα έγραφα!

Με μια χαριτωμένη γκριμάτσα του αποκρινότανε:
—Αν είχα κοντά μου έναν τιμητάροχο υπουργείου ή έναν μπακάλη δε θα τους έβλεπα τίποτα. Σε θα γράφανε τίποτα γιμένα. Έχω δίπλα μου όμως έναν άνθρωπο με ταλάντο και αυτό το ταλέντο του γίνεται ύμνος για μένα...

Της αποκρινόταν με βερόμ φα- νατισμό:

—Αυτό το ταλέντο μου που λές—αν υπόνοιγεται πορνού- ρα και σε τυλίγει! Πόσο θα ήθε- λα να προσθέσω στην ομορφιά σου με τους φτωχούς στίχους μου και τη μετρία μουσική μου!

—Προσθέτεις κάτι πολύ μάλι- στα! Και γι' αυτό σε ευχαριστώ. Γεμάτη ευγνωμοσύνη πηδούσε στο λαϊμό του και τον φίλούσε. Κι' ήταν αυτή η πιο γενναϊόδωρη πληρωμή του.

*

Δεν άργησε όμως κείνη να βα- ρεβή. Και η κολακεία, όταν γίνε- ται συνήθεια, προκαλεί την πλή- ξη. Άκουσε τσούους στίχους του γραμμένους γι' αυτήν, τραγούδι- σε τόσο μουσική του εμπνευσμέ- νο από αυτήν—και βαρέθηκε. Α- πλόστη η καρδιά της δίψασε για κάτι καινούριο. Κι' έφυγε για να τ'α βρει!

Ο καλλιτέχνης έμεινε μόνος του. Μόνος του και παραπονεμέ- νος. Ποιάν θ' αγαπούσε από δω κι εμπρός; Για ποιάν θα έγραφε; Με μεγάλη ικανοποίησή του ό- μως διαπίστωσε ότι αυτή, κι' αν είχε φύγει ακόμα από κοντά του, είχε αφήσει τη θερμή θυσί της για να του συντροφεύη τη μονα- χιά.

Κι' από αυτή τη θύμωσή της ζήτησε την ευτυχία της εμπνευ- σής. Τη βρήκε:

«Είπ' η καρδιά μου φυλακή σου κι' είσαι βαθιά κλεισμένη μέσα κι' είσαι κλεισμένη μοναχή σου σα μια του όνειρου πριγκίπισσα! Κι' είμαι ένας τύραννος για σένα που ήταν γραφτό μου να αγα- πώ» (πρώτος στίχος).

Τα δυο ματάκια σου κλάμω- μη μου ζήτησαν να σ'αφίσω... θά σε κρατήσω μέσ' στην καρδιά μου... Δε θα σε αφήσω, άναμνην...

Μέσ' στην καρδιά μου που όσο χτυπάει θά σε κρατή- σω φυλακισμένη... θά σε κρατήσω στη φυλακή σου! Μέσ' στην καρδιά μου πούναι δική σου!»

Η μουσική οδελφώθηκε με τους στίχους, έγινε στεναγμός βολών και ξεκίνησε για να πάη να τ'α βρει.

Και τη βρήκε γεμάτη πλῆξη και μεταμέλεια. Ήταν ένα χει- μωνιακό ήπιομεσημεριο γεμάτο μελαγχολία. Το ραδιόφωνο υπό-

κρουε σιγά-σιγά τη νοσταλγική διάθεσή της. Άκουσε με συγκινη- μένη προσοχή το τραγούδι που της έστειλε ο επίμονος έρωτας του και από τα βελουδένια μάτια της κύλησε ένα δάκρυ.

Τα χείλια της μουμουρίσανε το γλυκό ρεφραίν:

«Θά σε κρατήσω μέσ' στην καρδιά μου—δε θα σε αφήσω—α- γαπημένη. Μέσ' στην καρδιά μου, που όσο χτυπάει—θά σε κρατάη—φυλακισμένη».

Φυλακισμένη μέσ' στην καρδιά του! Τι όμορφο! Με την ευγενι- κιά εμπνευσί του είχε καταφέρει να την εκδόκηθ...

Δε βόσθηξε: Παράτησε τη συμ- βατική ζωή που ζούσε στο πλάι ενός άσχετου κι' αδιάφορου άν- θρώπου κι' έτρεξε στην παλιά θωλιά της.

Χύμψε στην άγκαλιά του αγα- πημένου της με δάκρυα αληθινής μετάνοιας:

—Συχώρεσέ με... του μουρ- μούρισε.

Την έσφιξε ανεξίκακος, έπιει- κής, γεμάτος καλωσύνη:

—Δε σε συχωρώ σε αγαπώ! τη βεβαίωσε.

—Είσαι τόσο καλός...

Και πιο σιγά του πρόσθεσε:

—Και είναι τόσο όμορφο το καινούριο τραγούδι σου!

Της χάιδεψε τα μαλλιά:

—Σού άρεσε το καινούριο τραγούδι σου;...

Χαμηλόφωνα τού έμπιστεύτηκε:

—Αυτό με έφερε πίσω... —Αυτό κι' όχι η αγάπη σου; —Αυτό ήλκτρισε την αγάπη μου... Την ξύπνησε, την έκανε να φουντώσει μέσα μου πάλι...Μά ει- ναι τόσο όμορφο!

—Πιο πολύ από όμορφο, είναι

μετάνοιας:

—Συχώρεσέ με... του μουρ- μούρισε.

Την έσφιξε ανεξίκακος, έπιει- κής, γεμάτος καλωσύνη:

—Δε σε συχωρώ σε αγαπώ! τη βεβαίωσε.

—Είσαι τόσο καλός...

Και πιο σιγά του πρόσθεσε:

—Και είναι τόσο όμορφο το καινούριο τραγούδι σου!

Της χάιδεψε τα μαλλιά:

—Σού άρεσε το καινούριο τραγούδι σου;...

Χαμηλόφωνα τού έμπιστεύτηκε:

—Αυτό με έφερε πίσω... —Αυτό κι' όχι η αγάπη σου; —Αυτό ήλκτρισε την αγάπη μου... Την ξύπνησε, την έκανε να φουντώσει μέσα μου πάλι...Μά ει- ναι τόσο όμορφο!

—Πιο πολύ από όμορφο, είναι

μετάνοιας:

—Συχώρεσέ με... του μουρ- μούρισε.

Την έσφιξε ανεξίκακος, έπιει- κής, γεμάτος καλωσύνη:

—Δε σε συχωρώ σε αγαπώ! τη βεβαίωσε.

—Είσαι τόσο καλός...

Και πιο σιγά του πρόσθεσε:

—Και είναι τόσο όμορφο το καινούριο τραγούδι σου!

ΕΙΝ' Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΦΥΛΑΚΗ ΣΟΥ...

αληθινό... της είπε. Έφυγες από κοντά μου και με άφισες μόνο μου όμως δεν κατάφερες να πά- ρεις μαζί σου και τη θυσίά σου. Έφυγες σά χειροπιαστό πλάσμα σά γυναίκα έμεινες όμως σαν όνειρο! Κι' έτσι, όταν ήθελα να μου κρατήσεις τρυφερό συντροφιά, άνοιγα την καρδιά μου—τη φυλα- κή σου—και σε χαϊρούμουν, γλυ- κιά μου φυλακισμένη, άλυσοδε- μένη με τα λουλουδένια, μα ά- σταστα δαμάσκημα της λατρείας μου.

Έγινε τόσο δα μικρούλα, για να χωρή πιά πολύ στο βάθος της άγκαλιάς σου:

—Και... δηλαδή... δε με έχεις ανάγκη; τον έρωτησε.

—Δε σε έχω ανάγκη; Πώς τό- λες αυτό;

—Μά, φυσικά, το λέει και το τραγούδι σου: Κι' αν έφυγα σά γυναίκα, έμεινα φυλακισμένη σαν ανάμνηση μέσα στην καρδιά σου—τη φυλακή μου.

—Κι' αυτό σε πειραζει;

Με την τόσο συνηθισμένη χα- ριτωμένη γκριμάτσα της του απο- κρίθηκε:

—Ζηλεύω... την ανάμνησή μου! —Είσαι κουτό!

—Οχι! τη ζηλεύω! του ξανά- πε με πείσμα.

Της χάιδεψε γεμάτος τρυφερό- ή επιείκεια τα μαλλιά:

—Ε, τότε νίκησέ την.

—Την ανάμνησή μου;

—Ναι...

—Πώς;

—Με την παρουσία σου...

Κι' έτσι έμεινε κοντά του για πάντα...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δύο νεκροί για ένα γαστρούκι

Ένας Άγγλος πατέρας, ο Ουίλλιαμ Βέλλερ, γαστρούκιζε ένα όμορφο την κό- ρη του Άννα, ηλικίας 16 χρόνων, γιατί είχε άρνησει πολύ να γυρίση στο σπίτι (πράγμα που το έκανε συχνά τον τελευταίο καιρό). Η Άννα πλῆ- θυνε τότε από το παράθυρο κι' έτρε- ξε στο φίλο της Τζωρτζ Χάουλ, γυνί- ό ενός πλούσιου, στον οποίο έκανε γνω- στά τα διατάξιμά της. Ο Χάουλ, χα- ρισ να γάνη καιρό, πήρε το περισσόφο- το πατέρα του που κοιμόταν, έτρεξε στο σπίτι της φίλης του και σκότωσε τον πατέρα και τη μητέρα της.

Ριν-Τιν-Τιν να συνέλθη. Άλλ' οι προ- σπάθειές τους δεν έφεραν αποτέλεσμα. Το άγαπώνον τους σκυλί ψόφησε σε λίγο. Ο θάνατός του ώφελετο σε γη- ρατειά. Ο Ριν-Τιν-Τιν είχε στήσει στη σεβάστια (για ένα σκυλί) ηλικία των 14 χρόνων.

Άλλ' άπνη πίκρα του έναν αξιο διά- δογο τον Ριν-Τιν-Τιν, τον 2ο. Ο Ντάγκαν, όταν συνήλθε από τη λήπ- η του για το θάνατο του πρώτου Ριν- Τιν-Τιν, άσφαδθηκε στη διαπαιδαγώ- γη του δεύτερου και τον έκανε περιέ- κτη από τις κινηματογραφικές εταιρεί- ες, που πληρώναν μεγάλα ποσά για να έδωσαν στην οθόνη τον Ριν-Τιν-Τιν.

Ο Ριν-Τιν-Τιν ο 2ος έγινε περίφη- μος για τα πηδάματά του από ταξια- ρίες. Οι θεατές έτρεμαν, όταν τον έ- βλεπαν να σπάζη τα τζάμια μιας πόρ- τας ή ενός παραθύρου και να πηδή α- πό ένα δωμάτιο στον κήπο ή στο δρό- μο... Άλλα τα πηδάματά αυτά ήταν τελείως ακίνδυνα. Γιατί οι ταξιαρείς ήταν φτιαγμένες από... ζάχαρη. Η διασφαιρία τους εγγυότανε το θεατή, που τις νόμιζε ότι ήταν από τζάμι. Ε- τσι, ο Ριν-Τιν-Τιν δεν κινδύνευε. Στο τέλος, ο Ντάγκαν έπαυσε ένα κοιμά- τι από τη σπασμένη ταξιαρεία και το έβρινε γι' αυτό.

Ο Ριν-Τιν-Τιν ο 2ος πήρε μέρος στον πόλεμο, όπου τραυματίστηκε. Με- τα το θάνατό του, τον διαδόηκτε ο Ριν-Τιν-Τιν ο 3ος κι' έπειτα ο 4ος.

Σήμερα, το σκυλί του κατέγινε από τον Ριν-Τιν-Τιν τον 5ο, που έχει απο- δειχτεί αξιο- δόξουτος των προγόνων του. Έτσι, η διασφαιρία των Ριν-Τιν- Τιν συνεχίζεται!

Άλλα κι' ο Λή Ντάγκαν δεν υπό- σχει πιά. Τον έχει διαδοητή η κόρη του Καρολίνα, έτρεξε άμείως και βοή- θησε τον Ντάγκαν, για να κάνουν τον

ναός ο Ντάγκαν.

Η ήθοποιος, που έμεινε στη γειτο- νική έπαυλη, έτρεξε άμείως και βοή- θησε τον Ντάγκαν, για να κάνουν τον

Το λευκό νουφάρ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΧΕΙΑΣ

Ο Πέρκινας πειθεί τον Άγγλο διοικητή του Χόνγκ-Κόνγκ να έν- κρινη την επίθεσή κατά του όρ- μηπριού των πειρατών, λέγον- τας του ότι έχει καταρτίσει, σύμ- φωνα με τις πληροφορίες του Πέ- χό, ένα λεπτό μερες σχεδίο που έγγυθαί την επιτυχία. Σύμφωνα μ' αυτό το σχέδιο, η επίθεση έ- ναντιον της νήσου Βάνγκ-Μου, που είναι το στρατηγείο του «Θα- λαοσίου Λαυτού», θα γινη από δυο ταυτόχρονα σημεία και με τρόπο ώστε να μην δοθή καιρός στους πειρατές να ποδάρουν αντί- στασι. Ο δικαστής Τσάινγκ, από τ' άλλο μέρος, κάνει γνωστό στην Που-Γι το θάνατο του Τσέ- ου Φου. Η δυστυχισμένη μητέρα τρέχει στο άνακτορο του πριγ- κπά Κόνγκ, για να πείσθ σ'α πό- δια του και να τον παρακαλέση να σώση την κόρη της. Άλλ' ο πριγκίπας δεν τ'α δέχεται, ό- πως δε δέχεται ούτε και το δι- καστή Τσάινγκ, που τον θεωρεί υπεύθυνο για τη δυσάρεστη έ- ξελίξη που πῆραν τα πράγματα.

Ο μονδαρίνος προσπαθεί να προ- σαρμοσθ στην ιδέα του θανάτου.

Μιά περίεργη μετα- στροφή έγινε τότε μέσα στην ψυχή του. Ο Διάκος και μικρούμυθος Τσάινγκ δέχτηκε μ' έγκαρτερή τη μοίρα του. Αφού έπρεπε να πεθάνη, θα πέ- θανε. Ο θάνατός ήταν κάτι, που δε μπορούσε ν' αποφύγη. Άλλα του- λάχιστον δε θ' άφηνε κανένα να γε- λάση μαζί του. Θά πέθαινε βαρ- ραλέα. Με το να το λή αδιάκοπα στον έαυτό του, το είχε πιστέψει σχεδόν.

Έπειτα απ' αυτή την πρώτη σκέ- ψη, πέρασε σε δεύτερη. Είχε τακτο- ποιήσει τις υποθέσεις του και τί- ποτα πιά δεν τον έκανε με τη ζωή. Ήταν, λοιπόν, πραγματικά έλε- θερος, όπως ποτέ άλλοτε στη ζωή του. Κι' αφού ήταν ελεύθερος, μπο- ρούσε μ' χαρή τις ώρες που του έμειναν.

Έστω, ψιθύρισε. Αφού πρέ- πει να πεθάνω, θα πεθάνω. Άλλ' ένα μιά ολόκληρη νύχτα μπροστά μου. Και θα τη ζήσω σαν αληθι- νός Κινέζος, που δε φοβάται τί- ποτα, ούτε το θάνατο, ούτε κι' αυ- τό τον αυτοκράτορα!

Μόλις πήρε αυτή την απόφαση, πέρασε στην αίσθηση του λουτρού, όπου έμεινε κάμποσα ώρα. Φόρεσε κατόπιν τα πολυτελέστερα ρούχα του και πρόσταξε τους ανθρώπους του να έτοιμάσουν τη βάση του.

Έπειτα από λίγο, η βάση άφη- σε τις άκτες της νήσου Χονάν, πέρασε μπροστά από το λιμάνι του Μάκας και διευθύνθηκε προς το μέ- ρος της μικρής νήσου Ντάτς-Φέλλι.

Ο Τσάινγκ είχε τώρα την εντύ- πωση πως ήταν ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου. Έκείνη την ώρα, δε θ' άλλαζε τίωας τη θέσι του με κανέναν άλλον.

ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΙΟΥΝΤΑΙ

Άλλ'α, προτού παρακολουθήσωμε στο Τσάινγκ, είπα ανάγκη να έα- ΤΙ, που την είδαμε να φύγη από το σπίτι του ανθρώπου, που είχε

καταδικάσει την κόρη της.

Η Που-Γι είχε σπείρει όλες τις ελπίδες στο δικαστή Τσάινγκ και τον πλοίαρχο Πέρκινς. Έκεινο που περίμενε απ' αυτούς, ήταν να συλλάβουν τον Τσέου-Φου. Η σύλληψή του, πίστευε, θα συν- τελούσε στο ν' αποδείξη η άωο- τητά της κόρης της και του «Ι-Τε.

Άλλ'α τώρα είχε μπει, ότι ο Τσέου-Φου ες βρισκόταν πιά στη ζωή. Κι' η έλπίδα αυτή, λοιπόν, είχε χαθή. Έτσι, δεν της έμεινε τί- ποτ' άλλο από το να πείσθ σ'α πό- δια του πριγκίπα Κόνγκ, για να τον παρακαλέση να τη λυπήθ.

Η δυστυχισμένη μητέρα, φευγι- ντας από το σπίτι του Τσάινγκ, δι- ευθύνθηκε στο άνακτορο του πριγ- κπά. Οι γραμματικοί του την ή- ξεραν πιά πολύ καλά κι' ένας απ' αυτούς έτρεξε να την αναγγείλη. Άλλ'α γύρισε σε λίγο για να της κάμη γνωστό, ότι ο πριγκίπας δε μπορούσε να τη δεχτή.

Θά περιμένω, απάντησε η Που-Γι.

Ο πριγκίπας δε μπορεί να σάς δεχτή, γιατί δεν έχει τίποτα να σας πῇ, της εξήγησε ο γραμ- ματικός.

Άρνείται, λοιπόν, να σώση την κόρη μου, αφού ξέρει πως ει- ναι άδωα;

Ο πριγκίπας δεν έχει πιά να κάμη τίποτα σ' αυτή την υπό- θεσι.

Η Που-Γι κατάλαβε. Ο πριγκί- πας άρνιόταν να δώση χάρι στην κόρη της. Έτσι, όλα είχαν τελειώ- σει. Δε μπορούσε πιά να ελπίση τίποτα κι' από κανένα.

Ο ήλιος χρώωνε τους τρούλους της παγόδας του Πό, τα πουλιά πετούσαν ξένοιαστα από δέντρο σε δέντρο, από το ποτάμι σκουνογαν- ντούμενα ξεφωνητά και τραγού- δια. Άλλ' η καρδιά της Που-Γι ή- ταν βαρεία. Κατέβηκε με κόπο τις σκάλες του πριγκιπικού ανακτόρου κι' όταν βρέθηκε έξω, πήρε το δρό- μο της φυλακής.

Είχε ακόμη ένα τελευταίο καθή- κον να εκτελέση. Έπρεπε να προ- εταιμόσθ την κόρη της για τη με- γάλη δοκιμασία.

Άλλ'α πώς θα μπορούσε να προ- πασασκευάση τη Σάο-Τι για το θά- νατο, αφού ο θάνατος βρισκόταν και μέσα στη δική της ψυχή;

Κι' ώστόσο, δεν έπρεπε να λι- ποθυμήθ!

Η δυστυχισμένη μητέρα χρειά- στηκε να συγκεντρώση όλες τις δι- ναμεις της, για να μπόρσθ να έα- ναδρή το βάρος της. Έτσι, όταν έφτασε στη φυλακή, ήταν φαινομε- νικά ήρεμη. Μόνο που δε μπορούσε να βῇ τις κατάλληλες λέξεις, για να μιλήσθ στην κόρη της.

Μητέρα, είπε η Σάο-Τι, για- τί άοργησε τόσο πολύ να γυρίσης; —Μιά που βγήκα, πέρασα από το σπίτι για να ρίξω μία ματιά, απάντησε η Που-Γι, καταπνίγοντας τη συγκίνησή της.

Έκαμες καλά, μητέρα, είπε η Σάο-Τι. Άλλ'α δε μου είπες τί- σε ήθελε ο δικαστής Τσάινγκ. Τον είδες;

—Τον είδα.

—Σού είπα ευχάριστα νέα; —Το λέει, κάθε μέρα, στην

φάση στη φυλακή είχε πάρει την απόφασή να ναυαγοσώση εμένα στην κό- ρη της. Άλλ'α τώρα το θάρρος της έλειψε.

Ο δικαστής Τσάινγκ έλπιζει πάντοτε, απάντησε.

—Δεν κατάφερε να πείσθ των

άθλιο Τσέου-Φου;

—Οχι... Κι' άλλωστε, ο Τσέ- ου-Φου μπορεί να μη βρίσκεται στη ζωή.

Πέθανε;

—Λενε πως πνίγηκε. Άλλ'α τί- ποτα δεν είναι βέβαιο.

—Αν ο Τσέου-Φου δε βρίσκε- ται στη ζωή, πώς θα μπόρσθ ν' αποδείξη την ασωότητά μου;

—Ο πριγκίπας Κόνγκ θα σε λυπήθ, παιδί μου.

—Τον είδες, μητέρα;

—Θά του μιλήσθ ο δικαστής Τσάινγκ... Δεν πρέπει ν' άνησυχής, κόρη μου.

Η φωνή της έτρεμε και μία θα- νάσιμη αρώτητα είχε άπλωθ στην πλάση της.

Η Σάο-Τι κατάλαβε, ότι η μη- τέρα της δεν της έλεγε την αλή- θεια. Δεν της έκαμε, όμως, άλλες ερωτήσεις, για να μη την λυπήσθ.

Οι δυο γυναίκες έμειναν σιωπη- λές κάμποσα ώρες, βυθισμένες στις σκέψεις τους. Έπειτα, η Σάο-Τι εί- πε:

—Μητέρα, θάθελα να σου ζη- τήσω μια τελευταία χάρι...

Η Που-Γι γύρισε από τ' άλλο μέρος το πρόσωπό της, για να κρύψη ένα δάκρυ, που έτρεξε από τα μάτια της.

—Σ' άκούω, κόρη μου, απάντη- σε με ραγισμένη φωνή.

—Θάθελα να δώ τον «Ι-Τε...

—Άλλ'α... δεν έχωμε άδεια να βγούμε...

Ο διευθυντής δε θα σου την άρνησθ, αν τον παρακαλέσης. Αύ- ριο μπορεί να φύγη για πάντα από τη φυλακή και δε θα τον ξαναενο- χλώσωμε πιά.

—Θά προσπαθήσω, κόρη μου... Βγαίνοντας από το κελλί, η Που- Γι έόπισσε σε λυγμούς. Σίγουρα η κόρη της είχε μαντέψει την α- λήθεια κι' ήθελε να δῇ για τελευ-

ταία φορά τον άνθρωπο, που αγα- πούσε.

—Όλο το λάθος είναι δικό μου, ψιθύρισε η δυστυχισμένη μη- τέρα. Φοβήθηκα, ότι ο «Ι-Τε» ήταν φτωχός κι' ότι δε θα μπόρσθ να κάμη ευτυχισμένη την κόρη μου... Πώς δεν πρόσεξα, ότι αυτά τα δυο παιδιά αγαπιόνταν!

Ο διευθυντής της φυλακής, που ήξερε, ότι η επομένη ημέρα είχε ά- ρισθ για την εκτέλεση, δεν άνη- θεκε στην Που-Γι την άδεια, που του ζήτησε. Έτσι, οι δυο γυναί- κες έφυγαν σε λίγο μέσα σ' ένα οδόκλειστο φορείο, με τη συνοδεία μερικών στρατιωτών.

Ο «Ι-Τε» βρισκόταν πάντα στο νοσοκομείο, αλλ' η κατάσταση του είχε καλύτερσθ σημαντικά. Το πρόσωπό του είχε ξαναβρή τη συ- νηθισμένη του όψη, και μπόρσθε τώρα να κινήται ελεύθερος. Άλλ' ή- ταν ακόμη λίγο αδύνατος. Σ' ό- ποιαδήποτε άλλη περίπτωση, θάπρε- πε να τον είχαν βγάλει από το νοσοκομείο, για να τον στείλουν στη φυλακή... Άλλ' ο πριγκίπας Κόνγκ, που ήξερε την ασωότητά του, είχε διατάξει να μείνη εκεί ως την ημέρα, που θα κρινόταν ό- ριστικά η τύχη του.

Η Που-Γι όδηγησε την κόρη της ως το δωμάτιο του εσδάελφου της κι' έπειτα βγήκε διακριτικά για να τους αφήση μόνους.

Ο «Ι-Τε» έσφιξε τότε με συγκί- νηση τη Σάο-Τι στην άγκαλιά του.

—Ήρθες, αγαπημένη μου; της είπε. Φοβόμουν, ότι δε θα σε έα- ναδλεπα... Και δεν ήθελα να πεθά- νω προτού σου πῇ άλλη μία φορά πόσο σ' αγαπάω...

—Ήρθα για να σου πῇ πως θά πεθάνω ευτυχισμένη, αφού ο θάνατός θα μάς ενώση για πάντα, απάντησε η Σάο-Τι.

—Η ζωή είναι εφήμερη, είπε ο «Ι-Τε. Άλλ' η δική μας ευτυχία δε θάη τέλος.

Κουβεντιάσαν πολλή ώρα ακόμη. Ήταν κι' οι δυο ευτυχισμένοι. Τό- ότι θά πεθάνουν την άλλη μέρα, τους έδινε χαρά. Γιατί ήξεραν πως θά πεθάνουν μαζί.

Στο δρόμο του γυρισμού, η Σάο- Τι γελοῦσε και φλυαρούσε σά μι- κρό παιδί. Της άρεσε να θυμάται τα λόγια, που της είχε πῇ άλλοτε ο «Ι-Τε, τα αβῶα παιχνιδία τους, τους περιπάτους, που έκαναν μα-

Κουβέντες της πιότας

Καταθέσεις

Νά κι' ο Φίλιππος ο ρέστος, που βαρύς καταφορίζε κι' όπως όλο τον καιρό του, για ταξί δεν χαμπαρίζε, γιατί έχει με τη ρόδα τις παρτίδες του ξεκούφι κι' από χρόνια το ταξάκι το γυμνίζει από την... όψη!

Έντελως τόχει ξεγράψει τέτοιο ποῦμα δηλαδή και, χωρίς πολλές κουβέντες, έχει ο Φίλιππος να δῇ να κατέρχεται σημαία και ταξί να βάθῃ εμπρός από το πενήντα πέντε, που πρωτόγινε... γαμπρός!

Μά και το λεωφο

Στο Γραφείο
"Έχετε μία στιγμή
ἐλευθερία; Είναι
τόσο εύκολο νά
χρησιμοποιήσετε
τὸ **Pretty Quick**
τὸ νέο Μέικ-Απ
τῆς **TOKALON**, γιὰ
ένα γρήγορο καὶ
ὥροτο μακιγιάζ."

ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ

Pretty Quick - ἡ νέα δαυσιπία κόψμα-πούδρα

ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΦΑΡΑ
της Τοφαλόν

ΑΘΗΝΑΙ: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 5 και ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ 18
ΠΕΡΑΙΑΣ: ΔΙΩΝΟΣ 37 και ΝΟΤΑΡΑ

[illegible]

Π/36

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Φινό, λεπτό, άντοχής
 Σεντόνι υψηλής ποιότητας.
 ΦΛΑΝΔΑ: Στερεό, πολυτελές
 πάντα χιόνάτο.
 Νο 120: Γερό, λευκό ή σε εύχα-
 ριστους άνεξίτηλους χρωμα-
 τισμούς.
 ΧΑΣΕΔΕΣ Νο 333
 ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νο 33

μπακερά ύφασματα, ή

ΠΑΤΡΑΪΚΗ
 ΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ποιου ουρεύει!

30

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Τέσσερις μπαλίτσες στον εγκέφαλο

Για να γίνει καλονική ή κυ-
κλωφορία του αίματος

ΧΑΡΙΣ σε τέσσερις μικρές μπα-
λίτσες από πλαστική ουσία, που
βρίσκονται μέσα στον εγκέ-
φαλό της, μία νέα γυναίκα, κά-
τοικος κάποιου προαστίου της
Ουάσινγκτον, ζή κανονικά, είναι
υγιεινότερη και ασχολείται με την
υγεία της και με το νοικοκυριό
της. Η περίπτωση της άνοιξε έ-
να έντελλος νέο κεφάλαιο στην Ι-
στορία της Ιατρικής.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 1959, η
γυναίκα αυτή έπαθε μία εφάνικη
προσβολή, που έμοιαζε πολύ με
ημιπληγία. Καθώς τηλεφώνουσε,
αίσθάνθηκε σαν να έσκασε ένα
μπάλι μέσα στο κεφάλι της. Την
έπιασε άμέσως ένας τρομερός
πονοκέφαλος και υπερδευτική η
γλώσσα της.

Όπου να την πήνε οι δικοί
της στο νοσοκομείο, η κατάσταση
της είχε χειροτερέψει. Παρουσία-
σε μία δυσκαμψία του τραχήλου,
καθώς και αδυναμία και μερική
παράλυση των μιών της δεξιάς
πλευράς του σώματος. Δυσκολευ-
όταν να βοηθί τις σωστές λέξεις
στην ομιλία της.

Δύο νευροχειρουργοί του νοσο-
κομείου, οι δόκτορες Λούσενχοφ
και Σπένς, εξέτασαν τον εγκέφα-
λό της με τις ακτίνες, χρησιμο-
ποιώντας γι' αυτό μία ειδική χρω-
στική, και βρήκαν την αιτία της
παθήσεώς της: Οι αρτηρίες του
εγκεφάλου της συνδέονταν με τις
φλέβες μ' ένα αιμοφόρο αγγείο
που δεν έπρεπε κανονικά να ύ-
παρχη. Έτσι μία ποσότης από
αρτηριακό αίμα διοχετευόταν
απ' ευθείας στις φλέβες, χωρίς να
περάσει πρώτα από τα τριχοειδή
αγγεία. Συνεπώς, οι ιστοί του εν-
κεφάλου δε διατρέφονταν κανονι-
κά. Συγχρόνως, εξ αιτίας αυτής
της ανωμαλίας, το αίμα έμπαινε
στις φλέβες με μεγάλη ορμή, φού-
σκωνε τα τοιχώματά τους και δη-
μιουργούσε έτσι μία βλαβερή πίε-
ση στα γειτονικά εγκεφαλικά κέν-
τρα της κινήσεως και της ομιλίας.

Τί έπρεπε λοιπόν να γίνει στην
περίπτωσή αυτή; Ν' αφαιρεθεί με
έγχειρηση η ανώμαλη εκείνη δια-
κλάδωση των αιμοφόρων αγγεί-
ων; Μία τέτοια χειρουργική επέμ-
βαση θα ήταν πολύ επικίνδυνη και
με άβεβαιες συνέπειες.

Το πρακτικότερο θα ήταν να
βουλώσουν οι γιατροί με κάποιο
τρόπο το ανεπιθύμητο αγγείο, ώ-
στε να υποχρεωθεί όλο το αίμα
να ακολουθή τον κανονικό δρόμο.
Πράγματι, ο δόκτωρ Λούσενχοφ
σκέφθηκε να μεταχειρισθεί ένα κα-
τάλληλο «έμβολο» γι' αυτό το
σκάλο.

Έπτά μέρες μετά την εισαγωγή
της στο νοσοκομείο, η άρρωστη
ήταν έτοιμη για την πρωτότυπη
έγχειρησή της. Έγινε τοπική αν-
αισθησία με ένεσι. οι δύο χει-
ρουργοί έκαμαν μία τομή στο λαι-
μό της νέας γυναίκας και ξεσκέ-
πασαν την καρωτίδα της (τη με-
γάλη δηλαδή αρτηρία που τροφο-
δοτεί με αίμα τον εγκέφαλο). Εί-
χαν ήδη έτοιμες τέσσερις μικρές
μπάλιες από πλαστική ουσία, με
διάμετρο 2½, 3, 4 και 4½ χι-
λιοστομέτρων. Αφού λοιπόν έκα-
μαν μία μικρή σχισμή στην καρ-
ωτίδα, άρχισαν να βάζουν μέσα
στην τής μπαλίτσες, φροντί-
ζοντας να μην αίσσουν τον τρέ-
ξη έξω πολύ αίμα.

Όπως προβλέπανε, το αίμα
παρέσυρε τις ελαφρές εκείνες
μπαλίτσες και τις πήγαινε εκεί
που έπρεπε: στο ανεπιθύμητο αι-
μοφόρο αγγείο. Η πρώτη και μι-
κρότερη βούλωσε αυτό το αγγείο,
αλλά όχι τελείως. Έξακολουθούσε
ακόμα να περνάει αόκετο αίμα
απ' αυτό.

Δώδεκα λεπτά μετά την πρώ-
τη μπαλίτσα, οι χειρουργοί είσα-
γόγανε τη δεύτερη, των 3 χιλι-
οστομέτρων. Μ' αυτήν το αποτέλε-
σμα ήταν κάπως καλύτερο, αλλά
όχι τελείο ακόμη. Το ίδιο συνέ-
βη και με την τρίτη.

Μόνο με την τέταρτη βούλωσε
τελείως το αιμοφόρο αγγείο — ο-
πως έδειξε η ακτινοσκόπηση. Ω-
ρα όλο το αίμα περνούσε κανονι-
κά από τα τριχοειδή.

Η άρρωστη κυριεύθηκε από ύ-
πνηλία και από μία αδυναμία του
δεξιού χεριού της. Η αδυναμία
αυτή μεγάλωσε ακόμα περισσό-
τερο στις επόμενες 14 ώρες. Η
ασθενής δε μπορούσε σχεδόν να
κουνήσει τον καρπό και τα δάχτυ-
λά της.

Ύστερα όμως το χέρι της ξα-
ναβρήκε γρήγορα τη δύναμή του
και την κανονική λειτουργία του.

Η ακτινοσκόπηση που έγινε
μετά 24 μέρες από την έγχειρη-
ση, έδειξε ότι η κυκλοφορία έξα-
νι κανονική και γίνεται κανονικά
τα, μέσα από τα τριχοειδή αγγεί-
α.

Οι ρευματισμοί και το έλκος του στομάχου

Οι Άμερικανοί επιστήμονες πρό-
σεξαν ότι το έλκος του στομάχου εί-
ναι πιο συχνό στους πασχόντες ά-
ντα ρευματισμούς. Δεν έχει εξακρι-
βωθεί ακόμη ποιά σχέση υπάρχει
μεταξύ των δύο ασθενειών.

Η εξυπνάδα προδιαθέτει στην ποδάγρα:

Για πολύ καιρό πιστευόταν ότι η
ποδάγρα, που χαρακτηρίζεται από
την παρουσία υπερβολικής ανάλυσης
απ' ευθείας στις φλέβες, χωρίς να
περάσει πρώτα από τα τριχοειδή
αγγεία. Συνεπώς, οι ιστοί του εν-
κεφάλου δε διατρέφονταν κανονι-
κά. Συγχρόνως, εξ αιτίας αυτής
της ανωμαλίας, το αίμα έμπαινε
στις φλέβες με μεγάλη ορμή, φού-
σκωνε τα τοιχώματά τους και δη-
μιουργούσε έτσι μία βλαβερή πίε-
ση στα γειτονικά εγκεφαλικά κέν-
τρα της κινήσεως και της ομιλίας.

Τί έπρεπε λοιπόν να γίνει στην
περίπτωσή αυτή; Ν' αφαιρεθεί με
έγχειρησι η ανώμαλη εκείνη δια-
κλάδωση των αιμοφόρων αγγεί-
ων; Μία τέτοια χειρουργική επέμ-
βαση θα ήταν πολύ επικίνδυνη και
με άβεβαιες συνέπειες.

Το πρακτικότερο θα ήταν να
βουλώσουν οι γιατροί με κάποιο
τρόπο το ανεπιθύμητο αγγείο, ώ-
στε να υποχρεωθεί όλο το αίμα
να ακολουθή τον κανονικό δρόμο.
Πράγματι, ο δόκτωρ Λούσενχοφ
σκέφθηκε να μεταχειρισθεί ένα κα-
τάλληλο «έμβολο» γι' αυτό το
σκάλο.

Έπτά μέρες μετά την εισαγωγή
της στο νοσοκομείο, η άρρωστη
ήταν έτοιμη για την πρωτότυπη
έγχειρησή της. Έγινε τοπική αν-
αισθησία με ένεσι. οι δύο χει-
ρουργοί έκαμαν μία τομή στο λαι-
μό της νέας γυναίκας και ξεσκέ-
πασαν την καρωτίδα της (τη με-
γάλη δηλαδή αρτηρία που τροφο-
δοτεί με αίμα τον εγκέφαλο). Εί-
χαν ήδη έτοιμες τέσσερις μικρές
μπάλιες από πλαστική ουσία, με
διάμετρο 2½, 3, 4 και 4½ χι-
λιοστομέτρων. Αφού λοιπόν έκα-
μαν μία μικρή σχισμή στην καρ-
ωτίδα, άρχισαν να βάζουν μέσα
στην τής μπαλίτσες, φροντί-
ζοντας να μην αίσσουν τον τρέ-
ξη έξω πολύ αίμα.

Όπως προβλέπανε, το αίμα
παρέσυρε τις ελαφρές εκείνες
μπαλίτσες και τις πήγαινε εκεί
που έπρεπε: στο ανεπιθύμητο αι-
μοφόρο αγγείο. Η πρώτη και μι-
κρότερη βούλωσε αυτό το αγγείο,
αλλά όχι τελείως. Έξακολουθούσε
ακόμα να περνάει αόκετο αίμα
απ' αυτό.

Δώδεκα λεπτά μετά την πρώ-
τη μπαλίτσα, οι χειρουργοί είσα-
γόγανε τη δεύτερη, των 3 χιλι-
οστομέτρων. Μ' αυτήν το αποτέλε-
σμα ήταν κάπως καλύτερο, αλλά
όχι τελείο ακόμη. Το ίδιο συνέ-
βη και με την τρίτη.

Μόνο με την τέταρτη βούλωσε
τελείως το αιμοφόρο αγγείο — ο-
πως έδειξε η ακτινοσκόπηση. Ω-
ρα όλο το αίμα περνούσε κανονι-
κά από τα τριχοειδή.

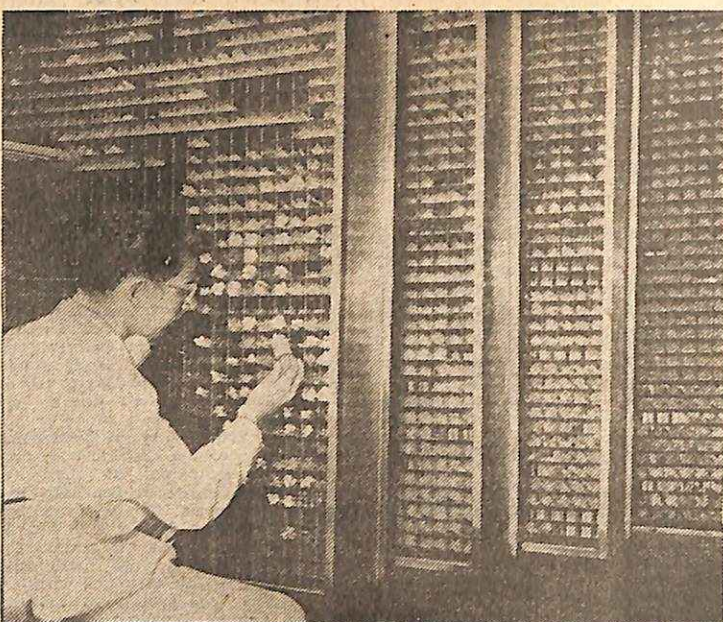
Η άρρωστη κυριεύθηκε από ύ-
πνηλία και από μία αδυναμία του
δεξιού χεριού της. Η αδυναμία
αυτή μεγάλωσε ακόμα περισσό-
τερο στις επόμενες 14 ώρες. Η
ασθενής δε μπορούσε σχεδόν να
κουνήσει τον καρπό και τα δάχτυ-
λά της.

Ύστερα όμως το χέρι της ξα-
ναβρήκε γρήγορα τη δύναμή του
και την κανονική λειτουργία του.

Η ακτινοσκόπηση που έγινε
μετά 24 μέρες από την έγχειρη-
ση, έδειξε ότι η κυκλοφορία έξα-
νι κανονική και γίνεται κανονικά
τα, μέσα από τα τριχοειδή αγγεί-
α.

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Ο Άγγλος επιστήμον δόκτωρ
Ουίλλιαμ Λόγκαν έδημοσίευσε τε-
λευταία μία ενδιαφέρουσα μελέτη
σχετικά με τις ψυχολογικές αιτίες
που προκαλούν το έλκος στο στο-
μάχι.

Η «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ» ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ

Στα έρεαστήρια επιστημονικών έρευνών του Γκρότον, (Η.Π.Α.) ύπάρχει
μία μοναδική στον κόσμο συλλογή μικροβίων. Σ' ένα είδος τεραστίας
διελλοθήκης φυλάσσονται 19.000 φυαλίδια, το καθένα από τα οποία πε-
ριέχει κι' ένα διαφορετικό τύπο μικροβίου. Ουλόκληρη αυτή η «Βιβλιοθήκη
των μικροβίων» βρίσκεται μέσα σ' ένα ψυκτικό θάλαμο, κι' έτσι τα μι-
κρόβια μπορούν να διατηρηθούν, για πολλά χρόνια και να χρησιμοποιη-
θούν σε μία οποιαδήποτε στιγμή, άκεί ο επιστήμων, που τα χρειάζεται
για τις μελέτες του, να τα έπανάφρον στην κανονική θερμοκρασία.

γεία. Όσο για το ανώμαλο αγγεί-
ο, είχε άχρηστευθεί πιά τε-
λείως, είχε ζαρώσει και νεκρωθεί,
έφόσον δεν εξεπλήρωνε κανένα
προσριόμιο.

Αλλά κι' η γενική κατάσταση
της ασθενούς φανέρωνε την από-
λυτη επιτυχία της έγχειρησεως.
Από τότε δεν ξαναπάθε πιά πο-
τέ πονοκέφαλο, δυσκαμψία του
τραχήλου, μερική παράλυση ή
διαταραχές της ομιλίας. Οι τέσ-
σερες σωτήριες μπαλίτσες βρί-
σκονται πάντα μέσα στον εν-
κέφαλό της, αλλά δεν την ενοχλούν
καθόλου, γιατί άποτελούνται από
μία ουσία που δεν προκαλεί καμ-
μία αντίδραση στον οργανισμό.

Μικρά επιστημονικά νέα

μάχου και την υπέρτασι. Όπως προ-
κύπτει από τις γενόμενες παρατηρή-
σεις, εκείνοι που προσβάλλονται από
αυτές τις δύο άβενειες δεν είναι
οι κατέχοντες τις υψηλότερες θέ-
σεις στην κοινωνική ιεραρχία, αλλά,
τουναντίον, οι ευρισκόμενοι στα τε-
λευταία σκαλοπάτια και γενικά οι
άνθρωποι που είναι υποχρεωμένοι να
σκύβουν το κεφάλι μπροστά σε κά-
ποιον άλλον. Η φιλοδοξία και ο ά-
γώνας για τη ζωή, παρατηρεί ο δό-
κτωρ Λόγκαν, είναι λιγότερο επι-
κίνδυνα παρά η βεβαιότητα ότι δε
μπορούμε να ξεφύγουμε από την κα-
τάστασή μας. Άξιοσημείωτο είναι ό-
τι το έλκος του στομάχου κι' η ύ-
πέρτασι παρουσιάζουν τη μεγαλύτε-
ρη συχνότητα μεταξύ των ανθρώπων
που δεν έχουν την ευχέρεια ν' αν-
τιδρούν: μαίτρ των ξενοδοχείων,
γκαρσόνες, υπηρέτες κτλ. Ο δό-
κτωρ Λόγκαν συμβουλεύει, λοιπόν,
να μην συγκρατούμε το θυμό μας,
αλλά να τον αφήνουμε να ξεσπάσει.
Αυτό το ξεσπάσμα είναι ωφέλιμο
στην υγεία μας.

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

Όταν θυμώνετε, πρέπει
να ξεσπάτε!

λύγιστα. Διαπίστωσαν όμως ότι και
στούς ένηλικους τα όσα αυτά έ-
χουν άσκητη εμβλυγία.

Γυμναστική για τους ηλικιωμένους

Η έλλειψη σωματικής άσκησης
είναι μία από τις κυριότερες αιτίες
που φερνουν πρόωρα γεράματα—δη-
λώνει ο Άμερικανός καθηγητής δό-
κτωρ Τόμας Χόντς. Προσθέτει όμως
ότι η γυμναστική αυτή πρέπει να
είναι ευχάριστη, για να ώφελήσει.
Όταν μιά καταπονή η γίνεσαι πα-
ρά τη βέλπη μας, είναι άνώφελη.

Πότε μάς ενοχλεί η καρδιά

Οι στατιστικές έχουν άποδείξει ό-
τι οι καρδιακές προσβολές

1) δεν έχουν άμεση σχέση με το
είδος της εργασίας μας,

2) μπορεί να συμβούν, τόσο όταν
εργαζόμαστε, όσο και όταν άνα-
παύομαστε ή κοιμόμαστε.

3) δεν όφείλονται στην καταπονή-
σι της σύγχρονης ζωής,

4) παρατηρούνται με ίση συχνό-
τητα σ' όλες τις κοινωνικές τάξεις
και

5) συμβαίνουν συχνότερα την Κυ-
ριακή, στις 2 π.μ.

Διαλύει τους θρόμβους

Η «φιμπρινολύση» είναι ένα νέο
φάρμακο που διαλύει τους θρόμβους
του αίματος. Δοκιμάσθηκε με ίκανο-
ποιητικά άποτελέσματα σε περιπτώ-
σεις θρομβώσεως των στεφανιαίων.
Από τους 45 καρδιακούς σπασμούς
όποιας κορηγήθηκε, οι 39 βρισκόν-
ται άκόμη στη ζωή. Έλπίζεται δε
ότι, με την τελειοποίησή του, θα γί-
νει άποτελεσματικότερο. Παράγεται
από πλάσμα ανθρώπινου αίματος.
Και διαφέρει από τα συνηθισμένα
αντιθρομβωτικά φάρμακα, γιατί συ-
τά έμποδίζει το σχηματισμό θρόμ-
βων, αλλά δεν έχουν κοίμια επίδρα-
ση στους ήδη σχηματισμένους.

Οι μισοί νέοι πάσχουν από ύπότασι!

Πώς θα ξαναβρούν τη ζωτικότητα τους

ΚΑΤΑ το πρώτο συνέδριο παιδοφυ-
κικής, που συγκροτήθηκε τελευταία
στο Παρίσι, ένα από τα θέματα, που ά-
πασχόλησαν περισσότερο τους συνέδρους,
ήταν ο πολλαπλασιασμός στις ημέρες μας
των νέων, που δεν έχουν καμμία φιλο-
δοξία και που δείχνουν άπόλυτη άδιαφο-
ρία, για ό,τι γίνεται γύρω τους. «Στην
έποχή μας, παρατήρησε ο δόκτωρ Ζαν
Ρουσελέ, πολλοί νέοι 18 χρόνων, δεί-
χνουν για τα πράγματα της ζωής την
ίδια άδιαφορία με τους παππούδες τους,
που έχουν περάσει τα 70».

Οι αιτίες αυτής της καταστάσεως εί-
ναι πολλές, και στην πρώτη γραμμή έρ-
χονται η πνευματική και ήθικη άναρχία
της εποχής μας, η δηλητηρίαση από τον
κινηματογράφο και το ραδιόφωνο (τις
δύο «μαστιγές της νεολαίας», όπως άπε-
κλήθησαν), το γκρέμισμα των παλιών ή-
θαικών, που δεν αντίκαταστήθηκαν από
καινούργια, κλπ. Άλλά, εκτός απ' αυτές
τις αιτίες, υπάρχει μία άλλη οργανική
φύσεως, που είναι ίσως πολύ σημαντι-
κή. Όπως απέδειξαν οι έρευνες, που
έγιναν στα σχολεία, τα 50% των σημε-
ρινών άγοριών και κοριτσιών, ηλικίας
14—20 χρόνων, πάσχουν από αρτηριακή
ύπότασι!

Η αντίληψη, ότι τα παιδιά αυτά έ-
χουν άδύνατη καρδιά κι' ότι τους χρειά-
ζεται άνάπαυση, είναι σφαλερή κι' έγκυ-
μει σε σοβαρώτατους κινδύνους. Το παιδί,
νομίζοντας, ότι πρέπει να προστατεύ-
ση την καρδιά του, έπιδοσάινε το ρυ-
θμό της ζωής του, άμμιουργείται έτσι
ένος φαλλού κύκλου. Γιατί, όσο έπιδο-
σάινε το ρυθμό της ζωής του, τόσο κα-
τέρχεται η άρτηριακή του πίεση. Άπό τ'
άλλο μέρος, όσο κατέρχεται η άρτηριακή
πίεση, τόσο το παιδί αισθάνεται την ά-
νάγκη να περιορίσει το ρυθμό της ζωής
του. Τα άποτελέσματα δεν άργούν να φα-
νούν. Η καρδιά, ενώ είναι υγιής στην
άρχη, άρχίζει σιγά-σιγά να παρουσιάζει
διαφορές διαταραχές, για το λόγο, ότι
η κυκλοφορία του αίματος δε γίνεται κα-
νονικά.

Το ζήτημα της καρδιάς, παρατηρεί ο
δόκτωρ Ρουσελέ, πρέπει να ξεκαθαρι-

στη από την πρώτη στιγμή. Και συνιστά
γι' αυτό το σκοπό δύο δοκιμαστικές ά-
σκήσεις που έχουν άξία όχι μόνο για
τους νέους, αλλά και για άτομα όποιας
ήλικίας.

1η άσκηση: Θα κάμνετε άμέσως και
χωρίς προπαρασκευή 25 κάμψεις των γο-
νάτων (όπως στο «σκαλόν»). Αν φτα-
σετε σ' αυτό τον αριθμό, χωρίς να λα-
χανιάσετε, μπορείτε να είστε βέβαιος, ότι
η καρδιά σας δεν έχει τίποτα. Αν ά-
ναγκασθήτε να σταματήσετε πρωτίτερα,
θα πρέπει να εξετάσετε την καρδιά σας.
(Προσέξτε!) Αν δε φτάσετε στις 25 κάμ-
ψεις, αυτό δε σημαίνει άπαράτητα, ότι
είναι άρρωστη η καρδιά σας. Σημαίνει
μόνο, ότι πρέπει να την προσέχετε και
να μη την κουράξετε. Οποιαδήποτε, από
την εξέταση, που θα κάμνετε, ο γιατρός
θα βγάλει τα κατάλληλα συμπεράσματα).

2η άσκηση: Στεπλωθήτε ήρεμα στο
κρεβάτι σας, επί 10 λεπτά, μέσα σ' ένα
θωμάτιο, με τις πόρτες και τα παρα-
θύρα κατάρκλειστα. Θα άναπαύεστε ήρεμα
και κανονικά. Αν, στην κατάστασι, αυ-
τή, άρχίσετε σιγά-σιγά να αισθάνεστε
δυσφορία, βάρος στις κνήμες, έπιτάχυν-
σι των καρδιακών παλμών και ταυτόχρο-
να ιδρώνατε στο μέτωπο, το πιθανότερο
είναι ότι η καρδιά σας δεν έπαυσει στις ό-
νάγκες του οργανισμού σας. Και στην πε-
ρίπτωσι αυτή θα πρέπει να υποβληθήτε
στις άπαιτούμενες εξετάσεις, για να εξα-
κριβώσετε σε τί ενίσταται κι' από τί προ-
έρχεται η άδυναμία της καρδιάς σας.

Σ' όλες τις άλλες περιπτώσεις, η ά-
πότασι είναι άσχετη με την καρδιά σας.
Όχι άνάπαυσι, λοιπόν, αλλά, τούνα-
τίον, κινήσις και άσκηση. Αυτά είναι
που σας λείπουν. Ύστερα σε ζωτι-
κότητα και πρέπει να την ξαναβρείτε.

Η προσπάθεια σας πρέπει να είναι συ-
νεχής και συστηματική. Ο νέος κι' η νέα
πρέπει ν' αλλάζουν ολοκληρωτικά τρόπο
ζωής, για να ξαναβρούν την υγεία και
την ρύμη τους.

Τα φάρμακα δεν είναι άδισούδατα.
Αν πρόκειται, όμως, για μεγάλη ύπό-
τασι, μπορεί να γίνει χρήση του Α.Σ.Τ.Η.
και της δεξοκυκορτιστερόνης. Τα φάρ-
μακα αυτά, όμως, δεν πρέπει να χρησι-
μοποιούνται παρά μόνον κάτω από άυ-
στηρό ιατρικό έλεγχο.

ΠΟΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΕΥΝΟΟΥΝ ΤΟΥΣ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Ο ρόλος του νευρικού συστήματος

ΜΕ τον έρχομό του φθινοπώρου, όλοι
οι άνθρωποι, που ύποφέρουν από ρευ-
ματισμούς, άρχίζουν να παίρνουν άφριμέ-
νες προφυλάξεις εναντίον του κρύου, της
υγρασίας κλπ., που μπορεί να έπιδρύν-
σουν την κατάστασι τους.

Οι σύγχρονοι επιστήμονες άποδίδουν
ιδιαίτερη όμιασι στον ψυχικό παράγον-
τα. Ο περισσότερο άνθρωποι ζουν σήμε-
ρά σε κατάσταση συνεχούς ένκεινισμού,
που έξαναίει και εθερίζει το νευρικό τους
σύστημα. Τα νεύρα όμως, έξερθεύουν στις
λειτουργίες της θέρμεως και του μεταβο-
λισμού και η πυγνή έξάντλησή τους γίνεται
ιδιαίτερα αισθητή στην περιοχή των άρ-
θρώρων.

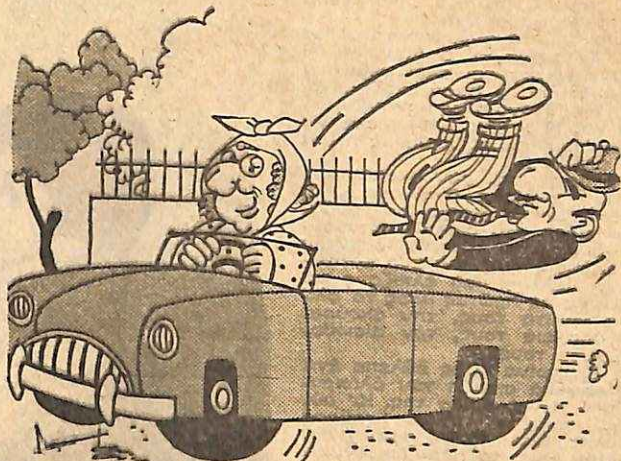
Αναμφισβήτητη επίδρασι, έξ άλλου,
έχει η τροφή. Κατά κανόνα, ο όργανι-
σμός του ρευματικού είναι παραφορτω-
μένος από τσιζίνες. Το σκόπι το να λει-
τουργεί άργά κι' η άποβολή των περι-
ττω ουσιών δε γίνεται κανονικά από το
νεύρο.

Οι ρευματισμοί δε μεταδίδονται κλη-
ρονομικά. Είναι βέβαιο, όστόσο, ότι τα
παιδιά κληρονομούν από τους γονείς το
ρευματικό πεδίο.

Άλλά, και η σωματική διάπλασι και
η μορφή του σκελετού παίζουν σημαντι-
κό ρόλο στην εμφάνισι των ρευματισμών.
Η χρόνια εξέλικτη πολυαρθρίτις π. χ.
προσβάλλει, περισσότερο τις άσθενείς
ισχνές γυναίκες, με στενή σάχη και ά-
το άκρον, έξ άλλου, είναι πιο συχνό
στούς παχυσαρκούς, που ύποφέρουν άπο
κυκλοφορικές διαταραχές. Παρατηρήθη-
κε άκόμη, ότι τα παιδιά με γαλανά μά-
τια προσβάλλονται σπανιότερα από ρευ-
ματισμούς παρ' ό,τι εκείνα που έχουν
σκούρα ή γκριζα μάτια.

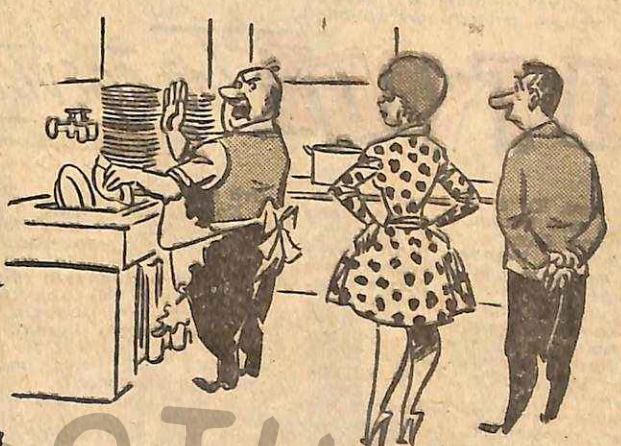
Οι νεώτερες παρατηρήσεις έδειξαν έ-
πίσης, ότι οι γυναίκες προσβάλλονται
από παραρροφακτικές ρευματικές ό-
δρες. Η πάθησι εμφανίζεται κυρίως αν-
τά την περίοδο της έμμηνορρής. Ο άν-
δρας, από τ' άλλο μέρος, προσβάλλεται
συνήτορα από ρευματισμούς, που έντο-
πίζονται στη σπονδυλική στήλη (λοχαλ-
μική).

Τεχνιτοθεραπεία

— Είδες τί μαλακά ξεκινάω. Περικλή;

(Του Μ. Άναστόπουλου)

— Εδώ και κατάρα σου δίνο γαμπρός μου! Μόλις παντρευτήτε, να της πόσης ένα ήλεκτρικό πλυντήριο πιασών!...

— Γουστάρω χωρίς λόγια.

(Του Β. Χριστοδούλου)

Η ΖΩΗ μέσα στη μεγάλη φάμπρικα συνεχιζότανε πυρετική και ομοιομορφική. Η δουλειά ήτανε ρουτίνα εκεί μέσα. Μηχανές και άνθρωποι δουλεύανε το ίδιο τακτικά, με τον ασταμάτητο ρυθμό, που εξασφάλιζε τη σταθερή ημερησία παραγωγή.

Δύο από τα ανθρώπινα ρομπότ — η Κατερίνα κι' ο Διονύσης — είχανε καταφέρει εκεί μέσα να αγαπηθούνε... Μέσα στον ασταμάτητο πάταγο των μηχανών, οι δυο καρδιές τους μπορούσαν να ξεχωρίσουνε τους χτύπους η μία της άλλης...

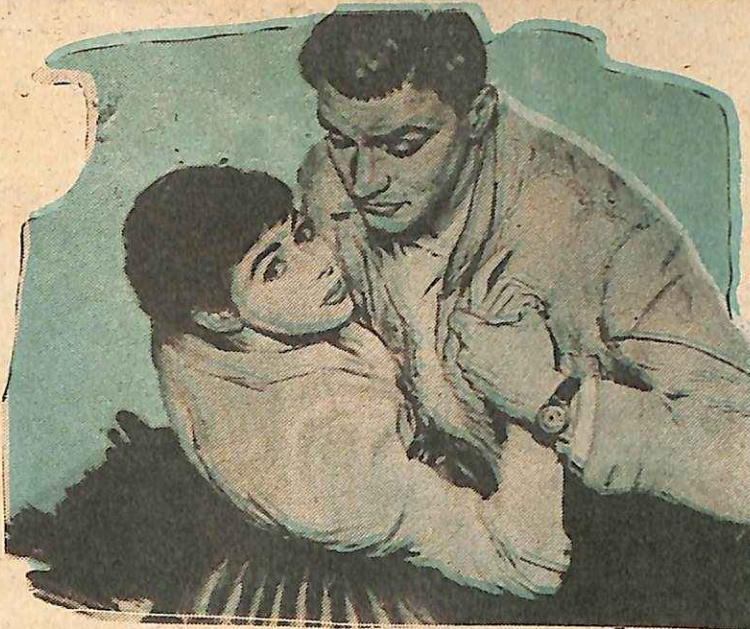
Τα βραδία, σαν σκολάνανε, οι δυο έργοι έθαινανε μαζί από τη μεγάλη πόρτα και τραβάνε μέσα στο δειλινό φτάνοντας όνειρα κι' ανταλλάσσοντας τις σκέψεις τους για ένα ευτυχισμένο μέλλον που έλπιζαν να χτίσουνε με πρώτες ύλες τα φλογερά νειάτα τους, την άκουραστη δουλειά τους, τον αισιόδοξο έρωτά τους...

Η Κατερίνα όμως έβλεπε ένα σύννεφο να σκιάζει τον ολόχρονο ήλιο των ελπίδων της. Κι' αυτό το σύννεφο ήταν ο Σταύρος Βαζέλης, ο γυιός του άφεντικού.

Ήταν ένα παλινόπαδο, γύρω στα είκοσιπέντε χρόνια, που νόμιζε ότι όλη η Γη κι' όλοι οι άνθρωποι του άνηκαν... Είχε τα λεφτά δηλαδή του πατέρα του... Και μ' αυτά νόμιζε ότι μπορούσε να αγοράσει τους πάντες και τα πάντα...

Τόν είχε διορίσει ο πατέρας του γενικό επόπτη των έργουσα-

ΟΤΑΝ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΚΥΒΕΡΝΑ

Η Κατερίνα πάλευε δυνατά, προσπαθώντας να γλυτώσει από το αγκάλιασμά του...

Ο ΓΥΙΟΣ του άφεντικού

ών του. Κι' εκεί, μέσα στα κορίτσια που δουλεύανε, ο νεαρός ανθάδης ζήτησε την περιπετειούλα του... Νόμιζε ότι τη βρήκε στο πρόσωπο της Κατερίνας και νόμιζε ακόμα ότι η όμορφη εργάτρια δεν ήτανε δυνατό παρά να κοιταχτεί με την υψηλή τιμή που της γινότανε — να χαμηλώσει τα επιφανή μάτια του ο γυιός του άφεντικού και να την κοιτάει...

Η Κατερίνα τον απόφευγε. Περίφραζε όσο και τίμια, δεν ήθελε να έρθει σε σύγκρουση μ' αυτό το παλινόπαδο που θα την ανάγκαζε να φύγει — μια και δε θα έδειχνε αυτή καμμία διάθεση να σκύψει το κεφάλι αδιαμαρτύρητα και να παραδοθεί ανυπεράσπιστη...

στα κέρια του. Κάποια μέρα όμως ο Σταύρος έστειλε να του φωνάξουνε την Κατερίνα στο γραφείο. Αυτή παρήγαγε τη δουλειά της και με μια έντονη ανησυχία πήγε. Βρήκε το γυιό του άφεντικού της να κάθεται στο γραφείο της. Μόλις την είδε να μπαίνει, σηκώθηκε και πήγε να κλείσει την πόρτα που η Κατερίνα μπαίνοντας την άφισε ανοιχτή.

Η κοπέλλα τον έβλεπε με δόλο και πιο μεγάλη ανησυχία. Ο γυιός του άφεντικού γύρισε και την κοίταξε με αυθάδεια-ένοιωση ή φτωχιά το βλέμμα του και τον άπασσε στο νεανικό κορμί της με τις στερεές γραμμές... — και της είπε:

— Άκουσε, σε φώναξα για να σου πω ότι απόψε έχουμε ένα πάρτυ... Θαάρεις...

— Πάρτυ; ψιθύρισε η Κατερίνα. Έμένα; Άπο που κι' ως πού; Χαμογέλασε με επιείκεια ο γυιός του άφεντικού:

— Παράξενο σου φαίνεται;... της είπε.

— Κάτι πιο πολύ από παράξενο. Δεν έχει σημασία ότι είσαι εργάτρια κι' ότι θα βρεθείς ανάμεσα σε πλούσιους... Άμα ντυθείς καλά μπορεί να φανεί κι' εσύ για πλούσια...

Τη ζύγωσε πιο πολύ και πρόσθεσε:

— Κι' αν δεν έλκεις να ντυθείς, μη σε νοιάζει πάμε και ψωνίζουμε μαζί και γίνεσαι του κουτιού. Η Κατερίνα κλωμ' έκανε ένα βήμα πίσω.

— Τι είναι αυτά που λέτε; — Γιατί; Παράξενο σου φαίνεται; Ένοιωσα μια συμπάθεια για σένα. Άπο το χέρι σου περνάει από αυτή τη συμπάθεια να ώφεληθής.

Κι' έκανε να την αγκαλιάσει...

Τότε όμως η περιφρανή εργάτρια πήδηξε πίσω, κατακόκκινη και του πέταξε με ανανάγκη:

— Άκούστε! Μέσα στη φάμπρικα του πατέρα σας ήρθα μόνο να δουλέψω — όπως και δουλεύω, σκληρά, ακούραστα, για το μεροκάματο... Άν ήθελα άλλα δε θα ήμουν εργάτρια...

Ο κακομαθημένος νεαρός σήκωσε τους ώμους του:

— Είσαι κουτή... της είπε με απεριόριστη περιφρόνηση.

— Είμαι ό,τι είμαι κι' αυτό θα μείνω!... του πέταξε με δύναμη.

Ο Σταύρος όμως δεν ήταν απ' αυτούς που υποχωρούν εύκολα... Η κοπέλλα αυτή είχε ανάψει τον πόθο του. Κι' έτσι όπως την έβλεπε, διπλά νοσητική απ' το θυμό της, ένοιωθε την επιθυμία να την αγκαλιάσει, να τη σφίξει μέσα στα βάνουσα μπράτσα του και να κολλήσει τα πρόστυχα χείλια του στα δικά της.

Κι' αυτό προσπαθώντας να κάνει. Η Κατερίνα όμως, νιώθοντας τα χείλια του ν' αγκαλιάζονε το νεανικό κορμί της, τον έσπρωξε δυνατά και έτοξεσε πρὸς τὴν πόρτα... Ο γυιός του άφεντικού την πρόφτασε, την κόλλησε στην ταίχα κι' άρχισε να τη φιλάει!... να τη φιλάει!

Η Κατερίνα πάλευε δυνατά, προσπαθώντας να γλυτώσει από το πόρττυγκ ανγκάλιασμά του. Άσπυ είδε ότι δεν τα κατάφερνε, έπληξε μία φωνή δυνατή:

— Βοήθεια!

Βήματα ακούστηκαν απ' έξω, η πόρτα σπρώχτηκε δυνατά και στο κατώφλι της φάνηκε ο Διονύσης. Τα άγριεμένα μάτια του αγκαλιάσανε όλη τη σκηνή:

— Τι θες εδώ; του φώναξε ο Σταύρος. Πήγαινε έξω.

Άντι να του απαντήσει, ο εργάτης τον άσπαξε από το λαιμό κι' άρχισε να τον χτυπάει... να τον χτυπάει.

Προσπαθώντας να άμυνθῇ ο λεπτεπίλεπτος άριστοκράτης τα χέρια του όμως ήτανε βελουδένια, ενώ τα χέρια του εργάτη ήταν από σίδερο...

Ο Διονύσης τον άφισε ματωμένο, άρμεμένο, άξιοθρήνητο.

— Να μάθεις, του είπε, ότι τα κορίτσια που σου δουλεύουνε είναι τίμια κι' ότι δε μπορείς να τα αγοράσεις με τα λεφτά σου...

Άσπαξε ύστερα από το χέρι την Κατερίνα και βήκανε από το γραφείο, από το εργοστάσιο...

Βγήκανε και οι δυο τους έλεύθεροι στη ζωή. Μπορεί να είχαν μείνει χωρίς δουλειά, ή περιφρανή τους όμως ήταν άλυνη...

Κι' αυτό τους πλημμύριζε ικανοποίησι και τους νύειζε ευτυχία...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

ΟΙ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ,

Η έπικοινωνία με τους

κόσμους του Διαστήματος

σθῆ ὁ άνθρωπος με τη σοφία του. Σ' άλλες περιόδους του Διαστήματος, το φαινόμενο «ζωή» μπορεί να παρήχθη πριν από 10, 50 ή 100 δισεκατομμύρια χρόνια. Σ' άλλες, ὁ εξελικτικός μηχανισμός για την εμφάνιση της ζωῆς βρίσκεται αυτή τη στιγμή ἐν πορεία και σ' άλλες δεν έχει άρξήσει ακόμη.

«Η ιδέα ότι δεν είμαστε οι πρωτομικροί του Διαστήματος, ότι δηλαδή, το Σύμπαν δεν έγινε για να το χαϊρεύστε με το βλέμμα μας και να το μελετούμε, εξακολουθεί πάντοτε να μας ξενίζει, γράφει ο δόκτορας Χερμπάουερ. Άλλ' ο άνθρωπος του 1960 πρέπει να συνθίσει σ' αυτή, αν θέλει να βρίσκεται μέσα στο πνεύμα της εποχής του και των επιδιώξεών του. Υπάρχουν άναμφισβήτητα μέσα στο Διαστήμα κι' άλλα σκεπτόμενα όντα, που έχουν δημιουργήσει πολιτισμούς άλλους περισσότερο κι' άλλους λιγότερο εξελιγμένους από τον δικό μας. Είναι πιθανόν ότι οι κάτοικοι άλλων πλανητών, όπου η ζωή δημιουργήθηκε, πολλά δισεκατομμύρια χρόνια πριν εμφανισθῇ στη Γη, έχουν φτάσει σε τέτοιο βαθμό πολιτισμού, που δε μας είναι δυνατό ούτε να τον φαντασθούμε. Και είναι πιθανόν ότι έχουν λύσει από καιρό τα προβλήματα των ταξιδίων

μέσα στο Διαστήμα». Οι επιστήμονες, κάτω από το πρίσμα των νεότερων ερευνών, δεν αποκλείουν την ύπαρξη των ιπταμένων δίσκων, όχι όμως, όπως τους περιγράψαν από άρισμένα επιπεία κ.τ.λ.) που τους παρακολουθούσαν. Θεωρούν, τουναντίον, πολύ πιθανές αυτές τις έπικοινωνίες μεταξύ των κόσμων του Διαστήματος. Τελευταία, ὁ Γάλλος καθηγητής Ντωβιλλίε προσέδωσε να δώσει μια συγκεκριμένη εξήγηση σ' αυτό το πρόβλημα και τα συμπεράσματά του, που τα παραθέτουμε κατωτέρω, είναι πολύ διαφωτιστικά.

Από πολύ έρχονται αυτοί οι δίσκοι; Πιθανότατα έξω από το πλανητικό μας σύστημα, μέσα από τα βάθη του Γαλαξία μας.

Τί είναι; Είδος διαστημολοίων, που λειτουργούν με μέσα άγνωστα σε μας. Γιατί να τα βλέπουμε σήμερα, ενώ δεν τα βλέπαμε άλλοτε;

Η αντίληψη ότι μέσα στο Διαστήμα μόνον η Γη μας ήταν κατοικήνη, δεν μας επέτρεπε να φαντασθούμε παρόμοιες έπισκεψεις. Γι' αυτό χαρακτηρίζουμε θα αυτά τα

κινούμενα φωτεινά σώματα σαν μετέωρα.

Υπάρχουν σκεπτόμενα όντα μέσα σ' αυτά.

Από άποψη. Οι απόστάσεις που χωρίζουν τους κόσμους του Γαλαξία είναι τεράστιες και μόνο σε έτη φωτός μπορούν να έφτασουν. Θα έπρεπε, λοιπόν, να φαντασθούμε ότι οι διαστημολοί θα είχαν μέσα νατότητα να αναπαράγονται μέσα στα διαστημολοία τους, για να μπορούν κάποιοι μακρονοί άπογόννοί τους (με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι θα είχαν λύσει το πρόβλημα της διατροφῆς) να φθάσουν στην περιοχή της Γης έπειτα από χιλιάδες ή εκατομμύρια χρόνια. Κι' αυτή η σκέψις είναι παράλογη.

Τι υπάρχει, λοιπόν, μέσα σ' αυτούς τους ιπταμένους δίσκους; Όργανα συλλογῆς κοσμικών πληροφοριών, του τύπου εκείνων που ετοποθέτησαν οι Ράσοι κι' οι Άμερικανοί στους δορυφόρους των.

Γιατί κάποιο απ' αυτά δεν έπεσε πάνω στη Γη;

Για τον ίδιο λόγο που δεν έπεσαν επάνω μας άλλοι πλανήτες και άλλα άστρα. Ο Γαλαξίας μας αποτελείται από τεράστιες κενά, όπου είναι σκόρπισμένα, εδώ κι' εκεί, σπυρίδια άμμου, που αποτελούν τους ήλιους και τους πλανήτες τους. Οι άστρονόμοι έχουν υπολογίσει ότι κι' αν ακόμη υπήρχαν τόσα ιπτάμενοι δίσκοι όσα ουσάνια σώματα κινούνται μέσα στον Γαλαξία μας, παρομοία συγκρούσι θα ήταν πρακτικά άδύνατα.

Τι βλέπετε, κύριε συνάδελφε;

ΓΑΛΙΑΣ

κῆς οἰκογενείας ἡ ὁδὸς: "Αἰνῶστω. Γιὰ τὴ στιγμὴ, ὁ δοῦκας τοῦ Κέντ περνᾷ τις περισσότερες ὥρες τοῦ κοινὰ στὴν ἀναπημένη του, ποὺ φαίνεται ὅτι εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τὴν κάνει γυναῖκα του.

Το τελευταίο

ΦΛΕΡΤ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— ΑΠΛΩΜΕΝΗ ανάμεσα στους άφρους του μπάνιου της, η "Αλίσον Μπράντ σκεφτόταν μηχανικά τη ζωή της... Βρισκόταν στο ζενίθ της καριέρας της, αλλά αυτό δεν της πρόσφερε καμιά ιδιαίτερη ικανοποίηση.

— Στα 30 χρόνια της, το πρόσωπό της ήταν ωραίο όσο ποτέ, τα μάτια της άστραφταν και το δέρμα της θύμιζε τα πέταλα του κρίνου. Μά, για ένα μαννεκέν σ' αυτή την ηλικία, το τέλος του δρόμου είναι πολύ κοντά! Πόσον καιρό ακόμα θα μπορούσε να παρουσιάζει στην τηλεόραση τις τουαλέτες των μεγάλων οίκων ραπτικής ή τα πανάκριβα μπίζου; Σε λίγο θ' αναγκάζονταν να πάψει να εργάζεται, γιατί οι δυνατοί προβολείς φανερώνουν ακόμα και τις πιο μικρές ρυτίδες, κι' η "Αλίσον δεν ήθελε να δει ο κόσμος πώς θάχανε την ομορφιά της...

Μά δεν ήταν το τέλος της καριέρας της, που την ενδιέφερε τόσο. Αυτό, που τη βασάνιζε, ήταν η σκέψη πως, μέσα στα δέκα τελευταία χρόνια, δεν είχε κατορθώσει ν' αποκτήσει τίποτ' άλλο από λεφτά και φήμη! Είχε γίνει πλούσια και πασίγνωστη, αλλά η καρδιά της είχε μείνει άδεια.

Τί θα γινόταν, λοιπόν, όταν θάχανε και το τελευταίο πράγμα που την ενδιέφερε, τη δουλειά της δηλαδή; Για ποιο σκοπό θα ζούσε πιά;

Ουμμήθηκε την αδελφή της, τη Μπέθ, και ζήτησε. Αυτή δεν ήταν όμορφη, αλλά όλοι τη βρίσκανε χαριτωμένη κι' αδιαγάπητη. Δεν είχε ούτε πολλά χρήματα, ούτε δόξα. Μά ο άντρας της τη λάτρευε, περισσότερο απ' όσο λάτρειαν την "Αλίσον. Όλοι οι θαυμαστές της μαζί, και τα δυο κοριτσάκια της ήταν σωστές κοκαλιτσές.

«Ποιος θα μπορούσε να φαντασθεί πως ζηλεύω την ήρεμη ζωή της αδελφής μου, την οικογενειακή της ευτυχία, αυτό που στο δικό μου κυκλώ το λένε ρουτίνα; σκέφθηκε η "Αλίσον, παίζοντας με τον άφρο του μπάνιου της. Κι' όμως, αν ήταν να ξαναρχίσω απ' την αρχή, θα θυσιάζα ευχαρίστως την περιφνημη καριέρα μου, για να βρω έναν άντρα που θα με κίτταζε στα μάτια, όπως κιντάζει ο Τζων τη Μπέθ!».

Το νερό άρχισε να κρύνει. Η "Αλίσον βγήκε απ' το μπάνιο, τυλιγμένη στο μπουρνούζι της και δίστασε στον εαυτό της πως δεν έπρεπε να στενοχωριέται, αν δεν ήθελε να χαλάσει την επιδερμίδα της.

Νηύθηκε και φόρεσε πάνω απ' το πανάκριβο κεντημένο μισοφόρι της ένα απλό μπλέ φουστανάκι, που το έβαζε πάντα για να μακιγιαριστή, χωρίς να ληρώσει με πουντρες το κανονικό φάρμακ της.

Κάθισε μπροστά στον καθρέφτη κι' έριξε μια ματιά στο πρόσωπό της. «Έτσι που ήταν, αχτένιστη και άδοχη, δεν έμοιαζε καθόλου με το γοητευτικό μαννεκέν, που ήξερε ο κόσμος. Θάλεγε κανείς πως ήταν μια όποιαδήποτε κοπέλλα, με γλυκά πράσινα μάτια και ξανθές μπούκλες.

— «Αν μ' έβλεπε έτσι ο Νίγκελ!... μουμούρισε, τρομαγμένη.

Ο Νίγκελ ήταν το τελευταίο της φλέρτ. Τον προτιμούσε απ' όλους τους άλλους, αν και δεν ήταν ιδιαίτερα όμορφος ή πολύ πλούσιος. Κοντά του ένοιωθε μια σιγουριά και μια γαλήνη, που δεν της την είχε προσφέρει κανείς άλλος...

Μά όχι! «Έτσι αισθανόταν και πριν από δυο χρόνια, με το Μπρίαν, την πρώτη της αγάπη. Πίστευε πως θα την παντρευόταν, γιατί τότε δεν είχε καταλάβει ακόμα πως οι άντρες φοβούνται τις πολύ γοητευτικές γυναίκες και δεν τολμούν να ενώσουν τη ζωή τους μαζί τους...

Από τότε είχε μείνει στο βάθος της καρδιάς της μια αγιάτρευτη πληγή, ως τη μέρα που συνάντησε το Νίγκελ. Μά φανόταν πως θα τον έχανε κι' αυτόν — κι' ως την αγαπούσε. «Ήδη τον τελευταίο καιρό δεν ήταν τόσο τρυφερός μαζί της κι' έδειχνε σά να προσπαθούσε ν' αραιώσει τα ραντεβού τους.

Η "Αλίσον σκέφθηκε πως έπρεπε να εξηγηθούν. Θα του ζητούσε να της μιλήσει καθαρά, σε λίγο που θα συναντιόνταν.

«Αντίο» το ρουτάκι με την πανάκριβη κρέμα, που χρησιμοποιούσε, κι' ήταν έτοιμη να την απλώσει στο πρόσωπό της, όταν χτύπησε η πόρτα.

«Η "Αλίσον άνοιξε και τάχασε, βλέποντας το αλλοιωμένο πρόσωπο της νέας γυναίκας, που έμενε στο από πάνω διαμέρισμα.

— Μέ... με συγχωρήτε! τραύισε εκείνη. «Αλλά... με έπιασαν οι πόνοι! Δεν το περίμενα τόσο καιρός... Ο άντρας μου λείπει, είμαι μόνη μου... και φοβάμαι!

Στην τελευταία λέξη, την πνίξαν οι λυγμοί. Ταραγμένη, η "Αλίσον την αγκάλιασε απ' τους ώμους και την τράβηξε μέσα στο διαμέρισμά της.

— Δεν υπάρχει λόγος να φοβάσαι, της είπε μαλακά. «Όλα θα πάνε καλά. Η αδελφή μου έχει κάνει δυο παιδάκια και μου λέει πως δεν είναι τίποτα! Έλα, πρέπει να πάς στην κλινική.

— Δέ... δε μπορώ μόνη μου! πρήφερε ανάμεσα στα δάκρυά της η άλλη.

Η "Αλίσον έκανε μια κίνηση απελπισίας. Δε μπορούσε να την αφήσει αβοήθητη.

— Θα σε πάω εγώ, δήλωσε.

Κατέβηκαν στο δρόμο, μπήκαν σ' ένα ταξί κι' η κοπέλλα έδωσε τη διεύθυνση της κλινικής.

— Είσαστε πολύ καλή, είπε σε λίγο, κάπως πιο ήρεμη. Δε θα τολμούσα ποτέ να σας ανησυχίσω, αν δε μ' έπιανε πανικός... Δεν ξέρετε καν το όνομά μου. Λέγομαι Καίη "Αρμυρ. Σας ξέρω απ' την τηλεόραση...

— Φτάσαμε, είπε ο σαφέρ.

Η Καίη έγινε πάλι καταπληκτική. Η "Αλίσον της χάρωσε στοργικά το χέρι και τη βοήθησε ύστερα να κατεβεί από τ' αυτοκίνητο.

— Μη μ' αφήσετε μόνη μου! Αναστέναξε η Καίη, όταν μια νοσοκόμα την πήρε για να την οδηγήσει στο δωμάτιό της. Κάντε μου τη χάρη να ειδοποιήσετε τον άντρα μου! Θάχει γυρίσει πια στο σπίτι. Μά, άσπου να'ρθω, μη φύγετε, σας ικετεύω!

«Έμοιαζε με τρομοκρατημένο παιδάκι, κι' η "Αλίσον δε μπόρεσε να μην της υποσχεθεί πως θα περίμενε.

Όταν η Καίη χάθηκε μαζί με τη νοσοκόμα, η "Αλίσον έριξε μια ματιά στο ρολόι της. Ήταν 7. Σε μία ώρα έπρεπε να βρίσκεται στο ραντεβού του Νίγκελ... Μά πώς ήταν δυνατόν να φύγει, αφού είχε βεβαιώσει την Καίη, ότι θα περίμενε; Τηλεφώνησε στον κ. "Αρμυρ, που της είχε πει πως θάρχταν και του εξήγησε τί συνέβαινε.

— Είσαι στην κλινική τώρα; ρώτησε εκείνος με δυσπιστία. Πολύ καλά, θάρχω να σε πάρω από κει.

Κι' έκλεισε το τηλέφωνο, πριν προλάβει η "Αλίσον να του πει, ότι προτιμούσε να συναντηθούν αργότερα.

Την έπιασε τότε πανικός. Τί θάλεγε ο Νίγκελ, βλέποντάς την με το πρόχειρο φουστανάκι, ξεχτένιστη και άδοχη; Ώ, θα τον έχανε όποιαδήποτε!

«Έπεσε σ' ένα πάγκο, απελπισμένη κι' έτοιμη να βάλει τα κλάματα. «Αλλ' αναγκάστηκε να κρατηθεί, γιατί εκείνη την ώρα έφτασε ο άντρας της Καίη, τραμερά ανήσυχος. Η "Αλίσον προσπάθησε να τον ησυχάσει, μά ήταν αδύνατο.

Είχε ξεχάσει τελείως τον εαυτό της, όταν μπήκε ο Νίγκελ. Τα μάτια του γέμισαν άπορία, μόλις την αντίκρισε.

— "Αλίσον! Κάνεμα να μ' ης γνωρίσω! της φώναξε. Τί σιτη; Μούρχεται να σε πάρω στην αγκαλιά μου, σά νάσουν τόσο απλά, αγάπη μου;

Η "Αλίσον τ' είχε κυριολεκτικά χαμένα. Αυτό δεν τ' έπείνε ποτέ!...

— Αγοράκι, είπε μια νοσοκόμα, μπαίνοντας στο θάλαμο άναμονής.

Ο Νίγκελ έσφιξε το χέρι του κ. "Αρμυρ, που άστραφτε από χαρά.

— Να σας ζήσει! του είπε. «Ελπίζω και το δικό μας πρώτο παιδί να είναι γυιός. Δε συμφωνείς και σ' άγάπη μου;

Η "Αλίσον δε μπόρεσε παρά να γυμνήσει ενάει με το κεφάλι, γιατί την έπνιγε η ευτυχία...

Ε. ΠΑΛΜΕΡ

— Μούρχεται να σε πάρω στην αγκαλιά μου, σά νάσουν κανένα απροστέυτο κοριτσάκι... της είπε ο Νίγκελ.

Πώς θα διορθώσετε τις ατέλειές του

Ο λαιμός είναι ο μεγάλος προδότης, που όλες οι γυναίκες πρέπει να τον φοβούνται. Πολλές φορές, ενώ το πρόσωπό τους είναι άψογο, ο λαιμός τους μοιάζει σαν περιγμένη ή αλυσκάνεται από ρυτίδες. Έτσι, φανερώσει την πραγματική τους ηλικία.

Όλες οι γυναίκες, βέβαια, δεν προικίστηκαν από τη φύση με όμορφο λαιμό. Αλλά όλες μπορούν να διορθώσουν τις ατέλειες του και να διατηρήσουν τη δροσερότητά του για πολύ καιρό.

Οι ατέλειες του λαιμού οφείλονται ή στη μορφολογική διάπλαση του ή στην ύψη της επιδερμίδος του.

Θα έχετε άκουσι, βέβαια, ότι ο ψηλόλιγνος λαιμός, ο λαιμός του κύκνου, είναι ο ωραιότερος. Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό, πράγμα που δε σημαίνει, όμως, ότι ένας λαιμός λιγώτερο ψηλός ή περισσότερο παχύς αποτελεί δυσμορφία.

Το κυριώτερο, λένε οι αισθητικοί, δεν είναι τι λαιμό έχετε, αλλά πώς τον «κρατάτε». Αν σκύβετε το κεφάλι σας, κι' ο ωραιότερος λαιμός θα φανεί άσχημος. Αν, τουναντίον, κρατάτε ίσια το κεφάλι σας, θα δώσετε ύψος και όμορφιά ακόμη και σ' ένα λαιμό που είναι φυσικά πολύ κοντός. Για να μάθετε να «κρατάτε» όπως πρέπει το λαιμό σας, ή καλύτερη άσκηση είναι να περπατάτε πάνω σε μια ευθεία γραμμή, ή ένα κοινό βιβλίο στο κεφάλι, όπως κάνουν τα μοναχικά. Για να μη γλιστρήσει το βιβλίο, μπορείτε να το βάλετε πάνω σε μια πετσέτα, που θα την τυλίξετε γύρω στα μαλλιά σας.

Μερικές ασκήσεις που θα σας ωφελήσουν επίσης, είναι οι εξής:

1) Σιμίζετε τα δάχτυλα και χτυπήστε μερικές φορές το λαιμό σας προς όλες τις διευθύνσεις. Η άσκηση αυτή πρέπει να γίνεται πολύ γρήγορα. Γι' αυτό, είναι καλύτερο να χρησιμοποιήσετε και τα δυο χέρια σας συγχρόνως (εικ. 1).

2) Πιάστε με τον αντίχειρα και το δείκτη το δέρμα του λαιμού και τσιμπήστε το ελαφρά (εικ. 2).

3) Γείρετε το κεφάλι μπροστά και κατόπιν στρέψτε το σιγά - σιγά προς τα άριστερά (εικ. 3).

4) Γείρετε το κεφάλι προς τα πίσω όσο περισσότερο μπορείτε (εικ. 4).

5) Γείρετε το κεφάλι άριστερά και κατόπιν πηγαίνετε το δεξιά (εικ. 5).

6) Κάμψτε τη σβούρα. Θα φέρετε το κεφάλι διαδοχικά εμπρός, άριστερά, πίσω, δεξιά και πάλι εμπρός. Την άσκηση αυτή θα την κάμψετε 3—4 φορές άργα, σαν να σας εξανέγκασαν με τη βία σ' αυτό. Έπειτα θα την επαναλάβετε άλλες τόσες φορές πολύ γρήγορα (εικ. 6).

Οι ασκήσεις αυτές, εκτός από τα άλλα πλεονεκτήματα που έχουν, θα σας απαλλάξουν από τις κεφαλαλγίες (αν υποφέρετε) και θα δώσουν μεγάλη ευλυγισία στο λαιμό σας.

Αλλά εκτός από τη μορφολογική διάπλαση του λαιμού, θα πρέπει να προσέξετε επίσης την ύψη της επιδερμίδος. Ο γενικός κανών στο ζήτημα αυτό είναι: Θα περιποιηθήτε το λαιμό σας όσο και το πρόσωπό σας κι' ίσως περισσότερο απ' αυτό. Δυστυχώς, οι περισσότερες γυναίκες ενδιαφέρονται μόνο για το πρόσωπό τους και αδιαφορούν ολότελα για το λαιμό τους.

Αλλά ο περιφρονημένος λαιμός περιμένει την ώρα του για να σας προδώσει. Μην το ξεχνάτε, αυτό.

Και τώρα να με ποιόν τρόπο θα μπορέσε-

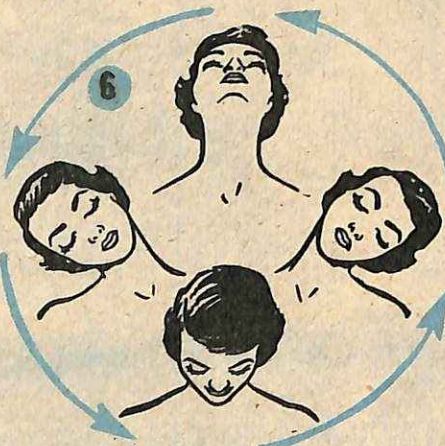
Ο ΛΑΙΜΟΣ

Θροδίδει την ηλικιά σου

τε να διορθώσετε μερικές ατέλειες του λαιμού σας:

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΠΟΛΥ ΑΔΥΝΑΤΟ ΛΑΙΜΟ

Έκτος από τις ασκήσεις που σας υποδείξαμε, θα σας ωφελήσει πολύ το καθημερινό μασάζ με το ακόλουθο παρασκεύασμα:

Άγνη λεκιθίνη 10 γραμμάρια
Πυρηνέλαιο 100 »
Λανολίνη 30 »

Το μασάζ πρέπει να είναι έντονο και να διαρκεί πολλή ώρα. Θα σταματήσετε όταν νοιώσετε ότι το δέρμα του λαιμού σας έχει πυρώσει από τις εντριβές, γιατί έτσι η λεκιθίνη και τα άλλα λιπαρά σώματα θα απορροφηθούν και θα εισχωρήσουν καλύτερα μέσα στους πόρους του.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΠΛΑΔΑΡΟ Η ΡΥΤΙΔΩΜΕΝΟ ΔΕΡΜΑ

Θα σας ωφελήσει επίσης πολύ το καθημερινό έντονο μασάζ, που θα το κάνετε με την ακόλουθη αλοιφή:

Ανθόνερο 250 γραμμάρια
Στυπτηρία σε σκόνη 100 »

Πολύ καλά είναι επίσης τα έπιθιμα με καμφορόχο παροσκευάσματα στον τύπο των «εζέλε».

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΑΓΡΙΑ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

Θα βάλετε πρώτα μια λιπαρή κρέμα και κατόπιν θα βουρτσίζετε το λαιμό σας με λεπτή σαμπουνάδα. Υπάρχουν στο εμπόριο ειδικές - στρογγυλές βούρτσες, προοριζόμενες γι' αυτό το σκοπό.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΠΟΛΥ ΠΑΧΥ ΛΑΙΜΟ

Θα το κάνετε καθημερινό μασάζ με μια άπσυχαντική κρέμα όπως είναι η ακόλουθη:

Ίωδιούχο κάλιο 50 γραμμάρια
Χοιρινό λίπος 200 »

Μην ξεχνάτε, εξ' άλλου, ότι, αν έχετε, πολύ μακρύ λαιμό, θα πρέπει ν' αφήνετε μερικά μαλλιά στον τράχηλο. Αν, τουναντίον, έχετε κοντό λαιμό, θ' ανασκησώσετε τελείως τα μαλλιά σας. Θ' αποφυγείτε επίσης τα βαρέα ή πολύ σφιγμένα κολλιέ και θ' αποτιμήσετε εκείνα που πέφτουν σε σχήμα καταρράκτου στο στήθος.

Αν, όμως, ο λαιμός σας είναι πολύ μακρύς ή πολύ λεπτός, ένα βαρύ κολλιέ θα τόνει την κόμη να φανή σχεδόν κανονικός.

Θα προσέξετε επίσης το ντεκολτέ σας. Μια γυναίκα με κοντό λαιμό θ' αποφυγή όσο μπορεί τους ανασκημένους γιακάδες με μακρύ λαιμό.

Αν έχετε λαιμό ψηλό και λεπτό, εξ' άλλου θα προτιμήσετε ένα φόρεμα με μέτριο ντεκολτέ.

ΟΟ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΛΕΚΕΔΕΣ

Ο καθορισμός των λεκέδων είναι μια δόκιμη «επιστήμη». Η μέθοδος που θα μεταχειριστήτε σε κάθε περίπτωση, εξαρτάται απ' το ύψος κι' απ' το είδος του λεκέ. Πάντως, το καθάρισμα πρέπει να γίνεται όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Όσο παλιώνει ένας λεκές, τόσο πιο δύσκολα φύγει.

Οι παρακάτω συμβουλές θα βοηθήσουν πολύ την πρωτόπειρη νοικοκυρά σ' αυτή τη λεπτή δουλειά.

Μη χρησιμοποιήτε ποτέ χλωρίνη ή σκόνη χλωρίου σε μάλλινα, μεταξωτά, ρεγινόν ή χρωματιστά υφάσματα, αλλά μόνο σε άσπρα βαμβακερά, λινά, καθώς και σε νάιλον. Όλου η Ντάκρον.

Το δέξινε λευκάνει τα μεταξωτά και τα μάλλινα.

Για να καθαρίσετε ένα λεκέ, τον τρίβετε με το κατάλληλο διαλυτικό υγρό, από την άνω άκρη του υφάσματος, αφού βάλετε από κάτω ένα άσπρο στυπτόχαρτο ή μια απορροφητική πετσέτα. Το τρίψιμο πρέπει να γίνεται πάντοτε από το γύρο του λεκέ προς το κέντρο του.

Μη σιδερώνετε ποτέ ένα ρούχο πριν καθαρίσετε τους λεκέδες, γιατί η ζέση του σιδερού μπορεί να τους κάνει ακόμη πιο επίμονους και ανεξάλειπτους.

Η βενζίνη, ο τετραχλωριούχος άνθρακας, πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο σ' ένα χώρο καλά αερισμένο, όπου δεν υπάρχει φωτιά. Γιατί οι ατμοί τους, όχι μόνο παύουν εύκολα φωτιά, αλλά είναι και δηλητηριώδεις.

Όταν ένα βαμβακερό ρούχο λερωθεί από γάλα, το βουτάτε σε χλιαρό νερό κι' έπειτα το πλένετε με ζεστό νερό και με απορρυπαντικό (σκόνη καθαρισμού). Αν μείνει κατόπιν ένας λιπαρός λεκές, τον αφαιρείτε τρίβοντας με βενζίνη.

Για να καθαρίσετε λεκέδες από χυμό φρούτων σε βαμβακερό ή σε λινό υφάσμα, το τεντώνετε πάνω από μια λεκάνη και χύνετε από ψηλά βραστό νερό στο λεκέ. Προκειμένου για άλλα υφάσματα που πλένονται, τα περνάτε με χλιαρό νερό κι' ύστερα μ' δέξινε. Το ζουμί του πορτοκαλιού δεν αφήνει λεκέ, αν το ξεπλύνετε άμεσα.

Για λεκέδες από αυγό, χρησιμοποιείτε κρύο νερό, γιατί το ζεστό τους κάνει πιο δύσκολοι να αφαιρεθούν. Ύστερα, αν χρειάζεται, μεταχειρίζεστε βενζίνη.

Πριν βάλετε τα ρούχα στη μπουγάδα, καθαρίστε καλά κάθε λεκέ από αυγό ή από φρούτα.

Χειμερινά ξεφόδια

Επειδή, κατά κανόνα, του χειμῶνος ο καιρός είναι κρύος και μονοτονός, βροχερός κι' άνιαρός, κάνουν όλοι κάθε τι και τα μέτρα τους λαμβάνουν, καθώς πιο υποφερτή τη ζωή για να την κάνουν κι' άλλοι τόν... εξοπλισμό τους σιγουράρουν από τώρα ώστε κατά κάποιο τρόπο να... σκοτώσουν την ώρα!

Όλοι στα ξεφόδια τους με τα μούτρα πέφτουν πλέον κι' άλλοι παίρνουνε θερμάστρες, άλλοι σόμπες πετρελαίου κι' ωριμένοι νεαροί, που περνάνε κατά μόνας, επιμένουν να τους βοηθήσουν ντυμένοι ο χειμῶνας για να καταπαλέψουν την ανία με τα γαζα και να εξουδετερώσουν και τη «νύμφη του βορῶ»!

Τα καινούργια τα παλιά τους παίρνουν άλλοι ξεπερνώντας, άλλοι πέφτουν στα παλιά τους και τα μεταποιημένα κι' όσοι μ' όλους τους ραφτάδες έχουν κόψει τις παλιές, παίρνουν δυο και τρεις διπλάς παλιές εξημερίδες... Κι' ειδικώς εξημερίδες μ' άδρα «πύρινα» ζητάνε, γιατί... ζήτη πάρα πάνω στην πλατούλα τους κρατάνε!

Στα ξεφόδια ο κόσμος τῶνε ρίξει για καλά, για να βγάλει τον χειμῶνα, που μονότονα κυλά και χωρίς αμφιβολία άρκετες άδρες υπάρξεις καταφεύγουν στα βιβλία. Σε βιβλία πέφτουν, άλλες, καθαρώς ρομαντικά, κι' οι φιλόποτες κυρίες πέφτουν... σ' αστυνομικά, γιατί θέλουν «έπι πλείστον μυστηρίων να ξεκλύψουν» και τις τσέπες του συζύγου τις... κρυφές ν' ανακαλύψουν!

Προς τους δίσκους τους μοντέρνους στρέφοντ' άλλες έπι... (μῶνες, για να δώσουν άλλη... νότα στην ανία του χειμῶνος... Κι' όσες έχασαν το χρώμα και την πρόσοψη της νέας και δε γνώρισαν ακόμα τους άνδρες της λεμονίας στο «νικ-άπ» κολλούν 'αυτί τους και περνάνε τη βραδιά με τό: «Νάχα δυο και τρία κι' ξη, έφτά, όχτα... παιδιά»!

Για τους μήνες του χειμῶνος τους ψυχρούς και πληκτικούς (κρύες, υλινό μαζεύουν, άλλες και στοιχεία για «κούς-κούς» και περνούν τα βράδια όλα σε πολύ ψιλό γαζί τη Λάλα και τη Λόλα, τη Ζωζώ και τη Ζιζή...

Αραδαίονες της Λέττας και της Μπέττας τα κουσούρια και τη γούνα τους τινάζουν την παλιά και την καινούργια ξεκολλίζουν τις παλιές της Άλκις της μοιραίας και τον βίον του άνδρος της έρευνούν «μερίαιες»!

Στα ξεφόδια τα τῶνα και τα μέσα γενικά, σπεύδουν άλλοι να προσθέσουν και τα γαστρονομικά, επειδή άναγκη! ο χειμῶν τῶν γῶν χρόνων έχει πάρει ν' απαιτή ρομαντικά και φῶδες μόνον, μᾶ ζηπά και τό «γαστρί» ρόλο μέγιστο να παίξη και χρειάζεται και... τῶνα για τό ποάσινο τραπέζι!

Σ' ένα κάποιο ξεφόδιο τους όλοι, πάντες, καταλήγουν, για να διαδῶνουν την πληξί και τό καθό ν' αποφύγουν... Και γι' αυτό κι' έγω τελεία σπεύδω πάραυτα να θέσω, φίλτατοι μου αναγνώστες κι' αναγνώστριες καλές, για να μη σας προκαλέσω περισσότερη ανία και... κανάδες πιο πολλές!

Επισημειώσεις
Μα Τάμας & Σοφοκλής Γ.

προσέξατε τα μαλλιά σας
προσέξατε το POLYCOLOR

Λούζει

Το POLYCOLOR PASTEL είναι για τα μαλλιά άποροίτητο. Δοσ και τα καλλυντικά για το δέρμα. Φρεσκάει, τονίζει και κάνει όμοιο-μορφο το χρώμα τους, ανοίγει η σκουραίνει την απόχρωσή τους, και εξαφανίζει τις γκριζες τρίχες. Τα καθαρίζει, τέλεια, τα κάνει ψαλακά σαν μετάξι, και δίδωνει την πιτυρίδα. Άναζωογονεί τα κουρασμένα από την περμανάντ μαλλιά και χαρίζει πάλι την πρώτη τους νεανική λάμψη.

Βάβει

Τώρα με το POLYCOLOR CREME TEINTURE & CREME BLONDIR έχετε τη δυνατότητα μόνη σας στο σπίτι σας να βάψετε τα μαλλιά σας διαλέγοντας από την πλούσια συλλογή μοντέρνων χρωματισμών του POLYCOLOR το χρώμα που ταιριάζει στον τύπο σας και καλοκαυτείο περισσότερο την όμορφή σας.

Είναι φθηνότερο...

...κι ας φαίνεται ακριβό. Για την κα-τασκευή του χρησιμοποιούνται τα πιο τέλεια συστατικά. Γι' αυτό η τιμή του δεν μπορεί να είναι εύτελης. Θα διαπιστώσετε όμως ότι

Δίνει περισσότερα λούσιμα

Είναι άσχυκρο σε ποιότητα

και ΒΑΦΕΙ και ΛΟΥΖΕΙ συγχρόνως.

ΔΩΡΕΑΝ ΔΟΚΙΜΗ: Για την πρώτη δοκιμή χρώματος του POLYCOLOR επισκε-φθείτε μας δωρεάν εις το Ίνστιτούτο POLYCOLOR, 666ς Κανάρη 2^η τηλ. 622.126

ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΗ: Συμπληρώστε και αποστείλτε το παρόν απόκομμα μαζί με μία τούφα από τα μαλλιά σας εις το Γραφείο της Γενικής Αντιπροσωπείας POLYCOLOR Μιλητιάδου 4 Αθήνα τηλ. 32.103

Όνομα..... Χρώμα μαλλιών..... Διεύθυνση..... Έπιθυμητή απόχρωση.....

POLYCOLOR ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

μαρτυρήθηκε. "Η, μάλλον, η μόνη μου τύχη είναι γιατί σ'αξεί δέχθηκα και απομακρύνθηκα από σ'αξεί, ενώ εσείς μονάχα βασιλεύετε πάντα στην καρδιά μου... Θα μείνω και πάλι μόνος, με την επισημότητα μου. Έτσι, δε θα μπορέσει κανείς να μ'εμποδίσει να ξαναζώ τις παλιές ε-ναντιότητες..."

Η Μάρion κούνησε το κεφάλι της. "Ένα σωρό θλιβερές σκέψεις βαρύνουν την καρδιά της... Δεν αγαπούσε τον Κάρλο. Ποτέ δεν τον είχε αγαπήσει αληθινά. Θα γινότανε δική του από ευνουμοσύ-νη. Ίσως νόσφονταν άργότερα κι' ο έρωας."

Μά, απ' τη στιγμή, που έκείνος, μόνος του, είχε σπάσει το δεσμό τους, η Μάρion δεν ένοιωσε πιά γι' αυτόν παρά μία άοριστη φιλία, ένα συναίσθημα που την άφηνε τελείως ήρεμη.

Ο Κάρλο το κατάλαβε κι' ύ-πόφερε αφάνταστα. Ο έρωτάς του μεγάλωνε ακόμα πιο πολύ, όσο συναισθανότανε την τρέλλα, που είχε κάνει με το ν' απαρηγόη ο Ι-διος τη γυναίκα εκείνη, που την ποθούσαν τώρα όλοι και που θα γι-νόταν μονάχα δική του. Μετά τη δουλειά του, κλεινόταν στο γρα-φείο του, για να εγκαταλείψει στην απελπισία του.

Ο Λουίτζι είχε πάλι μερικές φο-ρές να τον βρή, για να του μιλή-ση για την αδελφή του. "Αλλά" ο Κάρλο είχε διατάξει να πούμε και σ' αυτόν, όπως σ' όλους, πως δεν ήταν στο σπίτι."

Είχε την πεποίθηση πως θα' α-ύτα που είχαν συμβεί, ήταν έργο της κόμησης Ρίκα. Μάλιστα, τις πρώτες μέρες, που τον εγκατέλει-ψε η Λίτσα, είχε σκεφθεί να πάη στη Τζούλια και να της ζητήσει μια εξήγηση. Αλλά τον είχε συγκρατή-σει η αξιοπρέπεια του.

Τι τον ένοιωσε, άλλωστε... "Ε-μαθε πως η γυναίκα του ενεργούσε για να χωρίσουν, κι' όμως δεν έ-καμε το παραμικρό διάγραμμα για να την μεταπείσει. Ήταν διαρκώς θλιμμένος, σκυθρωπός. Μέσα στην καρδιά του μεγάλωνε το μίσος για τον κόμητα Ρίκα, κι' έλεγε με το νου του πως, αν δεν υπήρχε εκεί-νος, θα τον αγαπούσε ίσως ακόμα η Μάρion..."

Μία μέρα, γυρίζοντας στο σπί-τι του, είδε μπροστά του τον κου-νιαδό του. Δε μπόρεσε να τον ά-ποψή, αυτή τη φορά.

Θέλω να σου μιλήσω, του εί-πε ο Λουίτζι, με συγκίνηση. "Έλα μαζί μου, απάντησε ξε-ρά ο Κάρλο."

Όταν βρέθηκαν μόνοι οι δύο τους στο γραφείο του γιατρού, ο Λουίτζι κύτταξε στο πρόσωπο το γαμπρό του και σόσισε, βλέπον-τας τον τόσο καταβεβλημένο.

Είσαι άρρωστος; τον ρώ-τησε.

Εκείνος άνασκήκωσε τους ώμους του και χαμογέλασε νευρικά. "Ποτέ δεν ήμουν τόσο καλά! απάντησε. Γι' αυτό μόνο ήρθε: Για να με ρωτήσεις για την υγεία μου."

Ο Λουίτζι κοκκίνισε, συγχρόνως όμως πήρε ένα βρος πιο περήφανο. "Ηρθε, απάντησε, για μια αδελφή μου σ' αδέλφησε, για μια εξήγηση απόλυτης απαραίτητη. Η κα-τηγόριες της εναντίον σου. "Αν δ-μώς την αγαπούσες, θα τη συγ-χέλιαις της."

Ο Κάρλο έκανε μια χειρονομία ανυπομονίας.

Μήπως δεν της ζήτησα συγ-νώμη; είπε. Δε με πίστεψε όμως, δε με πιστεύει. "Αν αύριο τα ξα-ναφτιάξουμε, θα έχουμε πάλι τα ίδια. Η Λίτσα είναι εκ φύσεως δύσ-πιστη και φιλόσοφη. Θάχει, λοι-πόν, την αξίωσή, γυρίζοντας στο σπίτι, να της διηγούμαι λεπτομε-ρώς τις επισημότητες μου και να της περιγράφω κάθε πελάτισσά μου!... Η αδελφή σου, φίλε μου, δεν έ-πρεπε ποτέ να διαλέξει για άντρα της ένα γαμπρό."

Ο Λουίτζι έστρεψε κι' αυτός, με αγανάκτηση:

Ναί, δεν ήταν για σένα η α-δελφή μου! Γελαστήκαμε όλοι. "Η μάλλον, μάς ξεγέλασες..."

— Διηγήθηκε, φώναξε ο Κάρλο, πι-δώντας δάκρυα.

— Διηγήθηκε, φώναξε ο Κάρλο, πι-δώντας δάκρυα.

— Λουίτζι! πρόφερε ο Κάρλο, πιάνοντας απ' το χέρι τον κουνια-δο του. Δε μπορεί να το πιστεύεις πραγματικά, αυτό που λές!

Ναί, το πιστεύω απόλυτα. Θυμάσαι τη βραδιά, που σε πήγα στο «Καφέ Ρομάνο»; Έφυγες τότε, σά να σου προκαλούσε φρίκη η προκλητικότητα της Μάρion... ενώ είχες κιόλας σχέσεις μαζί της, την αγαπούσες!

Η φωνή του Λουίτζι έτρεμε, κα-θώς πρόφερε τις τελευταίες λέξεις, και το πρόσωπό του είχε γίνει κα-τάχλωμο. Σά να μη μπορούσε πιά να συγκρατηθεί, ο Κάρλο του φώ-ναξε:

— "Ε, λοιπόν, την αγάπησα πριν ακόμα γνωρίσω την αδελφή σου και σένα! Την αγάπησα σαν τρελλός... και την έχασα από δικό μου λάθος, γιατί δεν της είχα έμ-πιστοσύνη! Το βράδυ εκείνο, πί-στεψα πως τη μισούσα, όταν την ξαναείδα τόσο όμορφη, να την κυτ-τάζουν όλοι αχόρταγα... κι' έφυγα, για να μη δείξω την αγωνία μου, την απελπισία μου. Όρκιστηκα να μη την ξαναδώ, να την ξεχάσω. Και το πίστεψα, όταν παντρεύτηκα την αδελφή σου. Υποσχέθηκα στον έαυ-τό μου πως θα ζούσα στο εξής σαν τίμιος σύζυγος... Μά η Τυχή με ξανάφερε κοντά στη Μάρion... και τώρα τελειώσε πια! Την αγαπώ, την αγαπώ ακόμα, αυτή μονάχα σκέφτομαι!"

Ο Λουίτζι είχε εξαγριωθεί.

Είχε δίκιο, λοιπόν, η αδε-λφή μου, που σου είπε πως είσαι ένας άθλιος, σαν κι' εκείνη που έ-ρωτεύθηκες! φώναξε.

Ο Κάρλο δε θύμωνε για τη βρι-σιά εναντίον του, αλλά για την προσβολή κατά της Μάρion. Δίχως να προφέρει λέξη, έστρεψε τον κου-νιαδό του και τον έσφιξε, σά να θέλε να τον σκάσει. Καθώς προ-παθούσε ν' αντιδράσει, ο Λουίτζι έκανε την Ισορροπία του, έπεσε, χτύπησε δυνατά το κεφάλι του στον τοίχο κι' έχασε τις αισθήσεις του.

Λίγο αίμα έτρεξε στο πάτωμα. Ο Κάρλο έμεινε μια στιγμή σαν κεραινοβλημένος. Η μανία του εί-χε εξατμισθεί ξαφνικά. Βλέποντας τον κουνιαδό του ακίνητο καταγής, τραυματισμένο, κυριεύθηκε από τυ-φλωτισμό, κυριεύθηκε από τυφλω-σεις. Ρίχτηκε πάνω του, τραυλί-ζοντας ανάμεσα στους λυγμούς του:

— Συχώρεσε με, Λουίτζι, συχά-ρεσε με!

Μά εκείνος δε μπορούσε να τον άκουση...

Ο γιατρός χτύπησε το κουδούνι και είπε στον υπηρέτη που παρο-υσίαστηκε:

Βοήθησε με να τον πάρω στην κάμαρά μου.

Ο υπηρέτης δεν έκανε καμμία έρώτηση. Πρόσεξε πως ο κύριος του ήταν γλωμός σαν πεθαμένος, με τη φυσιογνωμία του αλλοιωμέ-νη απ' τον πόνο. Αλλά δεν είπε τίποτα.

Αφού ξάπλωσε το Λουίτζι στο κρεβάτι του, ο Κάρλο εξέτασε το τραύμα, που είχε στο κεφάλι του. Το περιποιήθηκε, το έπιδεσε. Ο Λουίτζι, άνοιξε τα μάτια του και τον κύτταξε.

Τι έγινε... μουρμούρισε. Είπες, κι' αξίωσα μια τιμωρία! απάντησε ο Κάρλο. Μά νόσαι βέ-βαιος πως θα τιμωρήσω τον έαυ-τό μου έχω ο ίδιος, όπως πρέπει!

Ο Λουίτζι άνασκήκωσε. Τα εί-χε θυμηθεί όλα... Μά είχε ευγενική ψυχή, κι' έδωσε με απλότητα το χέρι του στο γαμπρό του.

— "Οχι, μη μιλάς έτσι, φώνα-ξε. Ένώ φταίω, που παραφέρθηκα και σε προσβάλα... Τώρα δεν εί-μαι πιά θυμωμένος μαζί σου... Έ-πρεπε να σκεφθώ πως ένας άνθρω-πος που αγαπάει τη Μάρion και αγαπιέται απ' αυτήν, δεν είναι πιά κύριος της θελήσεως και της λογι-κής του!"

Τα μάτια του Κάρλο είχαν γε-μίσει δάκρυα.

Είσαι καλός... ψιθύρισε. Γε-λιέσαι όμως, αν νομίζεις πως μ' αγαπάει η Μάρion. "Οχι, δε μ' α-γάπησε ποτέ."

Ο Λουίτζι άνασκήκωσε στο κρεβάτι του. Μια λάμψη χαράς φώ-τιζε το πρόσωπό του.

Δε σ' αγαπώ; Δε σ' αγα-πάει;

Ο Κάρλο είχε σκύψει το κεφά-λι του στο στήθος.

— "Οχι, απάντησε. Κάποτε την έδωκε μαζί μου η ευνουμοσύνη, για-τί της είχα σώσει τη ζωή. Τώρα όμως είμαι αδιάφορος. Με κα-τακρίνει μάλιστα, γιατί έδωσα άφορη στη Λίτσα να μ' εγκατα-λείψει."

Την είχες ωστόσο φιλενάδα σου άλλοτε;

— "Οχι, σ' όρκιζομαι! "Επει-τα απ' τη Λίτσα, είναι η πιο τίμια κοπέλλα, που γνώρισα ποτέ."

Κι' όμως τη συντηρεί ο κό-μης Ρίκα...

Ο Κάρλο άνατρίχισε κι' ά-πάντησε:

— "Υπάρχει στη σχέση της με τον κόμητα, κάποιο μυστικό, που δε μπορώ να σου το φανερώσω, γιατί δε μου ανήκει. Μά σου όρ-κίζομαι πως δεν τους συνδέει πα-ρά μια άγνη φιλία!"

Ο Λουίτζι πήδησε όρθιος. Δεν ένοιωσε πια κανένα πόνο στο κε-φάλι. Ο θυμός του είχε σβύσει. Σφιχταγκάλιασε το γαμπρό του και του είπε:

— Τι τρελλός που ήμουν να τα βάλω μαζί σου!... "Αν μου τάχες πη άμέσως όλα, δε θα συνέβαινε αυτή η θλιβερή σκηνή ανάμεσά μας... Πές μου, Κάρλο, τι ελπί-ζεις έσύ απ' τη Μάρion;"

— Απολύτως τίποτα.

Γιατί, λοιπόν, αρνείσαι να συμφιλιωθείς με την καυμένη τη Λίτσα;

Ο Κάρλο είχε χλωμιάσει απ' τη συγκίνηση.

Αυτή τη στιγμή, θα ήταν ά-νώτερο απ' τις δυνάμεις μου, ά-πάντησε. Με πρόσβαλε πολύ! Μη ζητάς απ' την καρδιά μου περισ-σότερα απ' όσα μπορεί να κάνει!

Ο Λουίτζι δεν πρόσδεσε τίποτ' άλλο. Σκέφθηκε όμως πως βάδας όλα του τα δυνατά για να συμφι-λιώσει τη Λίτσα με τον άντρα της.

Ενοιωσε την ψυχή του τόσο άνα-λαφρη, ώστε του φαινόταν πως όλα γύρω του είχαν αλλάξει όψι και του χαμογέλουσαν...

Λίγο έλειψε να με σκοτώσης! είπε φαιδρά, φέρνοντας τα χέρια του στο κεφάλι του. Μά θα το ά-ειξα αληθινά... Πρέπει τώρα να βγώ έτσι φασκιωμένος;

Θάπρεπε να μείνεις στο κρε-βάτι, ήσυχος, γιατί έχασες πολύ αίμα κι' είσαι αδύνατος.

Ποιος σου τόπε; Ποτέ δεν ένοιωθα τόσο καλά τον έαυτό μου! Είναι σοβαρό το τραύμα μου;

— "Οχι. Έχει σκιστή άπλως το τριχωτό δέρμα."

Βάλε μου τότε ένα τσιρότο, γιατί πρέπει να φύγω και δεν έχω όρεξη να γυρίζω στο δρόμο με έ-πιδέσμούς!

Ο Κάρλο δε μπόρεσε να μη χα-μογέλαση. Και ζήτησε ακόμα μια φορά το χαρακτήρα του κουνιαδό-του, που περνούσε έτσι εύκολα απ' τον πόνο στη χαρά.

Αν ήξερε ότι η αλλαγή του α-τή όφειλόταν στη δική του διαδε-βαίωσι πως η καρδιά της Μάρion ήταν ελεύθερη, πως η κοπέλλα ή-ταν τίμια, πως δεν είχε γίνει φι-λενάδα κανενός!... Μά ο Λουίτζι, δεν άφισε να προσδοχή το γλυκό του μυστικό. Σκεφτότανε μονάχα με ποιά τρόπο θα ξανασυναντούσε τη Μάρion.

Όταν έφυγε ο κουνιαδός του, ο Κάρλο βγήκε κι' αυτός και τρα-βηξε μηχανικά προς το μέγαρο Κοσταντί. "Ηθελε να δη τη Μά-ριον."

Μά, αντί για τη Λουκία, του ά-νοιξε ο Στένιο. Ο Κάρλο ταραχλή-κε. Μη ξέροντας τις σχέσεις του γέρου υπηρέτη με τη Μάρion, τον νόμισε φαντακτά άφοσιωμένο στη βαρώνη... και φοβότανε μήπως η

Τζούλια έστεινε κάποια παγίδα στην τραγουδίστρια. "Επρεπε να της συστήση να φυλάγεται!"

Ο Στένιο διατήρησε την ήρεμη έκφρασή του.

Εσείς, γιατρέ; είπε. Περά-τε μέσα! Η κυρία θα χαρή πολύ να σας ξαναδω."

Ηξερε πως ο Κάρλο είχε σώσει τη ζωή της Μάρion και πως είχε κρατήσει το μυστικό της. Ένοιω-θε, λοιπόν, σεβασμό γι' αυτόν, ά-νώμιχτο με μεγάλο θαυμασμό...

Πως βρίσκεσαι εδώ; τον ρώ-τησε, μπαίνοντας ο Κάρλο.

Ο Κάρλο Μάρion χρεια-ζόταν έναν υπηρέτη, που να ξέρει επίσης να οδηγεί, γι' αυτοκίνητό της. Ο κόμης Ρίκα είχε την κα-λασύνη να της συστήση έμένα, έφ' όσον επρόκειτο να φύγω απ' το δι-κό του σπίτι."

Να φύγεις;... "Επειτα από τόσα χρόνια, κι' αφού ήσουν τόσο άφοσιωμένος στη βαρώνη;..."

— "Ω, δεν άλλαξαν καθόλου τα αισθήματά μου για την κυρία βα-ρώνη. Μά δεν τα πήγαινα καλά με τη γριά καμαριέρα της, κι' έτσι αναγκάστηκα να φύγω. Είμαι από χτες εδώ."

Ο Κάρλο δεν έκαμε άλλες έρω-τήσεις. Είχε φτάσει στο μεταξύ η Λουκία και τον πήγε στο σαλόνι της Μάρion. Η νέα έγραφε. "Όταν μπήκε ο Κάρλο, σηκώθηκε χαμογε-λώντας, και του έδωσε το χέρι της."

Κυττάζοντας την, ο γιατρός δο-κίμασε την έντύπωσι πως είχε συμ-βή κάποια μεγάλη αλλαγή σ' α-υτήν. Ποτέ δεν του είχε φανή τόσο όμορφη, με τέτοια ζωντάνια, με τόση άσυνήθιστη λάμψη στα μά-τια...

Πως εδώ, τέτοια ώρα; τον ρώτησε, δείχνοντάς του μια πολυ-θρόνα. Είχατε τυχερός που με βρήκατε."

Περνούσα τυχαίως από δω κι' άνεβηκα να σας χαιρετήσω... Καλά κάνετε! Με περίμενε όμως μια έκπλη-ξι, πρόσθεσε ο Κάρλο.

Η Μάρion χαμογέλασε. Καταλαβαίνω, είπε. Είδατε το Στένιο...

Ακριβώς. Και σας όμολογώ πως άνησυχώ πολύ για σας. Άνησυχώ πολύ, γιατί; Άσφαλώς! Δεν ξέρετε πόσο άφοσιωμένος είναι ο Στένιο στη μητέρα σας! Τέπε, ναχε κάποιο σοβαρό λόγο, που ζήτησε να μη στην ύπηρεσία σας. Δεν τον έμπι-στεύομαι...

Η Μάρion άκούμπησε το κεφά-τι...

γκρέκα

Νεονά είδη.
ναί είδη άρτουός
εις άρτουόαν άυτοφύην.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ

λι της στη ράχη της πολυθρόνας της.

— Έγώ, απεναντίας, είμαι άπολύτα ησύχη, δήλωσε.

— Μα ό Στένιο μπορεί να σας άναγνωρίσει!

— Η Μάριον έξακολούθησε να χαμογελεί.

— Κανείς δε μπορεί ποτέ να υποθέσει πως μία νεκρή βγήκε απ' τον τάφο της, άπάντησε. Μόνο έσεις το ξέρεις, γιατί είσαστε εκείνος που την έβγαλε.

— Μα δέ θυμόσατε, Μάριον, τον κίνουνο που διατρέχετε άλλοτε;... — Άν ό Στένιο είναι συνένοχος της βαρώνης και σκοπεύη να τη βοηθήση ν' απαλλαγη άπ' την αντίζηλό της, όπως απαλλάχθηκε κάποτε άπ' την κόρη της;... Δέ θαμεί πάντα εγώ μπροστά, γιά να σας σώσω!

— Άν άκούσετε πως πέθανε, μην άφίσετε να μέ άβουνη πρίν περάσουν τέσσερες πέντε μέρες... — Ο Κάρλο άνατρίχιασε.

— Άφήστε τ' άστεία, Μάριον, και προσέχετε πολύ! είπε.

— Σας ευχαριστώ γιά τή συμβουλή σας. Έννοια σας όμως, δέν έχω να φοβηθώ τίποτε άπ' το Στένιο. Άλλωστε, ή Λίσα είναι άρκετή γιά να τον επιδιδέτη.

— Ο Κάρλο δέν είχε πειστή. — Ωστόσο δέ θέλησε να επιμείνη περισσότερο.

— Όπως νομίζετε... είπε. Έγώ σας προειδοποίησα, γιατί ξέρετε τό ένδιαφέρον μου γιά σας!

— Ευχαριστώ, άπάντησε άπλά ή Μάριον.

— Δέ μου είπατε άκόμα τίποτα γιά τήν έκδίκησι που σχεδιάζετε. Δέ μέ χρειάζασστε;

— Αυτές τίς μέρες σας χρειάστηκα, άλλα δέν πρόλαβα να σας είδοποίησω...

— Ο Κάρλο τήν κύτταξε έρωτηματικά. Άφού δίστασε μία στιγμή, ή Μάριον πρόσθεσε:

— Τό παιδάκι που ξέρετε, είχε άρρωστήσει. Θάθελα να τό γιάτρεψετε έσείς μονάχα. ΆΛΛ' ή γυναίκα που τής τό έχω εμπιστευθή, μη ξέροντας τίς προθέσεις μου, άνησύχησε και κάλεσε άλλο γιάτρο.

— Τί άπρονουσία!... — Γιατί; είπε ή Μάριον, μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο. Τό μαρτό άνήκει σ' αυτήν που τό θηλάζει. — Όλοι τήν ξέρουμε γιά χήρα μ' ένα γυιό.

— Τελούσαντων, τά κατάφερε δίχως έμένα...

— Ναι, Χάρις σ' ένα νέο γιάτρο, που τον βρήκα κοντά στην κούνια του παιδιού.

— Πώς! Σας είδε, λοιπόν, αυτός ό γιάτρος;

— Ναι, βέβαια.

— Στά μάτια της Μάριον έλαμψε μία φλόγα, που παραξένεψε τον Κάρλο.

— Σας άναγνώρισε; τήν ξαναρώτησε.

— Έκείνη κοκκίνισε λίγο κι' άπάντησε άόριστα:

— Δέν ξέρω... Δέν πιστεύω... — Ξέρετε τ' όνομά του;

— Τό διάβασα σε μία συνταγή. Λέγεται Ριμπότο.

— Όλο τό αίμα του Κάρλο άνέβηκε στο κεφάλι του.

— Ριμπότο, είπατε;

— Ναι, έτσι νομίζω.

— *Ήταν ένας όμορφος μελαχροινός νέος, μέ ζωρά μάτια;

— Ναι, άπάντησε ή Μάριον, ξανακοκκινίζοντας.

— Καί, διαβάχοντας τήν άγωνία στα μάτια του Κάρλο, πρόσθεσε:

— Τον γνωρίζετε;

— Είναι ό κουνδός μου, ό άδελφός τής γυναίκας μου! Λίγο έλειψε δέ να τον σκοτώσω σήμερα, γιά χάρη σας!

— Η Μάριον είχε γίνει κατάχλω-

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛ. ΚΙΚΙΔΟΥ

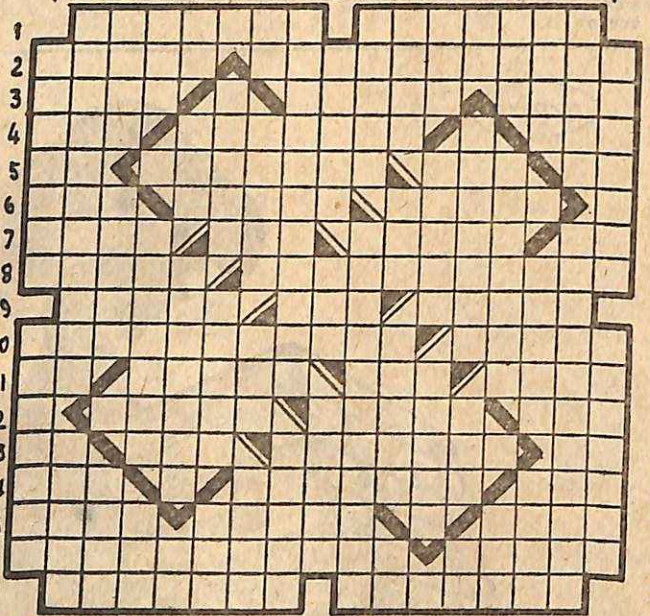
Γής Εταιρίας Ψυχικών Έρευνών Βραδείας Τηλεπαθείας μακρός άποστάσεως. Δέχεται 25ος Μεταδίδου 25 Α. όροφο (στάσις Μουσείου) 9—1 π.μ. και 5—8 μ.μ. Τηλ. 810.975.

ΤΟ ΟΥΛΟΘΕΛΕΣΘ ΜΠΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 325

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

- 1 Τό κληρονομούμενο άπό τους γονείς.—Ένδοματα και έσώρρουχα τής έποχής.
- 2 Υπερβολική αγάπη γιά κάτι.— Τό κολλίε των σκύλων.
- 3 Παράδεισος γιά ώριμένα έντομα.— Προσφέρει λίγη δροσιά στους ταξιδιώτες τής έρήμου.— Έχουμε τέσσερα.
- 4 Πρακτορείον είδήσεων.— Εύ. — Χάριτος, διασκεδαστικός.—

- 1 Πρωτική όνομασία ζώου.— Ζή και κινείται.— Άπό τίς πιο σπουδαίες άσπριες του σώματός μας.— Τό μικρό όνομα διασημού στάρ του Χόλλυγουντ.— Άναφορική άνωτομία (θηλ.).
- 6 Έπάνωμο γνωστό κομικού.— Μία των Δωδεκανήσων.— Υ. — πάρχει Βόρειος και Νότιος.
- 7 Τήν αποτελούν πρόσωπα με κοινές επιδιώξεις.— Συνεχόμενα στόν... Βασίλει.— Φόν... : Γερμανός πολιτικός.— Άποτελούν μισό τόμο.
- 8 Διάβολος (ξεν.). — Έχει ά. — μεση σέλι με τ' άεροπλάνο.
- 9 Προφυλάσσει άπό βροχή και ήλιο.— Άντιθετικός ή έναντιωματικός σύνδεσμος.— Ένας άπό τους Άποστόλους.
- 10 Άγαπά πολύ τό εύκολο κέρδος.— Η άνθρωπότης τούς δέφίλει πολλά.
- 11 Προτρέπει.— Τό χρησιμοποιούμε δείχνοντας (πληθ.). — Μυθιστόρημα του Κίπλινγκ.— Πολύ μορφωμένα.
- 12 Άρρώστια που προτιμά τά παιδιά.— Έποχή.— Τά σύμφωνά αυτά υπάρχουν στό πόθος, άλλα στην αντίθετη σειρά.
- 13 Μισή στά.— Στή χώρα αύ. — τή βρισκόταν τό χρυσόμαλλ' ό δέντρο.— Χτύπημα τής μπαλάσας μέ κάποιο μέρος του σώματος, που επιτρέπεται στό ποδόσφαιρο.— Γράμματα που βρίσκουμε σε πολλές επιγραφές. Φώτιζε τους άρχαίους.— Πλάττω φάρι (πληθ.). — Πρόσταγμα.
- 15 Έπιφώνημα.— ... Μοργκάν.— Γαλλίδα στάρ. Σάν... : Πόλις τής Ιταλικής Λιγουρίας, περίφημο κέντρο παραθερισμού.
- 16 Προορίζεται γιά άφρόδους.— Μία των Δωδεκανήσων.
- 17 Τό μικρό όνομα Ρώσου πολιτικού.— Σωστός διάβολος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Παίρνει μέρος στά κέρδη μιάς εταιρείας.— Βράσθω κοντά στην άρχαία Σπάρτη, όπου

Η λύσις του 324 στή σελ. 70

μη. Δέ χαμογέλουσε πιά.— Γιά χάρη μου; πρόφερε. Τί έννοείτε;

— Ο Κάρλο τής διηγήθηκε, ότι είχε συμβεί και πρόσθεσε μέ πικρία: — Τώρα καταλαβαίνω γιατί ήθελε σε μένα! Δέν τον έσπρωξε ή στοργή του γιά τήν άδελφή του, άλλα ή ζήλεια κι' ή επιθυμία να σας πάρη άπό μένα! Ναι, ναι, σας άναγνώρισε κι' αχμαλωτίστηκε κι' αυτός άπ' τή γοητεία σας...

— Ο Κάρλο σταμάτησε άπότομα. — Η ματιά του είχε συναντηθή μέ τής Μάριον. Και είχαν νοιώσει κι' οι δύο πως ή στιγμή εκείνη είχε δημιουργήσει μία κατάστασι καινούργια γι' αυτούς. Τους φάνηκε πως μισούσαν ό ένας τον άλλο...

— Πέστε τήν αλήθεια! φώναξε νευρικά ό Κάρλο. Τον αγαπήσατε και σεις!

— Η νέα τον κύτταξε άγέρωχα.

— Νομίζω πως δέν έχω υποχρέωσι να σας δίνω λογαριασμό γιά τίς σκέψεις μου, άπάντησε.

— Μα δέ θέλω να τόν αγαπάτε! Δέ θέλω!...

— Είσατε τρελλός, είπε ή Μάριον, ζαρώνοντας τά φρύδια τής.

— Όχι, δέν είμαι τρελλός! Άλλά δέ θέλω να παίζω ένα γελοίο ρόλο... Καταλαβαίνετε;

— Δέν ξέρω τί θέλετε να πτήτε... — Άκούστε με, Μάριον. Είσατε στά χέρια μου, κι' ό,τι κι' άν κάμει, δέ μπορείτε πιά να μου ξεφυγείτε!

— Έτσι νομίζετε;

— Ναι, έτσι! Έχετε ένα μεγάλο χρέος άπεναντί μου, άφού σας έσωσα τή ζωή.

— Ξεκινάτε πως μέ προορίζετε γιά τίς άνατομικές μελέτες σας και πως ό Θεός μονάχα μέ βοηθήσε να συνέλθω, τήν τελευταία στιγμή!

— Ότόσο τότε ήσαστε σίγουρη πως μου χρωστούσατε τή σωτηρία σας.

— Θα ήμουν άκόμα, άν δέν εξακολουούσατε να μου τό τονίζετε! Είναι ή αλήθεια πως μέ περιποιήθατε πολύ και πιάς, μη ξέροντας μέ ποιόν άλλο τρόπο να σας άδειξω τήν ευγνωμοσύνη μου, άκούσατε να σας παντρευτώ — κι' άς μη σας αγαπούσα — άφού πρώτα έά έπαιρνα τήν έκδίκησί μου. Άλλ' έφ' όσον δέν είχατε τήν ύπομονή να περιμένετε, δέν έχετε τώρα τό δικαίωμα ν' απαιτήτε τίποτα άπό μένα...

— Ναι, φταίω εγώ που σας έχασα, Μάριον, τό παραδέχομαι! — Ότόσο δέν άνέχομαι να πάρη Ένας άλλος τή θέση που άνηκε δικαιοματικά σε μένα... Έφ' όσον διαρκούσε ή σχέση σας μέ τόν κόμητα, σώπαινα, μολονότι δέν ήταν κι' αυτός άδιάφορος στην καρδιά σας...

— Η Μάριον άνασκήρτησε.

— Κι' ύστερα;... πρόφερε.

— Δέ θα επιτρέψω να σας αγαπήση ένας άλλος... ή μάλλον, ν' αγαπήσετε έναν άλλον... Ουσίασα γιά σας τή γυναίκα μου, τήν οικογενειακή μου γαλήνη...

— Έγώ τό θέλησα; διαμαρτυρήθηκε ή Μάριον. Έμείς οι δύο ήμαστε ήδη έξοι: ό ένας γιά τόν άλλον. Κι' άνέκα μας είχε τραθήσει τό δρόμο του. Γιατί ξαναγυρίσατε σε μένα; Ποιος σας γυρέψε; Μήπως σας έδωσα ποτέ καμιά έπίδειξη; Προσπάθησα εγώ να σας χωρίσω άπ' τή γυναίκα σας; Υποχωρώντας στις ικεσίες σας, σας δέχθηκα και πάλι σάν φίλο. Τίποτε παραπάνω... Και τώρα έχετε τήν άξίωσι να μου επιβάλετε τή θέλησί σας;

— Δέ θέλω ν' αγαπήσετε τόν κουνιάδο μου!

— Η Μάριον γέλασε. — Όστερα σοβαρεύτηκε πάλι κι' άπάντησε:

— ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Γ. ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ-Δ. ΝΗΦΟΡΟΣ

ΙΑΤΡΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ

Μετέφεραν τά εργαστήριά των εις τήν όδον Κόνιγγος 23α.

Τηλ. 621.932

Τηλ. 621.932

Τηλ. 621.932

Τηλ. 621.932

Τηλ. 621.932

Τηλ. 621.932

Τηλ. 621.932

ΜΑΤΙΝΙΟ ΕΣΤΙΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τόν άπέκλεισαν λόγω ηλικίας

Στό Βερτοέλι (Ιταλία) έγινε πρό ήμερών ένας διεθνής διαγωνισμός φωνητικής μουσικής, στον όποιον ήσαν μέρος καλλιτέχνες άπό

όλο τόν κόσμο. Κατά τίς δοκιμές που κράτησαν πολλές βδομάδες, τά μέλη τής κριτικής επιτροπής ύποχε-ώθηκαν ν' άκούσουν έκατοντάδες τραγουδιών και τραγουδιστριών, άπό τους όποιους προέκριναν μόνο δεκαπέντε γιά τόν τελικό διαγωνισμό. Μεταξύ εκείνων που παρουσιάστηκαν γιά νά πάρουν μέρος, στό διαγωνισμό ήσαν και κάποιος Μάρκελλος Τεμπέστι, άπό τό Τουρίνο, που ήθελε να σταδιοδρομήσει ως τε-

νός. Η επιτροπή, όμως, τόν άπέκλεισε, βρίσκοντας πως ήταν πολύ άργά γιά ν' άρχισή τή σταδιοδρομία του. — Ο άδόφος ήσαν 80 χρόνων!

Αυτό έλειπε!

Ένας ράφτης του Λονδίνου προσπαθεί να ξαναφέρει γιά τους άντρες τή μόδα των κοντών ως τό γόνατο πανταλονιών, μέ χρωματιστές κιάλες στήν κνήμη.

Τό τιμολόγιο τής Αμερικανίδας δασκάλας

Στήν αμερικανική βάση του Φοντενέ (Γαλλία) κρίθηκε άπαραίτητο να ιδρυθή μία σχολή, γιάτί διαπιστώθηκε ότι οι περισσότεροι στρατιώτες που ύπηρετούσαν εκεί ήσαν άγραμματοί. Στό προσωπικό τής σχολής ύπεριλαμβανόταν κι' ή 24 έτις Μάριλιν Στιούαρτ άπό τή Μασαχουσέτη. Οι άναφορές του διευκτιού τής βάσεως έγραφαν γι' αύτήν: «Υποδειγμα ήθικής και πειθαρχίας. Έχει τήν ξεχωριστή ικανότητα να κρατή σε άπόστασι τους άντρες και ταυτόχρονα να μη δυσχερής τήν καίνα». Άποτελεί τό καλύτερο μέ της βάσεως». Τελυταία, όμως, άνακαλύφθηκε ότι, έλειπαν άπό τή διαγέγραφι πάνω άπό 100.000 δολάρια. Τό ποσό αυτό τό είχαν καταχραστή 8 αξιωματικοί, γιά ν' άνταποκριθούν στις επιθυμίες τής Μάριλιν. Η... ύποδειγματική δασκάλα είχε κωλύσει ένα ώρισμένο τιμολόγιο γιά εκείνους που ήθελαν να χαρούν τήν αγάπη τής. Μία νυχτερινή έπίσκεψι π.χ. στοιχίζει 20 δολ-

λάρια, ενώ μία έκδρομή τό Σάββατοκύριακο άπό 100 ως 150 δολάρια. Τά ποσά που κέρδιζε μ' αυτό τόν τρόπο τή Μάριλιν τσάτελνε στον πατέρα τής, στη Μασαχουσέτη, γιά νά τής αγοράση ένα άγρόκτημα. — Σε τή στιγμή που συνέληφθη του είχε στείλει 80.000 δολάρια.

Ένα άνδρόγυνο, που ζή «άριμονικά»

Η Άγγλίδα Μάριον Γκόντον ζήτση διαζύγιο, κατηγορώντας τόν άντρα τής τών Γκόντον ότι ζούσε άποχή χρόνια χωριστά. — Ο Γκόντον τό παραδέχτηκε.

— Νομίζα πως αυτός ήσαν ό καλύτερος τρόπος γιά να μην πάρουμε διαζύγιο, είπε.

— Ο Γκόντον ύποστήριξε επίσης ότι ή γυναίκα του κι' αυτός ήσαν «τό πιο ταιριασμένο άνδρόγυνο», γιάτί δέ φιλονεικούσαν ποτέ, ενώ δέ θά γινόταν τό ίδιο άν ζούσαν μαζί.

— Η γυναίκα μου μέ επισκέπτεται δύο φορές τό μήνα και περνάμε μία ολόκληρη ήμέρα μαζί, πρόσθεσε. Δέν έχω λόγους να επιθυμώ τό διαζύγιο.

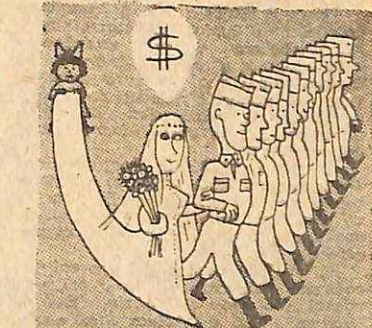
Τό δικαστήριο βρέθηκε σε δύσκολη θέση κι' άπόφυγε να έκδώσει άπόφασι.

Σπάνιο περιστατικό

Στίς υποδοριές του Άσκοτ, τρία άλσος ήρθαν ταυτόχρονα γκαζιάν και χωρίς τήν παραμικρή διαφορά μεταξύ τους. Δύο άλλα ήρθαν πλάσε και πάλι χωρίς διαφορά.

Τσέπωνε επιδόματα άπό 11 συζύγους!

Οι άρχές του Σικάγου συνέλαβαν μία νέα, τή Βιρτζίνια Μπάρλετ, που ήταν παντρεμένη μέ 11 άντρες, χωρίς νάχη πάρει διαζύγιο άπό κανένα.

να. Κι' οι 11 ήσαν στρατιώτες ή ναύτες, που είχαν φύγει γιά βάσεις του έξωτερικού. Η αμερικανική κυβέρνηση δίνει ένα επίδομα στις συζύγους των στρατιωτικών που ύπηρετούν σε βάσεις του έξωτερικού. Η Βιρτζίνια, λοιπόν, κατάφερε μ' αυτό τόν τρόπο να τυεπήν περί τίς 250 χιλιάδες δολάρια τό χρόνο και ζούσε άνετα μ' αυτό τό ποσό. Άλλά, δυστυχώς, όλα τά άρσά πράγματα έχουν ένα τέλος. Μία μέρα, μπερδεύτηκε στά όνόματα κι' έτσι άνακαλύφθηκε ή άπάτη.

Όχι πιά βουβοί μπροστά στους ξένους

Όχι πιά σύμπλεγμα κατωτερότητος!

«Η άξία του άνθρώπου είναι άνάλογη προς τις γλώσσες που γνωρίζει».

CHARLES - QUINT, 1500 - 1559

ΤΟ LINGUAPHONE

- Διδάσκει 34 γλώσσες μέ πρωτότυπες και πλήρεις ομιλίες μονοτύπων, χαρμηνες σε δίσκους άδραυστους, που συνοδεύονται και άπό διδία οδηγίων, κειμένων κλπ.
- Είναι σύστημα πρακτικό και άποδοτικό γιάτί επιτρέπει όσες επανάληψεις θέλετε, μέρους ή ολόκληρων μονοτύπων, ή όκον και μέρς φράσεως που θέλετε να ξανακούσετε.
- Μέ τόν ελαχιστό όγκο του, είναι σε κάθε στιγμή πρόχειρο γιά σας, γιά τήν οικγενειά σας, τους φίλους σας — και σε χρησιμοση γιά δόσκαλος ύκομη και στα έγγονία σας.
- Έξοικονομεί χρόνο, δέν κουράζει, δέν άπογοητεύει, γιάτί όρκει άκράσεως 40 ώρων (άπό ένα τέταρτο κάθε ώρα, στις ώρες που σας βολεύουν καλύτερα) γιά να μιλάτε, να γράφετε και — τό δυσκολότερο — να καταλαβαίνετε όταν άκούτε μία ξένη γλώσσα.

ΑΓΓΛΙΚΑ, ΓΑΛΛΙΚΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ, ΙΤΑΛΙΚΑ
ΡΩΣΙΚΑ ΚΑΙ 134 ΓΛΩΣΣΕΣ!

Ζητήστε να γνωρίσετε και σεις τό LINGUAPHONE στέλνοντάς μας συμπληρωμένο τό κατωτέρω δελτίο γιά να λάβετε δωρεάν τό 26σέλιδο εικονογραφημένο Άναλυτικό μας τεύχος.

ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE

Παρακαλώ στείλτε μου δωρεάν και χωρίς όποιαδήποτε τή όναλυτικό σας τεύχος. Η γλώσσα που ν' άνδισάτε είναι ή... — Με ενδιαφέρει γιά τόν άνδισή τής περιπτώσεως που δέν σας άκούουν: Τάξιδια, έγαστες, μωρούς, διδασκαλία, εξέτασεις, θέλγεις τής δέσεως μου, γιά να μιλή ένα παιδάκι.

ΟΝΟΜΑ:

Δ/ΝΕΙΣ:

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:

Εσσεαλονίκη: Κομνηνών 19

Έλατε ν' άκούσετε τό LINGUAPHONE χωρίς καμιά ύποχρέωσι σας. Σε σας γίνη πρόδωμο και ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

Ο ΠΟΥΝΓΚΟ αγαπούσε σαν τρελός την "Ασμπά", τη μικρή γυναίκα του. Γι' αυτήν δούλευε σαν σκλάβος στη φουτιέ του Ντούγκλας Μάρρις για να μπορεί να της αγοράσει στολίδια και φορεσιές, που, δὲ θὰ τὰ εἶνε ποτὶ ἀν μὲνα στὸ γάμιό τους, μέσα στὴ ζούγκλα.

Ήταν ἡ ἀλήθεια πὸς ἡ "Ασμπά" εἶχε αὐτὴ τὴ θυσία. Ἐλάχιστες κοπέλες μποροῦσαν, γὰρ τῆς παραδοῦναι στὴν διοργάνωσιν, ἀπὸ τὴν "Ασμπά", τὸ σὺνδύσιον κομὶ τῆς τῶν γυναικῶν τῆς, ὅ, μακρινὴ γαῖτες τῆς, ὅλα μακάρισε ἀν σκαλισμένα ἀπὸ μαῦρο μαῦρο, ἀπὸ τὴ σὺλιν κάποιου περὶ-φθίου γλύπτη.

Τὸ σῶμα τῆς θύμιζε ὄμοιο φρούτο. Τὰ μάτια τῆς ποτε γάιδεον καὶ ποτε τροποῦσαν. Τὰ μαλλιά τῆς ἔφεταν ὡς τὴ μέση τῆς, σκεπάζοντας τοὺς τελείους ὤμους τῆς καὶ τὸ προκλιτικὸ τῆς στήθος.

Κι' ὁ Πούνγκο ἦταν ὁμοῖο καὶ γεροδεμένο παλληκάρι. Ἄλλα ὑπῆρχαν πολλοὶ νέοι ἀντὶ αὐτὸν. Ἐνῶ ἡ "Ασμπά"... ὦ, ἡ "Ασμπά" ἦταν μοναχική!

Ὁ Πούνγκο δὲν παρατηροῦσε ποτὲ γιὰ τὴ θειασία δουλειά. Ἐμενε τὰ γὰρματα ἀπὸ τὴν καλὴ του, ποὺ πορτοκάνε στὴν ἀκρὴ τῆς φουτιέ, ὅπως καὶ τὸν ἄλλον ἐργαζών, καὶ ἐκ-ναγνύριζε ὅταν ἔφερε ὁ ἥλιος, ἀντομογνύοντας νὰ φέρῃ στὴν ἀγκαλιά του τὴν νυκτακόλα του.

Δὲν εἶνε ἀναρτήθη ποτὲ πὸς περὶ-φθίου ἡ "Ασμπά", τίς ὥρες ποὺ ἦταν ἰσὴ τῆς. Τὸ φαγνῶν φαγνῶν καὶ κἀ-θεται στὴν καλὴ μακρινόντας τὸν, γὰρ μακρινόν, νὰ βῇ τὰ πολὺχρομα ὁ-φάσματα πὸς τῆς γὰριε, καὶ νὰ τσα-γούδα μὲ τὴν μελωδικὴ φωνὴ τῆς.

Κι' ὅταν κάποτε πρόσκει πὸς ἡ γυ-ναίκα του, πορτοκάνε ἕνα κολλίε ἀπὸ ἀ-στραφτερὴ γὰριε, ποὺ δὲν τῆς τὸ εἶχε ἀγοράσει ἐκεῖνος, πὸς τῆς ἀμέσως τὴν ἐξήγαγε πὸς τὸ ἔδωκε, ὅτι τὸ εἶ-χε ἀναλλάξει μὲ λίγη γὰριε.

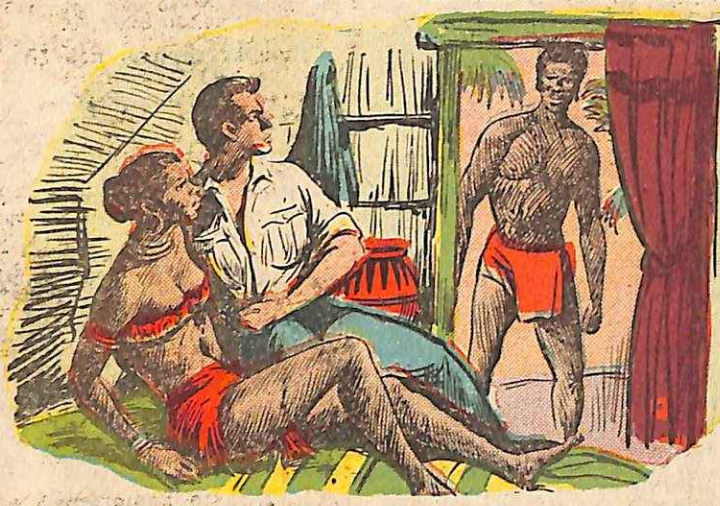
Ήταν πολὺ ἀθῶος, ἀκαυμένος ὁ Πούνγκο. Καὶ γι' αὐτὸ ἔμενε ἀν κερ-ραυνοτυμπένος, ὅταν ἔπιασε τὴν "Ασμπά" στὴν ἀγκαλιά του ἀφῆντ του! Εἶνε γυρῶν στὴν καλὴ του, ποὺ ὁ-ρίτερα ἀπὸ τὴ συνήθειά του, καὶ ὅλως πέρασε τὸ κατὰ τὴν ἀντίκρουσιν τὸ ἔνοχο ζευγάρι, ἀγκαλιόμενα πᾶν ὁ-τὸ ἀγυροστομά.

Ἡ ἐκπληξὴ κι' ὁ πόνος τοῦ φταγού

μοῦρου ἦταν τόσο δυνατὰ, ὅστε εἶνε ἀκίνητος γιὰ λίγα δευτερόλεπτα, ἀν-νὰ εἶναι ῥαῖσι τὰ πόδια του στὸ γάμι.

Στὸ μεταῦ ὁ Ντούγκλας, ποὺ εἶνε τρομαγμένος ἀπὸ τὸν, ἐναθάρηκε τὸ κομμάτι του.

— Τὸ λάθος εἶναι δικό σου, ποὺ ἔ-φονες ἀπὸ τὴ δουλειά σου, ποτὸ δὲν-δύσασιν! εἶπε, μὲ τὸ θράος τοῦ ἀφῆν.

Ὁ Πούνγκο ἀπόμεινε κατὰπληκτος, ὅταν ἔπιασε τὴν "Ασμπά" στὴν ἀγκαλιά του ἀφῆντ του!..

Σεξουαλικὴ ἐκδίκηση

Τι θὰ νὰ γίνῃ τώρα;

Ὁ ἰθαγενὴς τοῦ ἔβριξε μιά σκοτει-νὴ ματιά. Ἄν ὁ ἀντίπαλός του ἦταν ἕνας μαῦρος, ἀντὶ αὐτὸν, θὰ εἶχε ἀρ-ρίσει κι' ὅλας ἀπάνω του... Μα' ἔ-βριζε πὸς τὸ γέρι τοῦ Ντούγκλας ἦ-ταν γαμμένο στὴν τοῖπ, ὅπου ἔβριζε πᾶν τὸ πιστόλι του. Κι' ἔβριζε πὸς

δα μου, ἀφῆντ στα χέ-ρια ἐνὸς πιστοῦ ἐπιστάτη. Θὰ μποροῦ-σα νὰ διαλέξω ἐνῶνα... Εἶναι μιά θέσι ποὺ θὰ τὴν χέλευαν πολλοί!

Ὁ Πούνγκο κῦτταξε τὴν "Ασμπά", ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ μένι κουλου-ρισμένη πᾶν ὁ ἀγυροστομά. Ἡ ματιά του πλανήθηκε πᾶν ὁ μισό-

πὺ εἶχε στὸ ὑπόγειο τοῦ πύργου καὶ κατόπιν τὰ ξεδιάλεγε καὶ τὰ μοίρα-ζε στὰ διάφορα δωμάτια. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις, γκρέμιζε ἕνα μέρος τοῦ τοῖχου, γιὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ ἕ-να παλιὸ μάρμαρο ποὺ εἶχε ἀγορά-σει, ἡ ψυφιδωτό.

Ὁ Χρὶστ εἶχε, ἐξ ἄλλου τὴ μα-νιὰ τὸν μετατροπῶν. Γκρέμιζε δια-κῶς καὶ ἀναφάνησε. Πολλὰ τμήμα-τα τοῦ πύργου ἔγιναν ἐπὶ τὴν ὁκτώ-φορὴ στὴ σερά.

Ὁ προκαλεσμένος τοῦ Χρὶστ ἦ-ταν ἐλευθέρων νὰ ζῶν ὅπως ἠθέλων. Ἐργάζων καὶ κοιμῶν ὅποτε τοὺς ἄρεσε, κομψοῦσαν, ψάρευαν, κυ-νηγοῦσαν, ἐπὶ πᾶν γὰρ ἡ μπλίσσα-δο, ἔκαναν ἱπποδρόμους. Οἱ μόνι πε-ριπορισμοὶ πὺ ἐπέβαλε ὁ ἰδιοκτῆς ἦ-σαν ὁ ἀκόλουθος δὲ... Οἱ προκα-λεσμένοι ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπονται νὰ πῶν μὲσα στὰ δωμάτια πῶς.

— Ὅποιος θέλει νὰ μεθύσῃ, μπο-ρεῖ νὰ τὴν κάμῃ δημοσίᾳ, ἔλεγε ὁ Χρὶστ.

Στὸν πύργο ὑπῆρχε ἐπίσης μιά αἰθῶσα κινηματογράφου, ὅπου παί-ζαν διαρκῶς καινούργιες ταινίες. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις, ἡ αἰθῶσα ἦ-ταν ἐντελὸς ἀείσει. Ἀλλὰ ὁ κινη-ματογράφος ἔπαιε κανονικά.

Οἱ προκαλεσμένοι ἐρχόνταν συ-νήθως μὲ τὸ τσίνο, ποὺ ἔφτανε νύ-χτα στὸ σταθμὸ τοῦ Σαιν Λιούις. Ἀ-τὸ κεί τοὺς ἐπαίρναν αὐτοκίνητα καὶ πο-τὸς πῆγαν στὸν πύργο. Ἡ δι-δρομὴ αὐτὴ εἶχε κατὰ τὸ ἀλγὺν φαντασμαγορικὸ. Ὁ Χρὶστ, γιὰ νὰ τιμῇ τοὺς προκαλεσμένους του, ἄ-ναβε χιλιάδες ηλεκτρικοὺς λαμπτήρες μὲσα στὸ ἀπέραντο πάρκο ποὺ πε-ρίβαλλε τὸν πύργο. Ἐνῶ μεγάλοι προ-βολεῖς ἐρχίναν πολὺχρομα φωτεινὲς δόσεις πᾶν τὸ δρόμο... Καγκουρά, ζαρκαδία, πιθήκι, γκαμπέλες, διάφο-ρα ἄλλα ζῶα, ἐπρεσαν βεῖσι κι' ἀ-ρίστερα... Ὁ προκαλεσμένοι εἶχαν ἔτσι τὴν ἐντύπωσιν πὸς ἔμπανιν μὲ-σα μὲ μιά μαγεμένη περιοχή.

νυμνο κομὶ τῆς.

Πὸς τὴν εἶνε ἀνατῆσι! Κι' ἐκεῖ-νὴ τὸν εἶνε προδῶσι μὲσα στὴν ἰσά-τους τὴν καλὴ... Ἐπρεπε νὰ ἐκδι-κῆθῃ σκληρὰ, κι' αὐτὴ καὶ τὸ εἶλο-τῆς!

Δὲν ἀρκοῦσε νὰ τοὺς σκοτώσῃ. Ἐ-πρεπε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ νιώσουν τὸν πόνο ποὺ εἶνε δοκιμάσει ὁ ἴδιος!

Μὰ, γιὰ νὰ τὸ καταφέρει αὐτό, τοῦ γρεαζοῦσαν καιρός, ἀρκέτος καιρός...

— Ἡ θέσι τοῦ ἐπιστάτη εἶναι πολὺ καλὴ, ἀφῆντ, εἶπε μὲ σεβασμό. Θὰ στὸ γρεαζῶ γὰρ, ἀν μὴ τὴ δάσει.

— Εἶναι κι' ὅλας δική σου, τὸν θε-βαίωσε ὁ Ντούγκλας, εὐναριστήμενος ποὺ εἶνε ἐμπλέξει τόσο εύκολα.

— Δὲ μπορῶ νὰ τὴν δεγνῶ ἀπὸ τώρα, γιὰτὶ πρῆπει νὰ φῆγω, ἀπάντησε ὁ νέος ἰθαγενής.

— Νὰ φύγῃς; φώνησε ὁ ἀφῆντ. Δὲν πιστεύω νὰ πάρῃς μαζί σου καὶ τὴν "Ασμπά"...

— Ὅχι! δὴλωσε ὁ Πούνγκο, πῆγν-τας τὴ λῦσα του, γιὰτὶ καταλάβαινε τὴν ἐννοήσιν ὁ Ντούγκλας. Ὅχι, ἡ γυ-ναίκα μου θὰ μὲ περιμένῃ ἐδῶ.

— Ποὺ θὰ πᾶς; ρώτησε ἀδιάφορα ἡ "Ασμπά".

Μακριὰ... ἀπάντησε ὁρίστα ὁ Πούνγκο. Ἄν δὲ γυρῶω σὲ πέντε ἡ-μέρες, θὰ εἶσαι ἐλευθέρη νὰ ἔλῃς ἄλλον ἄνθρωπο... Μὰ θὰ γυρῶω καὶ ἔλῃ νὰ σὲ ἔρῃ ἐδῶ!

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

— Εἰναι σου καὶ θὰ τὴν προσέγω ἐνῶ, τὸν δεδαίωσε ὁ Ντούγκλας γα-μονελογώντας εἰρωνικά.

Ὁ Πούνγκο ἔκανε πὸς δὲν κατόλ-θε. Γύρισε τὴν πλάτη του στὴ γυ-ναίκα του καὶ στὸ αἶλο τῆς κι' ἀπομακρῶ-θηκε μὲ μεγάλα βήματα. Σὲ λίγο εἶ-νε νὰ εἶδε μὲσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα...

Α. ΣΩΛΚ

νόσος τοῦ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ

Μιά ἐγχείρησι πὺ γίνεται μόνον μὲ τοπικὴ ἀναισθησία

— ΠΕΣ καθαρὰ τὴ λέξι παραλ-ληλεπίπεδο... Ξαναπές τὴν ἡμερομηνία καὶ τὸν τόπο τῆς γεν-νήσεως σου... Δός μου τὸ γινώ-μενο τοῦ 7 ἐπὶ 8...

Τὴν ὥρα ποὺ ὁ γιατρός κάνει αὐτὲς τίς ἐρωτήσεις, ὁ ἀσθενὴς βρίσκεται στὸ χειρουργικὸ κρεβά-τι, μὲ μιά τρύπα στὸ κρανίον, ἀ-πὸ τὴν ὁποία περνῶν δυὸ ἠλεκ-τροδία, γιὰ νὰ φτάσουν στὸν ἐγ-κεφαλον. Κι' ὡστόσο, εἶναι ὁλότε-λα ἐμπνους καὶ μπορεῖ ν' ἀπαν-τήσῃ στὶς ἐρωτήσεις πὺ τοῦ κά-νει ὁ γιατρός.

Ἡ ἐγχείρησι αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τίς πῖο πρωτότυπες τῆς ἐποχῆς μας κι' ἐφαρμόζεται κυρίως στοὺς ἀσθενεῖς πὺ πάσχουν ἀπὸ τὴ νό-σο τοῦ Πάρκινσον.

Ἡ νόσος αὐτὴ, μὰς λένε οἱ στατιστικὲς, προσβάλλει 3 ἀν-θρώπους στὶς 10.000. Ὁ ἀσθε-νὴς ἀπὸ τὴ νόσο τοῦ Πάρκινσον κινεῖται ἄλλοτε ἀπὸ τὸ ἕνα πλε-υρὸ κι' ἄλλοτε κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἀλλ' οἱ κινήσεις του εἶναι σπα-σμαδικὲς καὶ μοιάζουν μ' ἐκείνες τοῦ βρεφους ποὺ κάνει τὰ πρῶτα του βήματα. Κάνει τρέχοντας με-ρικὰ βήματα καὶ σταματᾷ, ἀν-νὰ κινεῖται νὰ πῆσι. Ἐπειτα ἀ-πὸ μιά καινούργια προσπάθεια, κάνει μερικὰ ἄκομψα βήματα, γιὰ νὰ σταματήσῃ καὶ πάλι. Κουνεῖ ταυτοχρόνως τὰ χεῖρα καὶ τὸ κε-φαλὶ τοῦ σὺν νευροσπασμοῦ... Ἡ κατάστασι πὺ χειροτερεῖται ὁ-λόνα καί, στὸ τέλος, καθλόνε-ται στὴν πολυθρόνα του, ὅπου σῶνι ἀνά.

Ὡς προχρὲς, ἡ ἐπιστήμη κα-τάρθων μόνον τὸν ἀνακουφίσῃ καὶ μιά λίγη λιγότερο δραματικὴ τὴ ζωὴ του, Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε κανένας τρόπος ριζικῆς θερα-πείας. Κι' ὡστόσο, αὐτὴ τὴ θε-ραπεία τὴν ἐπενόησε, ἔπειτα ἀ-πὸ πολλὰς προσπάθειες, ὁ Σουη-δὸς καθηγητῆς, Ἐρμπερτ Ὀλβε-κρόνα, ποὺ τὸ ἔργο του συνεχί-ζεται σήμερα ἀπὸ τὸ διάδοχό του στὴν ἐδρὰ τῆς νευροχειρουργικῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Στοκχόλ-μης Λάρε Λέκσελ. Ἡ μέθοδος αὐ-τὴ συνίσταται σὲ μιά ἀπλούστα-τη καὶ πρωτότυπη ἐγχείρησι στὸν ἴδιον τὸν ἐγκεφαλον.

Ὁ καθηγητῆς Ὀλβεκρόνα εἶ-νε προσέχει ὅτι στὴ νόσο τοῦ Πάρκινσον δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ βλάβη στὸν ἐγκεφαλον. Παρατη-ροῦνται, ὅμως, φαινόμενα ἐκφυλι-σμοῦ τῶν κυττάρων ὠρισμένων περιοχῶν. Στὸν ἐκφυλισμὸ αὐτὸ ὀφείλονται οἱ διαταραχὲς γιὰ τίς ὁποῖες μιλήσαμε.

Ὁ Σουηδὸς ἐπιστήμων ἔκανε, λοιπὸν, τὴ σκέψιν, ἂν μπορού-σε νὰ καταστρέψῃ αὐτὰ τὰ ἐκφυ-λισμένα κύτταρα, ὅχι μόνον θὰ σταματοῦσε τὴν ποδὸ τοῦ κα-κού, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξαφάνιζε τίς συνέπειές του.

Ἡ ἰδέα ἦταν καλὴ. Πὼς, ὁ-μως, θάφτανε στὸν ἐγκεφαλον; Καὶ πὼς θὰ κατέστρεφε μόνον τίς περιοχὲς πὺ ἔπρεπε κι' ὅχι ἄλ-λες;

Ὁ καθηγητῆς Ὀλβεκρόνα κι' ὁ συνεργάτης του Λέκσελ προ-σπάθισαν πρῶτα νὰ βροῦν τὸν τρόπο, ποὺ θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ ἐντοπίσουν τὰ σημεῖα τοῦ ἐκφυ-λισμοῦ. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἐπε-

νόησαν μιά μέθοδο πὺ συνίστα-ται στὴ διοχέτευσι ἐνὸς ἀέριου —συνθετέστερα ἀέρος—διὰ μέσου τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Χάρει σ' αὐτὸ τὸ αἶριο, ἡ ραδιογραφικὴ πλάκα παρουσιάζει διαφορετικὲς τίς περιοχὲς ὅπου ἐντοπίζεται ὁ ἐκφυλισμός. Γιὰ νὰ βρεθῇ αὐτὴ ἡ μέθοδος χρειαζήθηκαν δώδεκα χρό-νια συνεχῶν προσπαθειῶν.

Ἡ ραδιογραφικὴ εξέτασι μὲ τὸν τρόπο ποὺ εἴπαμε ἀποτελεῖ τὴν προκαταρκτικὴ φάσι τῆς ἐγ-χείρησεως καὶ γίνετα μὲσα στὸ ἴδιον τὸ χειρουργεῖο. Ἐπακολου-θοῦν διάφοροι ὑπολογισμοί, γιὰ νὰ προσδιορισθῇ τριγωνομετρικά τὸ ἀκρίβες σημεῖον ὅπου πρῆπει νὰ γίνῃ ἡ ἐπέμβασι. Οἱ γιατροὶ παίζουν ἐδῶ μὲ κλάσματα τοῦ χιλιοστοῦ.

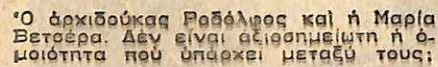
Ὅταν τελειώσῃ αὐτὴ ἡ προ-καταρκτικὴ φάσι, γίνετα στὸν ἀ-σθενὴ μιά ἐνισι τοπικῆς ἀναι-σθησίας, ποὺ ἐπιτρέπει στοὺς γιατροὺς νὰ τοῦ ἀνοίξουν μιά μι-κρὴ τρύπα στὸ κρανίον. Ὁ νευρο-χειρουργὸς ἀνοίγει κατόπιν τὴν σκληρὴν μὲνιγγα καὶ γάνει δυὸ λε-πτότατες αἰχμὲς ποὺ συνδέονται μὲ δυὸ ἠλεκτροδία. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς βρίσκεται ἕνα τιμηὰ ἐγκε-φαλικῆς μάζης, ποὺ πρῆπει νὰ καταστραφῇ.

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ, ἕνας ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς ἀρχίζει νὰ κουνε-ντᾷ μὲ τὸν ἀσθενὴ καὶ τοῦ ἐπ-τάει νὰ ἐπαναλάβῃ διάφορες φάσεις, νὰ θυμῇ ὠρισμένα γε-γονότα κτλ.

Πρόκειται γιὰ ἕνα συμπληρω-ματικὸ ἐλεγχον, ποὺ παρέχει τὴν ἀπόδειξι ὅτι ἀπὸ τὸ τιμηὰ ποὺ θὰ καταστραφῇ δὲν ἐπηρεάζονται ζωτικὲς λειτουργίες τοῦ ὁργανι-σμοῦ.

Ὅταν αὐτὸς ὁ ἐλεγχος ἀπο-βῇ ἱκανοποιητικῶς, ὁ νευροχει-ρουργὸς πατάει ἕνα κομπὺ κι' ἀ-μέσως ἕνα εἰδικὸ ρεῦμα διοχε-τεύεται στὰ ἠλεκτροδία. Δημιου-ρεῖται τότε μιά θερμοκρασία 50 βαθμῶν τοῦ ἐκατονταδύτου καὶ τὸ τιμηὰ τοῦ ἐγκεφαλοῦ ποὺ πε-

ριλαμβάνεται μεταξὺ τῶν δύο αἰχμῶν καταστ

Ἡ Μαρία Βετσέρα ἦταν
ἀδερφή του

ΤΗΛ. 012-010

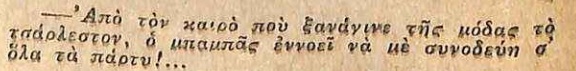
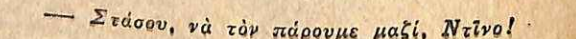
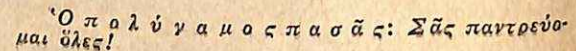
100 %

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου,
αδενώδεις ΤΑΧΥΤΑΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΔΟΛΥΝΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ
ΕΓΓΡΟΣΤΕ ΔΕΝΑΝΔΩΝΙΟΤΕ
ΜΕ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΚΟΡΑΙΟΕΣΤΕΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΣ & ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΡΑΤΟΛΟΓΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΗΚΗ
ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΕΙΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΑΚΝΕΣ
ΠΟΡΟΥΣ - ΠΛΑΔΑΡΩΣΗ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ
ΠΑΡΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ ΜΕ PLACENTA

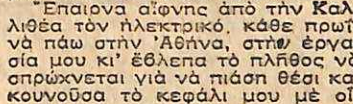
M⁶ KASTRIOTIS

Ὁ Ἑρνέστος Πάκυαν, γιὰ τὸν ὁποῖον μιλήσαμεν παραπάνω, ἔζησε πάντα φτωχὸς καὶ δυστυχισμένος. Γιατὶ ἡ αὐστριακὴ αὐλὴ ἀνέζησε ἐπίμονα νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ. μ' ὅλο πρὸς τὸ Πάκυαν παρουσίασε τὴν πρᾶξί τοῦ γάμου τοῦ Ροδόλφου μὲ τὴν Μαρίαν—Αντωνία.

Οι διασημότεροι γιατροί από
χρόνιαν έκλεινον προερχόντοισαν από
την Κώ, πατρίδα του Ίπποκράτους,
τὸν Κρότωνα καὶ τὴν Κνίδο.
Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἰατρῶν ἐστὶν ἰδιωτικὴ γιὰ
τράν κατὰ τὸν νόμον τοῦ κράτους. Ἀρ-
σπαζοῦν γὰρ τὸν φαίνεται ἀσσηνίαν,
ἐπειδὴ καὶ μὴ τὴν γλῆνθ του, ὅπως
λεῖ αἱ κομικαὶ ποιήσεις. Ἡ ἀμοιβὴ
αὕτη, ὅσο καὶ ἂν ᾖ ἡν μικρὴ,
ἦταν φαίνεται νομιμοποιημένη. Ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ τότε ὄχιτοσαν κοκοπήσαν
τῆς πλείστης καὶ λατορὶ ἀλαχοκρη-
δαίς, οἱ τελευτᾶσαν ζητοῦσαν μερι-
κὰς φορὰς ποσοτασολογίαν τὴν ἀμοι-
βὴ του. Ἐξ ἄλλου, ὄχιτοσαν γιὰ
τὴν πρὸ ἔξωσαν ἀφαιροκρεβδὴς τὴν
συνοδὸν τῶν ἰατρῶν καὶ καὶ σὺν-
τοσαν ἄλλοι ψυχροκρεβδὴς ποὺ
τὸ ἀπονεύσαν δημοσίαν τιμὴν καὶ
ἐνομωσαν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς γιγ-
τροὺς. Ἐτοὶ δὲ ἐνοίσε καὶ δίδασκε
τὴν ἱατρικὴν καὶ οἱ ἱπποκράτης. Κί'
οἱ ἔρκος του, οἱ ἔρκος τὸν γιαντῶν,

PRODUITS DE BEAUTÉ

«Δεν υπάρχει άλλη λύσι, σκέφθηκα. Στο μέλλον θα μένω ὁρθιος ἔστω κι' ἂν εἶναι ἀδαιο τὸ βαγόνι. Ἐτοίμονο θα ἀποφεύγω τὴς παρεξηγήσεις...» Κι' ἀπὸ τό-

τε ταξίδευα όρθιος. Για ένα διάστημα όλα πηγαιναν καλά.

Ένα απόγευμα κατεβαίνα στον Πειραιά. Το θαυόνη πταν κατά το ήμισυ όδωσαν. Ένώ όμως πρίος στην υπόκαση μου έμεινα όρθιος με αξιοπρέπεια, φυσικά. Σαφνικά άκουή μιά φωνή:

— Δεν κάθεται... κύριος;

Γύρισα και είδα έναν λαϊκό τυ. πο με τρανιάσκα.

— Σε μένα μιλήσατε, κύριε; ρώτησα.

— Ναι, σέ σένα! Σε παρακολουθώ από την Άθήνα. Βιδώθηκες όρθιος, ενώ το θαγόνι είναι άδειο... Τι θές να μάς παραστήσεις, δηλαδή; Τόν αθλητή ή το σπουδαίο άντρα;

— Δικαίωμα μου είναι, κύριε! είπα με θάρρος.

— Ρε δατα τά... κυριλίκια, τρίχα!

Οί λίγοι επιβάτες είχαν μαζευ. τη γύρω μου και γελοούσαν. Έγώ τάχα χαμένα. Άλλά ή αξιοπρέπεια μου δε μου επέτρεπε να κατέλθω στο επίπεδο του άξεστου αυτού ανθρώπου και γιά να δώσω τόπο στην οργή, κατέθηκα στο Μοσχάτο.

Γύρισα τό βράδυ στο σπίτι μου στενοχωρημένος φοδέρα και κατάντην ώρμησιν όκεφους πήρα σοβαρή απόφαση και να παύω.

Κάθε πρωί ξεκινάω από τό σπίτι μου στις έφτά. Περνάω τή γέφυρα τής Καλλιθέας, παίρνω τήν οδό Πειραιώς και με βήμα σταθερό και κανονικό φθάνω στην εργασία μου οκτώ παρά πέντε ακριβώς. Το βράδυ ξαναγυρίζω με τό ίδιο δρομολόγιο. Κάνω, βέβαια, δυό ώρες πορεία τήν ήμέρα. Μα τί σημαίνει; Άποφεύγω τά δυσάρεστα περιστατικά του τράινου και πρό παντός διατηρώ άμειωτη τήν αξιοπρέπεια μου.

Γιατί, ή αξιοπρέπεια, κύριοι, είναι σπουδαίο προσόν γιά τόν άνθρωπο. Κι' αν κάνετε τή σκέψη ότι ή απόφαση μου είναι βλακώδης, σας βεβαιώ ότi αυτό εκ μέρους σας δεν είναι καθόλου... αξιοπρεπές!

Σ. Δ.

ΣΛΟΑΝΣ

Τό γνωστό άμερικανικό φάρμακο Σλόανς χρησιμοποιείται επιτυχώς ως ύγρον δι' έπαλειψεις από 75 ετών είς όλον τόν κόσμο, διά τήν ανακούφισιν από τούς πόνους των ρευματισμών, μυαλγιάων, νευραλγιάων, και ισχιαλγιάων.

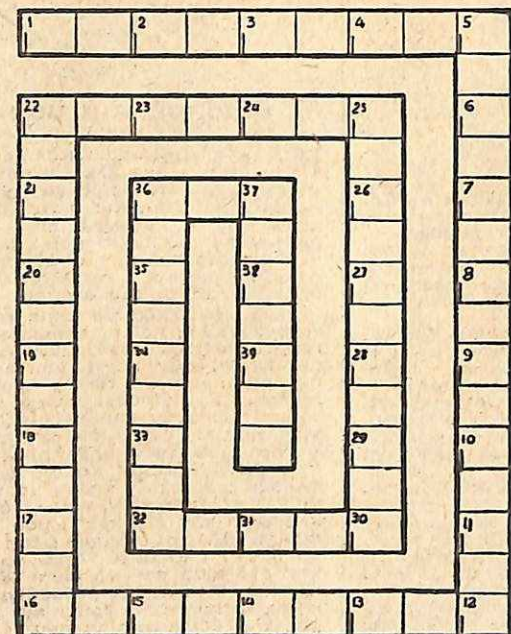

ΟΡΟΛΟΓΙΑ • ΚΟΙΜΗΜΑΤΑ
με ΔΟΣΕΙΣ
Ταβερλάκης
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 69-1^ο ΟΡΟΦ.
ΑΘΗΝΕΣ ΛΟΝΓΜΙΔΗ • ΤΗΛ 28.407

Γιά μικρούς

Συλλαβικός κοχλίας

Μέσα στο σχέδιο αυτό θα τοποθετήσετε 39 τριούλλα. Μες λέξεις, των οποίων τις σημασίες σας δίνουμε πιο κάτω. Θα βάζετε πάντοτε μιά δόκληρη συλλαβή μέσα στο κάθε μικρό ορθογώνιο και θα έχετε ύπ' όψη ότι ή

τελευταία (τρίτη) συλλαβή της κάθε λέξης είναι συγγράμμος και ή πρώτη συλλαβή της άμέσως έπομένης. Δηλαδή ή πρώτη συλλαβή της ύπ' άρ. 7 λέξεως, είναι ή ίδια με τήν τελευταία συλλαβή της άρ. Π.χ.: ΛΟΥ — ΚΟΥ — ΜΙ, ΜΙ — ΧΑ — ΑΗΣ, ΑΗΣ — ΤΕΙ — Α... κ.ο.κ.

Και τώρα οι έξηγήσεις των ζητούμενων λέξεων:

- 1) Στο φίλμ «Ο γύρος του κόσμου, σε 80 μέρες» τό ρόλο του έπαιξε ό θαυμασίος κομικός Καντίλας.
- 2) Όραίο λουλούδι, που θα σας θυμίση Όλλανδία.
- 3) Δέματα.
- 4) Στεγάζει πολλά σπίτια.
- 5) Έχουν σχέση με παλαιό ρωσικό καθεστώς (ουδ.).
- 6) Νοστιμίζει τό ριζόγαλο.
- 7) Πόλις που με άλλαγή τόνου γίνεται τέρας της μυθολογίας μας.
- 8) Ναυτικός όρος, που σχετίζεται με τήν άγκυρα του πλοίου.
- 9) Τέχνη, που μαθαίνουν πολλά κορίτσια.
- 10) Περιέχει μέλι.
- 11) Δε λείπουν από καμιά τάξη σχολείου.
- 12) Πιάττ που προτιμούν πολλοί Άθηναίοι κάθε καλοκαίρι.
- 13) Πρώτη ύλη γιά κρεπωλεία.
- 14) Μοίρα, Τύχη.
- 15) Μιά από τίς πολλές που χρησιμοποιεί ή Δ.Ε.Η. γιά τόν έλεγκτισμό της Έλλάδος.
- 16) Όπλα που χρησιμοποιούν συχνά οι γυναίκες.
- 17) Κάνουν θαύματα.
- 18) Τοπικό έπίρρημα που σχετίζεται με τό σπίτι σας.
- 19) Κοινωνική παράταξη.
- 20) Ξαναγίνει τά μαχαίρια μας.
- 21) Πρώτη ύλη γιά ένα όφαν-τουργετό (πληθ.).
- 22) Δε λείπει από κανένα παπούτσι.
- 23) Ό «Άπόλλων και ή Άρσενις σκότωσαν τά δώδεκα παιδιά της».
- 24) Πόλι που σχετίζεται με τή ζωή του Χριστού.
- 25) Σταματά τήν καρδιά και προκαλεί θάνατο.
- 26) Συλλαβή που δε λείπει από καμιά λέξη.
- 27) Τό φορούν πολλοί Άνατολίτες.
- 28) Φάρμακο πολύ πικρό.
- 29) Έννοια, σημασία.
- 30) Νόστιμο ψάρι.
- 31) Προσπαθώ να έρθω τό λάθος αυτό και να τό εντοπίσετε μέσα σε ένα μισό λεπτό της ώρας τό πολύ. Άν τό ανακαλύψετε σε μικρότερο χρονικό διάστημα, τότε θα σας αξίζουν συγχαρητήρια, γιά τήν παρατηρητικότητα σας.
- 32) Μικρό υσγάρι.
- 33) Μικρή πέτρα.
- 34) Μακρό ποίημα με όμοιοκαταληξίες.

ΚΑΙ ΝΕΤΑΛΟΥΣ

- 35) Ψυχική άνησυχία.
- 36) Έπιστήμη που έξετάζει τή φύση των σωμάτων.
- 37) Παιχνίδι.
- 38) Όργανα αίσθήσεως.
- 39) Τόν έρωτεύτηκε ή Άφροδίτη.

Η επιφάνεια του νερού

Ό κύριος Άνδρέας βρίσκεται στη μέση μιάς δεξαμενής, με μιά θάσκα, μέσα στην οποία έχει τοποθετήσει δυό μεγάλες πέτρες. Η μιά άπ' αυτές είναι θάρους 40 και ή άλλη 50 κιλών. Σε μιά στιγμή σηκώνει τίς πέτρες αυτές και τή μιά μετά τήν άλλη τίς ρίχνει μέσα στη δεξαμενή. Τι θα συμβη κατά τή γνώμη σας ύστερα από τήν ενέργεια του αυτή; Η επιφάνεια του νερού στά τοιχώματα της δεξαμενής θα σημειώση ένοδο ή κάθοδο;

Πόσους βώλους έχει ό καθένας;

Ό Πέτρος και ό Γιάννης έχουν μαζί και οι δυό 48 βώλους.

Άρχίζουν τό παιχνίδι και ύστερα από δέκα λεπτά διαπιστώνουν πως ό Πέτρος χάνει 4 βώλους.

Σ' ένα δεύτερο παιχνίδι όμως ό Γιάννης χάνει τούς μισούς βώλους του κι' έτσι τελειώνοντας ό Πέτρος έχει 18 βώλους περισσότερους από τό Γιάννη.

Πόσους βώλους είχε τό καθένα από τά δυό παιδιά πριν άρχίσουν τό παιχνίδι;

Δίποδα και τετράποδα

Σε μιά αλλη υπάρχουν κόττες και κουνέλια. Όλα μαζί έχουν 80 κεφάλια και 214 πόδια. Πόσες κόττες και πόσα κουνέλια υπάρχουν στην αλλη αυτή;

Μαγικές νέτες

Ποιά νότα μουσικής πρέπει να προστεθη στην αρχή, στη μέση ή στο τέλος των κάτωθι λέξεων, έτσι ώστε να σχηματιστούν ισόρριμες νέες λέξεις:

ΕΣΠΕΡΑ	ΠΑΡΟΣ	ΦΑΡΑ
ΝΩΠΗ	ΚΡΑΣΙΑ	ΙΣΤΟΣ
ΜΑΡΙΝΑ	ΚΕΛΙΑ	ΦΕΖ
ΑΓΩΝ	ΚΑΛΑ	ΚΤΙΣΜΑ
ΚΑΡΑ	ΑΣΜΑ	ΖΕΡΟ

Επιτρέπεται ή άλλαγή του τονισμού, δε θα γίνει όμως κανένας αναγραμματισμός.

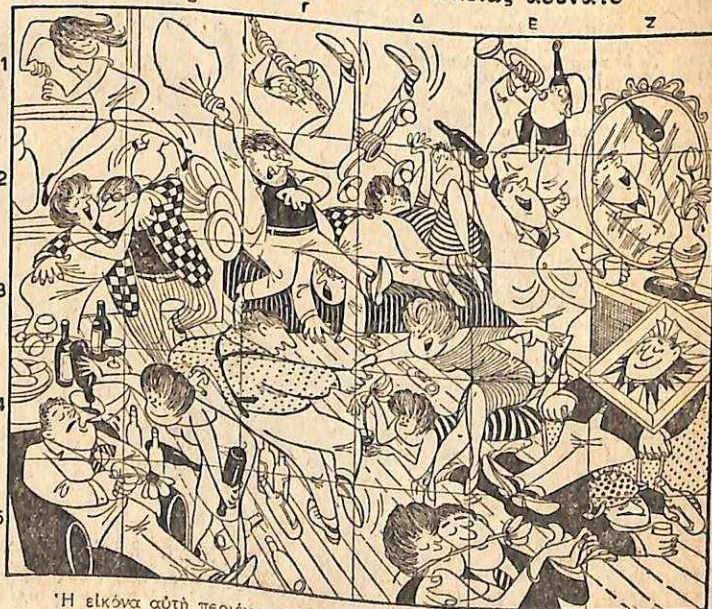
Μαγικό τετράγωνο

Πάρτε ένα κομμάτι χαρτί και γαράξτε πάνω σ' αυτό ένα τετράγωνο, τό οποίο χωρίζετε άκολουθως σε 9 τετράγωνα, τρία στην κάθε σειρά, οριζόντιας και καθέτως. Μέσα στα τετραγώνια αυτά τοποθετήστε τούς αριθμούς.

1	3	5
7	9	11
13	15	17

Ετσι ώστε προσθέτοντας τούς τρεις αριθμούς της κάθε σειράς, οριζόντιας, διαγώνιας και καθέτως να έρσικετε πάντοτε γιά σύνολο 27.

Κάτι τό τελείως άδύνατο

Η εικόνα αυτή περιέχει πολλά παράξενα πράγματα, τά όποια όμως όλα είναι τελείως άδύνατα κι' αυτά υπάρχει πάντως και κάτι που συγγώρητη άπρροξεία του ζωγράφου, που σχεδίασε σε κάποια άμισυ λεπτό της ώρας τό πολύ. Άν τό ανακαλύψετε μέσα σε ένα διάστημα, τότε θα σας αξίζουν συγχαρητήρια, γιά τήν παρατηρητικότητα σας.

Οί λύσεις στη σελ. 70

Σκίτσο μαθητριάς μας
εκ του φυσικού

ΑΡΚΕΙ Η ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΣΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΝΑ ΣΚΙΤΣΑΡΕΤΕ ΠΡΑΙΑ

και έκφραστικά, γιατί στο βάθος ΟΛΟΙ οι άνθρωποι έχουν έμφυτη τήν ικανότητα του σχεδίου. Άποδείξεις ότι όλοι εύκολα μαθαίνουμε να γράφουμε, δηλαδή ΝΑ ΣΧΕΔΙΑΖΩΜΕ τά γράμματα του αλφαβήτου. Ζητήστε να γνωρίσετε και σεις τό Σύστημα τής Σχολής Α.Β.Σ. που θα σας μάθη να σχεδιάζετε και να σκιτσαίτε, με σπουδή στο σπίτι σας, όπου και αν μένετε. Επισκεφθήτε μας ή, αν έμποδίζετε είτε μένετε σ' έπαρχία, στείλτε μας τή δημόσιας αυτή γιά να λάβετε δωρεάν και χωρίς ύποχρεώση σας τό αναλυτικό μας τεύχος. Κάνετε τήν έγγραφη σας ΤΩΡΑ.

ΣΧΟΛΗ Α. Β. Σ.

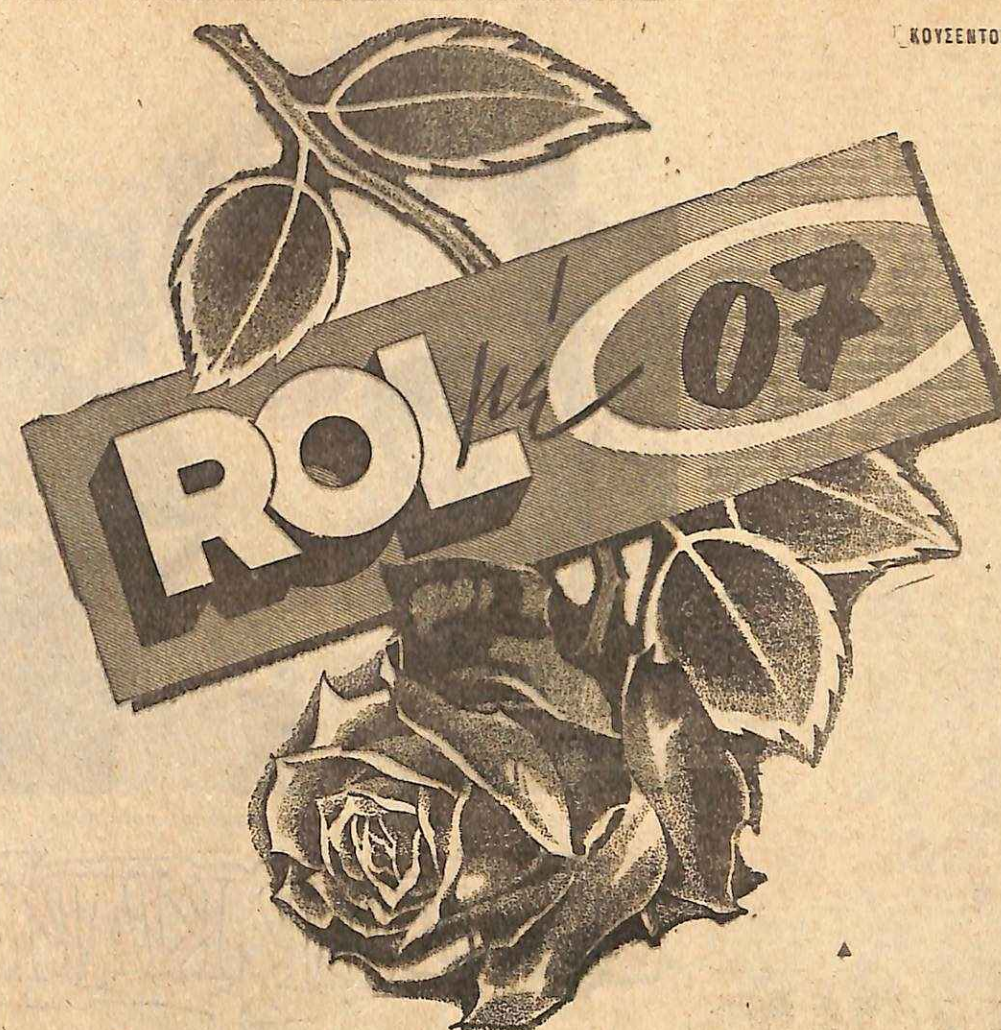
Πανεπιστημίου 10 - Άθήναι
ΝΕΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 623-880

ΜΑΜΟΣ
Μήυρα Πατρών
Η καλύτερη
Έλληνική μύυρα

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—
ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Άχαρνών 98 — Αμφιλοχίας 1
Αρχεται καθ' έκαστην 10—12 και 8—7
ως και επί συνεντεύξεων.
Τηλέφωνο 810-760.

Ρούχα Χιονάτα!

Τά καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον τό ROL αφαιρεί από τό Ρούχο ότι έχει εισχωρήσει δαδειά μέσα στην ύφανση και του δίνει πραγματικά νέα όψη.

Χέρια Βελούδινα!

Τά ώραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι ή άπόδειξις τής άνωτερότητος του ROL. Γιατί τό 07 ή αληδινά επαναστατική προσόδηκη μέσα στο ROL έχει τήν ικανότητα να προφυλάσση και τά αδρότερα χέρια.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

Γιά Μαρία Γιά Πηνελόπη Γιά Κουβερτες
ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Εύεγγελοπούς Κολοκοτρώνη Απολιν-Ευρήδου Βαβ. Κων/νου Σωτηρόπου

Σελίς Της γυναικας

στη πιέττα πίσω, για να έχετε άνεση στο περπάτημα. Τη φούστα αυτή τη συμπληρώνετε με μια βέστα μακρεια στον τύπο πτί-μαντώ. Το τελευταίο αυτό θα είναι άνετο στην κόψη του και τελείως ριχτό, σχηματίζοντας στο επάνω μέρος ένα χαμηλό γυμνίτη με κιμονό μανίκια πολύ άνετα. Στο κάτω μέρος του πτί-μαντώ έχουμε δυο μεγάλες εξωτερικές τσέπες.

Ερχόμαστε τώρα στο συνδυασμό με το άλλο χρώμα. Διαλέγετε ένα λαινάξ πολύ πιο λεπτό και σε ανοιχτό χρώμα και κάνετε από αυτό μια καζάκα ριχτή σε μέτριο μήκος, με μανίκια κι' εδώ κιμονό.

Με το λαινάξ της καζάκας φοδράρετε έπειτα το πτί-μαντώ και το γιακά του. Έτσι έχετε ένα πολύ κομψό μοντέρνο σύνολο, σε συνδυασμό χρωμάτων του γούστου σας.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΛΑΕΤΤΕΣ

Η μεγάλη μόδα των συνδυασμών θα επεκταθεί φέτος, όχι μόνο στο καθημερινό ντύσιμο, αλλά και στις λουσάτες τουαλέτες.

Θα είναι κι' αυτός ένας τρόπος, για να μπορέσει ένα φόρεμα να φοριέται, άλλοτε σε μια κάπως πιο επίσημη συγκέντρωση και άλλοτε απλώς σ' ένα φιλικό τσάι.

Η μόδα συμβουλεύει να χρησιμοποιούμε διάφορους συνδυασμούς, αλλά από τους πιο κλασσικούς είναι εκείνος που έχει ως βάση μια φουστου τουαλέττα κι' από πάνω μια τελείως ελαφριά τουνίκ, που τη φορούμε ή δεν τη φορούμε με το φόρεμα.

Στην περίπτωση αυτή, το φουρὸ το καμωμένο από ένα μονόχρωμο μεταξινό, σε κάποιο από τα χρώματα της μόδας ή σε κάποιο σταυ-

πάτο, αποτελεί το κυρίως βραδυνό φόρεμα με την μονοκόμματη γοαμή του, με το κορσάκ καλά εφοτισμένο σαν μυρμιγκάκι με μπρετέλλες, που θα το συγκρατούν στους ώμους.

Αν φορέσετε πάνω απ' αυτό το φουρὸ μια τουνίκ, είτε ομοιόμορφη, είτε σε κάποιο συνδυασμό χρωμάτων, θα έχετε άμέσως ένα έντελως διαφορετικό φόρεμα.

ΚΟΡΣΑΖ ΜΕ ΣΤΡΟΓΓΥΛΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Το ίδιο θα πετύχαμε, αν προσθέσουμε πάνω από το φουρὸ, όχι μια τουνίκ, όπως αναφέραμε πιο πάνω, αλλά ένα κορσάκ με στρογγυλό ντεκολτέ, κοντά μανίκια κιμονό και έντελως σκέτο μπροστά.

Αντίθετα, η πλάτη θα σχηματίζεται με δύο κομμάτια, που καταλήγουν σε μια στενόμακρη φάσα. Τα δύο αυτά κομμάτια σχηματίζουν ένα σταυρωτό κλείσιμο και τα άκρα τους δένουν μπροστά και κρέμονται αρκετά χαμηλά καταλήγοντας σε φαντάζα.

Αυτή τη φορά το βασικό φουρὸ αλλάζει τελείως μορφή και αντί γι' αυτό θα έχουμε ένα απλό, κομψό, άπογευματινό φόρεμα με μικρό ντεκολτέ και κοντά μανίκια.

Με τον ίδιο τρόπο μπορείτε να έχετε ένα κορσάκ με κάποια άλλη κόψη, που να σχηματίζει μπροστά ένα ντραπάρισμα κι' ένα δέσιμο προς τα πίσω.

Άλλος πάλι συνδυασμός με βάση πάντοτε το φουρὸ μπορεί να σχηματιστεί με μια ριχτή βέστα ή κοντή στον τύπο του μπολερό ή πιο μακρεια με μανίκια τρουά-κάο, γιακά μικρό ή μεγάλο ή και χωρίς γιακά, που δίνει ένα σύνολο πιο στυλιζέ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

Ο συνδυασμός του μονόχρωμου με το φανταζι λαινάξ στα καθημερινά ντε-πιές είναι αυτή την εποχή, από τα πιο χαρακτηριστικά της τελευταίας μόδας.

Είτε πρόκειται για φόρεμα και βέστα, είτε για φούστα και βέστα, που συνδυάζεται μάλιστα πιο πολύ για το απλό ντύσιμο το φανταζι λαινάξ θα στολίσει το βαθύχρωμο σύνολο προσ-

1) Σύνολο φούστας-καζάκας με ομοιόμορφο πτί-μαντώ. 2) Βραδυνό φόρεμα στον τύπο φουρὸ. Με την προσθήκη του κορσάκ μεταβάλλεται σε άπογευματινό. 3) Βραδυνό φόρεμα με ντραπάρισμα.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

Η ΜΟΔΑ μας παρουσιάζει καθημερινώς νέους συνδυασμούς, που με την καλαισθησία τους και την πρωτοτυπία τους αποτελούν χαριτωμένα σύνολα, κατάλληλα για την εποχή.

Τα μονόχρωμα λαινάξ και τα φανταζι είναι στη διάθεσή μας με μεγάλη ποικιλία, ώστε να μας εξυπηρετούν σύμφωνα με το γούστο μας. Ο συνδυασμός των πρώτων με τα δεύτερα είναι και αυτός πολύ συνηθισμένος και βλέπουμε σε σύνολα φορέματος και βέστας, ή φορέματος και επανωφοριού, ή και φούστας και βέστας να συνδυάζονται τα μονόχρωμα λαινάξ με τα φανταζι, προσφέροντας πρακτικά και κομψά σύνολα.

Εκτός όμως του συνδυασμού του μονόχρωμου με το φανταζι, θα δούμε και συνδυασμούς δύο διαφορετικών μονόχρωμων σε αντίθετες αποχρώσεις. Οι αντίθετες αυτές μπορούν να μας δώσουν ωραιότατα αποτελέσματα.

Ένα σύνολο π.χ. πολύ της μόδας που μπορείτε να επιδιώξετε ν' αποκτήσετε, είναι αυτό: Από ένα βαθύχρωμο λαινάξ και κάπως βαθύ, κάνετε μια εύθυνη φούστα με μια πλαγια-

Αριστερά: Πρωινό ταξίδι σε συνδυασμό μονόχρωμου λαινάξ και νταμιέ. Δεξιά: Ντε-πιές από τριχωτό λαινάξ.

ταν από τρέσσα μεταξινή, γαλόνια και άλλα παρόμοια. Ήδη σας παρουσιάζουμε σήμερα μια νέα ιδιοτροπία της μόδας, που είναι η τελευταία λέξη: η χρησιμοποίηση της μάλλινης φάσας πάνω σε φανταζι λαινάξ.

Ιδιαίτερα, μάλιστα, της μόδας θα είναι η μαύρη μάλλινη τρέσσα, έσ' όσον βέβαια το φανταζι λαινάξ του φορέματος ή του ντε-πιές, με τα οποία θα συνδυαστεί η φάσα, θα έχει την κατάλληλη απόχρωση στην ύφανσή του, ώστε να συνδυάζεται με το μαύρο.

Ένα ωραιότατο μοντέλο του παρισινού οίκου Μάγκυ Ρούφ μας παρουσιάζει π.χ. ένα ταξίδι από τουλιν, σε συνδυασμό χρωμάτων μαύρου και ταυπά. Στο μεγάλο γιακά της βέστας έχει ένα φαρδύ στόλισμα από μαύρη μάλλινη τρέσσα. Το ίδιο βλέπουμε να επαναλαμβάνεται στο τελείωμα των τρουά-κάο μανικιών.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Μονόχρωμα ή φανταζι τα επανωφορία των μικρών θα κάνουν την εμφάνισή τους σε ζωηρούς συνδυασμούς χρωμάτων ή σε ένα μόνο χρώμα ζωπό ή και σε τόνους πιο ουδέτερους —γκρί, ταυπά ή μπλεμαρέν.

Είτε πρόκειται για κοριτσάκια, είτε γι' αγόρια, τα σνέδια τους θα είναι σανκλάν ή και με κολλητά μανίκια, με κλεισίματα ως τη ρίζα του λαιμού και στρογγυλά γιακάκια.

Τα κομπόματα θα είναι και σταυρωτά και ίσια και οι τσέπες θα είναι απαραίτητες, κοφτές ή εξωτερικές.

ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΑ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

Η μεγάλη μόδα των ντε-πιές επεκτείνεται και στις κοπελίτσες. Φορέματα και βέστες, φούστες και βέστες κοντές ή μακρεια φούστες και καζάκες αποτελούν για τα κορίτσια κομψές και πρακτικές εμφανίσεις.

Οι πιο σεβαστές φούστες παίζουν πάντα τον πρωτεύοντα ρόλο, οποιονδήποτε και αν είναι ο συνδυασμός. Ωστόσο ιδιαίτερα ταιριαστές, είναι οι φούστες και καζάκες, με την καζάκα να περνά αρκετά έκαστα τη μέση και να κομψώνει στα πλάγια.

Αυτά τα παιδικά σύνολα τα χαρακτηρίζει μεγάλη απλότητα στη γραμμή και στην κάθε λεπτομέρεια. Έλαφρά λαινάξ μονόχρωμα ή φανταζι σε διαφόρους τόνους ιδίως ζωηρούς, θα προσφέρουν τη συμβολή τους.

ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Για τις κοπελίτσες, τα επανωφορία θα είναι άνετα, μολονότι τα πιο πολλά εύθυνα. Η άνεση άρνιζει από τους ώμους, που είναι πάντα ριχτά, ή μανικολήση χαμηλά τοποθετημένη και οι μασχάρες άνετες. Κάποτε ποικιλίζεται το επανωφόρι και με μια ελαφριά στη ζώνη τοποθετημένη πιο χαμηλά από τη μέση.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

θέποντάς του μια εύθυμη νότα. Άνάμεσα στα φανταζι λαινάξ εκείνα που θα χρησιμοποιηθούν πιο πολύ γι' αυτόν το σκοπό θα είναι τα σκωτσέζικα, τα καντριγιέ, τα νταμιέ και τα πτί-καρσ.

Έτσι θα βλέπουμε μια μονόχρωμη βέστα να φοδράρεται μ' ένα λεπτό λαινάξ φανταζι, το οποίο θα σχηματίζει και το γιακά και τα ρεβέρ της βέστας άδινοντες κι' ένα μικρό ρέλι στο τελείωμα των μανικιών.

Αλλά δεν άρκεϊται το φανταζι στολίσμα στο να γαρνίση μόνο τη βέστα. Συχνά εμφανίζεται και στη φούστα του ντε-πιές με κάποιο διακοσμητικό τρόπο. Έτσι βλέπουμε στο έσμερικό μιας πιέτας που σχηματίζεται στο πλάι μιας εύθυμης φούστας να αποτελείται από το φανταζι λαινάξ, που φοδράρει και γαρνίρει τη βέστα.

Πολύ της μόδας έξ' άλλου είναι και ο συνδυασμός του μονόχρωμου με το φανταζι λαινάξ και σε διαφόρους άλλους τρόπους. Όπως π.χ. ο συνδυασμός της φανταζι φούστας με τη μονόχρωμη βέστα ή και το αντίθετο. Άλλο επίσης όμορφο και μοναδικό είναι να συνδυάσετε το μονόχρωμο ντε-πιές με μια καζάκα από φανταζι λαινάξ, όπως επίσης ένα δολόκλιο φορέμα από φανταζι λαινάξ να έχει για συμπλήρωμα μια μονόχρωμη βέστα ή κι' ένα μονόχρωμο πτί-μαντώ.

Βλέπετε πόσες ιδέες σας δίνουμε. Έσείς μπορείτε να δημιουργήσετε και άλλους συνδυασμούς.

ΤΑ ΤΡΙΧΩΤΑ ΛΑΙΝΑΞ

Νά κι' άλλο ένα χαρακτηριστικό της φετινής χειμερινής περιόδου, που άσφαλώς θα έχει μεγάλη επιτυχία στις γυναίκες.

Πρόκειται για τα μοντέρνα τριχωτά ύφασματα, που εκτός της ιδιότροπης εμφάνισής τους παρουσιάζουν επί πλέον, το προσόν ότι είναι εξαιρετικά απλά και επομένως πολύ εύχρηστα στην άφ.

Τα μορφά αυτά μοντέρνα λαινάξ θα τα δούμε τόσο σε μονόχρωμα όσο και σε φανταζι και πιο πάντων σε ριγωτά.

Η πρωτοτυπία αυτών των τριχωτών ριγωτών ύφασμάτων, είναι ότι οι ραβδώσεις τους θα μπορούν να συνδυάζουν δυο και τρία διαφορετικά χρώματα σε διάφορους τόνους και στο άνωμαλό φάρδος των ραβδώσεων.

Από τα μοντέρνα αυτά λαινάξ θα δούμε και άλλα δολόκλια φορέματα και ντε-πιές διαφόρων τύπων: φούστες και βέστες, φορέ-

ματος και βέστας. Φούστες και καζάκες. Κι' εδώ θα είναι πολύ της μόδας ο συνδυασμός του μονόχρωμου με το ριγωτό.

Σ' ένα ντε-πιές π.χ. φούστες και καζάκες θα δούμε τη φούστα σε κόψι εύθυνη, από το τριχωτό λαινάξ ανοιχτού χρώματος, και την καζάκα στο ραβδωτό λαινάξ με τις ποικιλόχρωμες γοαμίες, ανάμεσα στις οποίες κάποια θα θυμίζει το χρώμα της φούστας. Σημειώστε ότι τα ριγωτά αυτά λαινάξ έχουν τις ραβδώσεις τους οριζόντιες, αντίθετως από τα συνηθισμένα ριγωτά ύφασματα.

Σε σχετικό συνδυασμό θα δούμε και ντε-πιές, όπου η φούστα συμπληρώνεται με τη βέστα. Αντίθετα στα δολόκλια φορέματα από τριχωτά λαινάξ θα προτιμούμε μονόχρωμα ή ριγωτά λαινάξ για δολόκλιο το φόρεμα.

Η ΜΑΛΛΙΝΗ ΦΑΣΑ

Σας μιλήσαμε για τη μόδα της φάσας, που με τη μονόχρωμη εμφάνισή της έρχεται να στολίση φορέματα, επανωφορία και ντε-πιές από φανταζι ύφασματα. Οι φάσες αυτές όμως ή-

1) Σκωτσέζικο επανωφόρι αγοριού με σταυρωτά κομπόματα. Το ίδιο για κοριτσάκι με διαφορά μόνο στο κομπόμα. 2) Κοριτσίστικο ντε-πιές, φούστα και καζάκα. 3) Κοριτσίστικο επανωφόρι με μακροτάλη εφαρμοστή ζώνη.

— Τί άλλο να καταλάβω; Περάσατε το Σαββατοκύριακο στη λίμνη Ταχάε, μαζί με κάποια ξεδιάντροπη, που είχε δικαιολογηθεί στον άντρα της πως θα πήγαινε να επισκεφθεί τη μητέρα της, ή κάτι τέτοιο. Φάγατε, ήπιατε, τρώγατε! Ήσαστε ακόμα σκνίπα στο μεθύσι, όταν ξεκινήσατε σήμερα το πρωί για να γυρίσετε πίσω. Και σκοτώσατε ένα παιδί. Θέλετε τώρα να σάς λυπηθώ;

— Ο Μπλαίρ κούνησε το κεφάλι του.

— Μα δεν οδηγούσα εγώ, αλλά η γυναίκα, μου εξήγησε. Αυτή κινδυνεύει να φάει τα 10 χρόνια...

— Και τί με νοιάζει έμένα; — Ο Μπλαίρ έβρεξε ένα χείλι του με τη γλώσσα του.

— Πού σάς είπε ή Σάλλυ πως

θα περνούσε το Σαββατοκύριακο; με ρώτησε.

— Πήρε τ' αεροπλάνο για τη Γκράς Βάλλεϋ, για να πάει να δει τη μητέρα της...

— Σταμάτησα ξαφνικά, παγωμένος. Τα γονατά μου λυγίσανε και το στομάχι μου σφίχτηκε... Χύμηξα και χαστούκισα το Μπλαίρ με όλη μου τη δύναμη.

— 'Αλλού αυτά! ούρλιασα. 'Η Σάλλυ είναι τίμια γυναίκα.

— Το ξέρω, απάντησε εκείνος μ' ένα κακό χαμόγελο. Αυτό όμως δεν την εμπόδιζε να περάσει μαζί μου το Σαββατοκύριακο... Φάγαμε, ήπιαμε, τρώγαμε, όπως είπατε, και μόνος σας... Αυτό προσπαθούσα να σάς εξηγήσω. Καταλαβαίνετε... δεν οδηγούσα εγώ τ' αυτοκίνητο, αλλά ή Σάλλυ, όταν έγινε το δυστύχημα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

— Έπεσα στην πολυθρόνα μου, τσακισμένος, σά ναχα μάθει το θάνατο κάποιου αγαπητού μου προσώπου. 'Ο θυμός δόρχοταν άργότερα...

— Πήρα άμέσως το τηλέφωνο και ζήτησα να μιλήσω με τ' άγρόκτημα της Κ. Φράζερ, στο Γκράς Βάλλεϋ της Καλιφορνίας. Ήταν ή πεθερά μου.

— Όπου να με συνδέσουνε, ρώτησα τ' Μπλαίρ:

— Πού είναι τώρα ή Σάλλυ;

— Γυρίζει κάτι «εξωτερικά», κοντά στη Βίκτοριλ. Γι' αυτό σωφάριζε έτσι γρήγορα. Βιαζόταν να φτάσει εγκαίρως στη δουλειά της... Ήταν πολύ πρωί, ξημερώματα, όταν χτύπησε τη μικρή... Έβασα στους γονείς της όσα λεφτά είχα

πάνω μου, για να τ' οβουλώσουνε, όσπου να σάς δώ. Κοντά 400 δολάρια... 'Ο γέρος προθυμοποιήθηκε τότε να μάς πεί με τ' καμιά του στο Πάλμνταλ, κι' από κει ή Σάλλυ πήρε ένα ταξί.

— Χτύπησε το τηλέφωνο. Σήκωσα τ' ακουστικό. Στην άλλη άκρη του σύρματος βρισκόταν ή μητέρα της Σάλλυ.

— Είμ' εγώ, ό Χι Σάννον, της είπα.

— Γεια σου, Χι!... Δεν είν' εδώ ή Σάλλυ. Έμεινε μονάχα λίγες ώρες. Ύστερα έφυγε για τη λίμνη Ταχάε. Μου είπε πως θα γυρίζει εκεί κάποιο φίλμ...

— Πότε έγινε αυτό;

— Την Παρασκευή, τ' οβράδυ. Μόλις είχε άνοιξει τη βαλίτσα της, πήρε εκείνο τ' οηλεφώνημα. Κι' έφυγε άμέσως...

— Εκείσα τ' οηλέφωνο. Σκούπισα τ' ιδρωμένα χέρια μου πάνω στο σακάκι μου. Ύστερα πήρα μιά μπιτίλια κι' άρχισα να πίνω, με τ' α μάτια μου καρφωμένα στο Μπλαίρ.

— Μή με κυττάτε έτσι, Σάννον... μου είπε στενοχωρημένα. Στο κάτω-κάτω, δεν την άνάγκασα, ή Σάλλυ, νάρθ' μαζί μου. Τό ήθελε κι' αυτή...

— Ναι, μου τ' οίπε ή μητέρα της.

— Εσφίξα τις γροθιές μου. Πετάχτηκα πάνω, με τ' διάθεσι να στρίψω τ' ο λαιμό τ' ο Μπλαίρ... Μα σταμάτησα ξαφνικά. Δεν είχα τ' ο δυναμιά! Τώρα που είχα χάσει όλα μου τ' ονειρα και ή Σάλλυ, μου φαινόταν πως δεν είχε άπομείνει τίποτα μέσα μου... Θάθελα να πεθάνω!

— Λοιπόν; μου είπε ό Μπλαίρ. Τί θα γίν' με τ' ούς γονείς της μικρής; Θα με βοηθήσετε να τ' ούς πληρώσω για να σωπάσουνε, ή θ' άφίσετε ή Σάλλυ να πάει δέκα χρόνια φυλακή;

— Δέ μου φάνηκε άσχημη αυτή ή ιδέα! Θα ήταν μιά δίκαιη τιμωρία για ή Σάλλυ... να κατανήση μιά κατάδικος, ένας αριθμός, αυτή ή στήλη με τ' ο μεγάλα ονειρα!

— Μα όχι, δε μπορούσα να τ' ο άφισα να βρ' μιά τέτοια τύχη, ό,τι κι' αν μου είχε κάνει! Έξακολουθούσα να τ' ο αγαπάω πολύ...

— Λυπάμαι, Σάννον... άρχισε να λή ή Μπλαίρ.

— Τον χαστούκισα πάλη.

— Σκασμός! ούρλιασα. 'Αν π' ης άλλη λέξη, θα σέ σκοτώσω! Ήπια δυο-τρεις γουλιές ακόμα άπ' τ' ο μπιτίλια και σκούπισα τ' ο χείλι μου με τ' ο άνάποδη τ' ο χεριού μου.

— Πώς θάθελα να βρισκόμουν στην πατρίδα μου, σ' οτ' ο Έλφερς! 'Η ζωή εκεί είναι τόσο άπλη... Δέ συμβαίνουε ποτέ τέτοιες περιπέτειες. 'Αλλ' όταν ένας άντρας ανακαλύψη πως τον άπατάει ή γυναίκα του, σκοτώνει αυτήν και τ' ο συνόχο της. Έπειτα πηγαίνει μόνος του και παραδίνεται στο σερίφη Ουάιτ.

— Εκείνος τ' ο ρίχνει δίκιο. Όπως κι' οι Ένορκοι, που τ' ο δικάζουνε: Τ' ον άδικώνουνε, άπ' ό φόβο μ' ο συμβ' και τ' ο δικό τους σπ'ίτι κάτι τέτοιο, αν ένωρρύνουνε τ' ον άμπατία.

— Δυστυχώς όμως, δε βρισκόμαστε στο Έλφερς, αλλά στο Λος Άντζελες, όπου ό φόβος λυγρείται πάντα άυστηρά, όσα ελαφρυντικά κι' αν υπάρχουνε.

— Φόρεσα τ' ο καπέλλο μου, πήρα τ' ον τσάντα μου και ρώτησα τ' ο Μπλαίρ:

— Είπατε σ' ούς γονείς τ' ο παιδιού πως θα ξαναπάτε εκεί σήμερα τ' ο άπόγεμα;

— Έγνεψε ναι, χωρίς να μιλήση. Έτρεμε ακόμα άπ' τ' ο φόβο τ' ον μήπως τ' ον σκοτώσω. Δεν είχα άποφασίσει έλλωστε ακόμα τί θα

κανα. Δίχως τ' ο Σάλλυ, ή ζωή μου δε θαχε πιά νόημα...

— 'Η μίς Άμπλ σήκώθηκε, όταν μ' ηκάμε στο γραφείο της. Έκανα για πρώτη φορά μιά παράξενη παταήρησι: πως τ' ο δεξί της στήθος ήταν λίγο μικρότερο άπ' τ' ο άριστερό...

— Τ' ο αυτοκίνητό μου — μιά Κάντιλλιακ, τελευταίο μοντέλο — στάθηκε εκεί κοντά.

— Άνεβήτε, είπα ξερά στο Μπλαίρ.

— Δισσάσαμε τ' ο πόλη, πηγαίνοντας πρ' ος τ' ο Πάλμνταλ. Στο δρόμο, προσπαθούσα να πάρω μιά άπόφασι... Οί σκέψεις μου με ή Σάλλυ δε θάταν πιά ποτέ οι ίδιες. 'Η σκέψι μονάχα πως τ' ον είχαν λερώσει τ' ο χέρια τ' ο Μπλαίρ δε θα μ' άφηνε να τ' ο άγγίζω χωρίς ν' άηδίσω...

— Γιατί δε φώναξε;», τ' ον είχα ρωτήσει τότε, σ' οτ' ο βίλλα τ' ο Νόρμαν.

— Και μου τ' οίπε εξήγησι... 'Η καρριέρα της σ' ον κινηματογράφο ήταν τ' ο π' ον γι' αυτήν. Έτσι μόνον ά μπορούσε να εξηγήθ' ή Σαββατοκύριακο, που περάσε με τ' ο Μπλαίρ.

— Ποτέ δεν τ' ον είχα πεπεισεί, ώστε να δικαιολογήται έτσι ή άπιστία της. Με τ' ον έλπιδα όμως πως θα εξασφάλιζε τ' ον περίφημη καρριέρα της, συγκρατείτο να παραδώσει τ' ο κορμί της σ' οτ' ο χέδιο τ' ο Μπλαίρ, συνδυάζοντας έτσι τ' ο τερπν' ο με τ' ο άφελιμο.

— Τί ύποσχεθήκατε σ' οτ' ο Σάλλυ; τ' ον ρώτησα.

— Τ' ον κύριο ρόλο σ' οτ' ο προσεχές φίλμ τ' ο Μάννυ Νόρμαν.

— Μα πως μπορούσατε να τ' ος δώσατε αυτή τ' ον ύπόσχεσι;

— Έχω μερικές καλές σχέσεις... Και ξερώ κάμποσα «σκαμ-πρόδικα» μυστικά...

— Έτσι συμβαίνει συνήθως σ' οτ' ο Χόλλυγουντ: Άσχετα πρ' ος τ' ο ταλέντο τ' ος, οι περισσότερες ύποψήφιος σ' οτ' ο πρ' οπει να κάνουν άρκετές παραχωρήσεις, για να κ' ο τερθώσουν ν' άνεθούν.

— Καθώς σωφάριζα, σκεφτόμουν μιά λύσι, που μου φαινόταν όλοε-μιά πιό καλή.

— Είχα βαρεθ' ο πιά τ' ο Λος Άντζελες και τ' ο Χόλλυγουντ, με τ' ος τ' ος βρωμιές τ' ος. Άν είχα δε χτ' ον να κινδυνέψω τ' ο ζωή μου για να στείλω τ' ο Τζ' ος Κόννορς σ' οτ' ο θάλαμο άερίων, τ' ο είχα κάνει μόνον άνα για νάναι ή Σάλλυ περίφημη για μένα. Μα τώρα είχε λείψει πιά αυτό τ' ο ελκυστήριό μου. Και καταλάβαινα ξαφνικά πως δεν έδινα πεντάρα για τ' ο καμώματα τ' ο Κόννορς.

— Μήπως οι άνθρωποι δεν ίκανοποιούσαν τ' ο πάθη τ' ος — χαριτιά, γυναίκες, ναρκωτικά — χιλιάδες χρόνια πρ' ον γεννηθ' ο Τζ' ος Κόννορς; Και, αν έλειπε ό Κόννορς, δε θα βρισκόνταν άμέσως δέκα άλλοι να πάρουνε τ' ο θέσι του;

— Με ποιό δικαίωμα είνα βαλθ' ον να διορθώσω τ' ον άνθρωπο; Δέν ήμουν θεός!

— Ξαναγύρισα στο σχεδίο μου. Θα προσπαθούσα να ξελασπώσω τ' ο Σάλλυ, έτσι γι' άνάμνησι τ' ον περασμένων. Ύστερα θα ξαναγύριζα σ' οτ' ο Έλφερς, σ' οτ' ο Γεωργία, μακριά άπ' τ' ούς διάφορους Μπλαίρ, Νόρμαν και Κόννορς. Θα ξαναγύριζα σ' οτ' ον κόκκινη γ' ο, όπου είχα γεννηθ' ο. Και θα περνούσα τ' ος τις ρες μου καθισμένος κάτω άπ' ον ένα μεγάλο δέντρο, και φτύνοντας με περιφρόνησι τ' ον ύπόλοιπο κόσμο...

— 'Ο Μπλαίρ εξακολουθούσε να φοβάται μήπως τ' ον σκοτώσω.

— Δέ μπορείτε να έπικαλεσθήτε ελαφρυντικά, μου είπε. Δεν παρ' ονε πιά κάτι τέτοια σ' ούς Ένορκοις. Μπορεί να σάς στείλουνε σ' οτ' ο ζάλαμο άερίων.

Δέν προσπάθησα να τ' ον καθύσω χάσω.

— 'Ωραία ιδέα! απάντησα. Έτσι, δε θα πληρώνω πιά φόρους. Στριφογύρισε στο κάθισμά του, σκουπίζοντας τ' ο ιδρωμένο μέτωπο του.

— Μετά τ' ον Πασαντένα, ό δρόμος έγινε άνηφορικός κι' όλο «κορδέλες».

— Είναι σ' οτ' ον επόμενη στροφή, μου είπε ξαφνικά ό Μπλαίρ. Μιά ξύλινη καλύβα, δεξιά.

— 'Η τρώγλη, όπου μένανε οι γονείς τ' ον θυμάτος, ήταν ακριβώς τ' ον είχα φαντασθ' ο... Σε μιά αύλη γεμάτη σκουπίδια βρισκόταν ή «Τζάγκουαρ» τ' ο Μπλαίρ, άνάμεσα σ' ο μιά όλοκαινούργια Φ' ορτ κι' ονα σαραβαλισμένο καμión, που έγραφε πάνω: «Τζ' ος Κάρρολ».

— Άκούγοντας τ' ο αυτοκίνητό μου,

πετάχτηκαν σ' οτ' ον αύλη πέντε - έξη κουρελιασμένα παιδιά. Τ' ο πιό μεγάλο δεν είχε κλείσει τ' ο 7. Τα κορίτσια φορούσαν μόνον άνα παλιοφούσαντα και τ' ο άγόρια ένα παντελόνι. Τ' ο πιό μικρό ήταν ό λόγγυμο και βύζαινε τ' ο δάχτυλό του.

— Κατέβηκα άπ' οτ' ο αυτοκίνητο και εξέτασα τ' ο «Τζάγκουαρ». Τ' ο ψυγείο της ήταν βουλιαγμένο και λερωμένο άπ' ο αίματα. Μερικές μακρείες μαύρες τ' ος χ' ος ήταν κολλημένες έδω κι' εκεί.

— 'Ο Μπλαίρ άνατρίχισε και σκούπισε τ' ο μετωπό του με τ' ο μανίκι του.

— Θεέ μου! μουμούρισε. Ποτέ δε θα ξεχάσω τ' ον κρ' οτο, που έκα-νέ, όταν χτύπησε τ' ο παιδί... Σά ναχε σκάσει ένα πετόνι πάνω σ' ονα τοίχο.

Τ' ο απάντησα, ότ' ο ήταν θαύμα πως δεν είχαν σκοτωθ' ο κι' οι τρεις.

— Ένας άντρας βγήκε σ' οτ' ον αύλη. Ήταν μελαχρινός, εύσωμος, και φορούσε ένα μπλέ κοστούμι κι' ονα λιγδιασμένο καπέλλο. Σ' οτ' ο κατώφλι τ' ος καλύβας πρόβαλε μιά γυναίκα άδύνατη κι' άρκετά νόστιμη, που στριφογύριζε άνάμεσα σ' οτ' ο δάχτυλά της τ' ον άκρη τ' ος βρώμικης ποδιάς της.

— 'Ο Μπλαίρ με σύστησε σ' ον άντρα. Ήταν ό Τζ' ος Κάρρολ.

— Δέ με χαίρετ' ος καν. Τα μικρά μάτια τ' ος είχαν μιά πονηρή έκφρασι. Άπλωσε τ' ο χέρι του, με τ' ον παλάμη πρ' ος τ' ο πάνω, και ρώτησε λακωνικά, τριβώντας τ' ο πρώτο με τ' ο δεύτερο δάχτυλό του:

— Πόσα;

— Στράφηκα σ' οτ' ο Μπλαίρ.

— Ρωτήστε τον πόσα θέλει για

Modes

"Οχι πιά άναβολές στο γάμο

Νυφικά!

ΣΤΟΝ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟ

ΟΤΑΝ ΤΟΥ ΜΙΑΣ ΓΙΑ ΓΑΜΟ ΔΕΝ ΜΕ ΠΡΟΣΕΧΕΙ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ; ΜΥΡΙΖΕΙ ΔΥΣΑΓΡΕΣΤΑ. ΘΑ ΕΠΡΕ ΝΕ ΜΑΔΗΣ ΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ ΜΑΖΙ.

ΞΕΡΩ ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΔΕΝ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥΣ ΜΥΡΙΖΕΙ ΔΥΣΑΓΡΕΣΤΑ. ΘΑ ΕΠΡΕ ΝΕ ΜΑΔΗΣ ΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ ΜΑΖΙ.

ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ Η ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ COLGATE Ο ΔΡΑΣΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΦΟΡΩΣ ΕΙΣΧΟΡΕΙ ΣΤΑ ΠΙΟ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΜΕΡΗ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ.

ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΛΓΚΕΪΤ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΞΕΠΛΗΡΩΘΗ Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ

Colgate με Gardol ή 'Οδοντόκρεμα που ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΑ ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ

Μόνον ή ΚΟΛΓΚΕΪΤ περιέχει ΓΚΑΡΝΤΟΛ, τ' ο δαυματουργό-συστατικό που καταπολεμά τ' ον τερηδόνα, περιβάλλοντας τ' ο δόντια σας προστατευτικά με μιά άόρατη άσπι-δα. Δέν τ' ο αισθάνεσθε, δέν τ' ο γεύεσθε, δέν τ' ο βλέπετε, και όμως τ' ο ΓΚΑΡΝΤΟΛ παρ' ονε συνεχώς σ' οτ' ο δόντια σας όλη τ' ον ήμέρα. Νά γιατί ή δοντόκρεμα ΚΟΛΓΚΕΪΤ με ΓΚΑΡΝΤΟΛ προστατεύει τ' ο δόντια σας όλη τ' ον ήμέρα

ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ ΜΕ COLGATE με GARDOL

— Σταματά στιγμιαίως τ' ον κακοσμία τ' ος στόματος

— Καταπολεμά τ' ον τερηδόνα

— Διατηρεί τ' ο δόντια κατάσπρα.

COLGATE με GARDOL ΔΟΝΤΙΑ ΓΕΡΑ ΚΑΘΑΡΗ ΑΝΑΠΝΟΗ

Πρώτη σ' οτ' ον παγκόσμια ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

NIVEA

μιά εύεργεσία για τ' ο δέρμα.

"Αν και πηγαίνω κάθε μέρα σ' οτ' ο δουλειά μου με τ' ο ποδήλατο, τ' ο δέρμα μου, παρά τ' ον ύγρασι και τ' ον κακοκαιρίαν, διατηρείται πάντοτε λείο, τρυφερό, δροσερό

Αυτό τ' ο όφείλω σ' οτ' ον κρέμα NIVEA.

NIVEA Creme

Εύτυχ' ος υπάρχει ή NIVEA!

να μη ζητήσει την ποινική δίωξη...
"Η αλήθεια είναι πως, από τη νομική άποψη, η συμφωνία μας αυτή δεν έχει καμιά αξία. Κρύβοντας απ' τις αρχές το θάνατο του παιδιού, γινόμαστε ένοχοι εξαπατήσεως της Δικαιοσύνης.
"Ενας λεπτός και κομψός νέος φάνηκε στο κατάφλι, δίπλα στη γυναίκα, και είπε χαμογελώντας: — Πολύ σωστά! "Ακριβώς γι' αυτό δεν πρέπει να τσιγκουνευθώτε... Μά έλάτε, λοιπόν, στον τσάκι, μέσα στο σπίτι.
— Ποιος είν' αυτός; Τόν ξέρετε; μου ψιθύρισε ο Μπλαίρ.
"Εγνεψα ναί. "Αν θυμόμουν καλά, λεγότανε Ρόμπερτς κι' ήταν ένας δικηγόρος, που κέρδιζε το ψαμί του μ' ένα σωρό κατεργαριές.
— "Αντιπροσωπεύετε την οικογένεια; τόν ρώτησα.
— "Ακριβώς, απάντησε, παίζοντας με την αλυσίδα του ρολογιού του.
— Πόσα θέλετε;
— Πενήντα χιλιάδες δολάρια.
— Μά τί λέτε; Τρελλαθήκατε; διαμαρτυρήθηκα.
— "Ισως... Για σκεφθήτε όμως πόσο πολλά είναι δέκα χρόνια στη φυλακή!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ο Ρόμπερτς παραμέρισε για να μ' άφισε να περάσω. Το εσωτερικό του σπιτιού δεν ήταν καλύτερο απ' το εξωτερικό. Αποτελείτο από μια κουζίνα κι' ένα κοινό δωμάτιο, αδιάσπαστα βρώμικα. "Ανάμεσα στις σανίδες των τοίχων φαινόταν η αούλη.

Μέσα στο δωμάτιο βρισκόταν ένα φέρετρο από άσπρο ξύλο, στην μέση πάνω σε δυο στρίποδα, και δεξιά κι' αριστερά του δυο κεριά αναμμένα.

— Μήπως θα θέλατε να δήτε την "Αντζελίνα, πριν συνεχίσουμε την κουβέντα μας, μου πρότεινε ευγενικά ο Ρόμπερτς.
Το κολλάρο μου μ' εμπόδιζε ν' άνασάνω.

— "Α, έτσι λεγεται η μικρή, που σκότωσε η Σάλλυ; ρώτησα.

— Μάλιστα. "Ήταν μια αξιολάτρευτη κοπελίτσα, η καρδιά των γονιών της. Αίριο θάκλινε τα 8 χρόνια της... Ξέροντας πως θα κάνατε το κάθε τι για να προστατέψετε την υπόληψή της γυναίκας σας και να τη γλυτώσετε απ' τη φυλακή, δε δίστασα να δανείσω μερικές εκατοντάδες δολάρια στους δυστυχούς γονείς, για νάχουν την παρηγορία της θρησκείας στον πόνο τους. Τώρα μόλις έφυγε από δω ο

παπας. Ο κ. και η κ. Κάρολ του είπαν πως σκότωσε την κόρη τους εν' αυτοκίνητο που δε σταμάτησε. Μά, φυσικά, αν είναι ανεπαρκής η οικονομική βοήθεια, μπορεί να ξαναβρούμε τη μνήμη τους... "Όπως βλέπετε άλλωστε, το δαμμένο αυτοκίνητο βρίσκεται πάντα στην αούλη τους.

— "Ω, Θεέ μου! Έκανε ο Μπλαίρ. Κάθησα σε μια καρέκλα κι' άφισα πάνω στο τραπέζι την τσάντα με τη δικογραφία του Τζέρε Κόννορς. Την έπαιρνα πάντα μαζί μου.

— Λοιπόν, Ρόμπερτς, πόσα; ρώτησα.

Ο δικηγόρος κήρυξε αντίκρυ μου κι' απάντησε μ' ένα χαμόγελο.

— Μά νομίζω πως άναφερα ένα άριθμό.

"Ήταν υπερβολικός! δήλωσα. Κέρδισα πολλά λεφτά, τα τελευταία χρόνια, αλλά τα ξόδεψα.

"Έκανα με το νου μου ένα γρήγορο υπολογισμό των καταθέσεών μου στην Τράπεζα.

— Μπορώ να σας δώσω 15 χιλιάδες δολάρια, δήλωσα. "Όχι περισσότερα.

Ο Ρόμπερτς στράφηκε τότε προς το Μπλαίρ:

— Καί σεις, κύριε; "Ήσαστε μέσα στ' αυτοκίνητο, που σας άνηκε άλλ'ωστε. Μόνος σας όμολογήσατε πως ήσαστε κι' οι δυο μεθυ-

σμένοι. Γυρίζατε από ένα «γούγκ-εντ» πολύ εύχρηστο, μαζί με την κυρία που οδηγούσε. Θα θέλατε, βέβαια, να διασώσετε την υπόληψή της και να μη την άφισετε να πάη φυλακή.

Ο Μπλαίρ δεν έκρυψε τις σκέψεις του:

— "Αδιαφορώ τι μπορεί να πάθη η Σάλλυ. Δεν πρέπει όμως να βρεθώ κι' εγώ έκτεθειμένος. "Ενα τέτοιο σκάνδαλο θάναί η καταστροφή της καριέρας μου!... Μπορώ να δώσω 10 χιλιάδες, Σάννον. Θα τα συγκεντρώσω πουλώντας τα χρυσά γραβά μου.

— "Ωραία! είπε ο Ρόμπερτς. "Ότι έμεινε στις 25 χιλιάδες. Δε έμεινε πια παρά να βρούμε άλλα τόσα.

Κούνησα το κεφάλι μου και δήλωσα:

— "Αποκλείεται. Δίνοντας αυτές τις 15 χιλιάδες, θα μείνω άπένταρος... Ρωτάστε τόν Κάρολ αν δέχεται με 25 χιλιάδες.

Ο Ρόμπερτς πήγε να κουβεντιάση με τόν πατέρα. "Ύστερα ο Κάρολ τσάβησε σε μία γωνιά τη γυναίκα του και τα είπαν οι δυο τους.

Ξαναγύρισε έπειτα κοντά στο τραπέζι, κλαιώντας και χτυπώντας το στήθος του. "Εβείξε το φέρετρο, τη γυναίκα του, τα υπόλοιπα παιδιά του. Συγχρότως έλεγε, έλεγαν, στην μητρική του γλώσσα...

"Όταν τελείωσε κάποτε, ξαναπήρε τη μουσκάλα του.

— "Αρνείται, μάς δήλωσε ο Ρόμπερτς.

Πήρα την τσάντα μου και σηκώθηκα.

— "Ας κάνω τότε μήνυση, είπα. Δε μπορούμε να δώσουμε πιά πολλά από 25 χιλιάδες.

— Μην είσαστε έτσι κατηγορηματικός! διαμαρτυρήθηκε ο Μπλαίρ. Μόλις θυγώμε από δω, αυτοί θα φωνάσουν την άστυνομία... Μ' όλο που δεν καθόμουν εγώ στο δολάν, θα με θεωρήσουν τ' ίδιο υπεύθυνο με τη Σάλλυ, γιατί ήταν δικό μου τ' άμαξι.

Τόν ρώτησα αν μπορούσε να βρή 25 χιλιάδες δολάρια. "Επείσε το κεφάλι του άνάμεσα στα χέρια του.

— Μά από πού; φώναξε. "Ισως 5 χιλιάδες παραπάνω. Μπορεί να μου τα δανείση ο Μάννυ... Μά, στο κάτω-κάτω, η Σάλλυ είναι γυναίκα σας.

— "Εσείς είσαστε μαζί της τελευταίος!

"Έκλεισα τα μάτια μου και μετανοήσα άμέσως γι' αυτή τη φράση που είχα προφέρει.

Φαντάσθηκα τα δάχτυλα του Μπλαίρ να σέρνονται πάνω στο σώμα της Σάλλυ, σαν άπαίσια σκουλήκια. "Η άνδρα μου έγινε λαχναρισμένη. Τού κατάφερα μία γροθιά στα μούτρα.

— Κάθαρμα! μούγκρισα.

"Η γροθιά μου τόν θρήκε στο μάγουλο και τόν τίναξε σε μία γωνιά. Τα παιδιά δάσανε τα κλάματα, όπως κι' η μητέρα τους. Ο Κάρολ δλαστήμησε.

Ο Ρόμπερτς μήκε άνάμεσα σε μένα και τόν Μπλαίρ.

— "Ήσυχα, ήσυχα! μού σύστησε. Καταλαβαίνω τη θέση σας... Δεν είναι ποτέ εύχρηστο να μάθης πως η γυναίκα σου σ' άπατάει... Μά δε θα κερδίσετε τίποτα με τη βία...

"Όπως τ' είπατε και μόνος σας, αν δεν αναφέρουμε το δυστύχημα, εξαπατούμε τις αρχές. Κι' αν τυχόν τ' όμωθ κάποτε η άστυνομία, θα βρούμε όλοι τ' όμωθ μας... Μά απ' τ' άλλο μέρος η κ. Σάννον κινδυνεύει να πάη φυλακή. Δεν έχει δε σημασία, αν θα καταδικασθώ σε 1 ή σε 10 χρόνια. Πάντως η καταδίκη της θα σημείνι το τέλος της καλλιτεχνικής καριέρας της.

"Υποθέτω πως την άγαπάτε, αλλιώς δεν θα την είχατε παντρευ-

τη. Σκεφθήτε καλύτερα τ' όζητημα. Μπορείτε ν' αναβάλετε την άπόφασή σας. Σκεφθήτε 24 ώρες.

Δίστασα. Στο μεταξύ, ο Μπλαίρ ξανασηκώθηκε. Τ' αριστερό του μάτι είχε μαυρίσει κι' όλας απ' τη γροθιά μου.

— "Ακούστε τον, Σάννον, σας ικετεύω! μου είπε. Δε μπορεί τώρα να μπλεχτώ σε σκάνδαλο... Είμαι κι' όλας «εξαφλημένος» στον κινηματογράφο. "Αν γίνω γνωστή αυτή η ιστορία, θα χάσω και τ' όραδίων, την τηλεόρασι!... "Ισως να βρώ τις 25 χιλιάδες. Πάντως, θα προσπαθήσω.

— Πολύ λογικά! συμφώνησε ο Ρόμπερτς.

"Ανασήκωσα τούς ώμους μου.

— Καλά, δέχομαι την προθεσμία των 24 ώρων, είπα. Θα ξαναβθούμε λοιπόν έδώ αύριο την ίδια ώρα. Μά δε βλέπω κατά τί θ' αλλάξει ως τότε η κατάσταση. Ξέρω καλά τα οικονομικά μου. Και δε μπορώ να δώσω πιά πολλά από 15 χιλιάδες.

Ξαναγύρισα στ' αυτοκίνητό μου. Μ' άκολούθησαν ο Ρόμπερτς, ο Μπλαίρ κι' όλα τα παιδιά. Μόνο η νέα γυναίκα έμεινε στο κατάφλι.

"Ασχημη δουλειά, είπε ο Ρόμπερτς. Λυπηρή για όλους... Λοιπόν, κ. Σάννον, θα σας περιμένουμε, όπως και τόν κ. Μπλαίρ, ως αύριο τ' άπόγεμα στις 4½.

"Αν δεν έρθετε ως τότε, φοβάμαι μήπως θυμηθούν πολλά πράγματα ο κ. κι' η κ. Κάρολ.

Βγήκα απ' την αούλη και ξαναπήρα τ' όρόμο του Λός "Αντζέλες. Θα μπορούσα να πάω στη Βικτορία, για να έξηγηθώ με τη Σάλλυ. Μά δεν είχα καμιά διάθεσι να τη δω. Δεν ήθελα να την ξαναδω, ποτέ πιά!

Φτάσαμε νύχτα στην Πασαντένα, ρώτησα το Μπλαίρ που έπρεπε να τόν άφισα.

— "Όπου νάναι, μου απάντησε. Θα πάρω ένα ταξί και θα πάω να δω τ'ό Μάννυ, τώρα άμέσως. Θέλει δίχως άλλο τη Σάλλυ για πρώτη γωνίστρια στο έπόμενο φίλμ του.

— Μη μου πής πως τσάφτισε και μαζί του! είπα με πικρία.

Ο Μπλαίρ δεν απάντησε. Κατάλαβα πως δεν ήταν ο μόνος φίλος της Σάλλυ! "Ετσι που πήγαμε η γυναίκα μου, γρήγορα θα γινότανε διάσημη βεντέτα!

Σταμάτησα κοντά σ' ένα ταξί. Ο Μπλαίρ κατέδθηκε και με ρώτησε:

— Πού θα πάτε τώρα;

— "Ιδέα δεν έχω. Μά τί σας νοιάζει;

— Θέλω να ξέρω πού μπορώ να σας βρώ, σε τέσσερες-πέντε ώρες.

— Τα μεσάνυχτα, στου «Τόνου».

— Είσαστε βέβαιος πως δε μπορείτε να δώσετε πάνω από 15 χιλιάδες;

— Απόλυτα βέβαιος.

— Πρέπει λοιπόν να προσπαθήσω εγώ.

"Εφτάσα στο Λός "Αντζέλες και παρκάρησα τ' αυτοκίνητό μου στο ίδιο μέρος.

Μιά Φόρτ μ' είχε παρακολουθήσει απ' την Πασαντένα. Νάταν τάχα ο Ρόμπερτς; "Η κάποιος απ' τη συμμορία του Τζέρε Κόννορς;

Τί μ' ένοιαζε άλλωστε. Ο Κόννορς δεν είχε πιά να φοβηθί τίποτα από μένα. Μόλις τελείωνε η ύπθεσι Κάρολ, θα υπέβαλλα παρτίσι απ' τ' όραφείο τού εισαγγελέως και θα ξαναγύριζα στο "Ελ φερς.

Κάποιοι άλλος φιλόδοξος θα παρυσίαζε τ' όπεριεχόμενο της τσάντας στους ζνόρκους. Κρίμα όμως, γιατί είχα κάνει καλή δουλειά! Είχα συγκεντρώσει μέσα στην τσάντα μου άρκετη δυναμίτιδα ώστε να τινάξω στόν άέρα τόν Κόννορς και την κλίκα του!

"Ήμουν κουρασμένος, άποκαρδιωμένος. "Εκείνο που θάπρεπε να κά-

νω, ήταν να πνίξω τ'ό Μπλαίρ κι' ύστερα να πάω στο Βικτορία να συγγυρίσω τη Σάλλυ...

Αυτό θα κάνανε πάντως, στη θέση μου, ο πατέρας μου κι' ο παππούς μου...

Μά εγώ περιορίστηκα να μπώ στο μπάρ του "Αντζελίνο και να ζητήσω ένα ρούμι. "Αδείασα τ'ό ποτήρι μου και παράγγειλα άλλο.

Δυο-τρεις συνάδελφοί μου, περαστικοί, σταμάτησαν για να με ρωτήσουν πως πήγαίνε η ύπθεσι Κόννορς.

— Καλά, πολύ καλά, απάντησα άφρηρμένα.

Το ρούμι είχε άρχισει να με ζαλίζει. Σκέφθηκα ν' άφισω προσωρινά την τσάντα μου σε κάποιον άσφαλισμένο μέρος.

Στο βάθος τού μπάρ, δίπλα στην «τουάλετα», ύπρχε μία σειρά από μεταλλίνα κουτιά, σαν μικρά πρόχειρα χρηματοκιβώτια, που μπορούσαν να τα χρησιμοποιήσουν οι πελάτες. Πήγα λοιπόν ως εκεί. Έρριξα ένα νόμισμα στη σχισμή ενός κουτιού για ν' άνοιξη, έβαλα μέσα την τσάντα, κλείδωσα και φύλαξα τ'ό κλειδί στην τσέπη μου. Ξαναγύρισα ύστερα στο σκαμνί μου και παράγγειλα τρίτο ρούμι.

— Δεν πάτε να καθήσετε σε κανένα τραπέζι, κύριε Σάννον; μου πρότεινε ο μπάρμαν. Θάσαστε πιά άνετα. Μπορείτε να φάτε κάτι...

Δεν ήταν άσχημη η ιδέα του. "Εγ καταστάθηκα λοιπόν σ' ένα άπόμερο τραπέζι, μαζί με τ'ό ποτήρι μου.

"Ύστερα θυμήθηκα τη Σάλλυ. Στη κώθηκα, μήπως στ'όν τηλεφωνικό θάλαμο και ζήτησα απ' τ'ό υπεραστικό κέντρο να με συνδέσουνε μαζί της.

— Θα τη βρήτε, πιστεύω, στο ξενοδοχείο της Βικτορία, εξήγησα στ'όν τηλεφωνήτρια.

— Περιμένετε στ' άκουστικό σας, μου είπε εκείνη.

Σε δυο-τρία λεπτά, άκουσα πάλι τη φωνή της:

— "Όμιλείτε με την κυρία Σάννον.

Προσπάθησα να μιλήσω, τού κάκου όμως. "Ενας βόλος μούκλεινε τ'ό λαιμό.

— "Εσύ είσαι, Χί;...

Πόσο μακρυνή μου φάνηκε η φωνή της Σάλλυ!

— Ναι, εγώ... απάντησα με κόπο. "Εμαθα... πως δεν πέρασες τ'ό Σαββατοκύριακο με τούς γονείς σου!...

— "Όχι. Πήγα στη λίμνη Ταχόε, μου όμολόγησε. Εύτυχώς πού μου

τηλεφώνησες! Σε είχα ζητήσει τόσες φορές, στο σπίτι, στο γραφείο σου, παντού όπου έλπιζα να σε βρώ... Πρέπει να σου μιλήσω Χί. Συνέβη κάτι...

— Ναι, ξέρω, απάντησα. Κι' έκλεισα τ'ό τηλέφωνο.

Τ'ό χέρι μου ήταν τόσο ιδρωμένο, ώστε λίγο έλειψε να μου πέση τ' άκουστικό.

Κάτι ήθελε να μ'ό πη ή Σάλλυ! Σαν να μην ήξερα τί... Πήρα απ' τ'ό μπάρμαν όλόκληρη τη μπουτίλα με τ'ό ρούμι και ξαναγύρισα στο τραπέζι μου. Μά τώρα δεν ήμουν πιά μόνος. Μά περίμενε εκεί η μίς "Αμπλ, δροσερή και όρεκτική, μ' ένα φόρεμα πολύ ντε-κολέ... Μου χαμογέλασε και μου είπε:

— Μπήκα έδώ για να φάω. Σας είδα και σκέφθηκα πως θα μπορούσαμε να κάνουμε παρέα.

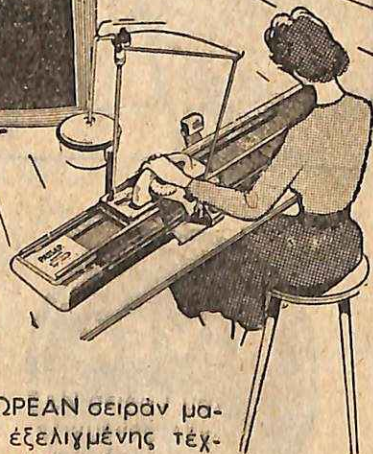
— Και βέβαια! απάντησα. Θα σας κάνω μάλιστα αύθσι, για να μπορήτε να τρώτε έδώ κάθε μέρα.

Μ' άρεσε όλοένα πιά πολύ, η μίς "Αμπλ. Είχε μαλλιά καστανά σαν της Σάλλυ και της έμοιαζε πολύ στη σιλουέτα και στις καμπύλες της... Μ' άρεσε επίσης τ'ό άρωμά της.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

"ΑΛΕΚΤΩΡ."

ΑΠΟΚΤΗΣΤΕ ΔΩΡΕΑΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Νά μία ευκαιρία για να μορφωθείτε ΔΩΡΕΑΝ με μία τέχνη που θα σας εξασφαλίσω ένα σημαντικό εισόδημα! Αγοράζοντας μία ηλεκτρομηχανή Passap έχετε τ'ό δικαίωμα να παρακο-

λουθήσετε ΔΩΡΕΑΝ σειράν μαθημάτων της εξελιγμένης τέχνης της χειροπλεκτικής.

Επισκεφθήτε μας για να δείτε και τις νέες ηλεκτρομηχανές PASSAP... DUOMATIC!

ΕΥΚΟΛΟ ΠΛΕΞΙΜΟ... ΟΜΟΡΦΟ ΠΛΕΚΤΟ!

PASSAP

ΑΘΗΝΑΙ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15-ΘΕΣΣ ΝΙΚΗ: ΕΓΝΑΤΙΑ 130

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Η ΜΑΛΛΟΒΑΜΒΑΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

ΣΤΑ παλιά τὰ χρόνια ζούσε στὴ Βενετία ἕνας βασιλιάς μετὰ τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν πεντάμορφη κόρη τους.
Ἡ βασιλοπούλα εἶχε μαλλιά μαύρα ὡς τοῦ κόρακα, πρόσωπο ὡς τὸ φεγγάρι καὶ ματὰ γαλάζια ὡς τὴ θάλασσα, φημισμένα ὅλα τὴν οὐκουμένη.

Οἱ γονεῖς τῆς τῆς λατρεύανε. Κι' ἐνῶ εἶχε φθάσει πιά ὁ καιρὸς γιὰ νὰ τὴν παντρεύουν, δὲν τὸ ἀποφάσισαν, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ τὴ χάσουν ἀπὸ κοντὰ τους. Στὰ πριγκιπόπουλα καὶ τ' ἀρχοντοπούλα, ποὺ τὴ ζητοῦσαν γιὰ γυναῖκα τους, ἀποκρίνονταν:

—Εἶναι μικρὴ ἀκόμα γιὰ γάμο!...
Ἐκείνους τὸν καιρὸ, ὅσο τρανοὶ βασιλοῦδες, ποῦχαν ἀκούσει γιὰ τὴν οὐροφία τῆς βασιλοπούλας, ξεκίνησαν γιὰ τὴ Βενετία μετὰ πλοῦσα δῶρα καὶ φανταστικὴ ἀκολουθία, γιὰ νὰ τὴ ζητήσουν σὲ γάμο. Μὰ ἐπειδὴ τὰ βασιλεῖα τους ἦταν πολὺ μακριὰ, οἱ γονεῖς τῆς ἀρνέσθηκαν γιὰ τὴ δώσαν καὶ στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο.

Θυμωμένοι γιὰ τὴν ἀρνησίαν καὶ τὴν προσβολὴ αὐτὴ, οἱ δύο βασιλοῦδες συμφώνησαν νὰ ἐκδικηθοῦν. Κάλεσαν, λοιπόν, ἕνα σπουδαῖο μάγο, τὸν πληρώσαν ἀκριβὰ καὶ τοῦ εἶπαν τὸ σκεδῖό τους:

—Τὴν ἄλλη μέρα ὁ μάγος, σύμφωνα μετὰ τὴν ὑπόθεσί του, ντύθηκε ὡς πρᾶτευτῆς καὶ ἀρξίσει νὰ τριγυρίσῃ στὸς δρόμους. Ἐτοί εἴπατε κι' ἐξῆς ἀπ' τὸ παλάτι, διαλαλώντας τὴν πρᾶτευτῆς του:

—Πάρτε, κυράδες, ὠραία δαχτυλίδια! Πουλάω καὶ χρυσὰ βραχιόλια. Κι' ἀσπυμένα σκουλαρίκια γιὰ τίς βροχές. Ποιὸς θέλει ν' ἀγοράσῃ;

Ἡ βασιλοπούλα, θέλοντας νὰ παρηγορήσῃ τὴν κόρη τῆς, ποὺ ζούσε μέσα στὴ μοναξιά, κάλεσε τὸν πρᾶτευτῆ τὴν ἀπάνω κι' εἶπε στὴ βασιλοπούλα νὰ διαλέξῃ ὅ, τι ποθοῦσε ἡ καρδιά τῆς. Ἐκείνη, ὅμως, ἀφῶς τὰ ἔφερε ὅλα γύρω, σούφωσε τὰ χεῖλη τῆς καὶ μουρμούρισε πῶς δὲν ἔβριζε τίποτα νι' αὐτὴν.

Τότε ὁ πρᾶτευτῆς ἔδωλε ἀπὸ μιὰ κρυφὴ σασκούλα, ἕνα ἀτίμητο δαχτυλίδι καὶ δείχνοντάς το, στὴ βασιλοπούλα, τῆς εἶπε:

—Τέτοιο δῶρο δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμο ὅλο. Καὶ ταιριάζει τόσο στὴ δική σου οὐροφία!

Κολακευμένη ἐκείνην μετὰ τὰ λόγια τοῦ ζητήσε νὰ τὸ ἀγοράσῃ. Κι' ἀφῶς ἡ βασιλοπούλα πληρώσε πολλὰ χρυσὰ φλουριά, ἡ βασιλοπούλα τὸ πῆρε, καμουφλώντάς το καὶ γύρισε στὴν κἀμαρὴ τῆς.

Μὰ τὴν ἄλλη μέρα, πρὶν ἀκόμη ξεπυρῶσῃ, ἀκούστηκαν ὅλο τὸ παλάτι θῆνοι καὶ ἀπαρκατικές φωνές. Ἡ βασιλοπούλα εἶχε ζυγνῆσει καὶ εἶδε μετὰ ἄρρηκτο τὸ κορμί τῆς νύχθ γίνετο ἄλλο ἀπὸ μὲν καὶ ἀπὸ θαμνῶν!...

Στὴ φωνὴ τῆς ἔτρεξαν οἱ γονεῖς τῆς κρατώντας δαδιά ἀναμμένα, γιὰ τὴν ἀκόμη σκοτάδι. Ἡ βασιλοπούλα, ὅμως, μόλις τοὺς εἶδε, ἀρξίσε νὰ φωνάζει:

—Σταθῆτε μακριὰ μου!... Σθῆστε τὰ δαδιά, γιὰ τὴν ὅλη φωτιά!... Δὲ βλέπετε τὸ κοσμάκι μου ποὺνινε μαλλοβόμβοκο;

Οἱ θῆνοι τῆς ἀπλῶθηκαν ὅλο τὴν κό.

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Δὲν ἔχει σημασία

Ὁ Τότης γιὰ πρώτη φορὰ πῆγε σήμερα σχολεῖο καὶ γυρνώντας τὸ μεσημέρι στὸ σπίτι ἦταν ἐνθουσιασμένος!

—Μπράβο, παιδί μου... Σ' ἄρεσε, λοιπόν, τὸ σχολεῖο; τὸν ρώτησε ἡ μητέρα του.

—Οὐ... καὶ πολὺ μάλιστα! ἀπάντησε ὁ Τότης.

Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ, κλείστηκε στὸ δωμάτιό του κι' ἀρξίσε νὰ γράφει...

Περὶ τῆς ἡμέρας τῆς πῆγαινε κοντὰ γιὰ νὰ δῇ μετὰ τὸν ἀσπυμένα ὁ γιὸς τῆς τὸν ὥρα.

—Τὶ κάνεις ἐκεῖ, παιδί μου; τὸν ρώτησε.

—Γράφω ἕνα γράμμα στὸν ἐξαδελφὸ μου τὸ Σάκη... Ἐτοί συμφωνήσαμε, ὅταν φύγαμε ἀπ' τὸ σχολεῖο... λέει περὶ φανταστικὰ.

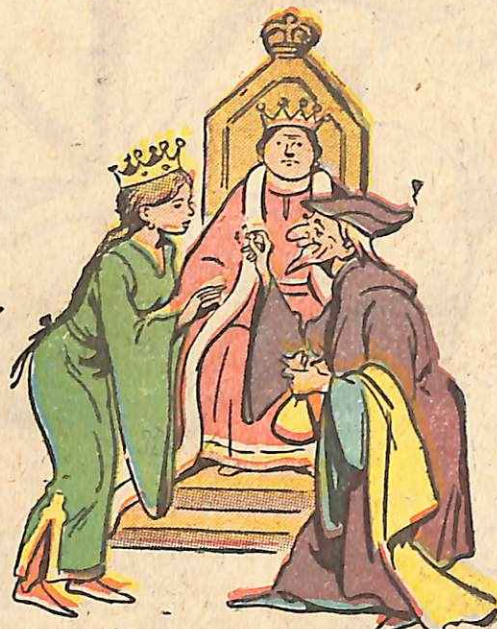
Κι' ἡ μητέρα του, σκαμμένη στὰ γέλια, παρηγορεῖται:

—Μὰ, ἀφῶς, Τότη, δὲν ξέρεις ἀκόμη γράμματα τί γράφεις;

Κι' ἐκείνος πεισματωμένος ἀπαντᾷ:

—Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία... Μήπως ἐκείνος ξέρει νὰ διαβάξῃ;

ΜΙΚΥ ΜΑΟΥΣ

—Δεύτερο τέτοιο δαχτυλίδι δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμο! εἶπε στὴ βασιλοπούλα ὁ πρᾶτευτῆς.

ῶς κι' ὅλοι λυπνόντουσαν γιὰ τὴ συμφωνία ποὺ ἔβριζε τὴν οὐροφία τῆς βασιλοπούλας. Ὅσο γιὰ τοὺς γιατροὺς, βεβαίως τὸ βασιλεῖο εἶπε ὅτι ἡ συμφωνία τῆς κόρης τοῦ δὲν ἦταν ἀπὸ ἀρρώστεια, ἀλλὰ ἀπὸ μάγια.

Ὁ βασιλιάς τότε ἔδωλε τελέλῃδες νὰ γύρισον πόλεις καὶ χωριά καὶ νὰ διαλαλῶντας νὰ τοῦτῃ τὴν προσταγὴν τοῦ:

—Ὅποιος γιατρός τῆ βασιλοπούλα, δὰ γι' νὰ διὰδοξος τοῦ θρόνου καὶ τὴν πάρῃ γυναῖκα του.

Στὸ μεταξὺ ὁ κακὸς μάγος εἶχε γίνετο ἀφαντός. Ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ γνέματα, φάρμακα καὶ ζόρκια, ὅλα πῆγαιναν χαμένα.

Ἐνα πρῶτο, ἐπὶ γέλους, σὲ μιὰ ἀκρὴ τῆς Βενετίας, καθόταν καὶ φάρεε ὁ γιὸς ἑνὸς φτωχοῦ φαρὰ. Τὸ παλληκάρι αὐτὸ ἔβριζε καὶ ἐξάντλησε τὸ ἀγκιότρου τοῦ στὴ θάλασσα, μὰ δὲν ἔβριζε τίποτα. Ἐτοί ἡ στενοχώρια τοῦ ἦταν μεγάλη. Πότε-πότε τὰ μάτια του βούρκαναν καὶ στεναγμοὶ κι' ἀναφυλλὰτὰ ἔβριζαν ἀπ' τὴ στήθη του. Σκοῦπιζε ὑπερὰ τὰ δάκρυά του κι' ὁ νοῦς του ζαναγυρίζετο στὸ φάρμα.

Σαφνικὰ εἶδε κάτι νὰ γαλεῦν. Μὰ ἐπειδὴ

—Ἄλλη φορὰ τὴν περὶ τὴν νὰ τὴν βὰς σὲ μένα!

τὰ μάτια του ἦταν θολωμένα, τὰτριψε μετὰ τὸ χέρι του καὶ κύτταξε πῶς καλὰ. Καὶ τότε ἀντίκρισε μπροστὰ του μιὰ ψηλὴ κολώνα ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς θάλασσας. Ἀπ' τὴ κολώνα αὐτὴ, ποὺ σκίστηκε σὲ λίγο στὰ δύο, εἶδε νὰ ξεπροβάλλῃ μιὰ πεντάμορφη κοπέλα, ποὺ στάθηκε κοντὰ του καὶ τὸν ρώτησε:

—Τὶ εἶχες, φτωχὲ μου φάρ, καὶ κλαῖς; Ἀκούστησά μου, εἶναι νὰ μὴν κλαῖς; ἀποκρίθηκε μετὰ παράνο τὸ παλληκάρι. Τρεῖς μέρες ἡ μητέρα μου, ὁ πατέρας μου, τ' ἀδελφάκια μου κι' ἐγὼ ἔχουμε νὰ φῶμε καὶ πεινάμε... Καὶ σὺ νὰ μὴ φτάνῃς τὴ φτώχεια μας, δὲ μὴν τὸς ὥρες ἐδῶ, ν' ἀγκιστρώσω οὐτε λέπιδι!...

—Μὴ λυπᾶσαι, φτωχὲ φάρ... τοῦ ξαναεἶπε ἡ κοπέλα. Ὁ ἀντατὴν καὶ γιὰ ὅσα καὶ γιὰ τὸ σπικὸ σου λαμπρὸς ἥλιος. Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ πάρῃς τὴν οὐροφία σου. Καὶ ξέρεις ποῖ εἶναι ἡ ἀνταμολογία σου; Θυμάσαι κάποτε ποῦ ἔσωσε ἕνα πουλάκι ἀπ' τὰ χεῖρα μερικῶν παιδιῶν ποὺ τὸ βαρύναν; Τὸ πουλάκι αὐτὸ ἦμουν ἐγὼ ἡ ἴδια!... Εἰμαι ἡ Νεράιδα ἡ Ἀδριατικὴ κι' ἐγὼ τὴ θάλασσα τῆς Βενετίας γιὰ βασιλεῖο μου. Ἡ μοῖρα μου ὅμως μ' ἔχει ἀναγκάσει, κάθε χίλια χρόνια, νὰ γίνωμι πουλάκι γιὰ ἕνα μῆνα... Ἐτοί μ' ἔπιασαν στὴς ἐξοδερνές τους τὰ παιδιὰ κι' ἐγὼ βρεθῆκα νὰ μ' ἐλευθερώσω. Καὶ τώρα ἀκούεις τί δὰ σοῦ πῶ: Πᾶρε αὐτὸ τὸ σπαθὶ καὶ πῆγαινε στὸ μαῦρο δάσος. Ἐκεῖ θὰ δῇς κι' ἀπ' δῶρα ὅ, τι ἀκούσεις, μὴ φοβηθῇς. Λοιπόν, ἀπ' τὸ μάγο νὰ σὺ γλυτώσῃ. Ζήτησε, χτυλίδι ποὺ λύνει τὰ μάγια, βάλτο στὸ χέρι πορδαῖ τῶρα. Ἐπειὰ θὰ γνῆς τῆς αὐτὸ ποὺ θὰ δῇς στ' ἀνοικτὰ καὶ θὰ πετάξῃς τὸ δαχτυλίδι στὰ γαλάζια νερά. Ἐγὼ, ποὺ θὰ μὴν κρυμνῇ μέσα στοὺς ἀφρούς τῶν κυμάτων θ' ἀπλώσω τὸ χέρι μου ἀφρούς τῶν κυμάτων.

Ὁ φάρς τότε πῆρε τὸ δῶρο γιὰ τὸ μαῦρο δάσος. Περιπάτησε ἀρκετὰ ὥσπου ἔφτασε μπροστὰ στὴν πύλη ἑνὸς φρουρίου. Χωρὶς νὰ φοβηθῇ χτύπησε δυνατὰ.

—Ποῖς εἶσαι καὶ τί θέλεις; μούγγρισε τὸ κεφάλι ἑνὸς θῆνου.

—Ζητῶ τὸν ἀφέντη σου, τὸ μάγο! εἶπε ὁ φάρς.

—Τραδῶς πέρα, παλληκάρι μου, ἀν θέλῃς τὴ ζωή σου! ξαναμούγγρισε τὸ κεφάλι. Σὺ ἀκούσε κιόλας ὁ ἀφέντης σου κι' ἔρχετο!...

Δὲν πρόλαβε νὰ πῇ λέξιν καὶ ἔβριζε ὁ μάγος παρουσιάστηκε μπροστὰ του. Μὰ ὁ φάρς δὲν τῆραξε. Σήκωσε τὸ σπαθὶ τοῦ κι' ἔβριζε τὸν φάρ. Ὁ μάγος, μόλις τὸ εἶδε, κιτρίνισε.

—Εἰμαι ὁ πρᾶτευτῆς σου! φώναξε γογγυλίζοντας. Σέρω πῶς σὲ στέλνει ἡ Μεγάλη Κυρία!

—Θέλω νὰ σοῦ δώσω τὸ «δαχτυλίδι ποὺ λύνει τὰ μάγια» τοῦ εἶπε ὁ φάρς.

Ὁ μάγος μὴ μπορώντας νὰ ἀρνηθῇ τοῦ βασιλεῖ καὶ τοῦ ζητήσε νὰ τὸν ἀφήσῃν ὁ μάγος μαζὶ τὴ βασιλοπούλα. Ὅταν ἔβριζε δαχτυλίδι ἀφῶς πρῶτα τῆς ἔδωλε τὸ κατάνεο.

Τὴν ἴδια ὥρα στήνι μιὰ φωνὴ τῆς τῆς βασιλοπούλας. Καὶ ὡς τὸν τρελλὸς τὸ δῶλε ὁ φάρς. Βοήθεια! Βοήθεια! Πῆρε φωτιά ἡ βασιλοπούλα. Τὴν κυκλῶσαν οἱ φλόγες!...

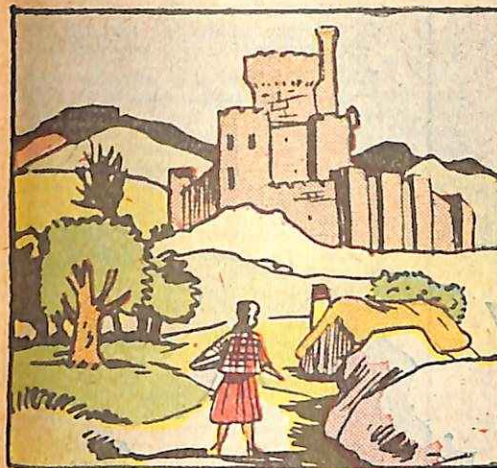
Ὁ βασιλιάς, ἡ βασιλοπούλα καὶ οἱ αὐτοὶ ἔτρεξαν τρομαγμένοι, ἀκούοντας τὴ φωνὴν. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἔστασαν μαρμαρωμένοι τὴν ἀνοικτὰ βασιλοπούλα. Ἐνῶ ἔβριζε ἕνα θαῦμα: Τὸ μαλλοβόμβοκο. Ἐνῶ ἔβριζε ἕνα σε νὰ πέφτῃ κάτω καρδουλισμένο. Κι' ἀπὸ τὴ μαῦρη ἐκείνην στάχτη εἶδαν νὰ ξεπροβάλλῃ ἕνα κορμὶ ὀλόλευκο, νεανικὸ, πεντάμορφο. Ἦταν ἡ ἴδια ἡ βασιλοπούλα, ὅπως ἦταν πρῶτα, πρὶν τὴν βρῇ ἡ μεγάλη συμφωνία.

Ἀπὸ τότε, κάθε χρόνο ὁ φάρς ποὺ εἶχε λῆσῃ τῆς Βενετίας, εἰπάινε σὲ χρυσοστόλιτο καράδι μετὰ τὴν ἀκολουθία του, ζαναγινῶν στὴ μέση τοῦ πελάγους, ἔβριζε γιὰ ὅσα ἕνα ὀλόλευκο δαχτυλίδι.

Αὐτὴ ἡ γιορτὴ γίνονταν πάντα καὶ κράτησε ἀρκετὰ χρόνια, ὥσπου ἔσθωσε πιά κι' ἡ δύναμις τῆς Βενετίας.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Σ' ἕνα πύργο τῆς Σκωτίας

Τὸ Γκλένμιλ Κάολ ἦταν ἕνας παλαιὸς πύργος τῆς Σκωτίας, ὅπου ἡ Τζέσοικα Μπάρντς περνοῦσε κάθε χρόνο τὴς διακοπές της μαζὶ μετὰ τὸν παπὸ τῆς τὸν λόρδο Κάστερ. Καὶ οἱ δύο ἀγαποῦσαν πολὺ τὸν ἐπιθλητικὸ πύργο παρ' ὅλους τοὺς θλιβεροὺς θρύλους, ποὺ τὸν βάραιναν. Ἡ Τζέσοικα ἦταν χαρούμενη, γιὰ τὴν περιμένε μιὰ Γαλλίδα φίλη τῆς, τὴν Μισελίν, ποὺ θὰ ἔβριζε τρεῖς βδομάδες μαζὶ τῆς.

...Ὅταν τὸν φοβήσαν πῶς θὰ ἔβριζαν παῖνοντας μαζὶ τοὺς τὴν Ἐλεν, ἐκείνος θυμῶσε καὶ χύμησε νὰ τοὺς χτυπήσῃ. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἀδελφούς, ὅμως, γιὰ ν' ἀμυνθῇ, τοῦ ἔδωκε μιὰ γροθιά, ποὺ εἶχε σὰ συνέπεια νὰ χάσῃ ὁ κακὸς ἀρχοντας τὴν ἰσορροπία του καὶ καταρρακωνώντας στὴν σκάλα τοῦ ὑπογείου, νὰ μείνῃ στὸ τέλος τοῦτον τόπο.

—Καλὰ νὰ πάθῃ, εἶπε ἡ Μισελίν.

...Πρέπει, κάνοντας τὸ φάντασμα, νὰ τρομοκρατήσῃς τὴν Τζέσοικα καὶ τὸν παπὸ τῆς. Ἐτοί ὁ πύργος θὰ μείνῃ ὅ, εἴμας, γιὰ τὴν νῆς δὲ θὰ τὸν ἀγοράζῃ...

Ἡ Μισελίν εἶχε ἀμέσως μιὰ καλὴ ἰδέα καὶ τὸν βράδυ, ὅταν ὁ γιὸς τοῦ ἐπιστάτη μῆκε σὲ μιὰ πανοπλῖα γιὰ νὰ κἀν τὸ φάντασμα, ἐκείνη παρουσιάστηκε μπροστὰ τοῦ κουκουλωμένου μ' ἕνα σεντόνι.

Μόλις ἔφτασε ἡ Μισελίν, ἡ Τζέσοικα ἀνέλαβε νὰ τῆς δείξῃ τὸν πύργο καὶ νὰ τῆς διηγήσῃ τοὺς θρύλους, ποὺ σχετίζονταν μετὰ τὴν κάθε γωνία του. Ὅταν ἔφτασαν στὴ σκάλα, ποὺ ὀδηγοῦσε στὸ ὑπόγειο, ἡ Τζέσοικα ἀρξίσε ν' ἀφηγητῇ στὴ φίλη τῆς μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἱστορία:

—Πρὶν ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες τὸ Γκλένμιλ Κάολ ἦνκε ὁ ἕνα σκληρὸ ἀρχοντα...

—Ὁ θρύλος δὲ σταματᾷ ἐδῶ, συνέχισε ἡ Τζέσοικα. Λένε ὅτι ἀπὸ τότε τὸ φάντασμα τοῦ κακοῦ ἀρχοντα παρουσιάζεται κάθε τόσο στὴν σκάλα τοῦ πύργου.

Μιὰ μέρα ἡ Ἐλεν εἶδε τὸν παπὸ τῆς φίλης τῆς συλλογιζόμεν καὶ ζήτησε νὰ μᾶθῃ τὴν αἰτία. Ἐκείνος τότε τῆς φανέρωσε πῶς εἶχε ἀκούσει τὴ νύχτα ἕνα παράξενο θόρυβο καὶ πῶς φοβόταν γιὰ τὴ Τζέσοικα.

Τρομοκρατημένος ὁ γιὸς τοῦ ἐπιστάτη ἔτρεξε νὰ κρυφθῇ μέσα σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ πύργου, ὅπου τὸν διπλοκλείδωσε ἡ ἐξυπνὴ Μισελίν. Πῆγε κατόπιν νὰ εἰσέλθῃ τὴν Τζέσοικα καὶ τὸν παπὸ τῆς γιὰ νὰ δοῦν μετὰ τὰ μάτια τους τὸ «φάντασμα» ποὺ τρομοκρατοῦσε τοὺς πυργολοῦς. Σὲ λίγο καὶ οἱ τρεῖς βόσκονταν μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ δωματίου.

...Ὅταν ἡ Μισελίν τὴν ἀνοῖξε, ἡ Τζέσοικα καὶ ὁ λόρδος εἶδαν κατ'ἐπληκτὸς τὸν γιὸ τοῦ ἐπιστάτη τοῦ μέσα σὲ μιὰ πανοπλῖα!...

—Ἐκᾶνα κι' ἐγὼ τὸ φάντασμα, τοὺς ἔβριζε ἡ Μισελίν κι' ἔβριζε ἕνα νοκ δούτ τοῦ... συνδεδεμένο μου!

—Μπράβο, μικρούλα μου, τῆς εἶπε ὁ λόρδος. Ὅσο γιὰ μένα, ἡ ὁρμή τῆς Τζέσοικας, δὲ θὰ πιστεύω πιά στὰ φαντάσματα.

...Ἡ γυναῖκα του, ἡ γλυκεῖα καὶ καλὴ Ἐλεν, δὲν ἤξερε τί νὰ κἀν, γιὰ νὰ τὸν εὐχαρίστησῃ. Ἐκείνος ὅμως γινόταν ἐξῆς φρενῶν κάθε φορὰ ποὺ τὴν ἀκούε νὰ τραγοῦν δᾶν καὶ δὲν ἔβριζε εὐκαιρία γιὰ νὰ τῆς μιλήσῃ ἀσχημα καὶ νὰ τὴν κακομεταχειριστῇ. Μιὰ μέρα τὴ χτύπησε τόσο ἀσχημα, ὥστε τὴν ἀδελφία τῆς ἀναγκάστηκαν νὰ τοῦ κάνουν αὐτοπρεσβυτεῖς...

Ἡ θορραλέα Μισελίν, ποὺ δὲν πιστεύετο στὰ φαντάσματα, χωρὶς νὰ πῇ τίποτα σὲ κανένα, ἀνέλαβε νὰ ἐξακαθάρσῃ αὐτὴ τὴν ἱστορία μετὰ τοὺς θορύβους. Τὸ ἴδιο βράδυ, βλέποντας φῶς στὸ δωμάτιο τοῦ ἐπιστάτη, πῆγε ἀναίσχτα κοντὰ στὴν πόρτα καὶ τὸν ἀκούσε νὰ λέει στὸν γιὸ τοῦ:

—Κύτταξε ἀπὸψε νὰ τὰ καταφέρῃς καλὰ τερά...

...Ὅταν ἡ Μισελίν τὴν ἀνοῖξε, ἡ Τζέσοικα καὶ ὁ λόρδος εἶδαν κατ'ἐπληκτὸς τὸν γιὸ τοῦ ἐπιστάτη τοῦ μέσα σὲ μιὰ πανοπλῖα!...

—Ἐκᾶνα κι' ἐγὼ τὸ φάντασμα, τοὺς ἔβριζε ἡ Μισελίν κι' ἔβριζε ἕνα νοκ δούτ τοῦ... συνδεδεμένο μου!

—Μπράβο, μικρούλα μου, τῆς εἶπε ὁ λόρδος. Ὅσο γιὰ μένα, ἡ ὁρμή τῆς Τζέσοικας, δὲ θὰ πιστεύω πιά στὰ φαντάσματα.

73

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΝΑΪ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ

Για την περίοδο 24-30 Νοεμβρίου 1960

ΖΩΔΙΑ	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Θα παρουσιάσει ζήτημα οικογενειακής φύσεως, στο οποίο δεν πρέπει να διασπαστεί να πάρει θέση, ούτε και να πηδή πρώτος τη γωνία σας. ★ Υπάρχει κίνδυνος να πληγωθείτε συγγενικό πρόσωπο, που σας αγαπά πολύ.	★ Τα άστρα σας ώθούν στη μοναξιά και στη μελαγχολία. ★ Κρατήστε τα μάτια ανοιχτά, γιατί υπάρχει κίνδυνος να κάνουν καταγρησι της ευτυχίας σας, αλλά και να δημιουργήσετε σκληρές ζηλίες, χωρίς κανένα σοβαρό λόγο.	★ Στα ταξίδια και γενικά στις μετακινήσεις προσέξτε πολύ τα ρεύματα αέρος. ★ Υπάρχει κίνδυνος να κρυολογήσετε. ★ Κατά τα άλλα, "Ηλίου και Άρης" σας εξασφαλίζουν καλή υγεία και την προστατεύουν από τους κινδύνους.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Η τύχη είναι με το μέρος σας, ιδίως αν η εργασία σας έχει κάποια σχέση με τις τέχνες. ★ Γενικά, πρόσωπα που περιβάλλονται θα σας υποστηρίξουν και θα σας βοηθήσουν να επιτύχετε πολλές επιδιιώξεις σας.	★ Ο έρωτας σας επιφυλάσσει κατά την περίοδο αυτή πολλές ευχάριστες εκπλήξεις. Τα ταξίδια που θα κάνετε θα είναι εξαιρετικά ευχάριστα και ένας χαρισματικός μάλλον θα σας χαροποιήσει, γιατί θα ε-ξυπηρετήσει νέο δεσμό.	★ Τα άστρα προκαλούν μια αύρα στο έρωτά σας, που μπορεί να έχει δυσάρεστες συνέπειες για τον οργανισμό σας. ★ Μην κουράξετε την καρδιά σας και αποφυγείτε τις ζωηρές συγκινήσεις. ★ Χρώμα σας το μωβ.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Θα σας κάνουν νέες ενδιαφέρουσες προτάσεις. Μελετήστε τις προσεκτικά πριν τις αποδεχθείτε ή τις απορρίψετε. ★ Μη βασιστείτε σε προφορικές υποσχέσεις. Είναι προτιμότερο να σας δώσουν γραπτώς τις υποχρεώσεις, που αναλαμβάνουν.	★ Τα άστρα σας κάνουν πιο αναποφάσιστο από συνήθος. ★ Θέλετε αλλά δεν καταρθώσετε να εξακριβώσετε ποιά είναι τα πραγματικά αισθήματα αγαπημένου ετεροφύλου προσώπου απέναντί σας. ★ Θα κάνετε ή θα δεχθείτε πολλές επισκέψεις.	★ Προσοχή στο φαγητό σας. ★ Αποφύγετε ότι ξέρετε πως θάλαπτε το στομάχι και ερεθίζει το πεπτικό σύστημα. Φορητές επίσης να βάλετε μια τάξη στις ώρες των γευμάτων. ★ Υπάρχει κίνδυνος κρυολογήματος.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Αποφύγετε να θέσετε σ' εφαρμογή σχέδια, που ξέρετε καλά πως δύσκολα θα πραγματοποιηθούν. ★ Η εργασία θα παρουσιάσει μια περίοδο αδράνειας, που δεν πρέπει όμως να σας άνησυχήσει, γιατί θα είναι παροδική.	★ Οι σχέσεις σας και οι επαφές με αγαπημένο ετεροφύλο πρόσωπο θα συναντήσουν τις ημέρες αυτές σοβαρά εμπόδια. Ένα από τα οποία φαίνεται ανυπέρβλητο. ★ Χρειάζεται υπομονή και μεγάλη διπλωματία εκ μέρους σας.	★ Τα άστρα κάνουν εξαιρετικά ευαίσθητη την καρδιά και πιθανόν να παρουσιαστούν αναταραχές στο κυκλοφορικό σύστημα. ★ Αποφύγετε την υπερκόπωση και τα οινόπνευμα ποτά. Καμμία προφύλαξη δε θα είναι περιττή.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Θα συμβούν γεγονότα, που θα ικανοποιήσουν τον εγωισμό σας και θα δεικνύουν τα οικονομικά, όχι όμως τώρα άμεσα, αλλά στο προσεχές μέλλον. ★ Φροντίστε οι εχθροί, που θ' αναλάβετε, να μη ξεπερνούν τις δυνατότητές σας.	★ Ευχάριστες αλλαγές θα σημειωθούν κατά τις ημέρες αυτές. Αγαπημένο πρόσωπο θα σας δώσει μια απόδειξη της αγάπης του, θα ζητήσει όμως να του αποδείξετε κι' εσείς την πίστη και την αφοσίωσή σας σ' αυτό.	★ Πρέπει ν' αποφύγετε κάθε τι, που ερεθίζει το σπύκι σας, γιατί παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία. ★ Διώξτε τις έγνοιες και έχετε υπ' όψη ότι η υπερκόπωση αποτρέπει το μεγαλύτερο κίνδυνο για την υγεία.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Οι προσπάθειες, που θα καταβάλετε, μπορεί να μη αποδώσουν άμεσους καρπούς, δε θ' αποδειχθούν όμως άνοφες. ★ Έχετε συμφέρον ν' ακούσετε τις συμβουλές ηλικιωμένων προσώπων, που έχουν μεγαλύτερη πείρα από σας.	★ Σοβαρά προβλήματα αισθηματικής φύσεως θα σας απασχολήσουν κατά τις ημέρες αυτές. ★ Δε σας άρσει ο χαρακτήρας προσώπου, που γνωρίζετε προσφάτως. Σας γοητεύει όμως και σας αιχμαλωτίζει με την προσωπικότητά του.	★ Γενικά η υγεία φαίνεται άπλοτα ικανοποιητική. Αυτό όμως δε σημαίνει, πως μπορείτε άφοβα να την εκθέσετε σε κινδύνους. ★ Αποφύγετε τον παντός την ύγρασία, γιατί θα προκαλέσει ρευματικούς πόνους στο μέλλον.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Θα σας γίνει ενδιαφέρουσα και έντελως αποδοτική πρόταση. Μελετήστε την με ψυχραιμία και μη διασπαστείτε να την αποδεχθείτε. Θα εξακριβωθεί έτσι αν είναι πράγματι συμφέρουσα, όσο φαίνεται εκ πρώτης όψεως.	★ Πολλές και σημαντικές αλλαγές θα σημειωθούν στον αισθηματικό τομέα. Μια απ' αυτές, τελείως αποδοτική, θα σας καταπλήξει. ★ Οι νέες, κάτω των 18 χρόνων, δε προσέξουν, γιατί ο ενθουσιασμός θα τις παροτρύνει σε απερισκεψίες.	★ Ο οργανισμός σας έχει ανάγκη από άφορητα συστατικά, τα οποία στο στερεό, αποφεύγοντας συστηματικά τρώει, που δε σας άρσουν. ★ Προφύλαξτε τα νεφρά σας, που κινδυνεύουν ιδίως από ψύξη. ★ Τυχερό το 8.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Η εργασία θα παρουσιάσει όριμένες δυσκολίες, τις οποίες δε θα δυσκολευτείτε να υπερπηδήσετε. Πρέπει όμως να φανητε πολύ προσεκτικοί, γιατί κάποιος κακός συνάθελος ή συνεργάτης σας στήνει ενέχνη παγίδα.	★ Οι άνθρωποι σας οφείλονται μάλλον σε μια αδικαιολογητή ζηλία. Το γεγονός πάντως είναι πως αγαπημένο πρόσωπο θα σας στενοχωρήσει με τη συμπεριφορά του, χωρίς όμως και να πάψει να σας αγαπά. ★ Χρειάζεται υπομονή.	★ Αποφύγετε τις θραυνές εξόδους και ιδίως την παραμονή στο υπαίθριο, γιατί η ύγρασία θα θάψει το ευαίσθητο αναπνευστικό σας σύστημα. ★ Υπερκόπωση ή μειωσι των ωρών ύπνου θα είχαν α-λόγητες συνέπειες.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Η εργασία σας επιφυλάσσει πολλές και ευχάριστες εκπλήξεις. Τα αποτελέσματα όριμένων ενεργειών θα ξεπεράσουν και τις πιο αισιόδοξες προσδοκίες σας. ★ Μια πολύ ευχάριστη είδηση σας έρχεται από το εξωτερικό.	★ Ευχάριστες εκπλήξεις και αλλαγές, που δεν είναι προβλέψιμες. ★ Σας δίδεται μια σπάνια ευκαιρία να εδύνετε τον κύκλο των φίλων και των κοινωνικών σας σχέσεων. Μη τη χάσετε. ★ Προσέξτε τα γράμματα, που στέλνεται.	★ Τρώτε καλά το μεσημέρι και αποφύγετε την πολυφαγία το βράδυ. Προ πάντων όμως μην τρώτε ποτέ διαστικά ή σε στιγμίες μεγάλου έκτασης. ★ Η "Α" φροδότη βοηθάει τον οργανισμό ν' αντι-δράση κατά των κινδύνων.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Τα άστρα σας επιτρέπουν όχι μόνο να σταθεροποιήσετε, αλλά και να θεμελιώ-σετε την επαγγελματική σας θέση. ★ Η εργασία θ' απαιτήσει μεγαλύτερη δραστηριότητα, αλλά και θα εξασφαλίζει αύξη-σι των κερδών.	★ Νέφη θα εμφανιστούν στον ορίζοντα, ιδίως για τους παντρεμένους. Και τους νέους όμως τα άστρα τους ώθούν στην απομυστική και στην απογοήτευση. ★ Το Σεξουαλικό κίνημα θα είναι έντονο, τοις πολύ ευχάριστο για όλους.	★ Ο οργανισμός σας έχει ανάγκη από άναπαυσι. Χαλαρώστε λοιπόν τις προσπάθειες και αποφύγετε την ανάληψη νέων υποχρεώσεων. ★ Οι άνω των πενήντα χρόνων δε αποφύγουν τους κινδύνους και τις ζωηρές συγκινήσεις.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Η τύχη ευνοεί τα οικονομικά και αυτό σας κάνει να θέλετε όλο και περισσότερα. ★ Τα άστρα ενισχύουν πολύ τους πάσης φύσεως έρευνες, οι οποίοι θα κάνουν ενδιαφέρουσες και αποδοτικές ανακαλύψεις.	★ Αλλαγή ενοχλή για τα αισθηματικά ζητήματα. ★ Αγαπημένο πρόσωπο θα σας κάνει με τη συμπεριφορά του ν' αλλάξετε γνώμη γι' αυτό. ★ Προκειμένου για νέα γνωριμία μεταλλάξτε και μη εκδηλώνετε τον ενθουσιασμό σας.	★ Μη γάνετε καμμία ευκαιρία να περάσετε όσο το δυνατόν περισσότερες ώρες στην έρευνα. ★ Έχετε ανάγκη από καθαρό αέρα. ★ Τα νεφρά παρουσιάζουν κατά την περίοδο αυτή μεγάλη ευαισθησία. ★ Τυχερό το 7.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Απροσδόκητες αλλαγές στην εργασία θα σας φοβίσουν στην αρχή, αλλά θα αποδειχθούν σύντομα εξαιρετικά επω-φέλεις. ★ Μη αφέστε να πάει χαμένη καμμία από τις ευκαιρίες που θα παρουσιαστούν. ★ Μη φλυαρήτε.	★ Η περίοδος μπορεί, χωρίς καμμία υπερβολή, να χαρακτηριστεί άνομη. Τα αισθήματα σας απέναντι αγαπημένου προσώπου θα σημειώσουν αλλεπάλληλες μεταβολές, γι' αυτό κατά β' θ' αν έρε-κι' εσείς τι θέλετε να επιτύχετε.	★ Αποφύγετε τις επισκέψεις σε άοριστους, γιατί υπάρχουν κίνδυνοι να σας μεταδώσουν το μικρόβιο από το οποίο οι ίδιοι προσβεβλήσαν. ★ Νευραλγίες ή πονοκεφάλους θα σας γυάσουν το κεφάλι. ★ Χρώμα σας το λευκό.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο Τζιοβάννι Μαλασπίνι χάριδε ανόρεχτα τα μαλλιά της έφημερης φίλης του. Έπειτα πλησίασε και κύτταξε στον καθρέφτη. Ήταν χλωμός, με κουρασμένα μάτια και στο δεξί μάγουλο είχε ένα κόκκινο σημάδι.

Έκείνη, καταλαβαίνοντας τη στενοχωρία του, έβασπε σε γέλια.

— Δειλέ! του φώναξε. Τόσο φοβάσαι τη γυναίκα σου;

Ο Τζιοβάννι σκούπισε το κοκκινάδι απ' τη χείλη και το πρόσωπό του κι' έπειτα την κύτταξε με περιφρόνησι. Και για να την πληγώσει, πήρε απ' το πορτοφόλι του μερικά χαρτονομίσματα και τα πέταξε μπροστά στα γυμνά της πόδια.

Έκείνη άνοιγόκλεισε τα μάτια της κατά-πληκτη. Έπειτα προσπάθησε να γελάσει. Μα η φωνή της πνίγηκε.

— Δεν είσαι καθόλου ευγενικός, του είπε.

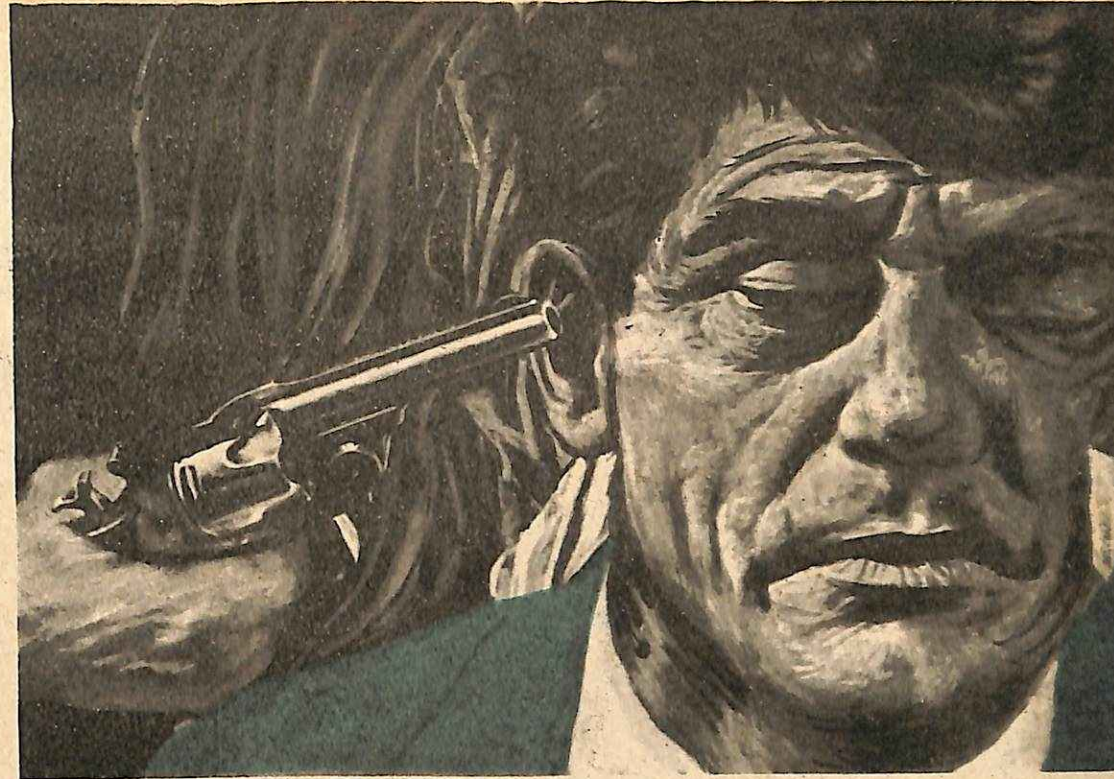
Ο Τζιοβάννι με τα χέρια στις τσέπες και γεμάτος θυμό, πήγε και στάθηκε μπροστά της. Εκείνη τραβήχτηκε στην άκρη του ντιβανιού. Η «Λουλού» το σκυλάκι της που κοιμόταν, ξύπνησε. Άρχισε να γουλλίζει. Ο Μαλασπίνι σήκωσε το χέρι και της έδωσε ένα χαστούκι.

— Πράστυχη! φώναξε.

— Άνδρε! ουρλιάξε η γυναίκα. Σαδιστή!...

Η «Λουλού» για να υπερασπιστεί τη κυρά της, άρπαξε τον Μαλασπίνι απ' το πόδι.

Ο Τζιοβάννι τρελός από πόνο της έδωσε μια κλωστή. Ξαφνικά, από τ' άλλο δωμάτιο, ακούστηκαν κλάματα παιδιού. Ο Μαλασπίνι τήχασε. Στάθηκε στη μέση της κάμαρας, τρέ-

Δεν άνθεξε περισσότερο στην αγωνία του και τήναξε τα μαλλιά του στον αέρα...

Έρωτική τύχη

μοντας από αγωνία και ντροπή.

— Είναι δικό σου; ρώτησε.

— Εκείνη κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

Ο Τζιοβάννι έσκυψε τότε και μάζεψε τα χαρτονομίσματα. Και χωρίς να πη λέει τα άκούμπησε στο τραπέζι.

— Συγγνώμη! της ψιθύρισε. Δεν ήξερα ότι...

— Ναι, ναι, καταλαβαίνω, του απάντησε η γυναίκα, κρατώντας το μάγουλό της. Δεν ξέρετε, ότι είμαι υπέρτα. Τι να γίνει; Εργάζεσαι κανείς, όπως μπορεί. Το παιδί, βλέπετε, έχει ένα σωρό έξοδα.

Ο Μαλασπίνι είχε συνέλθει κάπως απ' τα νεύρα του. Μετανοιαμένος, κύτταξε την δημοφιλή γυναίκα πουχε ζωάρει στο ντιβάνι. Και για πρώτη φορά πρόσεξε ότι είχε θαυμάσια μάτια κι' ευγενικά φαινογνομία.

— Κάνεις καιρό αυτή τη δουλειά; τη ρώτησε.

— Όχι, εδώ και τρεις μέρες, απάντησε εκείνη ένα μωρό...

— Πώς σε λένε;

— Φράνκα.

— Άκουσε, Φράνκα, θα ήθελες να έργα-

στής;

— Άλλά γι' αυτό σας έφερα στο σπίτι μου.

Είχα την ελπίδα ότι θα σας εύχαριστούσα, και θα γινόμαστε φίλοι. Ξέρετε, από καιρό σας γνώριζα. Δεν είσατε ο δικαστής Τζιο-

βάννι Μαλασπίνι;

Ο Μαλασπίνι τήχασε και πάλι. Τέτοιο έ-

ξεμπλισμό δεν είχε πάθει ποτέ στη ζωή του.

Αυτός που φημιζόταν για τις άρετες του, να βρίσκεται τώρα με μια γυναίκα του δρόμου, ενώ τα παιδιά του κι' η γυναίκα του θ' ανη-

συχούσαν γι' αυτόν!... Ήταν αφάνταστο!...

— Όστε με ήξερες και γι' αυτό διασκέδα-

ζες μαζί μου; Ήθελες να μ' εκδιώξεις!...

— Α! σαστε πλάσματα άσυνείδητα!...

Εί- νεις να σας συγχάνεται και να σας φοβάται.

Πίσω από ένα άμορφο πρόσωπο κρύβεται ψυ-

χή γεμάτη βούρκο...

— Γιατί το λέτε αυτό; παρατήρησε η

Φράνκα. Μη φοβάσαι. Δεν πρόκειται να σας

το σας παρέσρα ως εδώ...

Ο Μαλασπίνι κύτταξε το ρολόι του. "Ε-

πειτα κούνησε στο ντιβάνι κι' άναψε τσιγάρο.

Φαίνονταν στενοχωρημένος. Η περιπέτεια αλ-

τή τον είχε πειράξει στα νεύρα. Πόσο βάθε-

να την ξεχνούσε... Ομοίον ότι το περασμένο βράδυ οι φίλοι του τον είχαν παρασύρει σ' ένα κέντρο για να διασκεδάσει. "Εμεινε μαζί τους ως τα μεσάνυχτα. Κατόπιν έφυγε για το σπίτι του. Έπειδή όμως ήταν στο κέφι απ' τη σαμπάνια, θέλησε να περπατήσει για να ξελαλίστη. Κι' ευχαριστημένος που το είχε ρίξει λίγο έξω, χάθηκε στους μισοφωτισμένους δρόμους της Ρώμης. Ξαφνικά, σ' ένα σταυρο-δρόμο, μια σκιά κόλλησε άπάνω του.

— Ελάτε μαζί μου, του ψιθύρισε. Είμαι ά-

πόψε τόσο μόνη!...

Στο φώς του ηλεκτρικού είδε ότι ήταν όμορφη έαυθη γυναίκα. Και ξεχνώντας ποιός ήταν της άφησε να τον οδηγήσει στο διαμέρι-σμά της. Και να τώρα, ύστερ από μια νύχτα έωτα βοσκόταν πλάι της σαν κατηγο-ρούμενος. Είχε προδώσει τη γυναίκα του. Εί-χε λερώσει τ' όνομα των παιδιών του. Είχε φερθεί σαν κτήνος σ' ένα δυστυχισμένο πλά-

σμα.

— Τι θέλετε; τη ρώτησε. Γιατί με παρα-

σύρατε σ' αυτή την περιπέτεια;

— Κύριε Μαλασπίνι, του απάντησε η

Φράνκα, είσατε πάντα βέβαιος για τις ά-

ποφάσεις που εκδίδετε σαν δικαστής;

— Άκολουθώ ό,τι μου λέει η συνείδησή μου,

της, δήλωσε.

— Κι' όμως εδώ και μια εβδομάδα, εκδώ-

σατε ένα διαζύγιο εις βάρος μιας γυναίκας.

Τό ξέρα ότι το έχετε εξαώσει, Άλλά θα σας

βοηθήσω να το θυμηθείτε. Πρόκειται για το

διαζύγιο του Αλμπέρτο Κόρσι, του πλούσιου

εμπόρου. Αυτός κατηγόρησε τη γυναίκα του

ότι τον άπατούσε. Έφερε κι' αποδείξεις της

απιστίας της. Και σεις, βέβαιος ότι κάνατε

το καθήκον σας, του έπιπροέτατε να διαλύσι

το γάμο του και να της πάρει το παιδί της.

Κανείς δεν έδωσε σημασία στις δικαιω-

της της γυναίκας. Κι' όμως αυτό ήταν άδικο. Έ-

πρεπε ν' ακούσετε την ιστορία της. Θα σας

τη διηγηθώ όμως εγώ. Η κ. Κόρσι είχε παν-

τρευτή τον εμπόρο αυτό για τα λεφτά του.

Ός τότε ήταν ένα φτωχό κορίτσι. Φανταζόταν

ότι ο γάμος θα την έβγαζε απ' τα βάσανα.

Δεν άργησε όμως να μετανοήσει. Γιατί ο

Κόρσι ήταν βάνιστος. Απ' τη δεύτερη ήμέ-

ρα του γάμου τους άρχισε να τη δερνει. Τη

ζήλευε γιατί ήταν όμορφη κι' αυτός γερός ά-

σχηματισμένος. Την υποπτευόταν ότι δεν του

ήταν πιστή. Εκείνη ύπόφερε τα πάντα. Τη

φόβιζε η φτώχεια. Ο πόθος της ήταν ν' απο-

χτήσει ένα παιδί. Ο Κόρσι δε θα μπορούσε να της χάριση την ευτυχία αυτή. Και τότε, ά-

ψηφώντας τους κινδύνους, συνδέθηκε τυχαία μ'

έναν νέο, γεμάτο υγεία και δύναμι. Κι' η κ.

Κόρσι με τον καινούργιο αυτόν έρωτα, άρχι-

σε να γίνεται ευτυχισμένη. Καταλάβαινε ότι

σε λίγο θ' αποκτούσε παιδί. "Ετσι κι' έγινε.

Η γυναίκα του πλούσιου εμπόρου έγινε μη-

τέρα. Τότε μαθεύτηκαν κι' οι σχέσεις της. Ο

Κόρσι κατέφυγε στο δικαστήριο, πήρε το δια-

ζύγιο και ζήτησε να του δώσουν και το παιδί

του... Μα η γυναίκα του δε μπορούσε ν' ά-

ποχωριστή το παιδί που λάτρευε. "Ετσι μια

νύχτα έφυγε και πήγε να κρυφτεί σ' ένα φτω-

χικό διαμέρισμα. Τώρα κάνει ό,τι μπορεί για

να ζήσει το παιδί της. Μα δε θα το δώσει πο-

τέ στον εμπόρο. Άλλαστε το παιδί αυτό εί-

ναι το άγνωστο, που χάθηκε στον κόσμο

και που δε φαντάζεται την τραγωδία της. Το

περίεργο είναι ότι δεν ξρω ούτε τ' όνομα

του. Έχω μονάχα μια φωτογραφία, που εί-

χαμε κάποτε βγάλει μαζί. Νά, βλέπετε αλ-

τήν εδώ...

Κι' η Φράνκα έδειξε στο δικαστή Μαλα-

σπίνι μια φωτογραφία. Εκείνος άρχισε να

τρέμει. Χαρίς να πη λέει, ντύθηκε βιαστικά,

άδειασε το πορτοφόλι του στο τραπέζι κι

έφυγε σαν να τον κυνηγούσαν. Η φωτογρα-

φία τον είχε άναστατώσει. "Ετρεξε στο γρα-

φείο του, έγραψε ένα σημείωμα στο γυιό του

και κατόπιν μιν άντέχοντας περισσότερο

στην αγωνία του τήναξε τα μαλλιά του στον

αέρα.

"Ετσι, κανείς ποτέ δε μπόρεσε να εξηγήσει

γιατί ο δικαστής Μαλασπίνι εξανάγκασε το

γυιό του να παντρευτεί τη Φράνκα Κόρσι, τη

γυναίκα που δεν είχε σταθεί πιστή στον πρώ-

το της σύζυγο. Άλλά, ούτε κι' η Φράνκα είπε

στον νεαρό Μαλασπίνι, τον παλιό φίλο της,

ότι είχε περάσει μια τραγική νύχτα έρωτα με

τον πεθερό της!...

ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ ΣΑΛΒΑ

©©

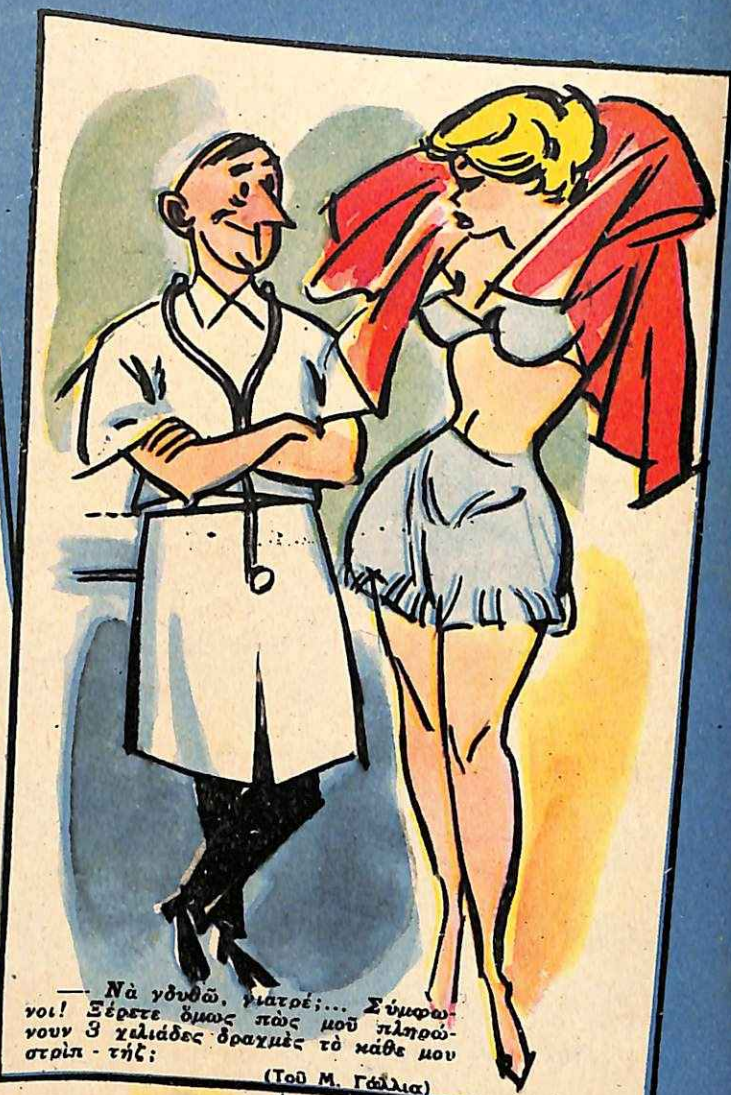
ΠΑΡΑΛΥΤΟΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΗΣ

Ένας τυφλός, ηλικίας 26 ετών, στο "Εσ-σέξ της Άγγλίας, κατάφερε με τη θλίψη και την επιμονή του να γίνει άριστος κορευτής μπουλέτου.

Ακόμη όμως πιο αξιοθαύμαστος απ' αυτόν είναι ένας συμπατριώτης του, 16 χρόνων, που κέρδισε πρό όλιγου καιρού ένα ρεκόρ στο κο-λύμπι, (σε διαδρομή 18 μιλίων) μολονότι εί-ναι μισοαναπηρικός από πολιομειλίτιδα! Δε μπορεί να μεταχειρισθεί το ένα του πόδι, κο-λυμπάει όμως περίφημα χρησιμοποιώντας τους μύς των μπράτσων και των ώμων του. Σκοπεύει, άφου προγυμνασθή επί δυο χρό-νια ακόμη, να περάσει κολυμπώντας τη Μάγχη.

— Αυτή, κυρία, είναι η πρώτη κινητή έκθεση, που διοργανώνεται στον τόπο μας!...

— Να γδυθώ, γιατρέ;... Σύμφωνα-
νοι! Σέρτε όμως πώς μου πληρώ-
νουν 3 χιλιάδες δραχμές το κάθε μου
στρίπ-τλή;

(Τοῦ Μ. Γκόλια)

— Και πώς το καταλάβατε ότι λείπουν τ' ἀ-
φεντικά μας;

(Τοῦ Μ. Γκόλια)

Τὸ δῶλμα!...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)